உ

ஓம் மகாகணபதயே நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் முனிவர்

மொழிபெயர்த்தருளிய

ஸ்ரீ ஞானவாசிட்டம் மூலமும்,

ஸ்ரீ துறவாண்டவர் பாதசேகரராகிய

ஸ்ரீ நித்தியானந்த முனிவர்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சமுசாரதரணி யென்னும் உரையும்,

ஸ்ரீ திருக்களர் ஆண்டவர் பாததூளியாகிய

நியாயசந்திர வேதாந்தபாஸ்கர

ஸ்ரீ சுப்பய்ய ஞானதேசிகேந்திரர்

திரட்டியருளிய

ஸ்ரீ வீரசேகரமென்னும் உரையும்.

இவை

ஷை ஸ்ரீ சுப்பய்ய ஞானதேசிகேந்திரர்

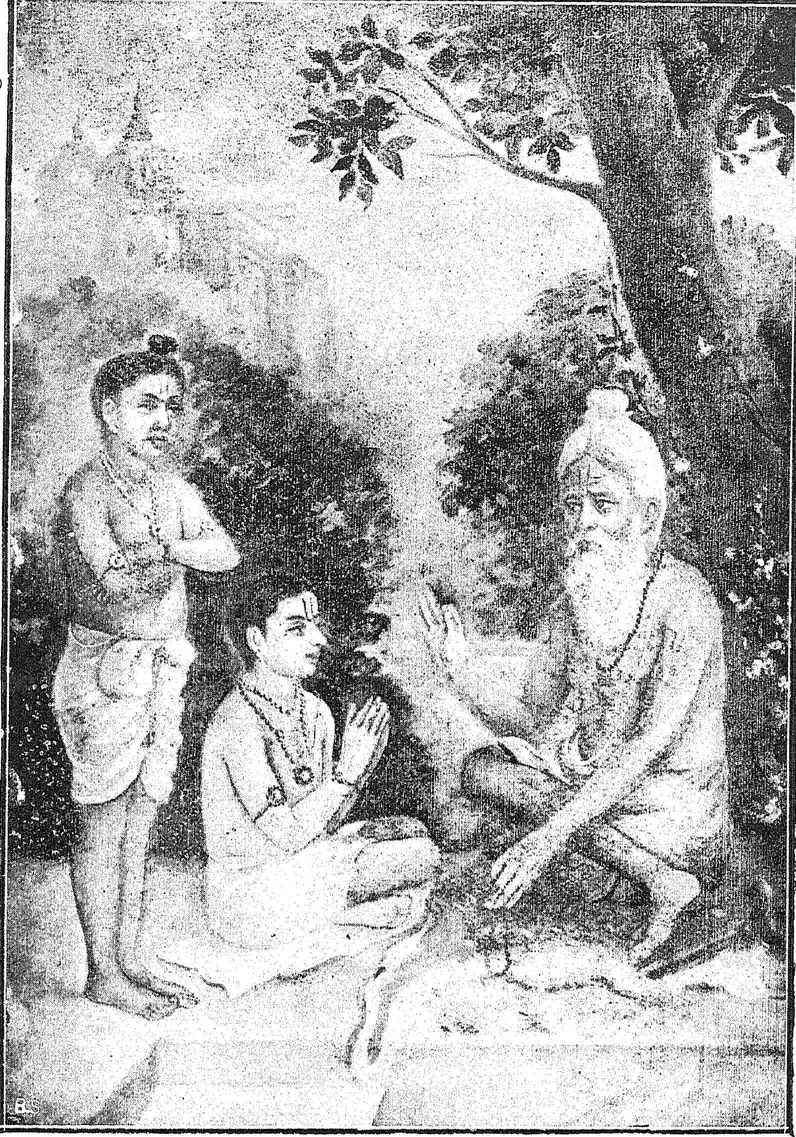
அவர்களானே

சென்னை ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

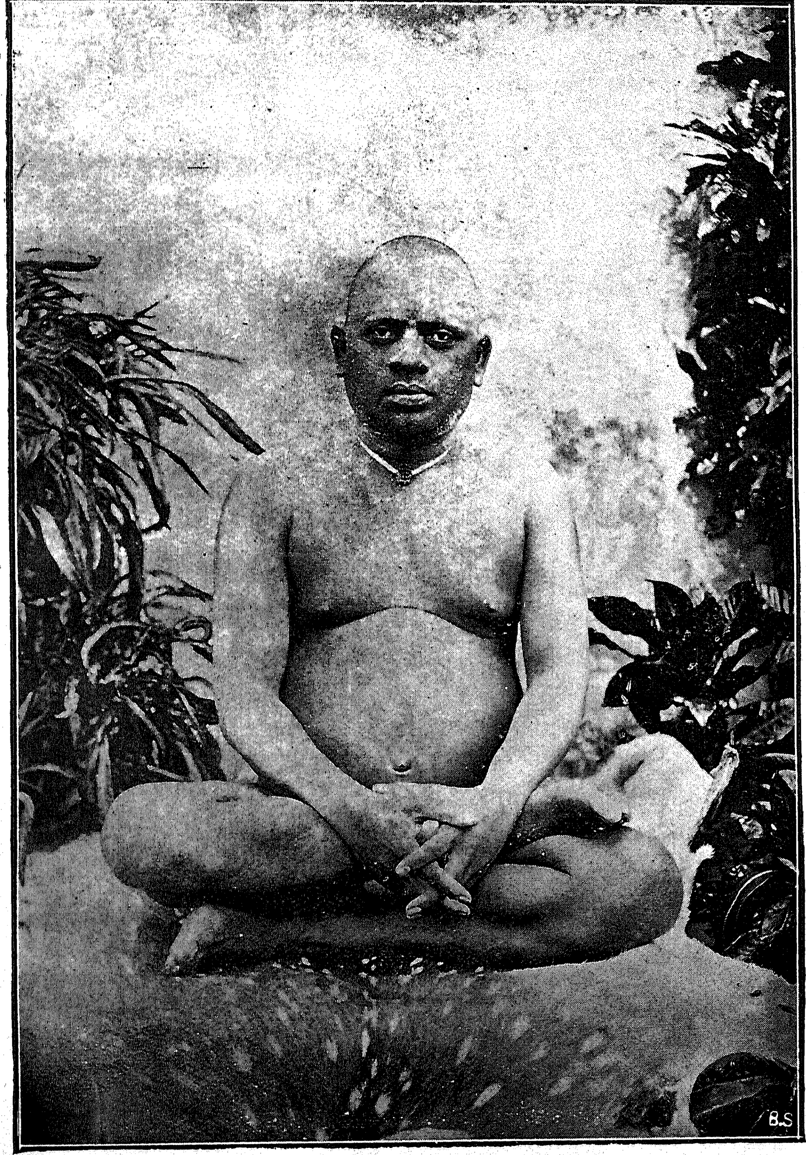
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1928

Tittle Page Printed at Sri Bharathi Press, Choolai, Madras.

ஸ்ரீ வசிட்ட பகவான்
ஸ்ரீராமபிரானுக் குபதேசித்தல்.

ஸ்ரீ வீரசேகர
சுப்பய்ய ஞான தேசிகேந்திர சுவாமிகள்

கணபதிதுணை.

ஞானவாசிட்டப் பாடலினகராதி

ஞானவாசிட்டப் பாடலினகராதி

ஞானவாசிட்டப் பாடலினகராதி முற்றிற்று.

ஞானவாசிட்டக் கதையினகராதி

ஞானவாசிட்டக் கதையினகராதி முற்றிற்று.

"ஆனந்தபோதினி" அச்சுக்கூடம், மதராஸ்.

உ

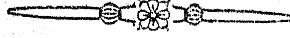
சிவமயம்.

ஸ்ரீ சற்குருப்யோநம:

ஸ்ரீ ஞான வாசிட்டம்

வைராக்கியப் பிரகரணம் மூலமும்

சமுசார தரணியென்னும் உரையும்

கணபதி வணக்கம்

ஆரண் மீதுவென் றேதா வறிவுரு வான சோதி
பூரணமாகி யென்றன் புறத்தகத் திலகா நிற்குங்
காரண மாயன் றாகிக் காண்பன வனைத்து மாமவ்
வாரண முகத்தன் சீரார் மலரடி வணங்கு வாமே.

சபாபதி வணக்கம்.

இதம்பெற வெவரு மெண்ணி யேத்திநின் றிறைஞ்ச மேலாஞ்
சுதந்தரை யுமையா ளுள்ளஞ் சுகோத்தி யதனின் மூழ்க
நிதந்தித நிமல போத னிகழ்ந்ததன் கருணை யாலே
சிதம்பர நடனஞ் செய்யுந் திருவடி சிந்தை செய்வாம்.

பரமகுரு வணக்கம்.

அங்குமிங்கு மெங்குநிறைந் தாநந்த மயமாகி யறிவாய் நாளுந்
தங்குகின்ற மெய்ப்பொருளே யோர்வடிவாய்க் கோவிலூர் தனின்வாழ்சாது
சங்கமுற்ற வெம்மனோர்க் ககமாவைத் தொலைத்தின்பந் தானேதந்த
சிங்கமுத்தி ராமலிங்க தேசிகன்றா டொழுதேத்திச் சிந்தை செய்வாம்.

அருளிறை வணக்கம்.

திருத்தில்லை நடனபதச் சிற்சொரூபன் நிகழ்வடிவா யப்பாலுக் கப்பாலாமிவ்
வுருத்திகழு மணுவினுக்கு மணுவாய் நித்த வொளியாகி வெளியாகி யொன்றாய்மோன
விருத்தியெழு மின்பமா யெல்லா மாகி மிளிரருணை சலகுரவன் விமலப் பொற்றாள்
கருத்திருத்தி நீணத்தவரந் தருக வென்று கைகூப்பித் தொழுதுதுதி கசிந்து
[செய்வாம்.

டுப் பிரஹ்மத்திற்கே பிரஹ்மவித்யாதிக ரித்தன்மை அறிவித்தற்பொரு
ஸ்ரீ ராமர் சீடனானதாம், "இவையெலா மெழுந்திங் கிலங்குதன் முன்
நவையறு பிரமமேநண்ணும் நன்கது, உவமறு தன்னையே யுணர்ந்தது யா
பவமறு பிரமமே படிவமா யுள்ளேன்" "ஆகலினது வெலாமாயதுகண்டா
என மறையுமறைகின்றது. "சர்வதுவைதாகார அஞ்ஞானபரிணமங்க
தன்னுடைய ஆபாசம் அந்தப்பலகத்தில் இனிதாரூடமாகச் சாக்ஷித்வ ஈசுர
காரணத்வ அந்தர்யாமித்வரூபத் தன்மையை யாத்மா அடைகின்றது.
வும் உலகத்திருந்தபோதினும் உண்மையாயினும் அதனோடு சம்பந்தப்ப
தாம் அசங்காகமவிரோதம் வருதலின், ஆகலின் ஈசுரத்வாதி கற்பிதம்"
வார்த்திகத்துளதாம். அவ்வசிஷ்டராம சம்வாதத்தைத் திவ்யஞான சம்
தையுடைய ஸ்ரீவான்மீகபகவான் முப்பத்தீராயிரம் சுலோகவடிவமாக இ
றினர். வைராக்கிய முமுக்ஷு விவகார ஜகதுற்பத்தி ஸ்திதி உபசா
நிர்வாணப்பிரதிபாதக ஆறுபிரகரணப் பேரலைகளோடு கூடியதும், அ
ஆக்கியான வரதரங்கங்களோடுற்றதும், விவேக வைராக்கிய உபரதி விஞ்
ஞதி இரத்தினங்கட்கிடமும், ஆகிய அவ்விவ் வாசிஷ்ட சமுத்திரத்தை ம
மதிகள் கடக்க முடியாதவாறுகண்டு பரமகாருணிகராய காஷ்மீரபண்டிதரெ
னும் ஸ்ரீ அபிநந்தாசாரியர் ஆறாயிரம் சுலோகங்களை யதினின்றும் தொகுத்
னர், அவற்றையே வீரை ஸ்ரீ ஆளவந்தார் முனிவர் கீர்வாணவலியிலாதுகெ
தமிழ்மாக்கண்மேலுள்ள காருண்யச்சிறப்பால் செந்தமிழ்கவிதையிற் செய்
வைத்தனர், அவ்விவ் வரியஞானவாசிஷ்டத்தை மந்தமதியினர்க் கெளிதுபு
படுமாறு ஸ்ரீ வீரஞானேசதேசிகன்றந்த மதியளவு ஸ்ரீ வீரசேகரமென
பெயர்தந்தே யுபகாரப்பொருட்டு வியாக்கியானிப்பேன்.

விநாயகர் வணக்கம்.

பெண்மை பாதியன் பெற்ற களிற்றினை
யண்மை தூர மறவகத் துன்னுவாம்
திண்மை ஞானச் சிறப்புயர் வாசிட்ட
முண்மை யாக வொருங்குரை செய்யவே.

(ப - ள்.) திண்மை=ஐயந்திரிபு இலாமல் அப்பிரதிபந்தகமாய்ப் பிரத்
யக்ஷமாக வுண்டாகும், ஞானம்=சாக்ஷாத்கார அனுபவத்தையும் அதன் அ
தரங்க பகிரங்க சாதனங்களையும் கூறுவதில், சிறப்பு=மற்றைய எல்லா அத்
யான்மிக சாஸ்திரங்களிலும் விசேடமாக இருத்தலின், உயர்=சர்வவேதாந்
மூர்த்தன்யமாய் மேம்பட்டிருக்கும், வாசிட்டம்=ஸ்ரீ வசிஷ்ட ஸ்ரீ இராகவ
சம்வாதரூபமாகிய இஞ்ஞானவாசிட்ட நூலை, உண்மையாக = எவ்வாறு கீ
வாணபாஷையில் ஸ்ரீ வான்மீகி பகவான் அருளியிருக்கின்றாரோ அவ்வாறே
அருத்தமுங் கருத்தும் மாறுமலும் வேதாந்த சம்பிரதாய விரோத மில்லா
லும், ஒருங்கு=காஷ்மீர பண்டிதர் சங்கிரகித்த ஆறாயிரங் கிரந்தங்களையும்

உரைசெய்ய = செந்தமிழ்ச் செய்யுளால் இனிமையாகப் பாடும்பொருட்டும், இடையூறின்றி யினிது முடியும் பொருட்டும், பெண்மைபாதியன் = பராசக்தியைப் பாதிபாகத்திற் கொண்ட பெருமானாகிய பரமசிவன், பெற்ற = தவம் புரிந்து உலகமுய்ய உதவிய, (இருவரும் தவம் புரிந்தே பரமான்மாவைப் புத்திரராகப் பெற்ற புராணவசன மனுசரித்துத் தான் பெண்மையாதியன் என்றதாம்) களிற்றினை = தாம் எப்போதும் விசுவரூபமென்று எல்லாரும் உணர்ந்துய்யக் கொண்ட சகலாகிருதியை யுடைய, கயமுக அசுரனால் வந்த இடர்தீர்ந்து சுர நராதியுலகு சுகிப்பக்கொண்ட திருமேனியையுடைய பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திராதி சர்வதிருசியமும் தோற்றற்கும் ஒடுங்குதற்குப் வாயிலாக இலங்கும் கஜமுகப் பெருந்தகையை, நுண்மை தூரமற = தற்பதபரோக்ஷ துவம்பத அபரோக்ஷமதாய்ச் சர்வகதமா யிருத்தலின் சமீபதூரமிலாது தன் வடிவமாகவே பஞ்சகோச பிரபஞ்ச கற்பனைகள் கடந்து, அகத்து=சுத்த சத்துவ அந்தக்கரணத்தில், உன்னுவாம் = அகண்டாகார விருத்தியால் பலவியாத்தியிலாமல் விருத்திவ்யாத்தியாற் சதாதம் சிந்திப்பாம்; என்பதாம்.

பிரகரணங்களின் பரிமாணம்.

போற்றிராமன் புகல்வை ராக்கியம்
தோற்று நூற்றிரு பத்திரண் டாஞ்சுகன்
சாற்றுசீருபத் தைந்து தற்பதத்
தேற்றம் வேண்டினர் சீரிரு பத்தெட்டே. (2)

(ப - ள்.) போற்று = அறிவுடையார் யாவரும் நிரந்தரம் தோத்திரம் செய்யும், இராமன் = எல்லாருடைய மனங்களும் ரமிக்கும் படியான அநந்தகலியாண குணங்கணிறைந்து யாவற்றையும் அனுஷ்டித்துக்காட்டும் ஸ்ரீ இரகுகுல திலகன், புகல் = நம்மனோர் பொருட்டுக் குறையுள்ளவன்போல் நடித்துக் காட்டி மகரிஷிகளின் சந்நிதியிற் சித்தருந் தேவரும்புகழப் பதினொருவகையாகப் பிரித்துக்கூறிய, வைராக்கியம் = வைராக்கியப் பிரகரணமென்னும் ஞானவாசிட்ட முதலவயவம், தோற்று நூற்றிருபத்திரண்டாம்=நூற்றிருபத்திரண்டு கவிதைளாக யுரைக்கும் வைராக்கியந் தோற்றுமாறு தோற்றும், சுகன்சாற்றுசீர் = ஸ்ரீ வியாசபகவானது அருந்தவப் புதல்வராகிய சுகப்பிரஹ்மத்திற்கு ஜனகமகாராஜாவினாலே பரிசோதித் துபதேசிக்கப்பட்ட சிறந்த ஞானமணமணக்கும் சுகோபாக்கியானம், இருபத்தைந்து = இருபத்தைந்து செய்யுட்களாகத் தோற்றும், தற்பதத்தோற்றம் வேண்டினர் சீர்=தற்பதமாகிய பரமசிவ ஸ்வரூபப் பிரஹ்மானந்தத்தில் விசிராந்தியடைந்து கிருதகிருத்தியர்களாக வேண்டுமென்று சந்ததம் நிமித்தமில்லாமல் இயல்பா யிச்சையுற்ற முமுக்ஷுக்களின் இலக்கணம் கூறும்முமுக்ஷு விவகாரப்பிரகரணம், இருபத்தெட்டே=இருபத்தெட்டு பாப்புகளாகத் தோற்றும். (எ - ம்.) (2)

ஞான விண்பக ஞற்பத்து [illegible]
மான லீலை மகிமைதொண் [illegible]
மான ஆசியு மையெட்டு மே[illegible]
மீன மற்றசீ ராய்ந்தவ ரீரை[illegible] (3)

(ப - ள்.) ஞானவிண்மகன் = கர்த்தவ[illegible]து யாவையுஞ்செய்து காலனுக்ககப்படாத ஞானககன குமாரோ பா[illegible]ம், நாற்பத்து நாலதாம்= நாற்பத்துநான்கு செய்யுட்களாலாம், மான[illegible]ஸ்ரீ சரசுவதிதேவியின் திருவருளினாலே யாவரும் புகழும்படியிலங்கிய [illegible]ாக்கியானத்தில், மகிமை= திருசியதோடத்தை யகற்றும் பிரபாவம், [illegible]ணூறும் = பத்திலாறாறு பாவினங்களாலாம், ஆனஆசி=முன்னர் நீல[illegible]ற்பருத்திருந்து ஆசையாற்றவம்புரிந்து சிறிதினுஞ் சிறிதானரோகரூப [illegible]கார வரலாறும், உம்=பின்னர் நிராசையோடும் பெருந்தவம் புரிந்து பு[illegible]ிருதியையும் ஆனதிஞானகிருதியையும் பெற்றுக் கம்பீரமாய் ஞானவி[illegible]யாய்ச் சஞ்சரித்தவரலாறும் கூறும் கற்கடிகதை, ஐயெட்டு மேழுமாம் [illegible]பத்தேழு செய்யுட்களாலமையும், ஈனமற்ற சீராய்ந்தவர் = ஸ்ரீ சை[illegible]யின் திருவருளாலே ஜனித்து இந்துமறையவரின் குமாரராய். அக்கார[illegible]கொண்டே ஐந்தவரெனப் பெயர் பெற்ற பதின்மரும் சாமந்தபதமே [illegible] சதமகபதமீருக ஈனமுற்ற பதங்களெனத் தள்ளி எவ்வினமுமில்லாமற் [illegible]ப பொருந்திய பிரஹ்மாண்ட ஐசுவரியத்தை யாக்கும் பிரமனை [illegible]ந்து பெருந்தவம் புரிந்து அடைந்தவர் சரிதை, ஈரைந்து=பத்துப்பாட[illegible]லாம். (எ - ம்.) (3)

வஞ்ச விந்திரன் வன்கதை யொன்[illegible]ாம்
நெஞ்சி னுக்கிரு பத்திரு நீள்[illegible]
தஞ்ச பாலகன் றன்கதை யெ[illegible]
மெஞ்சு சித்த னிருபது மாறு[illegible] (4)

(ப - ள்.) வஞ்சவிந்திரன் = பெயர் மா[illegible]னே இந்திரனென நினைந்து பெருவஞ்சஞ்செய்து தீரமனத்துடனிருந்[illegible]வன், வன்கதை=மனத்தின் செயலேசெயல் மற்றவற்றின்செயல் கௌண[illegible]ப் புலப்படுத்திய சரிதை, ஒன்பதாம்=ஒன்பது கவிதைகளாலாம், நெஞ்[illegible]கு = மனத்தினுக்கு உரிய சொரூபவைபவமும் வேறுவேறு வகையா[illegible]ளங்குமதற்கு வேறுவேறு வகையான விசேடபயனுறுதலும் போதிக்[illegible]த்தின்கதை, இருபத்திரு நீள்கவி = இருபத்திரண்டு செவ்விய செய்யுட்[illegible]ம். தஞ்ச பாலகன்றன்= அன்னையையே அருஞ்சரணடைந்து அவ[illegible]ாக்கியத்தை யறியாமையால் நம்பிய குழந்தைக்குத் தாய்மெய்போ[illegible]ண்ண முழுப்பொய்யே சொன்ன,கதை=அறியாற்கு மெய்யாயுலகம்[illegible]ாகவே போவதையுணர்த்தும் பாலன்கதை, எட்டதாம்=எட்டு எழு[illegible]நெடில் ஆசிரியவிருத்தங்களாலாம், எஞ்சு = லவணராஜாவிற்கு மா[illegible]இராஜசூயயாகத்தின் முற்

பயனுய பெருந்துயரைத்தந்து தான் சேடித்து நின்ற, சித்தன் = தேவலோகத் திருந்துவந்த சித்தனது காரணத்தால் நடந்தலவணுபாக்கியானம் இருபதும் ஆறுமே = இருபத்தாறு இனிய கவிகளாலாம். (4)

துன்னு முற்பத்தி சொல்லெழு பத்தொன்றும்
நன்னர் வெள்ளியு நாற்பதோ டேழதாம்
அன்ன தாமனு மையெட்டு மூன்றுமாம்
இன்ன வீம னிருபது மைந்துமே. (5)

(ப - ள்.) துன்னும் = மனத்தினுனே வாசனைக்குத் தக்கபடி நெருங்கி விசாலித்துண்டாம், உற்பத்திசொல் = உற்பத்திப்பிரகரண இதோபதேசம், எழுபத்தொன்றும் = எழுபத்தொரு இன்கவிகளாலாம், நன்னர் வெள்ளியும் = நன்மையான தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்து வாசனையினுலே பலபிறப் படைந்து எமதருமரது திருவருளால் இன் பதமடைந்த பார்க்கவ உபாக்கியானம், நாற்பதோடேழதாம் = நாற்பத்தேழு நல்லயாப்புகளாலாம், அன்னதாமனும் = வாதனையின் இயக்கமற்றிருந்து சூட்சியால் நான் என்னும் வாதனை உதிதமாகக் கட்டுன்றிறந்த அத்தன்மையராய தாமவியாள கடர்தம் உபாக்கியானம், ஐயெட்டு மூன்றுமாம் = நாற்பத்துமூன்று செய்யுட்களாலாம், இன்ன வீமன் = இச்சூட்சியையுணர்ந்த சம்பிராசூரனுல் ஞானத்துடன் சிருஷ்டிக்கப் பட்டு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவோடும் போர்புரிந்த வீமபாசதிடர்தம் உபாக்கியானம், இருபதும் ஐந்தும் = இருபத்தைந்து கவியினங்களாலாம். (5)

துதிகொ டாசுரன் றொல்கதை நூற்றெட்டா
மதிநெடுங் கசன் வண்கதை நாலைந்தாந்
திதியெனுங் கதை யேழுஞ் சனகன்றன்
முதிய நற்கதை முப்பது மாறுமே. (6)

(ப - ள்.) துதிகொள் = பவித்திரமான இடத்தை யக்கினிபகவான் வாயிலாகப்பெற்றுப் பெருந்தவம்புரிந்ததால் யாவருக்குந்துதிக்கும்படி வாழ்ந்த தாசுரமுனிவரது, தொல்கதை = ஸ்ரீ வனதேவதையின் மைந்தருக்குப் பிரகரணத்து முறையேசெய்த வுபதேசம் நிறைந்த உபாக்கியானம், நூற்றெட்டாம் = அஷ்டோத்தரசத அருஞ்செய்யுட்களாம், மதநெடுங்கசன் = அதிசூக்குமதீர்க்கபுத்தி விருத்தினுலே பரமான்மாவை தன்சொரூபமாகப் பேதமின்றித் தருமமேக சமாதியிலனுபவித்துத் தன்னைத்தவிர எங்குமே யொன்றுங்காணுத தேவதேசிகர் திருமைந்தனது, வண்கதை = அருமை யனுபூதி நிறைந்த சரிதை, நாலைந்தாம் = இருபது செய்யுட்களாலாம், திதியெனுங்கதை = திதிப்பிரகரண இதோபதேசமாய்ப் பெரியோர் சொரூபமும் நடையும் குணமும் அதிகாரி செய்யவேண்டிய கடமையும் கூறும் அரியகதை, ஏழு = ஏழு பாக்களாலாம், சனகன்றன் முதியநற்கதை = ஆகாசபலம்போலத் தெய்வ சம்பத்தால் சித்தகீதைச் சிரவணமாத்திரத்தானே வெஞ்சினக்கருடன் ஒலி

கேட்ட பாம்பென்னக் கலங்கி ஆராய்ந்து சொரூபத்தில் விசிராந்தியடைந்த சனகராஜாவினது திடஞானபோதக வினிமையான சரிதை, முப்பதும் ஆறுமே = முப்பத்தாறு கவிகளா லமையா நிற்கும். (6)

உரிய புண்ணிய னொன்பது நாற்பது
நரகின் மாவலி நாலுட னைம்பதாம்
பிரக லாதன் பிழைப்பெழு பத்திரண்
டரிய காதியு மைந்துடன் முப்பதே. (7)

(ப - ள்.) உரிய புண்ணியன் = மகா விவேகத்திற்கும் சாந்திக்கும் உரியவனு யிளைய சகோதரனுக் கனுக்கிரகம்புரிந்த புண்ணியன் அருள்பெற்ற பாவனன் சம்பாஷணை, ஒன்பது நாற்பது = ஒன்று குறைய ஐம்பது பாக்களாலாம், நரகில் = பரமமென்பதே யறியாமற் பெரும் புண்ணியத்தையும் பேராயுளையும் பெருவலியையும் பெற்ற, மாவலி = மகாபலிச் சக்கிரவர்த்தியென அபுத்தி பூர்வபுண்ணியத்தால் அநேகங்கோடிகாலம் அகிலத்தையாண்ட விவேகப் பிரதானனது சரிதை, நாலுடனைம்பதாம் = ஐம்பத்தினுலு பாசுரங்களாலமையும், பிரகலாதன் = எண்ணினவர்தமக்கும் விசேஷ சந்தோஷத்தையுண்டாக்கி ஸ்ரீபகவற்பக்தி விசேடத்தால் ஐயாயிரம் வருடம் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதி யானந்தத்தை யனுபவித்த சிரஞ்சீவியினது, பிழைப்பு = பக்திவிசேடமும் ஆராய்ச்சியும் ஸ்ரீபகவதனுக்கிரகமும் பொலியும் புண்ணிய சரிதம், எழு பத்திரண்டு = எழுபத்திரண்டு கவிகளாலாம், அரியகாதியும் = அருமையான தவம்புரிந்து ஸ்ரீமாயவன்றிருவருளால் மாயாவிலாசத்தைக்கண்டு மாயையையொழித்த காதிப் பிராஹ்மணரது கதை, ஐந்துடன் முப்பதே = முப்பத்தைந்து செய்யுட்களாலாம். (7)

சித்த மாறித் தெளிந்த வுத்தாலக
னொத்த வெண்பதுக் கொன்று குறையவாஞ்
சுத்த நாற்பது மாறுஞ் சுரகுவாம்
பத்து மேழுமாம் பாசவி பாசரே. (8)

(ப - ள்.) சித்தமாறித் தெளிந்த ஒத்த உத்தாலகன் = மனத்துடன் மிகவும் போராடிக் கஷ்டத்தை யடைந்து யோகவலியால் வென்று நிருவிகற்ப சமாதிபெற்றுத் தெளிந்து ஐயம் திரிபற்று சர்வபதார்த்தங்களிலும் அவற்றின் இன்பங்களிலும் வியப்பொன்றின்றிச் சமதிருஷ்டியையடைந்த உத்தாலக முனிவரது அரியகாதை, எண்பதுக்கொன்று குறைவாம்= எழுபத்தொன்பது செய்யுட்களாலமையும், சுத்த சுரகு = விவகாரவேளையெலாம் சமாதியே பெற்று ராஜாங்கஞ் செலுத்திய தூயகுணச் சுரகுமன்னன் சரிதை, நாற்பதும் ஆறும் ஆம் = நாற்பத்தாறு செய்யுட்களாலமையும், பாசவிபாசர் = இந்நாமம் வாய்ந்த இரு நேயரும் பெருந்தவம்புரிந்து சம்பாஷணையா லரிய வுண்மையடைந்த வரலாறு, பத்துமேழுமாம் = பதினேழு பாக்களாலாம். (8)

ஏத மற்ற வெழுபது மாறுமே
வீத கவ்வியான் மேலெழு பத்தொன்றும்
போத முந்துப சாந்தி புசுண்டனு
மோத நூறு கவியிலொன் றில்லையே. (9)

(ப - ள்.) ஏதமற்ற வீதகவ்வியன் = பூர்வம் சிவகணமாக இருந்து சர்வ பவித்திரமாகிவந்து சித்த விசிராந்தியின் பொருட்டுச் சங்கத்தியாகமும் பிராணத்தடையும் அதாற்பெறு நிருவிகற்பசமாதியு மடைந்து புற்றுமூடி வெளியான வீதகவ்விய முனிவரது உபாக்கியானம், எழுபதுமாறுமாம் = எழுபத்தாறு கவிகளாலாம், போதமுந்து ஞானத்தினது மகிமையின் மேன்மையினாலே ஆகாச கமனாதிகளுந் துச்சமெனக் காட்டும், உபசாந்தி=உபசாந்தியைத் தருமிதோபதேசம், மேலெழுபத் தொன்றும்=மேலாகிய ஞானரசம் வாய்ந்த எழுபத்தொரு செய்யுட்களாலாம். புசுண்டனும் ஓத=பிராணவிருத்தி யனுசந்தானங்கொண்டு மிருநீள்காலம் சித்த விசிராந்தியை யடைந்திருக்கின்ற மகாயோகீசுரனுடைய பெரியமகிமைச் சரிதத்தைப் புகழ்ந்து ஓதுதற்கு, நூறு கவியி லொன்றில்லை=தொண்ணூற் றொன்பது செய்யுட்களாலாம்.(எ-று.) (9)

தேவ பூசை சிறந்த வெழுபதா
மேவும் வில்வ மிகுபதி னறதா
மேவ மற்ற சிலைக்கதை யெட்டதாந்
தாவி லர்ச்சுனன் சாற்றிரு பத்தொன்றே. (10)

(ப - ள்.) சிறந்த தேவபூசை = சாக்ஷாத்தாகப் பரமசிவனே பார்வதி தேவியாரோடும் வந்து ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானுக் குபதேசித்த தேகாபிமானம் விட்டுச் சித்த விசிராந்தி சாதக விசேடமான தேவபூசோ பாக்கியானம், எழுபதாமேவும் = எழுபது செய்யுட்களை யுடைத்தாகும், மிகுவில்வம் = மிகுந்த மகிமைவாய்ந்த அத்விதீய பரிபூரணப் பிரஹ்ம சொரூபமே எல்லாவடிவமாகவு மிருக்கின்ற தென் றுணர்த்தும் வில்வபலக்கதை, பதினறதாம்=பதினறு செய்யுட்களாலாம், ஏவமற்ற = அசங்கத் தன்மையினாலே யாதொரு திருசியத்தினது சம்பந்தத்தையும் மடையாம விருத்தலின் குற்றமென்பதே பற்றமல், சிலைக்கதை = சிலையைப்போலும் சித்தானது அசையாமல் அதாவது ஜகத் சித்திரங்கள் கோடானுகோடி தோற்றியபோதிலும் விகாரமுறாமல் அகண்டைகரசமும் நிருவிகற்பகனமுமே யுடையதாம் எனவுணர்த்துங்கதை, எட்டதாம்-எட்டுத் திருவிருத்தங்களாலாம், தாவிலர்ச்சுனன் சாற்று=போர் புரிதுவந்தும் பூரணன்றன் றிருவருளால் எக்கலக்கமும் அடையாமல் அவ்வமராலும் சித்தவிசிராந்திமாறாத அர்ச்சுனனது வருஞ்சரிதை சாற்றுதல், இருபத்தொன்று=இருபத்தொரு செய்யுட்களாலாம். (எ-று.) (10)

சதவு ருத்திரன் றன்கவி முப்பதா
முதவு மையைந்தோ டொன்றென்பர் பேய்க்கதை
முதுப கீரதன் முப்பத்து மூன்றதா
மெதிர் சிகித்வச னெண்பது மும்மையே. (11)

(ப - ள்.) சதவுருத்திரன்றன் கவி=திடசமாதியாற் சத்தியசா யடைந்து வேண்டியதைத் தானே சிருஷ்டித்து ஜன்மபரம்பரை ச திரமெனக் காட்டு மிம்முனிவரன் சரிதையைக் கூறுங் கவிகள், மு மூன்றுபத்தாம், உதவும் பேய்க்கதை = சர்வ சமுசயங்களையு நீக்கு வும் படியான வேதாள மன்னசம்வாதம், ஐயைந்தோடொன் றெ பத்தாறு செய்யுட்களா லாமென்றறைவர் பெரியர். முதுபகீரதன் வைராக்கியத்தை யடைந்து அரசையும் பகைக்கீந்து முயன்று ஞ தவத்தாற் பாகீரதியை இம்மண்ணுலகிற் றந்த வீரராஜனது பா மூப்பத்து மூன்றதாம் = மூன்றுபத்தொரு மூன்று செய்யுட்களா அதிர் சிகித்வசன் = தனக்கிதத்தை யுபதேசித்த நாயகியோடு அவள் இதோபதேசத்தை நம்பாமல் காட்டில் வருந்தித் தவங்கிட யகியாலேயே அதிதிட ஞானியான இராஜரிஷியின் றிவ்யசரிதை, மும்மையே=இருநூற்று நாற்பது செய்யுட்களாலமையும். (எ-று)

புகல் கசன் பதின்மூன்று பொய்யாமவன்
நிகழு நாலைந்து நீண்ட விரதங்கள்
இகலில் பத்தொன்ப தாமிக்கு வாகுவின்
அகில ஞான மறுபது மாறுமே.

(ப - ள்.) புகல்கசன் = தன்குறைகளைப் புகன்ற கசனைநோக்கி மனம்விடுதலே சகலமும் விடலாமெனவும் எளிதிலது முடியுமெனவு சிக்க அவ்வாறே யியற்றிய தேவகுருமகனது சரிதை, பதின்மூன்று மூன்று செய்யுட்களா லமையும், நிகழும் பொய்யாமவன் = அகங்கா கூடி விவகரிக்கும் யாவரும் துக்கியரேயெனக் காட்டும் மித்தியா பு யாயிகை, நாலைந்து=இருபது பாவினங்களா லிவையும், இகலில் = ச லாவிடினும் அகங்காராதி பகைகளொன்றுஞ் சித்த விசிராந்தியைக் படி, நீண்டவிரதங்கள் = அதிதிடமான புத்தியாற் செய்யத் தக்கன ஸ்ரீ பரமேசுரனாற் பிருங்கீசற்கு உபதேசிக்கப்பட்ட மூன்று விர கூறும் உபாக்கியானம், பத்தொன்பதாம் = பத்தொன்பது செய் லமையும், இக்குவாகுவின்=சர்வகாரண மியாதெனத்தேர்ந்து அறிய வம்ச முதல்வனுக்கு மனுபகவான் அனுக்கிரகித்த, அகிலஞானம்=ஆ ஊகத்தானே அடையத்தக்கனவான ஞான அதன் சாதனங்கள் அ யும் பிரதிபாதிக்கும் இவ்விதிகாசம், அறுபதும் ஆறுமே=அறுபத்தா புகளாலமையும். (எ-று.)

மானு வேடனு மற்றிருபத் தைந்தா
மான யோக மறுபது மெட்டுமா
மோன வுண்மை மொழிந்துள வாசிட்ட
ஞான நூற்கதை நாற்பது மூன்றுமே,

(ப - ள்.) மானு வேடனு மற்று=மானைக்காணேனென்று பின்றொடர்ந்தேகிய வேடன் ஆங்குறை முனிவனைக் கண்ணுற்றுக் கேட்பத் தானிருக்குந் துரியத்தைக்கூறி இலௌகிகமறந்த தன்மையைத் தெரிவிக்கு மிக்காதை, இருபத்தைந்தாம்=இருபத்தைந்து செய்யுட்களாலாம், ஆனயோகம்=சர்வகிரந்த சாரார்த்தத்தையும் தொகுத்துக் கூறும் நிருவாணத்தின் இதோபதேசம், அறுபது மெட்டுமாம்=அறுபத்தெட்டுச் செய்யுட்களா லமையும், மோனவுண்மை மொழிந்துள = மறுகுவாதனைகள் தீர்ந்த மவுனத்தை யொழிய வேறொருறுகதி நல்லதில்லை யுணர்வன வுணர்ந்தவாகும் என ஞானவரம்பின் சாதனத்தை சாங்கோபாங்கமாக விஸ்தரித்துக் கூறும், வாசிட்ட ஞானநூல் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானது வாக்கியாமிருதமாயும் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே ரூபாந்தரமாய்க்கேட்டதாயும் உயர்ந்த ஆதிகவியின் வாக்குதித்த தத்துவமாயும் விளங்கும் ஞானசாஸ்திரங்களிற் சிகாமணிபோன்ற இந்நூலிலுள்ள, கதை நாற்பது மூன்றுமே=கதைகள் நாற்பத்து மூன்றுகளேயாம். (எ - று.) (13)

பாக மார்பதி கம்பதி ஞன்கதா
மாக வேயிரண் டாயிரத் தைம்பது
மாக விக்கைந் தநிகமிவ் வாசிட்டம்
யோக ஞானத்தி னுண்மை யுரைக்குமால். (14)

(ப - ள்.) பாகமார் பதிகம் = அதிபக்குவமாக உபோற்காதமாய் மற்றொன்று வந்து கலவாது மங்களமுட்படக் கூறும் பாயிரம், பதிஞன்கதாம் = பதினான்கு செய்யுட்களா லமையும், ஆக=இவையாவும் ஒருங்குசேர்ந்து, இரண்டாயிரத்தைம்பது மாகவிக்கைந்தநிகம் = இரண்டாயிரத் தைம்பத்தைந்து ஞானரசம் வாய்ந்த மகாகவிகள் சிறிறந்தலங் கரிக்கப்பட்ட, இவ்வாசிட்டம்= இந்த ஞானவாசிட்ட நூலானது, யோகஞானத்தின் = அதிதிட நிருவிகற்ப சமாதியாலுண்டாகும் சாக்ஷாத்கார அதனாலெய்தும் பிரம்மானந்த மோக்ஷ முதலியவற்றின், உண்மை யுரைக்கும் = யதார்த்த தத்துவத்தைப் பிரதிபாதிக்கும். ஆல்—அசை. (எ - று.) (14)

பாயிரம் முற்றியது.

ஓம் மகாகணபதயேநமஃ

நூல்

வைராக்கியப் பிரகரணம்.

ஸ்ரீ வீரசேகரம் (அவதாரிகை.)

இனிதுதொடங்க இச்சித்தகிரந்தம் இடையூறிலாது முடிபெய்துவான், பாரம்பரியமாய்ப் படித்துணருவாருகவும் இஷ்டதேவதையை நமஸ்கரிப்ப

தாய மங்களாசரணத்தை நேரேகூறிப் பொருளால் நூலால் நுவலப்பட்ட பொருளை ஸ்ரீ பகவானுசிரியர் காண்பிக்கின்றூர் :—பொன். அல்லது, இனித் தொடங்கஅவாவிய பெரியநூல் இடையூறிலாமல் இனிது முடியவும், எங்கு மினிதுலாவவும் வேண்டி "மங்களத்தை முதலினும் இடையிலும் ஈற்றிலும் உடையசாஸ்திரங்கள் வீரபுருடர்களை யுடையனவாகியும் ஆயுளோடுகூடியவர் களை யுடையனவாகியும் விளங்கும்" என மகாபாஷியத்திற் கூறியதும், சுருதி யிற் செய்யற்பாலதென வுணர்த்தப்பட்டதும், யாவற்றையும் விளக்கும் அறிவு ரசம்வாய்ந்த சர்வபிரத்தியக்கபின்ன பரப்பிரஹ்ம நமஸ்கார இலக்கணம் வாய்ந்ததும் ஆகியமங்களத்தைச் செய்துகொண்டு பொருளானே சாஸ்திரத்தி னது விஷயப் பிரயோஜனங்களைக் காண்பிக்கின்றூர் :—பொன்.

சம்சாரதரணி பவதாரிகை.

இனி வடநூலாசிரியராகிய ஸ்ரீ வான்மீகிபகவான் இயற்றற்கிச்சித்த கிரந் தம் நிர்விக்கினமாக நிறைவேறவும், குருசீட பாரம்பரியமாக யாவருஞ் சிர வண (உபதேச)ஞ் செய்யவும் சிஷ்டாசாரத்தாற்பெற்ற இஷ்டதெய்வ நமஸ் காரவிலக்கணமான மங்களத்தை யங்கீகரிக்கின்றூர் :—பொன்.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொருள் தொழுதிறைஞ் சுவாம்.

(பதவுரை.) பொன்னுலகத்தினில் = சுவர்க்கலோகத்திலும், புவியில் = பூலோகத்திலும், அந்தரத்து=பூ சொர்க்கமத்திய அந்தரிக்ஷலோகத்திலும், என்னுடைய=எனது, உட்புறத்து=உள்ளிலும் வெளியிலும், மன்னு=விபு வாயுறையும், சிற்சோதியே=(எந்த) ஞானவடிவமாகிய ஆன்மா, இலங்குகின் றது=விளங்காநிற்குமோ, வடிவம் யாவுமாய்த் துன்னுவது=சர்வான்மகமா கச் செறிகின்றதோ, அப்பொருள்=அவ்வான்மாவை, தொழுதிறைஞ்சுவாம்= மீண்டும் மீண்டும் வணங்குவோம். (எ-று.)

விசேஷ உரை.

(ஸ்ரீ-வீ-ம்.) எது என்பது பிரசித்தப்பொருளை யியம்புதலான் ஆன்மாப் பிரசித்தமாகவிருத்தலின் ஆன்மா விசேடியமாகச் சம்பந்திக்கும், எனவுணர்த் தற்பொருட்டு எந்தஞானசொரூபமெனப்பட்டது; எவ்வான்மா எனக்குணர்த் தியவா றிலங்குகின்றதோ அதன்பொருட்டு நமஸ்காரமாமெனவுணர்க. அதன் வடிவமறிவிப்பான் அறைந்ததாம் சிற்சோதியென்பது. சிற்சோதி=யாவையு மிலக்கும் அறிவுவடிவமாம். தேசபரிச்சேதம் இன்றென்றுணர்த்தியது மன் னுமென்றது, சகலதேச வியாபியாமென்க. வியாபகத்தைச் சாதிக்கின்றது

பொன்னுலகத்தினிற் புவியிலந்தரத்து என்பது. தொகுத்து வகுத்துச் சொல்லியபொருள் கேட்போர்மதியில் எளிதாக ஏறுமென வெண்ணி விஸ்தாரமாகப் பிரதிபாதித்தபொருளைச் சுருக்கிக் காட்டுகின்றது உட்புறத்தென்றது. அல்லது லோகத்திரயத்திலும் உள்ளிலும் வெளியிலும் யாதிலங்குகின்றதோ அதன்பொருட்டு நமஸ்காரம்; "உள்ளும்புறம்பும் அவையாவற்றையும் வியாபித்து நாராயணர் விளங்குவர்" என சுருதியுமறைகின்றது, "பூதங்களினுள்ளிலும் புறம்பிலும் அசரத்திலும் சரத்திலுமே பரமனுளன்" எனமிருதியுமறைகின்றது. இத்தகைய ஆன்மசொரூபத்தில் ஞானிகளினனுபவமே பிரமாணமாமென ஸ்ரீ வான்மீகபகவான் குறிப்பிக்கின்றார் எனக்கிலங்குகின்றதென்பதாக; அற்றேல் ஆன்மாவிற்கயலாய்ப் பொருள்களிருத்தலின் பொருள்களினாலே பரிச்சேதம்வருமேயெனின், வாராதாம், வடிவமியாவுமாய்த் துன்னுவதாதலின், கற்பிதமாய சர்வதுவைதப்பிரபஞ்சத்திற்கும் வெள்ளிக்கிப்பியேபோல வடிவமாக எந்தப்பரமாத்மா விருக்கின்றதோ அதன்பொருட்டு நமஸ்காரம், வஸ்துபரிச்சேத நிராகரணஞ் செய்தமாத்திரையானே ஆன்மாவிற்குக் காலபரிச்சேதமும் நிராகரிக்கப்பட்டதேயாமென வுணரற்பாற்றும்; காலத்திற்குமுண்மையாகத் தன்னிடத்திற்கற்பிதமாந் தன்மையுண்மையின் ஆன்மா இருப்பு விளக்கங்கொடுத்தலின் ஆன்மாவை யது பரிச்சேதப்படுத்த முடியாதாம். அல்லது, விளங்காநின்ற லிங்கசரீரத்திலும் பூமிகாரிய தூலசரீரத்திலும் அவ்யாகிருத ஆகாச காரிய காரண சரீரத்திலும் அவற்றின் சாக்ஷி வடிவமாக யாது ஒளிர்கின்றதோ அதற்கு நமஸ்காரம்; பிறமுன்போலவேயாம். "அன்னியனிவனே யன்னியன் யானே என்னத்தேவதை யெவனுபாசிப்பனோ, அன்னவன் சிறிது மறிந்திலனந்தோ, இன்னவன் றெய்வப் பசுவென வியம்பலாம்" என்னும் சுருதியினானே ஆன்மாவிற் கயலாகத் தேவதையைக் காணில் நிந்தை காணப்படுதலினானும் "ஆன்மாவே தேவதை யனைவர்கடமக்கும்" என்னும் மனுமிருதியினானும், ஆன்மாவையே யிஷ்டதேவதையாக நமஸ்கரித்தனரென வறியலாம். அல்லது, பரமான்மா விசேடியமாகச் சம்பந்திக்கின்றதாம், எப்பரமாத்மா வென்பதாக; அதற்கு யீசுரத்தன்மையானே பிரசித்தமுண்மையின் அதற்கு ஜீவர்களிடத்தினின்றும் வேற்றுமை நீக்கப்படுகின்றது வடிவமியாவுமா யென்பதால், சர்வஜீவர்களின் பரமார்த்த சொரூபமாயிருக்கப்பட்டதன்பொருட்டு நமஸ்காரம், மற்றவை சமானமாம். அல்லது பூமியாகாசமென ஆதியந்தங்களைக் கவர்தலான் மத்தியிலிருக்கும் முப்பூதமும் சந்தம்சநியாயங்கொண்டு கவர்ந்ததேயாம், காரணபூதக் கவர்ச்சியானே காரியமுமாம், ஆகவே பொருளிதுவாம்:—ஆகாசாதி ரூபபூதபௌதிகங்களிலும், க்ஷேத்திரஞ்ஞவடிவமாக வுள்ளிலும் சம்சாரத்தின் வெளியிலும், தனது மகிமையிலும் யாது விளங்குமோ அதற்கு நமஸ்காரம். "இதனது பாதமொன்றே இகபர வுலகங்கள், பதமது மூன்றே நற்பர வறிவமுதந்தான்" எனச் சுருதியுமுளதாம். ஆகவிங்ஙனம் மூவித பரிச்சேத ரகிதமாய் நித்திய அத்விதீய பரிபூர்ணமாய் சிதான்

மகமாயிருக்கும் வஸ்துவே சாஸ்திரங்களாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாம் எனக் காண்பிக்கப்பட்டதென்றுணர்க. மற்றும், சுவர்க்கத்தில், பூவுலகில், அந்தரிக்ஷ லோகத்தில் அதிபூதத்தில், அத்தியாத்மத்தில், அதிதைவத்தில், எவ்விபுவான வர் ஞானவடிவமாக எனதறியாமையால் எனக்கிலங்குகின்றாரோ, உண்மை யாயோ இலங்கும் வடிவதாய் நிர்விகார சின்மாத்ர இயற்கையதாய எல்லாவற் றின் வடிவாய அதன்பொருட்டு நமஸ்காரம். அல்லது, பிருதிவி பூர்வரூபம் துறக்கம் உத்தரரூபம் என்னுஞ் சுருதியிற்போல, ஈண்டும் பொன்னுலகத்தில் = பிரஹ்மாண்டத்தினது மேற்கபாலமாகிய சுவர்ணமய வத்துவில், புவியில் = கீழ்கபாலமாகிய வெள்ளிமயவத்துவில், அந்தரத்து = அவ்விரண்டன் சந்தி யாகிய சூக்ஷ்ம ஆகாசத்தில், பிரஹ்மாண்டத்தின் வெளியிலும் உள்ளிலும் யாது விசேடமாக = சூரியசந்திர அக்கினி வாக்கு முதலியவற்றினும் அதிசய மாக, சுவப்பிரகாச அபரிச்சின்ன இயற்கையானே யாதிலங்காநிற்குமோ! அஃதெங்ஙனமெனின், "இவ்விலங்காநின்ற ஆன்மாவானது சூரியாதிகளையும் விளக்குவதும் அவற்றின் வடிவமும் ஆகுமாதலின், எதனாற் சூரியன்றபிக்கின் றானோ தேயுவொளிர்கின்றதோ, ஆன்மாவே யிதனது ஜோதியாம், ஜோதி களுக்குமது ஜோதியாகும்" என்பதாதி சுருதி மிருதிகளானே யெனவுணர்க. எல்லாவஸ்துக்களினது பாரமார்த்திக சொரூபபூதத்தின் பொருட்டு நமஸ்கா ரம். அல்லது, பொன்னுலகத்தில் = இலக்குவிக்கும் ஏகரசம் வாய்ந்த பூமா னந்த வடிவ துரியவடிவமத்தில், இரண்டவஸ்தைகளி னுற்பத்தி பூமியில், அவ் வியாகிருத ஆகாசத்தில், வெளிப்பிரஞ்ஞைப் போக்கியமாகிய ஜாகரத்தில், உட்பிரஞ்ஞைப் போக்கியமாகிய சொப்பனத்தில், அவற்றின் சந்திகளாகிய மரண மூர்ச்சை முதலிய அவத்தைகளிலும் யாது ஞானவிதமாக இலங்குகின் றதோ, தூலசூக்கும காரண அபிமானியாகவும், அவற்றின் போக்தாவாகவும் அவற்றின் சாக்ஷியாகவும், நிஷ்பிரபஞ்ச பூரணானந்த சின்மாத்ர இயற்கையதாக வும், விளங்குகின்றதோ என்பதாம். ஆயினென், ஞான இரசமேயின்றாவெனக் கடாவிக் கூறுகின்றார்:—இலங்கும் வடிவது அறிவுமாத்திர இயற்கையது. திருசி யமானது திருக்குமாத்திர வடிவமாய்த் திருக்கினும் வேறாக இராமையின் அவித்தையோடு கூடியதும் அவித்தையற்றதும் ஆகிய எல்லா வடிவத்தின் பொருட்டு நமஸ்காரம். அல்லது, பொன்னுலகத்தினில் = சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் சம்பத்துண்மையின் இலங்காநின்ற காரண வுபாதியின் கண்ணே, புவியில் = கருமபீஜமுண்டாகும் பூமியாகிய காரிய வுபாதியின் கண்ணே, அந்தரத்து = எங்குமிலங்காநின்ற சொரூப மிகப்பிரகாசத்தில், ஜீவன் முக்தி தசையில், வெளியில் = நிருபாதி சொரூபத்தில், உள்ளில் = காரியகாரண வுபாதியுள்ளடங்கிய மாயாந்தக்கரணவிருத்தி பேதங்களிலும், எவ்விளங்கு மியற்கையுடையது விளங்குமோ சருவ உபாதிசாரமாய அவ்வான் மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். அல்லது, விளக்கும் வடிவதேஜசில், பிருதிவி யில், விண்ணில், உள்ளடங்கிய நீர் காற்றுகளில், பகிர்ப்பூதமாகிய அவ்வியா

கிருதத்தில், நிருபாதிகத்தன்மையானே சப்தாதிகட்குத் தகுதியல்லாத பாரமார்த்திக வடிவத்திலும் யாது தொடர்ந்து நின்று சன்மாத்திர வியல்பதா யிலங்குமோ அதுவே இலங்கும் பிரத்தியக்கான்மாவாம். அச்சர்வவடிவமாகிய பூர்ணானந்த சொரூப என்பொருட்டு நமஸ்காரம். அல்லது, தேவலோகத்தில் வெளியே தடஸ்தமாகப் பூஜ்யதேவதா ஈசுராதிவடிவமாக, புவியில் உள்ளே, உடம்பிலிருப்பதாய்ப் பூஜகவடிவமாக, ஆகாயத்தில்=இரண்டனிடையில் கிரியா பலசாதனாதி வடிவமாக, என்னுடைய வடிவம், விளங்காத காலத்தில் பரிச்சேதமாகி வேறாக விளங்கினும் யாது இப்போது தத்துவதிருஷ்டி யுதயத்தானே வெளிப்படையாய் விளங்கும் வடிவதாய, த்ரிவிதபரிச்சேத சூனியவிபு, வெளிப்படையாய் விளங்கும். அத்தகைய பூர்ணானந்த வடிவின்பொருட்டு நமஸ்காரம். அல்லது, மேல் கீழ் இடையில் கிழக்குமுதலிய திசைகளில், உடம்பினுள் பூர்வோத்திரகாலங்களில் எவ்விலங்குமான்மாவாகிய சிதேகரசமானது தத்துவவித்தாகிய எனக்கு விளங்குமோ, "ஆன்மாவே கீழும் ஆன்மாவே மேலும்" என்பதாதி சுருதியினானே யென்க; ஆன்மாவே இவ்வி யாவுமென்னும் சர்வபிரபஞ்சபாதத்தால் எஞ்சி நிற்பதாய பரமான்மாவின்பொருட்டு நமஸ்காரம். இவ்வாறு வேறுபொருள்களும் மதிவைபவப்படி ஊகித்துக்கொள்க. ஈண்டுப்பொருளால் அவ்வகையாய அறியப்படாத பிரஹ்மமே சாஸ்திரத்தின் விடயமாம். ஞானத்தால் அவ்வடிவமாய் நிலைபெறுதல் பரமநிர்வாண ரூபமாகிய பிரயோஜனமாம் எனக் குறிப்பிக்கப்பட்டது. மேலும்மேலும் இதுவே வெளிப்படையாய்க் காட்டப்படும்.

சமுசார தரணி.

ஆத்மாவே யிதனைத்துமென்னுஞ் சுருதியினாலும், அடியுமுடியுமிலாச் செயப்படாவுணர்வே தெய்வமென மேற்றேவபூஜையிற் கூறுதலானும் ஆன்மாவே யிஷ்ட தெய்வமாம். அத்தெய்வத்தியல்பே சிற்சோதி யாதலினாலும், சர்வாத்மகமாதலினாலும், பொன்னுல்கென்பது முதலானதால் உலகத்திரயத்தினும் வியாபித்திருத்தல் சொல்லப் பட்டது. உட்புறத் திலங்குகின்றது என்பதனாற்றிருக்கு ரூபத்தாலுந் திருசியரூபத்தாலும் பிரத்தியக்ஷமாகவே ஆத்மாவின் சொரூபம் பிரகாசிக்கின்ற தென்றாயிற்று. சிற்சோதியே யென்பதனால் ஞானசொரூபம் ஆத்மாவென் றிலக்கணங் கூறியதாம். அன்றியு முட்புறத்திலங்குகின்றது என்பதனாற்றானும் பிரகாசித் திதரங்களையும் பிரகாசிப்பித்தலின் பிரகாசமான இவ்வாத்மாவின்கண் சொரூபத்துக் கிதரமான மற்றோர் பிரமாணமும் அபேக்ஷிக்கப் படாதாம் எனக்குறிப்பித்ததாம். இதற்குப் பிரமாணம்.—அதன்கட் சூரியனு மிலங்கவில்லை, சந்திரனுந் தாரகையு மிலங்கவில்லை, இம்மின்னல்களு மிலங்காதனவாம் அக்கினியெங்கே யிலங்கும் இலங்குகின்ற அதனையே யனுசரித்துச் சர்வமுமிலங்குகின்றன, அதனது விளக்கத்தா லிதனைத்தும் விளங்குகின்றன—என்றும். விஞ்ஞானரூபனை, பெண்ணே ஏதனு

லறியலாம்—என்றும், எப்படிச் சுருதிகூறுகின்ற தப்படியே சுவானுபூதியையே முக்கியப் பிரமாணமாக வுடைய சாந்தமான தேசசுக்கு நமஸ்காரமென்று பர்த்ருஹ்ரியானுங் கூறம்பட் டிருக்கின்றது. (1)

நூற் பெருமை.

திகழுநான் முகன்முதற் றேவர் மூவருஞ்
சகலவே தங்களும் சாத்தி ரங்களும்
புகலுஞா னத்தினுற் புரண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞானநூல். (2)

(ப - ரை.) திகழுநான்முகன்=ஸ்ரீ வசிஷ்டர் மரீசியாதி சகல முனிவர்கட்கும் ஞானுசிரியராய் விளங்கும் நான்கு வேதங்களையும் நான்குமுகத்தாலருள் புரியும் பிரஹ்மா, முதல் = முதலிய, தேவர் மூவரும் = பிரஹ்மா, அருச்சுனற்கும் பிரஹ்மாதிகட்கும் அருளும் மகாவிஷ்ணு, சனகாதிகட்கும் பிருங்கிரிபு முதலியவர்க்கும் அம்பிகை நந்தி முதலியவர்க்குந் திருவருள் புரிந்தமாகா தேவர், என்னும் முத்தேவரும் அருளிய கீதாத்திரயங்களும், சகல வேதங்களும்=கருமம் பக்தி ஞானமென்னுங் காண்டத்திரய வடிவமாய் அநேகமாயிரம் சாகைகள் நிறைந்து விரிந்த தருமத்தையும் பிரஹ்மத்தையும் பிரதிபாதிக்கும் அபௌருஷேயப் பரமப்பிரமாண வாக்கியங்களின் வடிவமான சுருதிகளனைத்தும், சாத்திரங்களும்=அவ்வேதங்களையே யாதாரமாகக்கொண்டு மகரிஷிகளாலே செய்யப்பட்ட அநேகம்ஸ்மிருதி யிதிகாச அத்தியாத்மசாஸ்திரங்களும், புகலு ஞானத்தினுல்=பிரதிபாதிக்கப்பட்ட விஸ்தாரஞான ஞான சாதனங்களால், நிகரில்வாசிட்டமாநிபுண ஞானநூல்=தன்னிடத்திலேயே சகல கிரந்தங்களின் அருத்தங்களுமிருத்தலின் உவமையற்றுப் பிரஹ்மபுத்திர வாக்கியமிருதமாய்ச் சகலமாண்பானும் அலங்கரிக்கப்பட்டு மிகவுமாழ்ந்து கம்பீரமாய் மகத்தான தீரபுத்திகட்கே சாத்தியமாய் விளங்கும் இந்த ஞான வாசிட்ட நன்னூலானது, புரணமானது=பூரிக்கப்பெற்றுப் பொலிகின்றது. (2)

தலைமைநான் முகன்மனத் தாமரைக் கினன்
சிலையில்ரா கவன்றிருச் செவிக்குத் தெள்ளமு
தலைவில்வான் மீகிவாக் குதித்த தத்துவ
நிலைமைவா சிட்டமா நிபுண ஞானநூல். (3)

(ப - ரை.) தலைமை=பிரஹ்மாண்டம் அவரது நுகர்வினைப்பயனுதலின் இதன்கண்ணியாவருக்குமே பிரதானமாயிலங்கும், நான்முகன்=நாற்றிசையினும் படைக்கச் சதுவதனங்களையுடைத்தாய் பிரஹ்மாவினது, மனத்தாமரைக்கு=திருவுள்ளமாகிய தாமரைமலருக்கு, இனன்=அலறிபோன்றதாம், மனத்தாமரையை மலர்த்தமைந்தன் மதலைமொழி மாண்புடைத்தேயாம், சிலையில்=வில்வித்தைக்கில்லமாயிருப்பவரும், சிரவணிக்குங் காலத்தில் ஆத்தாதிபணி

விடைகளை மேற்கொண்டொழுகலின் சிலையில்லாதவரும், சிலையாகிய அகலிகையைத் தமது திருவடிப்பரிசத்தான் மீண்டும் கௌதமர் இல்லத்திற்குத் தருமபத்தினியாக்கியவரும், அவர் வைராக்கியப் பிரகரணத்திற்கூறிய சில ஐயங்கள் உண்மையி லில்லாதவராயிருந்தும் இருப்பதுபோ னடித்தவரும், ஜடஇயற்கையின்றிச் சந்ததம் சேதன இயற்கையையே யுடையவரும், சீதாபிராட்டியை யுத்தேசித்துக் கோதண்டச் சிலையைச் சிதைத்தவரும், ஸ்ரீ வசிஷ்ட உபதேசானந்தரம் சிலைபோல நிருவிகற்பசமாதியை யடைந்து காஷ்டலோஷ்டம் போலானவரும், அசங்கமா யசலமா யிருக்குந் தம்மிடத்தி லுண்மையில் யாயாதொரு ஆரோபமுமில்லாதவரும், மேலும் அநந்தவிதமான கல்யாண குணங்க ணிறைந்தவரும், ஆகிய இராகவன் = ஸ்ரீ காமதேனுவின் கன்றாகிய நந்தினியின் றிருவருளால் வந்து மகாதீரவீரனா யிந்திரனையும் வெற்றிகொண்டு குருதக்ஷிணை கொடுக்கும் நிமித்தம் யாகானந்தரம் அடைந்த குமரனை யுத்தேசித்துக் குபேரன்பேரில் படையேவிய இரகுவினது உத்தமோத்தம குலத்தவதரித்த ஸ்ரீ இராமச் சந்திரரது, திருச்செவிக்கு = இலக்குமிதேவியின் அமிருத மொழிகளை யெப்போதுங் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் அழகிய சுரோத்திரங்கட்கு, தெள்ளமுது = பாற்கடலினுதித்தமாய அமுதமும் கற்பாந்தபரியந்தமே வாழ்க்கை நல்குமாதலின் அதனினும் மிகத்தெளிவுற்ற இது அழியாத பரமபதத்தையே கரதலாமலகம்போலத் தருதலின் பரமாமிருதமானதாம், உலைவில்வான்மீகி = முன்னனேககாலம் ராமஜபத்தாற் றவம்புரிந்து கெடாத வித்தையையும் பிரஹ்மவித்தையையு மடைந்திருந்து திருமேனி புற்றான்மூடப்பட்டு புற்றினுள்ளேயே ஸ்ரீ ராமசரிதங்கூறிய ஆதிகவியாகிய மகாமுனிவரர்தம், வாக்குதித்ததத்துவம் = திருவாக்கியாமிருதமாய் வெளிப்பட்டு அநேகதத்துவங்களையும் சாகித்ய நவரசங்களையும் பொழியும்பெருமைவாய்ந்ததாம், இத்தகைய விசேடங்கள் வாய்ந்தது யாதுகொலாமாலோவெனின்? நிலைமை = சொரூபத்தின் யதாஸ்திதியையும் சாதகமாகிய சர்வஞானநிஷ்டைகளையும் நித்திய மோக்ஷத்தையும் அனுக்கிரகம்புரிவதில், மா = மாக்ஷிமைதங்கிய, வாசிட்ட நிபுண ஞானநூல் = ஸ்ரீ வாசிட்ட ராமசம்வாதமாகி அதிவிததகனகம்பீரமான இந்தஞானசாஸ்திரமேயாம். (எ - று) (3)

பெரிய வறிவுறு பெருமை சான்றது
விரிவுறு சிறியவர் மேவொ ணாதது
வரிசையி லுயர்ந்தது வசிஷ்ட சங்கிதை
யரியமெய்ஞ் ஞானநூ லனைத்தின் மிக்கதே. (4)

(ப - ரை.) பெரியவறிவுறு = சாதனங்கள் நான்கும் நிறைந்து சிசுருஷை சிரவணாதி தொடங்கியெப்போதும் ஆந்தரவிருத்தியிலும் சித்தவிசிராந்தியிலும் விருப்பமிகுந்து பாதியராகிச் செயற்கரியசெய்யும் மகான்கள்மாத்திரம், அறிவுறுத்த ஆசிரியர் அரிதிலெளிதிலறிந்து கொள்ளும்படியான, பெருமைசான்

றது=அத்தகைய மேன்மையைதான் பிரதிபாதிக்கும் சூக்குமப்பொருளா
உடையதும்; விரிவுறு=விடயங்களிலிந்திரியங்களை இஷ்டப்படிபோகுமா
செலுத்திப்பின்னேகி மொத்துண்டலையும், சிறியவர்=அற்பமதியும் அற்
முயல்வும் அதைரியமும் நம்பிக்கையின்மையும் தேகான்மமதியும் பிரபஞ்சச
ஜியபுத்தியும் உடைத்தாகி மோக்ஷஆவலின்றிய அற்பர்கள், மேவொணுதது
சிறிதுங்கிட்டிக் கரத்தினுந்தீண்ட அருகமல்லாததும்; வரிசையிலுயர்ந்தது
ஞானப்பொருள்களையும் கதைமேற்கதைகளையும் உபாக்கியானத்துள்ளுபா
கியானங்களையும் திருஷ்டாந்தங்களையும் ஊகங்களையும் ஆரோபஅபவாதக்கி
மங்களையும் ஜகன்மித்தியாத்துவத்தையும் பரமாத்ம சாக்ஷாத்காரத்தாலெ
தும் பரமானந்தத்தையும் சமாதிகளையும் போகங்களையும் பிறவற்றையு
அடுக்காக அடுக்காக அறைவதும், எல்லாஞானநூல்களிலும் பரமப்பிரப
ணமாயெடுத்துக்காட்டாய் நின்று மிகவும்பூசிக்கத்தக்கதும்; ஆகிய, விசிட்
சங்கிதை=ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானது இனிமையைத் தருமிதோபதேசம், அரி
மெய்ஞ்ஞான நூல் = அதிதுர்லபமாகி யாச்சரியம்போற் கண்டுங் கேட்டு
பேசியு மனுபவித்தும் வரும் மெய்யான சிதானந்த பூரணத்தைப் பிரதிபாதி
கும் வேதாந்த சாஸ்திரங்கள், அனைத்தின்மிக்கதே=யாவற்றுள்ளும் சர்வார்த்
போதகமாதலின் மிகவும் உயர்ந்ததே. (எ - று) (

தெருளுறு மகர்க்கிதஞ் செய்யு மன்பினு
லருமைவா சிட்டநூற் கன்னை யொப்பளோ
வுரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவள்
பெருமைவா சிட்டமிப் பிறப்பை மாற்றுமே. (

(ப - ரை.) தெருளுறுமகர்க்கு=ஞானத்தையடையவேண்டுமென்று மி
வும்முயல்வையுடைய முமுக்ஷுக்கட்கு, இதஞ்செய்யுமன்பினால்=பக்கு
நோக்கி யவரவர்க்குத்தக்கபடி இதோபதேசம் செய்யாநின்ற கருணையை
சீர்தூக்கிப்பார்க்கின், அருமை=சொல்லாலும் பொருளாலும் மிகவும் அருமை
வாய்ந்த, வாசிட்டநூற்கு=ஸ்ரீ வசிட்டகீதமாய் மனக்கோட்டம்மாற்றும் இ
சாத்திரத்திற்கு, அன்னையொப்பளோ=பெற்றுவளர்த்திடும் பெருங்கருணை
தாய்தானும் சமமாவளோ, ஆகாள்; என்னை, உரியதாய்=சரீரத்தைப் போ
றற்குத்தக்கதாய், பிறவியை = ஜனனமரணசமுசாரத்தை மேலும் மேலு
மனைவிமக்களாதி வாசனையையுண்டுபண்ணி விருத்தியே யடையுமாறு செய்
வைப்பள், பெருமைவாசிட்டம்=திருசிய தோடத்தையகற்றிச் சனனமரண
சமுசாரமகற்றுவதில் மிகுவலியுடையதாய் பெருமைவாய்ந்த ஆசிரியர் வசிட்ட
ரதுபதேசம், பிறப்பைமாற்றுமே=ஜனித்தற்குமூலமாய வாசனைக்கிருப்பிட
மான அவித்தையையே யில்லாமற்செய்யும்; செய்யவே அன்னையுவமையாக
ளாம். (எ - று)

அவைபடக்கம்.

எண்ணுறு பெருங்குணத் திராமன் றன்மய
நண்ணுற வசிட்டனே நவின்ற ஞானநூல்
பண்ணுறு தமிழினுற் பாடுகேன் சுதை
மண்ணுறு கலத்தினும் வைக்கு மேழையேன். (6)

(ப-ரை.) எண்ணுறு = அநந்த நல்லகல்யாணகுணங்களும் தம்மிடத்து முந்திவரவுத்தேசித்துப்பரஸ்பரம் பொருமைபுற்று நின்றனவெனவெண்ணத் தக்கனவான, பெருங்குணத்து = அரும்பெரும் பொறுமையாதி யளவின்மகத்தான குணங்கட்காஸ்பதமாக விலங்கிய, இராமன் = சந்ததம் சொரூபத்தின் கண்ணேயியல்பாகவே இரமித்துத் தம்மையடைந்தவரையும் சொரூபாநந்தத்தில் இரமிக்கச் செய்பவராயிருந்தபோதினும் அதிகாரி போனடித்த ஸ்ரீ இரகுகுலதிலகன், தன்மயம் நண்ணுற = இயல்பாகவே சித்தித்திருக்குந் தன்னுடைய சைதன்ய இயல்பை ஞாபகஞ்செய்துகொண்டு அதன்கண்ணே சுதாசுகிக்க, வசிட்டனே = சூரியகுலகுருவாயும் திரிகாலஞ்ஞராயும் சர்வசாஸ்திர சுதந்திரராயும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பிரஹ்மாவின் மானசிய புத்திரரே நேராகத் தமது வாக்கியாமிருதத்தால், நவின்றஞானநூல் = ஸ்ரீ இராமச்சந்திரரை முன்னிலைப்படுத்தி அனைத்தாய அதிகாரிகட்கும் அமலஞானமுண்டாகப் பொழிந்தருளிய அரியபெரிய இந்தஞான சாஸ்திரத்தை, சுதை = க்ஷீராப்தியாற் கடைந்தெடுத்த தேவாமிருதத்தை, மண்ணுறுகலத்தினும் = மண்ணாலாய சாமானிய பாத்திரத்தினும், வைக்கும் = வைக்கும்படியான உயர்வுதாழ்வின் பகுப்பிலாத, ஏழையேன் = அற்பஅறிவினனாகியயான், பெரிய மகரிஷியின்றிருவாக்கியாமிருதத்தை, பண்ணுறு தமிழினுற் பாடுகேன் = அநேகவித சந்தங்களோடுகூடிய செந்தமிழ்பாஷையில், என் புன்கவியாற்கொள்வ தவடிறமையன்றேயென்ற அருமைத் தந்தைவசனம்போல என்அற்ப செய்யுளாகிய மட்கலித்தில் வைக்கின்றேன் குணமேகொள்க. (எ-று) (6)

அதிகாரியையறிவித்தல்

ஸ்ரீ வீரசேகரம் அவதாரிகை.

நூலின்முதலில் கேட்பவனுக்குப் பிரவிருத்தியுண்டாகுமாறு செய்விக்க விடயத்தைக்காண்பித்து அதிகாரியைத் தரிசிப்பித்துக்கொண்டு பிரயோஜன சம்பந்தங்களைக் குறிப்பிக்கின்றூர்:—பந்த. மற்றும், இனியிந்நூலின் கண்ணே அதிகாரியாவன், அறியானு? அறிவுடையவனு? ஆதியனல்லன், அவனுக்குத் தேகாதிகளிடத்தில் ஆன்மமதிதிடமாக விருத்தலினுனும், ஆசையதிகரித்திருத்தலினுனும், முமுக்ஷுத் தன்மையில்லாமையின்; விடங்களித்திற்றேடதரி

சனத்தாலும், ஜனனமரணாதிதுக்கதரிசனத்தாலும் அவனுக்கே வைராக்கிய உதயஇச்சையால், முமுக்ஷுத்தன்மையுண்டாகி அதிகாரமாமென்னற்க இராகமுடையவர்கள் மிகவும்விடயங்களை இரக்ஷிப்பதாகக் காணப்படுதலின் விடயங்களிருக்கும்போதே அவற்றிலுள்ள தோடத்தை நீக்கு முபாயத்தை முயல்வதுடன் நல்லநல்ல விடயங்களையும் தேடுதலின் இகலோக சம்பந்திய லோகசம்மந்தியுபாய இச்சையோடு முயலுதலினென்க. அறிஞனுமாகான் அவனுக்குக் கிருதகிருத்தியத்தன்மை யுண்மையினாலே கிரந்தத்தாற் சாதிக்கப்பட்ட பிரயோஜன ஆசையின்மையினாலே கிரந்தத்திற் பிரவிருத்தி கூடாமையின் என வினவிவிசிஷ்டஅதிகாரியை காண்பிக்கின்றார்:—பந்த.

சமுசாரதரணி பவதாரிகை.

இஷ்டதேய்வத்தை வணங்கி யதிகாரியைத் தெரிவிக்கின்றார்:—பந்த.

பந்தமுற் றனன்பர பதத்தைச் சேர்கவென்
றந்தநிச் சயமுளா னறிவிலா னலான்
சிந்தனைத் துயர்கெடச் சித்தைச் சேர்ந்துளா
னிந்தநூற் குரியவ னென்று கொள்கவே. (7)

(ப - ரை.) பந்த முற்றனன் (நான்)=நான் பந்தத்தை யடைந்திருக்கின்றேன், பரபத்தை=மேலாகிய மோக்ஷபதத்தை, சேர்கவென்று=இனியடைய வேண்டு மென்று, அந்த=அம் மகிமைவாய்ந்த, நிச்சயமுளான்=நிச்சயத்தை நன்றாகவுடைய முமுக்ஷுவே, இந்த நூற்கு = இந்த ஞானசாஸ்திரத்திற்கு, உரியவன் = பொருந்திய அதிகாரியாவன், என்றுகொள்க = முத்திவாஞ்சை யுண்டா யிருத்தலின் இந்திரியங்கள் விடயங்களி னின்றும் அவசியம் உபாதி யடைந்திருக்கும் இருக்கவே இக பரபோக வைராக்கிய மின்றியமையாது எய்தியிருக்கலாம், ஆகவே நித்தியமின்னது அநித்தியமின்னது என்னும்பகுப்பும் ஒருதலையாக வுண்டாகி யுளதாமென்க, எனவே நான்கு சாதனமுடையவனே இந்நூற் கதிகாரியானன் என்று மனதிற் கவர்ந்து கொள்க. அறிவிலான்=அஞ்ஞான மிகுந்தவனும், அலான் = அதிகாரி யலன், சிந்தனைத்துயர் கெட=சங்கற்பதுக்க நீங்க, சித்தைச் சேர்ந்துளான் = சைதன்யான்மகமான தன்னை யுணர்ந்த ஞானியும், அலான்=அதிகாரியலன், என்று கொள்க=என்றுணர்தற்பாற்று. (எ - று.)

(ஸ்ரீ - வீ.) பத்தன்யான் விடுபடவேண்டும் என எவனுக்கு நிச்சயமதி யுளதோ அவனிந்த நூலில் நூற்கேட்கு மதிகாரமுடையவ னென வறிக. அவனுக்குக் கேட்குதலாதியின் சாதகமாக ஆரம்ப விவேகம் வேண்டுமெனக் காட்டுகின்றார்:—அறிவிலானலன் என, சித்தைச் சேர்ந்துளான்=அதனையுணர்ந்தவன் எனப் பொருள்படும் தத்ஞன் என்பது மூலபதமாம், அலன் = நோ,

ஒருங்குகூடி நோதத்ஞன் எனவாம், ஆகவே, அது என்பது பிரஹ்மமெனப் படும், ஓம் தத்சத்தென்னும் நிர்த்தேசம் பிரஹ்மத்தை மூவிதமாய்க் கூறியது என்னு மிருதியினால்; அதனையுணர்ந்தவன் தத்ஞன் பிரஹ்மவித்தாவன், நோதத்ஞன் என்பதில் ந-உத-ஞ-என்றேனும் பதப்பிரிவு செய்யலாம், உம்மைப் பொருளில் உத, வரும், வரவே ஞோபிந=அறிஞனும் அலன், பிரஹ்மத்தைப் பெரிதறிந்தவனும், பெரிதறியாதவனும் கேள்வியாதியில் முயலுதல் கூடாமையின் சிறிது விவேகியே யதிகாரியாவன். பரபதத்தைச் சேர்க வென்பதனால் பந்தநீக்கம் இந்நூலின் கேள்வியாலுறும் பயனெனக் குறிப்பிக்கப்பட்டது. அறிவிலான் அலன் என்பதாதியாலும் சாஸ்திர பிரஹ்மங்கட்குப் பிரதிபாத்திய பிரதிபாதகபாவ வடிவ சம்பந்தமுளதாமென அறிவித்ததுமாகும். மற்றும், அத்தியந்தம் அஞ்ஞனும், அறிஞனும், இந்நூலின் கண்ணே அதிகாரிகளல்லர்; மற்று, யான்பத்தன் = இச்சம்சாரத்தில் அநாதிகாலந் தொடங்கிச் சிறையிற் கட்டுண்டு கிடப்பவனைப் போலப் பரிச்சேதபரவச ஜன்ம ஜரா மரணாதி துக்க மனுபவித்துக்கொண்டு சோகிக்கின்றேன். முற்றினுஞ் சோகத்தைக் கடக்கவேண்டு மானலோ ஆன்மஞானமே யுபாயமாம். “ஆன்மவித்தானவன் சோகத்தைக் கடக்கின்றான்” என்னுஞ் சுருதியினனென்க. அவ்வான்ம ஞானத்தானே யான் முத்தனவேன் என்னும் முதிர்ச்சியாய அறியும் வேட்கையோடு கூறிய நிச்சயமானது எவனுக்குளதோ அவன் விநய உபாய முதலியவற்றானே குருவைச் சரணாகதியாக அடைவன் இந்நூற் கதிகாரியுமாவன் சாஸ்திர சிரவணாதிபலத்தைச் சேவிப்பவனுவ னென்பதாம்; எனவே அளவிறந்த புண்ணியங்களானே இராகாதி தோடங்களற்றவனும் விவேக உதயத்தானே அறியும் வேட்கையனும் ஆகிய அஞ்ஞனுக்கே அதிகாரம் என்பது கருத்தாம். அற்றேல் இராகாதி தோடமற்றவன் மூவருணத்தினனாயின் சந்யாசவாயிலாக வேதாந்த சிரவணத்தின் கண்ணே யதிகாரியாவன்; முற்காண்ட அடுத்த அனுஷ்டானத்திற்கு மனத்தூய்மை வாயிலாகப் பிற்காண்ட அதிகாரத்தை யடைவிக்குந்தன்மை “அவ்விதனை வேதவசனத்தானே” என்பதாதி சுருதியினானே துணியப்பட் டிருத்தலின் மூமருணத்தின னல்லாதவனுக் கீண் டதிகார மில்லையாம்; “அம்மகத்தாயதை வேதமுணராதவன் மனனியான்” என அதிகார நிடேதங் காணப்படுதலின்; ஆகையால் அதிகாரி சுலபனல்ல னெனின்? அற்றன்றும், ஸ்மார்த்த கருமம்போற் கூடலின்; மூவர்ணமுடையவனுக்கு மூன்றக்கினியிற் சாதிக்கத்தக்க கருமத்தின்கண் ணதிகாரமிருந்தபோதினும் அக்கினியாதானஞ் செய்யாதவனாகிய சாதாரணன் ஸ்மார்த்த கருமாதிகாரத்தை யடைவதேபோலும்; சிரௌத ஞானதிகாரி யிருந்தபோதினும் அசந்யாசியாகிய முமுக்ஷு சாதாரணன் இந்நூலின்கண் ணதிகாரியாவன்; அஞ்ஞான மிருக்கும்வரையாம். இந்நூற்கும் மிருதியைப்போலும் வேதவியாக்கியானத்தன்மை யுண்மையின், அங்ஙனமே கூறவும் பட்டுளது:—வேதம் விளம்பாநின்ற பரபுருடன் தசரதர் மதலையாயுண்டாம் போழ்து வேதமும்,

ஸ்ரீ வான்மீகி பகவானுடைய வாக்கினின்றும் சாக்ஷாத் திராமாயண வடிவமாகியது. ஆண்டுப் பூர்வகாண்டத்திற்கு, ஸ்ரீ இராமசரிதகதை முன்னிலையாக வியாக்கியானமாகிய ஆறுகாண்ட பூர்வ ராமாயணம் சமானமாம் உத்தர காண்டத்திற்கு இவ்வைராக்கியாதி யாறுபிரகரணமும் சமானமாம் சில ஸ்மார்த்த கருமங்களில் ஸ்திரீசூத்திரப் பொதுவாக அதிகார முண்டாவதே போல இதனது சிரவணத்தினும் புராணம் போலுமாம். "மறையவனை முதன்மையாகக்கொண்டு நான்கு வருணங்களையுங் கேட்பிக்க" "சூத்திரரும் மகத்துவத்தையடைகுக" என்பதாதி வசன லிங்கங்களானும். "அப்பெரும்பொருளை வேதமுணராதவன் மனனியான்; அவ்வுபநிடப் பிரதிபாத்திய புருடனை வினவுகின்றேன்" என்பதாதிவசனமோ அவேதவித்திற்குச் சிரௌதஞான அநதி காரபரமாமென்பர் சிலர்; அபரோக்ஷஞான முடிவுபேறிலதாம் பரமென்பர் மற்றையர்; வேதவாயிலாந்தன்மைத் துதிபரமாமென்பர் சிலர். எல்லாவாற்றானுமே மற்றையருக்கும் புராணசம்பந்த சாதாரணமாகிய ஞானத்தின்கண்ணே அதிகாரமுளதேயாம் "எல்லாவருண ஆசிரமங்களானுமே அவ்வான்மா அறியத்தக்கதாம்" என்பதாதி வசனங்களானுமறிக. ஆண்டுச் சிரௌதஞானத்தில் பூர்வகாண்டத்திற் கூறிய தருமானுஷ்டான ஜன்னியமனத்தூய்மைமைப்போல. ஈண்டும், பூர்வ இராமாயணத்திற்காட்டப்பட்ட தத்தம் வருணாசிரமத்திற்குத் தகுதியாய நிஷ்காம தருமானுஷ்டான ஜன்னியமனத் தூய்மை அறியும் வேட்கையை யுண்டாக்கும் வாயிலாகக் காரணமெனப் பூர்வோத்தர இராமாயணங்கட்கு ஹேது ஹேதுவுடைமைச் சம்பந்தத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு சர்வாநர்த்த நீவிருத்திவடிவ வேறு பிரயோஜனத்தைக் கூறுகின்றார்:—தருமதத்துவஞான அனுஷ்டானங்களாகிய, ஞானாதிகாரங்களையடைவிக்கும் ஈசுர ஆராதனைகளில் கதையே யுபாயம் எந்நூலின் கண்ணோ அந்தப்பூர்வ இராமாயணக்கிரந்தம் கதையுபாயமாம். அநேக காண்டங்களோடுகூடிய அவற்றை ஆதியில் விசாரித்து அதனர்த்தானுஷ்டானத்தி லதிகாரத்தையடைந்து எவ்வதிகாரியானவன் இவ்வியம்பும் ஆறுபிரகரணரூப மோக்ஷோபாயங்களை ஆராய்கின்றனனோ, பிரஞ்ஞையால் காம கரும வாசனை அஞ்ஞானபீஜங்களை யெரித்த அவன், மறுபடியும் ஜன்மாதி துக்கத்தையடைவதில்லை முக்தனே யாகின்றான்.

(ச.) அதிகாரி யென்பவன் முத்தி விருப்புடையனன்றோ! முத்திவிருப்பாவது, ஆன்மாவிற்குப் பந்தநிச்சயத்தை முன்னிட்டிருப்பதா மென்பது கருத்து. அநதிகாரியைத் தெரிவிக்கின்றார்:— அறிவிலான் என. தேற்றாம் பொடி சேற்றைத் தேற்றுதற்காகாதென்னும் நியாயத்தால் மிகுந்த அஞ்ஞனு மதிகாரியாகான், இடித்த மாவைப் பொடித்தல்போல அறிஞனுக்கறிவிப்பதும் பலமன்றாதலின் ஆத்மஞானியும் அதிகாரியாகானென்பது கருத்து. (7)

(ஸ்ரீ வீ-அ-கை) பரத்துவாசர் வினவுதல்.

இங்ஙனம் பொன்னுலகத்தினில் என்பதனால் மங்களாசரணத்தையும் விடயசூசனத்தையும் விதித்து, பந்தமுற்றன னென்பதனானே அதிகாரியை யும் பிரயோஜனத்தையும் சம்பந்தத்தையு முணர்த்திச் சாஸ்திரத்தைத் தொட ங்குபவராகி இதற்கு முதலில் சம்வாத கதைரூபத்தன்மையை விளக்குவிக்கும் பொருட்டுக் குரு சீட முறையைத் துதிக்கின்றார்:—ஒருங்கு, மற்றும், 56000ங் கிரந்தவடிவ இராமாயணத்தில் அநாதிகாலந் தொடங்கிப் பயின்ற இராகாதி தோஷத்தைக் கெடுக்கு மாற்றலுடைமையின் மகாபலம் பொருந்திய இராம கதை வடிவமாகிய 24000ங் கிரந்த வடிவ 6 காண்டங்களை முதலில் ஸ்ரீ வான் மீகி பகவானியற்றி வணக்கமுடையவனும் மதிமானும் திருவருள்பெற விரும் பியவனும் சீடனும் ஆகிய பரத்வாஜர் பொருட்டுக் கடலானது யாசகனுக்கு இரத்தினத்தைக் கொடுத்ததேபோலக் கொடுத்தார் ஒருகாலத்தில் அறிவின் மிகுந்த பரத்வாஜர் மேருகிரியின்பாலுள்ள ஒரு ஆரணியத்தின் கண்ணே வீற் றருளியிருந்த ஸ்ரீ பிரஹ்மாவின் சந்நிதியிற் கீர்த்தித்தபோது சந்தோஷத்தை யடைந்த வுலகபிதாமகராகிய பிரஹ்மதேவர் வரமுன்னிலையால் உலகைக் காக் குஞ் சாதனமாகிய மோக்ஷசாஸ்திரத்தைச் செய்விக்கவேண்டு மென்னும் பெருங் கருத்துடையராகி அந்த பரத்வாஜரை நோக்கி ஹே! குழந்தாய்! உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளென, பரத்வாஜர் ஹேபகவன்! பூதபவ்ய ஈசுரரே! பூர்வ இராமாயண அர்த்தானுஷ்டான ஜன்னிய சித்தநற் றாய்மையை யடைந்த இப்போது எதனாலிம் முமுக்ஷுக்கள் சமுசாரதுக்கத் தினின்றும் விடுபடுவார்களோ அதைத் திருவாய் மலர்ந்தருளுவீராக என்னும் வரத்தைத்தான் தேவரீரை வேண்டிக்கொள்ள அடியேனுக்கு இச்சை யிருக் கின்றதென்றனர், இதைக்கேட்ட பிரஹ்மதேவர் நீவினவிய இப்பொருளில் உனதாசிரியராகிய வான்மீகரையே மிகமுயல்வுடன் விரைவில் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுவாயாக வெனவருள்புரிய அவரது ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு வந்து தமதாசிரியரைச் சரணாகதியடைதல் சாற்றப்பெறுகின்றது:—ஒருங் கென.

(ச-அ-கை) இனிக் குருவைத்துதித்துக் கதையை வினவுதல்:—ஒருங்கு.

ஒருங்குணர் குரவனு முயர்வான் மீகனை
மருங்குறப் பரத்துவன் வணங்கி வன்பவ
நெருங்கு வெந்துயரிலே நின்ற தெங்ஙன
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூறென்முன். (8)

(ப - ரை.) ஒருங்குணர் = முற்றறிவும் அசேக்ஷ சாஸ்திர பாண்டித்திய மும் பிரஹ்மநிஷ்டையும் உடையராய, குரவனும்=ஞானசிரியராகிய, உயர்= ஏகாந்தத்தில் சந்ததம் பகவத்தியானத்திலிருந்த மேலான, வான்மீகனை =

ஸ்ரீ வான்மீகி பகவானை, மருங்குற=ஒழுங்காகச் சீடன் விதிவாயிலாய் அடையவேண்டிய அடைவின்படியாக, பரத்துவன்=பரத்துவாசர், வணங்கி= பூமியிற்றண்டவத்தாக அட்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து சிரங் கரங்கூப்பித் தோத்தரித்து, வன்பவம் = கொடிய துயரமே வாய்ந்த இச்சமுசாரத்தில், நெருங்கு = மிகநிபிடமாய்ச் செறிந்து, வெந்துயரிலே = வெவ்விய விக்ஷேப சங்கடத்திலே, அருங்குணத்து = சகல சற்குணாலயமாய, இராமன் = ஸ்ரீ இராமச்சந்திரன், நின்றது = விவகரித்துக்கொண்டிருந்தது, எங்ஙனம் = எவ்வாறும், நீ = ஞானாசிரியராகிய தேவரீர், அருளில் = பரமநிரபேக்ஷிக காருண்யத்தினால், கூறென்றான் = அடியேனுக்கனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். (எ-று.)

(ஸ்ரீ - வீ.) பிரஹ்மானந்தத்தை யினிதுபருகும் பொருட்டு ஏகாந்தத் திருந்த சமதரிசன சீலரான ஸ்ரீ வான்மீகி யாசிரியரைப் பரத்வாஜராகிய சீடர் நமஸ்காரஞ்செய்து விநயத்துடன் அடங்கிய குரவால் வினவினர். சங்கடமென்பது சம்பாதமாம், ஸ்ரீ இராமர் ஜீவன்முக்த பதத்தையடைந்து எங்ஙனம் சமுசார சங்கடத்தில் விவகரித்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இப்பொருளையே பரத்துவாஜர் வினவினர் என்று எங்ஙனம் அறிய முடியும் எனின், கேட்டி ! பெரிய வாசிட்டத்தில் எங்ஙனம் சம்சார சங்கடத்தில் ஸ்ரீ இராகவர் விவகரித்தனர் என முன்வினச் செய்து அதன் அடுத்தபின்னரே ஸ்ரீ இராமர் முதலியோர் ஜீவன் முத்தராய் விவகரித்ததுபோலவே நீயும் விவகரிப்பாயாக எனத் தங்களாற் கூறப்பட்டதே அந்த ஜீவன் முக்தஸ்திதி யடைவினுபாயத்தில் ஸ்ரீ இராமருக்குக் கிடைத்த முறை தெரிந்தால் யானுமதைப் பின்பற்றலாம், அன்றியும், ஸ்ரீ இராகவரை வருணிப்பதற்காக முன்னிலையாய் முக்கியமாக்கி ஜீவன் முக்தஸ்திதியை முறையாக ஹே பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்த பெரியவரே ! கூறுவீராக, அதைக் கேட்டப்பின் அடியேன் நித்தியம் சுகியாயுலவுவேன், ஸ்ரீ இராகவருக்கு முறையாக ஜீவன்முக்தாவஸ்தையைக் கற்பித்து அடியேனுக்கு முதவினின்றும் மொழிவீராக, அம்முறையானே யான் நித்தியம் சுகியாய் வாழ்வேன்; எனவினவி யிருத்தலினாலும், ஜீவன்முக்தபதத்தை யடைந்து மகா மனத்தையுடைய ஸ்ரீ இராகவர் எவ்வாறு விவகரித்தாரோ அவ்வாற்றை யாம் கூறக்கேட்பாயாக எனவிடை தொடங்கலானும், மேலும் இச்சமுசார சங்கடத்தில் ஸ்ரீ இராமரும் மகாமனத்தை யுடைய பரதரும் சத்ருக்நரும் இலக்குமணரும் புகழ்பெற்ற சீதையம்மனும் ஸ்ரீ இராமரைப் பின்றொடர்ந்திருந்த மந்திரி மைந்தர்களாகிய மகாமதிமான்களும் தசரதரும் அவர் பரிவாரமும் எங்ஙனம் விவகரித்துக் கொண்டிருந்தனர் அஞ்ஞானிகளாய் மற்றையரைப்போற் சோகித்துக்கொண்டா ? அல்லது ஜீவன் முக்தரைப் போலவா ? என்பதை யருளவேண்டும், அவர்கள் துக்கமடையாமற் சுகிகளாயிருந்த விதத்தை அடியேனுக்கு என் மதியாற் படும்படி வெளிப்படையா யருள்செய்யின் அவ்வாறே

அடியேனும் தங்களுபதேச சிரவணத்தானே கிருத்தியத்தன்மையை யடைந்த திருக்கூட்டங்களுடனே சுகியாயுலவித்திரிவேன் என ஸ்ரீ இராமபரதாதி விடய வினாவின் பின்னர் மந்திரிமைந்தர் நிர்துக்கித்தன்மை வடிவ ஜீவன்முக்தி யடைவுவகையை வினாதலினானும் அறியப்பெறுகின்றதாம், பெறவே இப் பொருளே பரத்வாஜராற் கேட்கப்பட்டது.

(ச.) ஒருங்குணர் என்பதனாற் குருவிற்குச் சீடனறிய விரும்புஞ் சகல பொருள்களையும் விரித்துரைக்குஞ் சாமார்த்தியஞ் சாற்றப்பட்டது. பவத்தில் வெந்துயர்யாதது சாயையின் தன்மமான பிரியாப்பிரிய விஷயத்தில் மிகுந்த மத்தமாம். பவம் = சமுசாரம், சாயை = ஸ்திரீ, கிடையாததில் வாஞ்சையும் கிடைத்ததில் அபிமானமும் துயரமன்றோ ! (8)

(ஸ்ரீ - வீ - அ - கை) இவ்வாறு மிகவும் பணிவுடன் வினவிய வித்யா விநய சம்பன்ன பரத்வாஜரை யாசீர்வதித்துக் கிருபாதிருஷ்டியுடன் ஸ்ரீ வான்மீகி பகவான் கூறுகின்றார்:—

நல்லது சிறுவநீ யுரியை நானது
சொல்லுவன் கேட்குதி துயர்செய் மோகநீ
வெல்லலா மோகந்தான் சகத்தின் வேறன்றி
மல்லல்வா னிறம்படைத் தென்ன வந்துறும். (9)

(ப - ரை.) சிறுவ = உத்தமோத்தமமான புதல்வனே ! நீகேட்டது, நல்லது = மிக மிகவும் நன்குளது, உரியை = யோக்கியனாய், பூர்வ இராமாயண பாராயண மகிமையான் மனத்தூய்மையும் அதனால் வேண்டுஞ் சாதனங்களும் அடையப்பெற்றாய், நானது = நானவ் விருத்தாந்தத்தை, சொல்லுவன் = விஸ்தாரமாய் விளக்கமாய் மாதுரியமாய்ப் புகல்வேன், கேள் = பாரத்துவாசனே சித்தமிது வதுவென வெண்ணாது ஏகாக்கிரமாய்க் கேட்பாயாக, கேட்டலும் = நீயன்போடுஞ் சிரவணஞ்செய்த மாத்திரத்தால், துயர்செய் = சந்ததம் சிந்தை செயமுடியாத ஜனன மரணவிக்ஷேபாதிய பெருந்துயரத்தை யுண்டு பண்ணும், மோகம் = ஆவரண விக்ஷேபவடிவ அநாதிபாவவடிவ ஞானமாத்திர நிவர்த்திய அஞ்ஞானத்தை, வெல்லலாம் = ஆவரணத்தைக் கெடுத்தும் விக்ஷேபத்தை மனோலய வாசனாக்ஷயங்களாற் கெடுத்தும் வெற்றி கொள்ளலாம், மோகந்தான் = மேலுரைத்த அஞ்ஞானமானது, சகத்தின் வேறன்றி = சகத் சம்பந்த முடையதாயே காரியரூபமாயே, மல்லல் = வளமைதங்கி வியாபித்திருக்கும், வான் = நிரவயவ ஆகாசம், நிறம்படைத் தென்ன = அறியார்தம் மறியாமையால் நீலவன்ன முடைத்தானதே போல, வந்துறும் = அஞ்ஞானிகளி னத்தியாசமாத்திரத்தா லாரோபிக்கப்பட்டு வந்து கற்பித தாதாத்மியமாகப் பொருந்தியதாம். (எ-று.) (9)

(ஸ்ரீ - விர.) நின்னுலியாது வினவப்பட்டதோ அது சாதுவாம். சிரவணத்தின் பொருட்டு நீ யோக்கியனுகை விருக்கின்ருயாகலின் உன்பொருட்டுக் கூறுகின்றேன். சிரவணிக்கும் ஸ்ரீ இராகவ ஜீவன் முக்திலாப வுபாயத்தாற் சம்மோக மென்னும் அஞ்ஞான மலத்தை முற்றிலுமே நீ தூரஞ்செய்யலாம் இனி மேல் வராமலே யத்தியந்தங் கெடுக்கலாம், அல்லது சம்மோக மலமாம் ஹேயத்தகைமையால் அதனுனே அதைத்தூரத்திலெறித லுசிதமாம். அன்றியும், குழந்தையாகிய ஹே பரத்வாசனே! கேட்பாயாக! நீ கேட்டபடி கூறுகின்றேன், அதைச் சிரவணித்த மாத்திரையானே ஆன்ம தத்துவத்தை யறியாத மலமானது அத்தியந்த தூரத்தில் ஓடுமாறு செய்துவிடலாம், யாவற்றினும் பொய்யென்னும் புந்தியானே பற்றின்றிச் செந்தாமரைக் கண்ணராகிய ஸ்ரீ இராமபிரான் சுசியாயிருந்து விவகரித்தது போலவே, பிராஞ்ஞனுகிய நீயும் விவகரிப்பாயாக. அபரிச்சின்ன வஸ்து மனதிற் புகுதலானே பெருமனத்தை யுடையவராகிய இலக்குமணர், பரதர், சத்ருக்னர் கௌசலை சுமித்திரை சீதை தசரதர் அவர்தம் பரிவாரம் இராமசகாயர்களாகிய கிருதாஸ்திரன், அவிரோத னென்பேர் யாவரும் எதன்பின் னறியவேண்டியதயலொன் றெஞ்சாதோ அத்தகைய முடிவான மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்தனர். ஸ்ரீ வசிஷ்டரும் வாமதேவரும் மந்திரிமா ரெண்மரும் அயலாரும் அவ்வாறே யடைந்தனர். திருஷ்டிஜயந்தன் பாசன் உண்மையுரைக்கும் விஜயன் விபீஷணன் சுஷேணன் அனுமான் சுக்கிரீபனுடைய மந்திரியாகிய இந்திரஜித்து என்பரே எட்டு மந்திரிமாரென எண்ணப்படுவர். இவர் யாவரும் உள்ளேசாந்தராகி இராகமற்ற மனத்தராய் வெளியிற் பிராரப்தப்படி கிடைத்தவற்றின் கண் மகிழ்வுடையராய், மகான் மக்களாய்ச் சீவன் முக்தர்களாய் வாழ்ந்தனர்; இவர்கள் ஹோம முதலிய சிரௌத கருமங்களையும், தான முதலிய ஸ்மார்த்த கருமங்களையும் கொள்ளல் தள்ளன் முதலிய அவ்வக்காலத்திற்குத்தக்க இலௌகிக நல்விவகாரங்களையும், நினைதலையும் மேற்கூறிய இரண்டன் ஆலோசனையையும், செய்ததேபோலச் செய்துகொண்டு நீ வாழ்வையாயின் மைந்த! இச் சங்கடத்தினின்றும் முக்தனே ஆவாய்; கரையற்ற குடும்பக்கடலில் விழுந்தவன் இவ்வுயர்வாகிய ஊகத்தை யடைவனுயின் மிகுந்த சத்துவ குணமுடையவனுய், சோகத்தையு மடையான், தைன்னியத்தையு மடையான் யாதொரு விதமான தாபமுமில்லாதவனுகி நித்திய திருப்தனுய் நிலைப்பன்.

(ஸ்ரீவீர - அ - கை.) சமுசார சங்கடத்தில் ஸ்ரீ இராகவர் எங்ஙனம் விவகரித்தனர் என்னும் வினுவிற்கு, ஜீவன் முக்தபதத்தை யடைந்த இராகவர் மகாமனத்தராய் எங்ஙன் விவகரித்தனரோ என்பதாதியாக விடையளித்து ஆதியில் கூறப்படும் ஜீவன்முக்தி சாதனபூத ஆத்ம அபரோக்ஷ ஞானத்தினுபாயம், சித்தமானது சின்மாத்திரமாகச் சேடித்து நிற்கும் வடிவத்தியானமும் அதன் முதிர்ச்சியாற் கையுறும் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியும் ஆமென்பது

பிரசித்தமாம். ஸ்ரீ இராகவ விருத்தாந்தத்தைக் கூறும் வாயிலாக விஸ்தாரமாயினி யடிக்கடி பிரதிபாதிக்கும்படியாக விழைந்துள்ள சோபாயத்தை யுணர்வின் சௌகரியப் பொருட்டுச் சுருக்கிக் கூறுகின்றார்:—மோகந்தான், என. அல்லது ஜீவன்முக்த பதத்தையடைந்த ஸ்ரீ இராமர் என்பதாதியால் வினுவினுத்தரத்தைக் கூறி ஆதியில் முக்தியையும் அதனுபாயவடிவ சாஸ்திரார்த்தத்தையும் மதியிலெளிதாக ஏறும் பொருட்டுச் சுருக்கிக் கூறுகின்றார்: மோகந்தான், என, ஆகாயத்தின் சியாமளத்தனைமைபோல ஜகத் சம்பந்தியாய மோகத்தை மறப்பதே மேன்மையான பேருபாயமென வெண்ணுகின்றேன் என்பது வருஞ் சம்பந்தமாம்.

(ச.) சம்மோகமலம் = அஞ்ஞானரூப மலமென்பதாம், சம்மோகமலம் என்பது, அலம் = அத்தியந்தம், சம்யக்மோகம் பெருமோகத்தைத் தூரப் படுத்துவா யென்பதாக இருபதமாகப் பிரிந்தும் பொருடரும். ஆகாயத்தினது நீலவன்னம் பொய்யுருவ மாயினும் மெய்போற் பாமரனுக்கும் பரீக்ஷகனுக்கும் பொதுமையுற்றுத் தோற்றுவதேபோல அவித்தையாற் கற்பிக்கப் பட்ட சகத்பிரதீதியும் பாரமார்த்திகம் போற் சனித்ததென்பதாம். (9)

(ஸ்ரீவீர - அ - கை) ஸ்ரீ வான்மீகி பகவான் இலக்கணம் சொரூபம் சாதனம் பலம் என்பவற்றானே ஜீவன் முக்தியினிலைமையை விரிவாகக்கூற இச்சித்தவராய் முதலில் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டுச் சுருக்கி முத்தியிலக்கண சொரூபங்களைக் காண்பிக்கின்றார்:—இறப்பிலாவென.

இறப்பிலா விந்தமோக மிறையுமீட் டெண்ணமின்றி
மறப்பதே நல்லதென்று மதித்துயர் மனத்தினுக்குத்
திறப்படக் காணப்பட்ட தில்லெனச் சித்தினுலே
புறப்பெறு மெப்போதப்போ துயர்பர சுகமதாமே. (10)

(ப - ரை.) இறப்பிலா = உளதுபோற் றேன்றுகின்ற அதிஷ்டான ஞானத்தாலன்றிக்கெடாத, இந்த மோகம் = இச்சகத்பிரதீதியை, இறையும் = அணுவளவேனும், மீட்டெண்ணமின்றி = மாறிநினைப்பு வாராதிருக்கும்படி, மறப்பதே = மறந்துவிடுவதே, நல்லதென்று = நன்றாக வேண்டுமென்று, யாம் மதித்தும் = நாம் நிச்சயிக்கின்றனம்; திறப்பட = அதிதிடமாக, காணப் பட்டது = திருசியம், இல்லை = முற்றினும் முக்காலுமே கிை
என்று, சித்தினுலே = உண்டாம் போ
துக்கு, உறப்பெறும் = (திருசியமறப்பு) [illegible]
எப்போது = அஃதெக்கணம் பொருந்துமோ, அப்போது = அக்கணம், உயர் = நிரதிசயமான, பரசுகமதாம் = கைவல்லிய சௌக்கியஞ் சித்தியாம். (எ-று.) (10)

(ஸ்ரீ-வீர.) மீண்டும் ஜகத்பிரமத்தை விடயஞ் செய்யும் உண்மையான நினைப்பு இல்லாதிருத்தலே மீட்டெண்ணமின்மையாம். அல்லது ஞானத் தானே மூலஅவித்தை அழிந்தொழியவே பிரமத்தின்பாவமே மறப்புச் சப்தத் தாற் கூறவிழைவாம், ஆதலினுனே மீட்டெண்ணமின்றி யென்னப்பட்டது. கற்பிதமாகிய திருசியம் அதிஷ்டானமான காண்போனுக் கயலாகவில்லை யென்பதா யாகமாதிகளா லுண்டாக்கப்பட்ட போதத்தால், சங்கற்பவடிவ மாய மனமென்னும் அந்தக் கர்ணத்தினின்றும் திருசியநீக்கம் உண்டாகு மானுல் மோக்ஷசுகமானதுண்டாகி விளங்கிநிற்கும். அதுவிடய சுகம்போலச் சாதிசயமன்றென்பார் உயரென்றுர். திருசியமித்தியாத்வ நிச்சயந் திடமான வழி அவ்வாதனை நீங்கிப் போதலின் ஆண்டு இராகம் அனுதயமாதலின் அதனி னின்றும் திரும்பிய சித்தம் பிரஹ்மானந்தத்தை யறிந்தனுபவிக்கும்; அத னுலே தடையாவுமுடைந்து அவிரும் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் மோக்ஷமான துண்டாமென்பது கருத்தாம். அன்றியும், ஆகாயத்தில் நீலம்போல முற்றினும் அசம்பவமாயதும், கற்பனையானுண்டாகியதும் ஆகிய உலக சம்பந்தியத்தியாச வடிவ இம்மயலை, இதன் மூலமாகிய அவித்தை வாசனையழிவானே மீண்டு மெண்ணுமை யுண்டாகுமாறு மறத்தலே யாவற்றினும் மேலாகிய மூக்தியிலக் கணமும் சொரூபமுமாம், எனப்பிரமாண அனுபவங்களானே துணிந்திருக் கின்றேம்; பரோக்ஷ ஞானிகட்கும் துயிலிலும் நிருவிகற்ப சமாதியினும் திரு சியத்தின் மறப்பிருந்தபோதினும் அதுமீட்டு மெண்ணமில்லாமை யாகாதாம். அல்லது மீண்டும் நினைத்தல் எம்மனத்தால் அது மீட்டு மெண்ணமாம், அது எதன்கண்ணின்றே அது மீட்டு மெண்ணமில்லாமையாம். மறப்பு என்பது நினைப்பின்மையாம், துவைதத் தோற்றமாத்திரமு மில்லாதிருத்தலென்பதாம். அல்லது மறந்திருத்தலேபோல மறந்திருத்தலாம், அனுபவிப்பவன்பால் மறந்த விடயமிருந்தபோதினும் தோற்றுதலேபோலச் சைதன்யத்தின்கண்ணே திரு சியமிருந்தபோதினும் தோற்றுதிருக்கும். ஆயினென் பரமார்த்த சத்திய மாகிய திருசியத்திற்கே சாங்கியர் கொண்ட முக்தியைப்போலத் தோற்றுமை மாத்திரமாயிருத்தலா முக்தி யெனின்? அல்லவாம், அத்தியஸ்தமாகிய அது தோற்றுமையே முக்தியாமென்க. சமஸ்காரத்தா லஃதுண்டாகாமையின் யாங் ஙனம் அதற்கு மயலாந்தன்மையெனின்? பூர்வ பூர்வ ஜகத்து விவகாரத்தாலுண் டாய சமஸ்காரத்தால் நிலைபெறல் கூடுமென்றுணர்க. அற்றேலாயின், தோடத் தாலுண்டாகாமையானும், அதிஷ்டான மின்மையானும் மயற்றன்மை கூடா தெனின், ஆகாயத்தில் வர்ணம்போலுண்டாய தென்க. தூர ஆராய்ச்சியின் மைத்தோடத்தானே ஆகாசவர்ண மயலுண்டாவதேபோல் அவித்தைத் தோடத்தாற் பிரஹ்மத்தின்கண்ணே யவித்தை மயற் கூடுமென்றுணர்க. எனவே முற்றினுந் திருசியத்தை மாற்றுவதாம் மொழிந்த இவ்விலக்கணம், அதனுற்குறிப்பிக்கப்பட்ட சின்மாத்திர நிலைபேறு சொரூபமாம். மதித்தும் ஏன்பதனுனே அவை தமதனுபூதியினுனே துணியப்பெற்றனவெனக் காண்பிக்

க்ப்பட்டன, அவ்வாறுயின் நம்மனோரால் அவையே னனுபவிக்கப்படவில்லை யெனின்? திருசியத்தினது அத்தியந்தாபாவ போதமாகிய பாதமில்லாமல், கூறிய இலக்கணமும் சொரூபமும் எப்போதும் எங்கும் அனுபவிக்க முடியா வாம். அனுபவமில்லாமை காலத்தினுந் தேயத்தினும் வியாபகமாமெனக் காட்டும்பொருட்டு எப்போது மெங்குமென்றதாம். ஆயின், திருசியபாத மானது எவ்வேதுவிலா மென்று சங்கைவரின், சர்வ ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டான பிரத்தியக்கபின்ன ஆன்மதத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தானே அஃதாம், என்பத னானே அச்சாக்ஷாத்காரத்தைத் தேடவேண்டும்; உபாயத்தாலதைச் சாதிக்க வேண்டுமென்பதாம். ஆயினதற்கென்ன வுபாயமெனின், அது இச்சாஸ் திரத்தை யுணரின் அவசியம் சம்பவிக்கும் அதன் பொருட்டே இஃதுண் டாயதாம். தத்துவத்துணிபுண்டாகும்வரை சாஸ்திரத்தைச் சிரவணஞ் செய்கு வாயாயின் தத்துவத்தையடைவாய் வேறுவிதமாய் முடியாதாம். உலகமய லாகிய இதுகாணப்பட்டபோதினும், இந்நூலிற் காண்பித்தபடி யாராய்த லினானே யாதொருதுயரமுமல்லாமல் ஆகாயத்தில் வருணத்தைப்போலும் இல்லவே யில்லையென அனுபவிக்கலாம். அனுபவிக்கலாமென்றால் அனுபவம் ஆன்மசைதன்யமேயா? அல்லது அயலா? அயலென்பது கூடாது, ஏனெனின், அறிவிற்கு வேறாயது ஜடமாய் விடயமாதலின் அனுபவமென்பது பொருந்தா தாம். ஆன்மாவேயெனின், அதுமுன்னரே யிருக்கின்றதாதலின் சாஸ்திரத்தா லாகவேண்டியதென்னுளது? எனின், உண்மைதான், ஆன்மாவே யனுபவ மாயினும் இது திருசியத்தோடு கூடியிருத்தலின் அவ்வனுபவமாகாதாம்; மற்றோ, விருத்திரூபமாகிய ஆன்ம தத்துவ சாக்ஷாத்கார போதத்தானே அவித்தையினழிவால் அதனாலுண்டாய திருசியநீக்கமானது, திருசியம் மூக் காலத்திலு மில்லையென்பதாக மனத்திற்குக் கிடைப்பின் நித்தியசித்த ஆன்ம வடிவமாக இருப்பினும் மேலாகிய மோக்ஷஆனந்தமானது தத்துவஞானத்தா லுண்டாயதேபோல ஆகின்றதாமெனக் கேவலம் அதன்வாயிலாகச் சொரூப பூதமாயினும் அனுபவம் சாஸ்திரபலமாம்.

(௪.) அற்றேல், கணத்திற்குக்கணம் காணப்படுஞ் சகத்தினது மறப்பெங் ஙனமாமெனின், கூறுகின்றார்:—திறப்படவென. ஆத்மாவினின்றும் ஆகாசம் உதித்ததென்னுஞ் சுருதியால் திருக்குரூபமான ஆத்மாவினின்றுந் திருசிய மான ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்திற் குதயமுண்டாதலின் திருக்குக்கன்னியமாகத் திருசியமிலதேயாம், உபாதானகாரணத்திற் கன்னியமாகக் காரியமுண் டென்றுரைத்தற்கு அரிதாதலின் என்க. கடக மகுட குண்டலாதியைக் காஞ் சனத்திற் கன்னியமாகக் கழறற்கரிதன்றோ! உபாதானமும் உபாதேயமும் வேறுபொருளாயின் குருப்பொருட்கு இருகுண நீர்மைவரல் வேண்டும், மற் றஃதவ்வாறாகவே, பொன்முதலியவற்றுற் றட்டானியற்றிய அபகாரமாம், கனமான திரவியத்திற்கு இடையுயர்ந்து மாற்றதிகரித்திருத்தல் வேண்டும் அங்

நனங் கண்டதின்றுகலின் வேறுபொருள் என்பதெங்ஙனங்கூடும்? என்னுந் தார்க்கிகமுறைபோல் அஞ்ஞானுபகாரமாமென்பதுமுதலிய தர்க்கங்களானும், "இவ்விடத் தநேகமெவளவு மில்லை" என்பதாதி சுருதிப்பிரமாணங்களானும் உண்டான தத்துவஞானத்தால் மனத்தினுக்குத் திருசியவிஸ்மரணம் உறப் பெறுமாயின் அப்போது நிரதிசயகைவல்லிய ஆநந்தமாம், அதுவே ஜீவன் முக்தியென்பதாம். (10)

(ஸ்ரீவீர அ-கை.) வித்தையின்வலுவினுலே சித்தத்திற்கு விடயத்தினின்றுந் திரும்புதலைச் சம்பாதியாதவர்கள்பாற் றேடங்கூறுகின்றார்:—வழிபடுமென. அல்லது வேறுசாஸ்திரந்தெரிவித்த உபாயங்களானே முக்தியேனுண்டாகமாட்டாதெனின் கூறுகின்றார்:— வழிபடுமென.

(ச.) இதனிதரபக்ஷத்தின் வருந்தோடத்தைக் கூறுகின்றார்:—திருசியத்தோற்ற மறப்பதின்றேல் அதனுல்வருந் தோடமிஃதாமென்கின்றார்:—வழிபடுமென.

வழிபடு மிதனை விட்டு மற்றுள நூல்க ளென்னுங்
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞானக் குணத்தினுற் பிறப்போர்க் கெல்லா
மொழிவற வொருவர் செய்தற் குரித்தன்றுய்த் தானே யுண்டாங்
கழிதலிற் பரம வின்பங் கற்பங்க ளாலுங் கூடா. (11)

(ப-ரை.) வழிபடும் = வித்துவான்கள் எல்லா முறையானும் மேன்மைப்படுத்தி வணங்குவதான, இதனைவிட்டு = இத்திருசியமறப்பை யொழித்து, மற்றுள = இதற்கிதரமாக விரிந்துகிடக்கின்ற சப்தஜாலங்களாலமைக்கப்பெற்ற, நூல்கள் என்னும் = மனத்தைச்சிக்ஷிக்காமையின் சாஸ்திரங்கள் என்னும் பெயர்மாத்திரம் வாய்ந்த, குழிகளில் = (பரப்பிரஹ்ம விடயவபரோக்ஷ அனுபவமின்றி)ப் படுகுழிகளாகிய ஏறமுடியாத கிடங்குகளில், புரண்டு = தாங்களும் உருண்டு தங்களைச் சேர்ந்தாரையும் உருட்டி, அஞ்ஞானக்குணத்தினுல் = அறியாமையின்நீர்மையால், பிறப்போர்க்கெல்லாம் = மீண்டு மீண்டுமோயாது பிறந்துகொண்டிருப்பவர்கள் அனைவருக்கும், ஒழிவற = கெடுதலின்றி, ஒருவர் செய்தற்கு = அகாரணமாதலின் யாவரானுமியற்றற்கு, உரித்தன்றி = தக்கதன்றாய், தானேயுண்டாம் = சுயமாகவே சித்தமாகி அகண்டவிருத்தியையும் அஞ்ஞானநீக்கப் பொருட்டுமாத்திர மவாவி விளங்கும், கழிதலில் = நித்தியசித்தமான, பரமவின்பம் = கைவல்லிய சௌக்கியம், கற்பங்கூடா = ஆயிரங்கோடி பிரமராயுட்களானும் உதியாதாம். (எ-று.) (11)

(ஸ்ரீ-வீர.) கூறிய முறையே உண்முகத்தைச் சம்பாதிக்காமல் வெளிமுகமாகச் சாஸ்திரங்களாகிய படுகுழிகளில் புரளும் காயசேஷ்டையைச் செய்து கொண்டு அக்கிருத்திரிமத்தை யறியாத அதாவது அப்பிரஹ்ம வித்துக்களா பரத்வாஜாதி யுங்களைப்போன்றவர்கட்குப்பெறும் பெரும்போது சென்றபே

தினும் மோக்ஷசுக முண்டாகாதாம். அல்லது, அறியாதவர்கட்கு மோக்ஷசுக முண்டாகாதாமென்க. குழியிற் புரளும் புரட்சியானது, சேறுபூசிய காத்திரபங் காதியாலுளவாம் துக்கத்தின் பொருட்டே யாதல்போல, வெளிமுகர் தங்கள் நூலின் கேள்வி துயரப்பொருட்டேயா மல்லாமல் இன்பப்பொருட் டிறையு மாகாதாம் என்பதபிப்பிராயம். அன்றியும், கூறியவுபாயத்தைக் கவராவிடின் பிறப்பில்லாத அனுதியஞ்ஞானத்தை யுடையவரும், வெவ்வேறு வகையாய அநான்ம சாஸ்திரக்குழிகளிற் புரளுபவரும், இச்சையையுடைய குருடுகள் விழு வதற்கேதுவாதலின் குழியெனப்படும் அவ்வச் சாஸ்திரமுணர்த்திய உபாயங்க ளானே இகபரலோக விடயவிருப்பத்தானே முயல்பவரும், அதனானே, அதனை யனுபவிக்கும்பொருட்டு, மீண்டு மீண்டு இச்சம்சாரத்தில் பிறப்பெடுப் பவரும் ஆகிய கீழ்மக்கட்கு அளவில்லாத பிரஹ்ம கற்பங்களானும், இளைப்பா றுஞ் சுகமானதுண்டாகாதாம். அநாதியஞ்ஞானமானது ஞானத்தினும் வேறாகிய ஆயிரஞ் சாதனத்தானும் நீங்கமாட்டாதென்பது கருத்தாம்.

(ச.) திருசியமறப்பில்லாமல் நூல்களென்னுங் குழிகளிற் புரண்டென்றத னாற் சாத்திரசன்னியமான விஞ்ஞானம் விக்ஷேபத்திற்கிருப்பிடமாதலாற் கேவலங்கிலேச நிமித்தமேயன்றிச் சித்தவிசிராந்தியினிமித்தமன்று மென்றதா யிற்று. இங்கு, அக்கிருத்திரிம அஞ்ஞானும்என்னும் மூலபதத்திற்கு நித்திய சித்தபரப்பிரஹ்மவிஷய அபரோக்ஷ அனுபவம் இல்லாதவர்கட்கு என்பது பொருளாம் என்றும், அக்கிருத்திரிமா அஞ்ஞானும் எனப் பதங்கள்பிரிவு படினே இயற்றற்கேலாத மோக்ஷசுகம் எனவிசேடிக்கப்பட்டு மோக்ஷசுக விசேஷணமாம் என்றும் அஞ்ஞானுமென்பதற்கு விசேஷணமாகாது என்றும் அறியக்கிடந்ததாம். (11)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) போதத்தாற் றிருசியநீக்கம் திருசியவாசனை நீக்க வாயிலாகவே யாமாகலின் வாசனைத்தியாகம் திருசியநீக்கமுதலியவற்றின் வாயி லாக மோக்ஷத்திற்கு உத்தம உபயோகமாக இருத்தலின் அனுஷ்டிக்கத்தக்க தாம் எனக் கூறுகின்றூர்:—அலைசெய்யென, அற்றேல், உபாசனைமுதலிய வேறு உபாயங்களானே சாதிக்கப்படுவனவாகிய சாலோக்கிய முதலிய அன்னிய மோக்ஷங்களும் பிரசித்தங்களாம் அவற்றாலவர்கட்கு எங்ஙனம் ஆனந்த முண்டாகாமற்போகும் எனின் கூறுகின்றூர்:—அலைசெய்யென.

(ச.) அற்றேற் றிருசியத்தோற்ற மறப்பான் மோக்ஷமெங்ஙனமா மெனிற் கூறுகின்றூர்:— அலை செய்யென.

அலைசெய்வா தனையைச் சேட மறவிட னல்ல தென்று
நிலைபெறு முத்தி யென்று நிமலமா நெறியீ தென்றுந்
தலைமையோர் பகர்வ ரன்ன திருவகைச் சனன நல்கி
புலைதரு மலின மொன்ற தொழித்திடுஞ் சுத்த மொன்றே. (12)

(ப - ரை.) அலைசெய் = சலனத்தைத் தராநின்ற, வாதனையை = வாசனைகளை, சேடமற = மிச்சமின்றி, விடல் = விடுவதே, நல்லதென்றும் = உத்தமமெனவும், நிலைபெறும் = திதி பொருந்தும், முத்தியென்றும் = மோக்ஷமெனவும், ஈது = இதுவே, நிமலமாநெறி யென்றும் = விமலமான கிரமமெனவும், தலைமையோர் = சத்புருடர்கள், பகர்வர் = கூறுநிற்பர், அன்னது = அவ்வாசனை, இருவகை = இருவித வேற்றுமையுடைத்தாம், அவற்றுள், சநநநல்கி = பிறப்பைக்கொடுத்து, உலைதரும் = உழல்வதான, மலினமொன்று = அசுத்தவாசனை யொன்றும், அது = அச்சனனத்தை, ஒழித்திடும் = நாசஞ்செய்யும், சுத்தமொன்று = சுத்தவாசனையொன்றும் ஆம், (எ - று) (12)

(ஸ்ரீ - வீர.) வாசனைத்தியாகத்திற்கு எங்ஙனம் மோக்ஷத்தன்மையாதல் கூடுமெனவாசங்கித்து உபசாரத்தாலாமெனக்கருதி விடையளிக்கின்றார்:—ஈது என. வாசனைத்தியாகமே நிர்மலவுபாயமாம் மோக்ஷத்திற்கென்பது பொருள். பிறப்பிற்குவிரையாய வாசனைகளின் சேடமின்றிய யாதொரு பரித்தியாகமுளதோ, அதாவது, மூலத்தைக்கெடுத்தலானே முற்றினுங்கெடுத்தல் யாதோ அது முக்கியமோக்ஷமாம்; மோக்ஷசப்தத்திலிருக்கும் முச என்னும் பகுதிக்குப் பந்த நீக்கத்தில் இடுகுறித்தன்மை யுண்மையின் வாசனைகளே முக்கிய பந்தமாதலின், சாலோக்கியாதிகளில் அவ்வாசனை நீக்கமில்லாமையின், மோக்ஷசப்தங் கௌணமாம்; அந்த முக்கியமே அவித்தை முதலியமலம் நீங்கியோராலடையப்படும், மற்றையரான் முடியாதாம், கருமங்களானும் உபாசனைகளானும் சிரவணதிகளானும் நாடோறும் மன நற்றாய்மையே சர்வவாசனைகளும் அழியும்வரை சாதனமுறையாமெனவுணர்க. வாசனை நீங்கிய போதினும் அதனேதுவாகிய மனமிருத்தலின் மீண்டும் வாசனை யுண்டாம் உண்டாகவே பந்தமு மாமெனின், ஆகாதாம், சீதசந்ததியானது சென்றொழியவே பனிக்கணம் பட்டழிவதேபோல, வாசனையானது கழிந்தொழியவே வாசனையின்கூட்டமே மனமாதலின் விரைவாகவே மனங்கெடும்; மனம் நஷ்டமாயினும், தூலதேகமே பந்தமாக நிலைபெறுமே யெனின், பெறுதாம், பூதக்கூட்டத்தாலாகிய பிராணிகளாகிய பறவைகட்குக் கூண்டுபோன்ற இத்தேகமும் வாசனையால் மெல்லியதாகி யுட்பிரவேசித்த நூலினாலே, முத்துக்கூட்டம் நிலைப்பதேபோல நிலைக்கும்; ஆகலின் வாசனையழியவே அத்தேகமும் நீங்கிவிடும்.

(ச.) உலகவாசனை, சாத்திரவாசனை, தேகவாசனையாகிய வனைத்தும் நசியாவிடின் திருசியமறப்பு வாராதெனக் கருதித்தமது வாக்கான் மேற்கூறப் போதலின் வாதனாத்தியாகமும் வேண்டு மென்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ-வீர.) வாசனைத்தியாகம் மோக்ஷவுபாயம் என்னும் பொதுக்கூற்றால் எஞ்சுதலின்றி எல்லாவாதனையின் நீக்கம் எய்துறத் தூயவாதனை விடத்தக்க

தன்றும் என்று காண்பிக்கும் பொருட்டு வாசனை யிருவகையாமெனக் கூறுகின்றார்:—அன்னதென தள்ளக்கொள்ளத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு அவற்றின் முரணுய காரியஞ்செய்யுந் தகைமையைக் காட்டுகின்றார்:—மலினமென. அல்லது இங்ஙனம் உபோற்காதத்தானே பரமுக்தியை வருணித்து பிரகரணத்திற் றுதிக்கப்பட்ட ஜீவன்முக்தியை விளம்பும் வேட்கையராகி அதன்பொருட்டு வாசனையின் இருவகையை வழங்குகின்றார், சுத்தம் மலினம் எனவாசனை யிருவகையாக வழங்கப்படும், மலினமானது பிறப்பிற்கேதுவாம், சுத்தமானது பிறப்பையறுப்பதாம்.

(ச.) இவ்விடத்திற் சீவன்முக்தியை யடைந்த ஸ்ரீ இரகுநாதரது கதையை வெளிப்படுத்துவதற்கு வாசனை யிருவகையென நிரூபிக்கும் வாயிலாய்ச் சீவன் முக்தியை நிதானித்துக்கூறுகின்றார்:—அன்னதென. மலினவாசனை சன்மத்திற்கேதுவென்றும் சுத்தவாசனை சன்மநாசத்திற்கேது வென்றும் கூறினதாயிற்று. ஆண்டு வாசனையினிலக்கண மிதுவாம், திடமான பாவனையான் முன்பினெண்ணந்தீர்ந்து பதார்த்தந்தனைச் சேர்வுறக் கைக்கொள்கை, மடமான வாதனையாம்; திடபாவனையினுற் பூர்வாபர விசாரணையின்றிப் பதார்த்தத்தைக் கிரகிப்பது வாசனையெனப்படும். (12)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) அவற்றுண் மலினவாசனையின் இலக்கணங் கூறுகின்றார்:—மடமையின் என.

மடமையின் செறிவே மெய்யாய் மலியகங் காரந் துன்றிப்
படர்தரு பிறப்பை மேன்மேற் பயில்விக்கு மலின மென்ப
ரடர்மறு சநந மென்னும் அங்குர மின்றிச் செந்தீச்
சுடமுளை யாவித் தொக்குஞ் சுத்தவா தனைய தென்பர். (13)

(ப - ரை.) மடமையின் = அஞ்ஞானத்தினது, செறிவே = கனமே, மெய்யாய் = ஆகாரமாய், மலியகங்காரம் = கனமான வகங்காரத்துடன், துன்றி = நெருங்கி, படர்தரு = துன்பத்தைத்தாராநின்ற, பிறப்பை = சன்மத்தை, மேன்மேல் = மேலும் மேலும், பயில்விக்கும் = உண்டாக்கும், மலினம் என்பர் = மலினவாசனை என்று மேலோர் சொல்வர், (சுத்தவாசனையாவது), அடர் = நெருங்கிய, மறுசனனமென்னும் = மறுபிறவியைத் தருவதென்னும், அங்குரமின்றி = முளையில்லாமல், செந்தீ = சிவந்த அக்கினியால், சுட = வெதுப்ப, முளையா = அங்குரியாத, வித்து = பீஜத்திற்கு, ஒக்கும் = ஒப்பாகும், சுத்தவாதனை என்பர் = தூயவாசனை என்று மேலோர் சொல்லுவர். (எ-று.) (13)

(ஸ்ரீ-வீர.) மடமையின் செறிவே மெய்யாய் = அஞ்ஞானத்தால் நன்னிபிடமாயேனும், நற்றிடமாயேனும் ஆகாரம் பெற்று என்பதாம்; அஞ்ஞானமிருந்தாலன்றோ வாசனைக்கு நிபிடத்தன்மையுதல், மற்றையபோதாகாதாம்,

கன அகங்காரசாலினியாமிது அதாவது நிபிடமாயாதல் திடமாயாதல் அகங்காரத்தால் அழகுடைத்தாகும் என்பதாம். இனிச் சுத்தவாசனையி னிலக்கணமாவது, இனிது வறுத்த விதைபோலும் மீண்டும் உண்டாக்கத்தகாததா யிருக்கும். அன்றியும், மலின வாசனையானது அஞ்ஞானத்தினன்குபெருத்த ஆகாரத்தை யுடையதாம், கன அகங்கார இயற்கையதாம், மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பினும் வித்தாம், என்பர் மூத்தோர். வாசனை விரைகள் இனிது முளைப்பதற்கு அஞ்ஞானம் நல்ல நிலமாம், அதன்கண்ணே விடயத்தைச் சந்ததம் சிந்தித்தல் வடிவப்பயிற்சியால் விருத்தி யடைந்த நல்ல கனுகாரத்தையுடைய வாசனை விரையாம். இராகத்துவேடாதிகளானே வளர்தலால் நெருங்கிய அகங்காரம் நீர் தெளிக்கும் நிலமுடையவனும்; அவனாலேயே அது விருத்தியடைவதாகி விரிந்து விளங்குகின்றது. சுத்த வாதனையானது மறுபிறப்பை யுண்டாக்கு மங்குரத்தை விடுத்து வறுத்தவிதைபோ லிருப்பதாம்.

(ச.) மடமையென்பது அனுதியவித்தையும், அகங்காரமென்பது தேகாதியி லாத்மாபிமானமும் ஆகிய அஞ்ஞானம் அன்னியதா ஞானம் என்னுமிரண்டாலும் நிபிடமா யிருப்பது மலினவாசனை யென்பதாம். வருத்தவித்தங்குரத்தை புண்டாக்குவதற் காகாததேபோல ஞானுக்கினியால் வெந்து வலிகுன்றி யிருத்தலின் ஜன்மாந்தரத்தை யுண்டுபண்ணுதது சுத்த வாசனை யென்பதாம். (13)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) கூறிய பொருளேயே விரித்து விளம்புகின்றூர் அல்லது பலத்தோடுகூடி வியந்த ஜீவன்முக்தியை யாசிரயத்தோடுங் கூறுகின்றூர், விளம்புமென.

(ச.) இப்போது சுத்தவாசனுசித்தியே ஜீவன்முக்தியாமெனக் கூறிப் பிரதானமான கதையைக் கூறத் தொடங்குகின்றூர்:—விளம்புமென.

மெய்தரி நிமித்த மாகத் தரிப்பதாம் விளம்புஞ் சுத்த
மெய்தினர் பிறவி யான வனர்த்தத்தி னென்று மெய்தார்
நொய்தினி நோக்க வேண்டு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீவன் முக்தி சேர்ந்தவ ரென்ன லாமே. (14)

(ப-ரை.) அன்றியுஞ் சுத்தவாசனை, மெய் = தேகம், தரிநிமித்தமாக = தங்கும் பொருட்டாக, தரிப்பதாம் = அணிவதாம், விளம்பும் = இங்ஙனமியம்பிய, சுத்தம் = தூயவாசனையை, எய்தினர் = பொருந்தினவர், பிறவியான = ஜன்மமாகிய, அநர்த்தத்தில்=பொல்லாங்கில், என்றும்=மேலொருக்காலும், எய்தார் = பொருந்தார், நொய்தினில் = அதிக சூக்குமமாக, நோக்கவேண்டும் = அறியத்தகுந்த, நோக்கெலாம் = விடயமுழுதையும், நோக்கி= அறிந்து, இன்பஞ் செய்திடும் = சௌக்கியத்தைத்தராநின்ற, ஜீவன் முக்தி = ஜீவிக்குங்காலத்திலேயே முக்தியை, சேர்ந்தவரென்னலாம் = பொருந்தினவராமென்று புகலலாம். (எ-று.) (14)

(ஸ்ரீ-வீர.) வர்த்தமான தேகஸ்திதியின்பொருட்டுத் தாங்கப்படுவதும், எதன் நிமித்தத்தினாலே அறியவேண்டிய பிரஹ்மம் அறியப்பட்டதோ அதுவும் சுத்த வாசனையாமென்று மறிக. யாவர் தூயவாசனை யுடையவராய் அறியவேண்டிய தமது யதார்த்த சொரூபத்தை யறிந்து மகாமேதாவிகளா யிருக்கின்றார்களோ அவர்கள் ஜன்மமேயாய அனர்த்தத்தின் பாத்திரமாக மறுபடியாக மாட்டார்கள்; அவர்களே ஜீவன்முக்தர்களென்றும் சொல்லப்படுகின்றார்கள். சுத்த அசுத்த வாசனைகட்கு இவ்வாறு இலக்கணங்களமைந்தவழி முமுக்ஷுவால் தூயவாசனை விடத்தக்கதன்றாம், மற்றோ, மலினவாசனையே விடத்தக்கதாம், தூயதோ பெருமுயற்சியினாலே சம்பாதிக்கத் தக்கதாம் என்பது சமுதாயப் பொருளாம். விதையினுள்ளே சூக்குமமாகிய அங்குரங்களிருந்தே காலஞ்சல முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தான் முளைக்கின்றன, அதுபோல, வாசனையின் கண்ணுள்ளடங்கிய ஜன்மபரம்பரைகளிருந்தே காமகருமாதி நிமித்த வசத்தால் கிளம்புகின்றன. முற்றினுமில்லாததற்குச் சன்மஞ் சம்பவியாமையின் ஆண்டுத் தத்துவ ஞானத்தானே அவித்தைநிலஞ் சுடப்படுதலின் அதனுள்ளடங்கிய பிறப்பங்குரங் கெடினும் தனது பிறரது பிராரப்தத்தானே தடைப்பட்ட, வறுத்த விதைபோலும் தேகத்தைத் தாங்குவதின் மாத்திரம் பயனுடையதாய வாசனை எஞ்சும் அதுவே சுத்தமாம். ஜீவன் முக்தர்களாகிய தேகிகளிடத்தில் தேகமிருக்கும்வரை மீண்டும் பிறப்பைத் தராததாகிய சுத்த வாசனையானது, சுழன்ற சக்கரத்தில் சுழற்சி யிருப்பதேபோல விருக்கும். தேகத்தைத் தாங்குங்காரியத்தானே அவர்களிடத்தும் வாசனையினிருப்பு அனுமிக்கப்படுமென்பது கருத்தாம். மிகுதியாகச் சுத்தவாசனை யுடையவர்களாகி மீண்டும் பிறப்பாகிய அநர்த்தத்தை யடையாதவர்களாகி யிருக்கும் அவர்களே மகாமதியுடையவர்களும் ஜீவன் முக்தர்களும் அறியவேண்டியதை யறிந்தவர்களும் ஆவர்கள் எனப்படுவர்கள், படவேதத்துவஞானத்தால் தகிக்கப்பட்ட பிறப்பின் முளையாற்றலையுடைய வாசனை மாத்திரத்தானே தரித்த சரீரத் தன்மை, ஜீவன்முக்த இலக்கணமென்பது துணிபாம்.

(ச.) வறுத்தவித்துத் தீனிக்குபயோகியா யிருப்பதுபோலத் தேகதாரணை மாத்திரத்திற் குபயோகியா யிருப்பது சுத்தவாசனை யென்பதாம். சுத்தமெய்தினர் ஜீவன் முக்தி சேர்ந்தவர் என்றதால் சுத்தவாசனையின் சித்தியே ஜீவன் முக்தி யென்றதாயிற்று. (14)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) இதுகாறும் இயம்பியவகையே ஜீவன் முக்திசாதன விஞ்ஞானஉபாய பூதசமாதியையும் உபாயசகித முக்தியையும் அதனுபாய இலக்கண சாஸ்திரார்த்தத்தையும் சுருக்கமாகக் கூறி இப்போது எம்முறையானே ஜீவன்முக்தபதத்தை யடைந்து இச்சமுசார சங்கடத்தில் விவகரித்துக்கொண்டிருந்தனர் ஸ்ரீ இராகவர் என்னும் வினவிற்குத்தரத்தைப் பிரசின்னைவாயிலாக உத்தரகிரந்த சந்தர்ப்பங்

ஜீவன்முக்தியின் சாதன நிரூபணத்தைப் பிரதிஞ்ஞை செய்கின்றார்:— ஆன்றதோரென.

> ஆன்றதோர் சீவன் முத்திப் பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
> மூன்றமா மனத்தனான நெறியினைப் புகலக் கேட்பிற்
> சான்றவிக் கேள்வியாலே சரைமர ணங்கடீர்தி
> தோன்றலே யெனவான்மீகித் தொன்முனி சொல்லலுற்றான். (15)

(ப - ரை.) ஆன்றது = மாக்ஷிமையான, ஓர் = ஒப்பற்ற, ஜீவன் முத்திப் பதத்தினை = ஜீவன்முக்திப்பதவியை, அடைந்து = சேர்ந்து, இராமன் = ஸ்ரீ இராகவர், மூன்றமாம் = மகத்தாகிய, மனத்தனான = மனதுடையவனான, நெறியினை = சன்மார்க்கத்தினை, புகல = யாமுனக்குக்கூற, கேட்பில் = நீ சிரத்தையோடுஞ் சிரவணஞ் செய்வையேயாயின், சான்ற = சர்வசாக்ஷியே தானெனத் தெளிவிக்காநின்ற, இக்கேள்வியாலே = இச்சிரவணத்தினாலே, சரை மரணங்கடீர்தி = தானேநிருவிகாரியாதலின் சராமரண சாந்தனாவாய், தோன்றலே = சீடநற்குணங்களிற் பெருமைவாய்ந்த சிறந்தபரத்துவாசனே, என = என்றிவ்வண்ணம், தொல் = பழமையான ஆதிகவியென்னும், வான்மீகிமுனி = வன்மீகமாகியபுத்து மூடும்படியாகத் தவம்புரிந்து வான்மீகரெனக் கூறுமாறு நின்ற ஜீவன்முக்த தவத்தையுடைய முனிவர், சொல்லலுற்றான் = அனுக்கிரகிக்கத்தொடங்கினார். (எ - று.) (15)

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜீவன்முக்தர்களுடைய ஸ்தானத்தை அதாவது சுவாராஜ்ய மென்னும் நிர்வாண பரமானந்தவடிவ சொரூபத்தை எம்முறையானே ஸ்ரீ இராகவரடைந்திருந்தாரோ அம்முறையை யென்பதாம். அத்தகைய ஜீவன் முத்திப்பதத்தை மகாமதியையுடைய ஸ்ரீஇராகவர் எச்சாதனமுறையானே சாதித்தாரோ அதனை நினக்குக்கூறுகின்றேன் கேட்குதிகேட்பின் ஜனன மரணமேமுதலாயிருந்த அநர்த்தங்களியாவும் நீங்குவதாகிய பயன்கிடைக்கும்; மேலும், இச்சுயமாகிய ஸ்ரீஇராமர் முறையைக்கூறுகின்றேன் இதனை நீ கேட்ட தனானேயே எப்போதுமே யாவற்றையுமே யுணர்வாய், இதனானே, ஒன்ற னுணர்வானே எல்லாவற்றி னுணர்வுமாமென்பதும் அதன்பயனுயதாம்.

(சு.) சரைமரணங்கடீர்தி யென்றதனால் ஞானசாத்திர விசாரத்தாற்றானே பஞ்சகோசவிலக்ஷணமான நிருவிகாரியென்னுஞ் சுவானுபூதி யுதித்தலின் அப்பஞ்சகோசங்களுக்குள்ள சரா மரணமுதலிய சகலவிகாரங்களுஞ் சாந்தியா மென்றதாயிற்று. (15)

(ச - அ - கை.) அற்றேல் ஏககாலத்தில் வெகுவித சாஞ்சல்லியமான வார்லியமும், அன்றியும் அகிலமான ஆசையென்னுந் தோடத்துக்கடிமை புகுந் தாருண்யமும், அன்றியும் சார்வபௌம சம்பத்தோடுகூடிய மகாகீர்த்தியும் வலியுமுள்ள பிதாவும், முன்னிலையி லனுதினமு மனுபவித்தற்குரிய சுகசாதன

சாமக்கிரியும் இருப்ப ஸ்ரீஇராமருக்கு வைராக்கியாதி யோக்யதை யெங்ஙனமாம், எங்ஙனந்தான் அநதிகாரியாகிய அவருக்கு ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானுபதேசங் கூடல், உபதேசமில்லாதவருக்குச் சீவன்முக்தியினடைவுதான் எங்ஙனமோ தாஞதல் எனச்சங்கித்து, நிரந்தரந்தடையற வியற்றும் ஞானசாஸ்திர விசாரத்தால் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமும், தீர்த்தாடன மூர்த்தி வழிபாடு முதலியவற்றாலுண்டாகாநின்ற அகண்ணிய புண்ணியத்தானே பரிசுத்தமான சித்தத்திற்கு விடயங்களிலுள்ள தோடதரிசனத்தால் வைராக்கியமும் ஸ்ரீவசிஷ்டாதி மகாமுனீசுரர்கட்கு அன்புடன் செய்யும் பணிவிடையாற் சமதமாதிசம்பத்தும் முத்திவிருப்பும் என்னுஞ் சாதனசதுட்டய சம்பத்துள்ள அதிகாரியான ஸ்ரீ இராகவருக்கு ஆசிரியரது அநுக்கிரகத்தாலும் தமதுபோதவலியாலும் ஜீவன்முக்தி சித்திப்பதிற் றடையாதாமெனக் கருதிக்கூறுகின்றார்:—சதுர்மறையென.

சதுமறை நூல்களியாவுந் தரித்தனன் விநோதத் தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னாட் பின்னாண்
முதுபய னதிக ளியாவு முனிவர திடமுங் காண்பான்
கதுமெனக் காத லானான் கார்நிறக் கமலக் கண்ணன். (16)

(ப - ரை.) கார்நிறக்கமலக்கண்ணன் = மேகவர்ணமான தேககாந்தியையும் செந்தாமரைமலரிதழ்போன்ற கண்களையும் கவின்பெறப் பொருந்திய ஸ்ரீ இராமச்சந்திரர், சதுமறை = இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களையும், நூல்களியாவும் = ஆறு அங்கங்கள் நியாயம் மீமாம்சை மிருதி புராணம் அர்த்தவேதம் ஆயுர்வேதம் காந்தர்வவேதம் தனுர்வேதம் இதிகாசங்கண்முதலிய சருவசாத்திரங்களையும், தரித்தனன் = ஆன்றோரொழுக்கத்தை யனுஷ்டித்துக் காட்டுவான் சீடராயினும் ஈசுரமான்மியங்கொண்டு குதூகலத்துடன் ஆயாசமின்றியே கற்றுணர்ந்தவராகி, வித்யாகிரகத்தினின்றுந் தமது அரண்மனைக்கு வந்து, எதுபயமெனன் = இனிநமக் கச்சமியாதுளதென்று, அஞ்சாது = ஒரு பயமுமின்றி, விநோதத்தாலே = லீலையால், சின்னாள் = சிலதினங்களைப் போக்கிக்கொண்டு, இருந்தான் = நின்றான், பின்னாள் = வாலிபகாலஞ் சென்றதன்பின்பு, முதுபயன் = முதிர்ந்தபிரயோசனத்தைத் தாராநின்ற, நதிகள் = தீர்த்தங்களையும், முனிவரதிடமும் = முனிசிரேஷ்டர்கள் வசிக்கும் புண்ணிய ஆச்சிரமங்களையும், யாவும் = மற்றுமுள்ள தேவாலயாதி அனைத்தையும், காண்பான் = தரிசிக்கவேண்டுமென்று, கதுமென = அதிவிரைவாக, (அல்லது கதுவுறு = நீங்காதுபற்றுதலான,) காதலானன் = விருப்பமுற்றான். (எ-று.) (16)

(ஸ்ரீ - வீர.) வித்யாகிரகத்தினின்றும் = வித்தைகளின் இலாபஸ்தானமாகிய ஆசார்யகிருகத்தினின்றும் என்பதாம். தீர்த்த புண்யாசிரமங்களின் வரிசைகளைக் காண்பான் அநுராகமுண்டாயதாம். எங்கும்பயமின்றிய செந்தாமரைக் கண்ணராகிய ஸ்ரீஇராமர் பாடசாலையினின்றுங்கிளம்பி வீடுவந்து

சேர்ந்து நாட்களை விளையாட்டாற் கழித்துவந்தனர். பிரஹ்மசரிய ஆசிரமத்திற்குத் தக்க குருகுலவாசத்தினின்றும் கிளம்பி யென்றதனுனே சர்வவித்தைகளின் தானங்களையும் கவர்ந்ததன்பின்னென்னலாம். சுரமுதலியவற்றுச் சோகமின்றியவராய்ப் பிரஜைகளிருக்கும்படியாகத் தசரதர் பூமியைக்காத்துக் கொண்டிருக்குங்காலத்தில் ஈண்டு இராஜ்யத்தின் இனிமையானே பிரஜைகட்குச் சுரமுதலிய பீடையுமில்லையாயின் அன்னிய பீடைகளில்லாமலிருந்தனவென இயம்பவேண்டுவதில்லையாம். அக்கால் ஸ்ரீஇராமருடைய மனமானது, தீர்த்தங்கள் புண்ணியாசிரமங்கள் முதலியவற்றைக் காணவேண்டுமெண்ணும் பேரவாவைப் பெரிதுமடைந்தது. அற்றேல்,இவ்வத்தியாத்ம சாஸ்திரத்தில் தீர்த்தயாத்திரையை வருணித்தற்கும் இனிக்கூறப்படும் வேட்டையை வருணித்தற்கும், யாதுசம்பந்தம்? ஸ்ரீஇராம சரித்திரமாதலினுனே ஈண்டுவருணிக்கப்பட்டதென்பது கூடாது, ஏனெனின், ஸ்ரீஇராமரது அவதாரத்தை வருணிக்க நேர்தலினுனும், பூர்வஇராமாயணம் வீணுகப்போதலினுனும் எனவினவின்? விடைவருமாறு:—கதையினுபாயத்தை விசாரித்து என்பதன்கண்ணே தத்தம் வருணத்திற்குத்தக்க யாகாதி கருமத்தாலுண்டாய மனத்தூய்மையானது பிரஹ்மவித்தையினதிகாரத்திலினிது பொருந்துகின்றது எனஇயம்பப்பட்டது; வயது வித்தைமுதலியவை கிடையாமையின் யாவன் யாகாதியை அனுஷ்டிக்கச் சாமர்த்தியமில்லாதனுவனே அவனுக்குத் தீர்த்தயாத்திரை முதலியவற்றுனும் யாகாதிபலமாகிய மனத்தூய்மையதிகாரம் 'பூமிசம்பந்தமாய இந்நீர்மய யாகங்கள் தீர்த்தரூபாங்களாக உண்டாக்கப்பட்டன' என்னும் வசனத்தானே சித்தமாம் என்பதை குறிப்பிக்கும் பொருட்டுத் தீர்த்தயாத்திரையை வருணித்ததாம். இதனுனே ஸ்ரீஇராமரைக் கிழவயதுடையவராக இனிதுகற்பித்து ஆன்மஜிஞ்ஞாசையை வருணிக்கவில்லை, கூறியபொருள் குறிப்பிக்கப்படாமற்போதலின். வேட்டையைவருணிப்பதோ, கண்டஉற்சாக தரிசன அவாவும் ஆன்மஜிஞ்ஞாசைக்குத் தடையாதலின் அவ்வுற்சாகத்தை யனுபவியாமல் அவ்விச்சையகலாவிடின் அதையனுபவித்தேனும் அஃதசாரமென்னுந் துணிபானே அவ்வாசையை யகற்றித் தடையில்லாமல் சிரவணுதிகளில் நிலைபெற்று நிற்றல்வேண்டும்என விசேடமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஆமெனயாவுமே மணமுடைத்தாம்.

(௬.) அவதாரிகையிற் சந்நிதியிற் பிதாவும் என்பதிட்டமாயின், அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த பிதா தமது சமீபத்தில் வேண்டிய சௌகர்யஞ்செய்து கொடுக்கத் தடையிலாதிருப்பச் சாதனமெய்ஙன்கூடும் எனப்பொருள் கொள்ளலாம்.

விநோதத்தாற் சிலநாளிருந்தனன் என்பதனுற் குருகுலத்திலடங்கிச் சிசுருஷைகளைப் பயபக்தியுடன் செய்துகொண்டிருந்தமையின், அக்கிலேச நிவிருத்தியின் பொருட்டுத் தனதிச்சைப்படி விளையாடிக் கொண்டிருந்தாரெனத் தெரிவித்ததாம்.

(அ - கை.)

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந் தாது பூத்த
வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம்போ லணைந்து தாழ்ந்து
முந்தைநன் னதிக டேவ ராலய முனிவர் கான்கள்
எந்தைநின் னருளிற் காண்பா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம். (17)

(ப - ரை.) ஸ்ரீஇராகவர் இங்ஙனஞ்சிந்தித்தெழுந்து, தந்தைதன் = பிதாவினது, சரணமான = பாதமாகிய. நகமெனும் = உகிரென்னும், தாதுபூத்த= கேசரநிறைந்த, அந்தமில் = அழகிற்கிருப்பிடமான, கமலப்போதை = பதும மலரை, அன்னம்போல் = ஒதிமம் போல், அணைந்து = சார்ந்து, தாழ்ந்து= வணங்கி, முந்தை = பழமையான, நன்னதிகள் = புண்ணியதீர்த்தங்களையும், தேவர் = கடவுளரையும், ஆலயம் = அவர்வசிக்கும் கோயிற்களையும், முனிவர் = தவத்தோரையும், கான்கள் = அவர் வசிக்குந் தபோவனங்களையும், எந்தை = எனதுபிதாவே, நின்னருளின் = நினதுகாருண்யத்தினால், காண்பான் = தரிசித்தற்கு, என்றனுள்ளம் = எனதுமனம், எண்ணியது = விரும்பியது. (எ - று.) (17)

(ஸ்ரீ - வீர.) அபிநவங்களாகிய நகங்களே கேசரங்களாம் = கிஞ்சற்கங்களாம், அத்தகையவை சரணங்களென்க. ஆண்டு ஒருகால் நற்குணங்கட்கிடமாகிய ஸ்ரீஇராகவர் இவ்வாறு கூறியபொருளைச் சிந்தித்துத் தந்தையினது நகமாகியதாதுக்கணைறைந்த நவீனசரணகமலங்களை அன்னப்பக்ஷியைப்போல அணைந்து வணங்கிக் கூறுவதாவது, ஹேநாதனே, தீர்த்தங்களையும் தேவாலயங்களையும் முனிவர்வாழும் வனங்களையும், அவரது பன்னகசாலைகளையும் காணும் பொருட்டு எனதுமனம் மிகவும் விரும்பியது. நாதனேயென்றது தமதுபரதந்திரத்தைக் குறிப்பிக்கும் பொருட்டாம். தந்தையின்பால் வாழ்பவனுக்குத் தந்தையின் சந்நிதியில் தந்தையின் ஆணைவாயிலாகவே தருமஅதிகாரமிருத்தலின் என்பது கருத்தாம். (17)

(அ - கை.)

முடிவில ரிரந்த தெல்லா முடிவுறா தில்லை நின்றா
லடியனேன் முன்னம் வேட்ட வரமுநீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் வசிட்ட னோடும் பார்த்திப னினிதி னெண்ணிக்
கடிதுபோய் மீடி யென்னக் கார்கழல் வணங்கிப் போனான். (18)

(ப - ரை.) முடிவிலர் = அநந்தம் யாசகர்க்குள் ளொருவனேனும், இரந்ததெல்லாம் = யாசித்தபொருளனைத்தும், நின்னால் = (நாதனே) உம்மால், முடிவுறாது = முற்றுப்பெறாமல், இல்லை = அமானிதையாய்ச் சென்றது இன்றும், ஆகலின், அடியனேன் = அடியேன்; முன்னம் = பூருவம், வேட்ட =

யாசித்த, வரமும் = இவ்வரத்தையும், நீயருடியென்ன = நீயருள்வாயென்று வேண்ட, படிபுகழ்=உலகத்திலுள்ள மகான்கள் புகழாநின்ற, வசிட்டனோடு= ஸ்ரீ வசிட்டமுனிவருடன், பார்த்திபன் = அரசன், இனிதின் = நன்றாக, எண்ணி = விசாரித்து, கடிது = சீக்கிரமாக, போய் = சென்று, மீடி=திரும் புதி, என்ன = என்று விடைகொடுக்க, கார் = மேகவண்ணனான ஸ்ரீ இராக வர், கழல் = அம்மன்னவனது சரணத்தை, வணங்கி=இறைஞ்சி, போனான்= தனது கிருகத்திற்குச் சென்றான். (எ-று.) (18)

(ஸ்ரீ-வீர.) உம்மால் எந்த யாசகனாவது இப்புவனத்தில் இச்சித்தவற்றை யடைதலாற் சன்மானிக்கப்படாமற் போனானென்பதாக இல்லையாதலின், முதலதாகிய இவ்வெனது பிரார்த்தனையைப் பலனுடையதாகச் செய்யவேண் டும், எனவேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட அரசரானவர் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானோடும் ஆலோசனைசெய்து முதல்முதல் வேண்டிக்கொண்ட ஸ்ரீ இராமரைப் போகு மாறே ஆஞ்ஞை தந்தனர். மைந்தன் பிரியும் துயரால் அங்கீகரித்திலர் என்ப தாக இல்லை. (18)

(அ-கை.)

தம்பிய ரோடு நன்னா ளேகித்தன் னாடு நீங்கிப்
பம்பிய நதியுங் கானும் பற்றற்றோ ரிடனும் பாலை
வெம்பிய நிலனும் வேலைக் கரைகளும் விலங்கற் சார்வும்
வம்பிய லலங்கல் வீரன் நோக்கினன் மகிழ்ச்சி கூர. (19)

(ப - ரை.) நன்னாள் = சுயமான நக்ஷத்திரதினத்தில் சுபயோக சுபகர ணாதி வாய்ந்தவேளையில், தம்பியரோடும் = சகோதரருடன், வம்பியலலங்கல் வீரன் = வாசனை பரிமளியாநின்ற (வெற்றி) மாலையைத்தரித்த சுத்தவீரனாகிய ஸ்ரீ இராகவர், ஏகி = தனது கிருகத்தினின்றும் தீர்த்தயாத்திரை நிமித்தம் புறப்பட்டு, தன்னாடு = தமது கோசலமண்டலத்தை, நீங்கி = கடந்து, பம் பிய = பொலிவுள்ள, நதியும்=புண்ணியமயமான தீர்த்தங்களையும், கானும்= தபோ வனங்களையும், பற்றற்றோரிடனும் = முனிவராச்சிரமங்களையும், வெம் பிய = வெப்பமுள்ள, பாலைநிலனும்=பாலைநிலங்களையும், வேலைக்கரைகளும்= சமுத்திரங்களையும், விலங்கற் சார்வும் = மலைச்சார்புகளையும், மகிழ்ச்சிகூர= சந்தோடம் பெருக, நோக்கினன் = நீராடல் தானம் ஜபம் தியானம் ஆகிய இவைகளைக் கிரமமாக முன்பியற்றிப் பின்பு தரிசித்தான். (எ-று.) (19)

(ஸ்ரீ-வீர.) சுபவாரத்தில் சுபதிதியில் சுபநக்ஷத்திரத்தில் சுபயோகத்தில் சுபலக்கினத்தில் ஸ்ரீ இராகவர் தம்பிமார்களோடும் சுபசகுனங்களோடும் மங் கள அலங்காரத்தோடுகூடிய திருமேனியை யுடையவராகி, மறையவர்களாலா சீர்வாதம் பண்ணப்பட்ட மார்க்கமுடையவராகி ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானாற் றேர்ந் தெடுத்தனுப்பப்பட்ட சாஸ்திரமுணர்ந்த பிராஹ்மணர்களோடுகூடியவராகி

மிகநேயத்தோடுகூடிய மேன்மைதங்கிய இராஜபுத்திரர் சிலரோடுகூடியவராகி, தாய்மார்களால் பன்முறை தழுவித் தழுவிச்செய்யப்பட்ட ஆசிர்வாதங் களோடு அலங்கரிக்கப்பட்டவராகித் தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டுமென்னு முயற்சியுடையவராகித் தமது அரண்மனையினின்றும் வெளிப்போந்தனர். தமதுகோசல மண்டலத்தினின்றும் முறையாகத் தொடங்கி ஸ்நான தான தவத்தியானவாயிலாக நதிதீரங்கள், புண்ணியவனங்கள் புண்ணிய ஆசிரமங்கள் தேவாலயங்கள் காற்றுநிறைந்த பாலைவனங்கள் கிராமமுடிபுகளிலிருக்கும் கடற்கரைகள் மருத்தலங்கள் மலைத்தோற்றங்கள் இந்துசம மந்தாகினி நிலோற்பல சமயமுனைமுதலிய விசேடபுண்ணியநதிகள் ஸ்ரீவாரணசிமுதலிய விசேடபுண்ணிய ஸ்தலங்கள், ஸ்ரீவிசுவேசர் முதலியவிசேட புண்ணியமூர்த்தி கள் 64 சிவாலயங்கள் 64 விஷ்ணுவாலயங்கள் நானுவித ஆச்சரிய விசித்திர நாற்கடற்கரைகள் விந்திய மந்திர ஹிமாசலதலங்கள் இராஜஇருடிகள் பிரஹ்ம இருடிகள் தேவர்கள் பிராஹ்மணர்கள் புனிதமங்கள புண்ணியாசிரமங்கள் முதலியயாவற்றையும் மிகவும் ஆதரவோடும் இனிது நோக்கினர்.

(ச.) தம்பியரோடுமென்பது பரத லக்ஷ்மணரோடுமென்றுணர்தற்பாற்று, என்னெனினிவர்களே யவர்திருக்கருத்துணர்ந்து நடக்கும் நீர்மையராதலி னென்க. (19)

(அ - கை.)

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு
தன்னுயர் சிவலோ கத்தைச் சார்தரு மீச னென்னப்
பொன்னுல கத்தை மேவும் புரந்தரன் புதல்வ னென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புக்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த. (20)

(ப - ரை.) தன்னுயர் = தனதுமேலான, சிவலோகத்தை = சர்வஜசுவரி யங்களும் நிறைந்து ஸ்ரீபார்வதி சமேத பரமசிவத்தின் நிவாசமாகிய கைலாச பர்வதத்தை, சார்தரும் = பரமபக்தானுக்கிரகநிமித்தம் விஜயஞ்செய்திருந்து மீண்டும் சுவஸ்தானத்தைநோக்கி யெழுந்தருளிவராநின்ற, ஈசனென்ன = உமா மகேசுரர் போலும், அந்தஸ்ரீஇரகுநந்தனர், துன்னுறும் = நெருங்காநின்ற, அமரர் = தேவதைகள், போற்ற = புகழவும், மானிடர் = மனிதர், துதிப்ப = துதிக்கவும், மீண்டு = தமதுகிருகத்தைக் குறித்துத்திரும்பி, பொன்னுல கத்தை = சுவர்க்கலோகத்தை, மேவும் = பொருந்தாநின்ற, புரந்தரன் புதல் வனென்ன = தேவேந்திரனது மைந்தனாகிய சயந்தன்போலும், யாரும் = பூவை யர் புருடரனைவரும், மலர் சொரிந்து = முறையே அரிவையர்பொரிமலருடன் ஆடவர் பூமலரும்பொழிந்து, ஏத்த = மங்களத்துதிகள்பாட, மன்னுறை = தமதுதந்தையாகிய மகாராஜன்வாழும், அயோத்தி = அயோத்திமாநகரத்தை, புக்கான் = சேர்ந்தான். (எ - று.)

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆண்டாண்டு சந்தித்தஅமரர் கின்னரர் மனுடர் முதலியோ ரானே பூஜிக்கப்பெற்றவராகி, ஜம்புத்தீவு வடிவமாய இச்சர்வபூமியையும் இனிதுகண்ணுற்றுத் தமதுஅயோத்திமாநகரை ஸ்ரீஇரகுநந்தனர் திசைகளில் புரமபக்தானுக்கிரக விலாசமாகச்சென்ற ஸ்ரீபார்வதிநாயகர் தமதுசிவலோக த்தை யடைந்ததுபோல அடைந்தனர். புரவாசிகளால் லாஜபுஷ்பாஞ்சலி மாரியால் நிறைக்கப்பட்டவராகி, ஸ்ரீமான்ஜயந்தனுகிய தேவேந்திரன் மைந்தன் றனதுசுவர்க்கத்தை யடைந்ததேபோலத் தமதரண்மனையை யடைந்தனர்.

(ச.) யாருமலர் சொரிந்தேத்தவெனப் பொதுப்படக்கூறினமையின் அயோத்தியில் வசிக்கும் பூவையரனைவரும் வணங்கிப் பொரிமலர்மாரி பொழி ந்து துதிக்கவும், புருடரனைவரும் வணங்கிப் பூமலர்மாரிபொழிந்து துதிக்கவும் எனப் பொருள்விரித்தாம்.

(அ - கை.)

நோக்கிய தேச நீதி நுவல்வுற்றுப் புலரு முன்னே
சேக்கைநின் றெழுந்து நித்த நியமங்கள் செய்துந் தாதை
நீக்கமில் சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ வசிட்டன் முன்னோர்
வாக்கினுன் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும். (21)

(ப - ரை.) ஸ்ரீஇராகவர் தமதுகிருகத்திற் சுகமாக வசித்தவராகியக்காலந் துடங்கி, நோக்கிய = விவிதாகாரங்களாகக்கண்ட, தேசநீதி = தேசாசாரங்களை, ஒருவர்க்கொருவர் நுவல்வுற்றும் = சொல்லிக்கொண்டும், புலருமுன்னே = விடிதற்குமுன்பு, சேக்கைநின்றெழுந்து = சயனத்தைவிட் டெழுந்திருந்து, நித்தநியமங்கள் = நித்தியகன்மங்களை, செய்தும் = விதிப்படி புரிந்தும், தாதை = தமது தந்தையினது, நீக்கமில் = பிரிவில்லாத, சரணம் = பாத த்தை, தாழ்ந்தும் = வணங்கியும், நெடுந்தவ = மகாதவமுடைய, வசிட்டன் முன்னோர் = ஸ்ரீவசிஷ்டாதிகளது, வாக்கினுல் = அமிர்தமயமான மொழி களால், ஞானநீதிவாய்ந்த = உண்மையான ஞானத்தைத்தாராநின்ற, பல்கதை கள் = பற்பலவிசித்திரமான கதைகளை, கேட்டும் = வினவியும் இருந்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர) தமது தந்தையை = சப்பர்கள் நிறைந்த சபையில் தேவேந்தி ரனுக்குத் துல்லியமாகக் கொலுவீற்றிருக்கும் தமது பிதாவை யென்பதாம். மேலும் சந்தோஷத்தாலுன்மத்தராகிய ஜனங்களால் மிகமேன்மையாகச் செய்யப்பட்ட கம்பீரமாகிய கோலாகலத்துடன் ஸ்ரீராமரது விஜயமகோற் சவம் பரமானந்தத்துடன் எட்டுதினங்கள் கொண்டாடிய பின்னர் ஸ்ரீ இராக வர் இங்குமங்குங் கண்ட நானுவகையாய தேசாசாரங்களை யிங்குமங்கும் வரு ணித்துக்கொண்டு அரண்மனையிலேயே அது முதற்சுகமாக வசித்து வந்தனர். அதிகாலையில் தினம்தினம் எழுந்து விதிப்படி சந்தியைச்செய்து கொலுமண்ட பத்தில் வீற்றிருக்கும் இந்திரசமமாகிய தமது தந்தையைத் தரிசித்து ஸ்ரீவசிஷ்

டர் முதலியவரோடு மிருந்து மிகவும் விசித்திரத்தோடு கூடிய அத்தியாத்ம ஞானக்கதைகளானே மகிழ்ந்தும் இருந்தனர்.

(ச.) ஸ்ரீ இராகவர் ஸ்ரீ வசிஷ்டமுனிவர் முதலியவரோடு கூடியிருந்து தினசதுர்ப்பாகத்தில் ஞானகர்ப்பம் வாய்ந்த கதைகளினாலே மகிழ்ந்திருப்பர். (21)

(அ - கை.)

தந்தைசொற் படியே தானை தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்
பந்துமித் திரர்கள் பின்னோர் தம்மொடும் பருகி ராநீத்
திந்துவு மமுதும் போல நிருபருக் கினிய செய்து
மைந்துட னீரைந் தாண்டு புக்கின னனைய நாளில். (22)

(ப - ரை.) தந்தை = பிதாவினது, சொற்படியே = உத்தரவின்படியே தானை தன்னுடன் = தமது மகத்தான சேனையோடும், வராகாதி நிறைந்தவனத் திற் சென்று, வேட்டைகண்டும் = வேட்டையாடியும், அதன்பின்ன ரண்மனை யில் வந்து மூழ்குதன் முதலியவற்றை முறையே செய்து, பந்துமித்திரர்கள் = மித்திர பந்துக்களோடும், பின்னோர் தம்மொடும் = சுகிர்தர் சகாயர்களோ டும், பருகி = புசித்து, ராநீத்து = நிசியை நெகிழ்த்தி, இந்துவும் அமுதும் போல = சந்திரனும் சுதையினது ரசமும்போல, நிருபருக்கு = நிருபதிகளுக்கு, இனிய = சம்மதமான விவகாரங்களை யின்பமாக, செய்தும் = இயற்றியும், ஐந்துட னீரைந்தாண்டு = பதினைந்துவருடம், புக்கினன் = சென்றவனானன், அனையநாளில் = அக்காலத்தில் (எ-று.) (22)

(ஸ்ரீ - வீர) தினத்தின் நான்காவது பாகத்தில் தந்தையினது கட்டளைப் படி பெருஞ்சேனையோடு கூடியவராகி வேட்டையின் விருப்பத்தால் காட்டுப் பன்றி காட்டெருமை முதலியவற்றானே கலக்கமிகுத்த காட்டையடைந்து வேட்டையாடி வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்து முறையாக ஸ்நாநாதிகளைச் செய்து மித்திரர் பந்துக்களோடும் அமுதுசெய்து நேயர்களோடும் நிசியை நீக்குவர். ஸ்ரீ இராகவர் இலக்குமண சத்ருக்நர்களோடும் தீர்த்தயாத்திரையி னின்றும் வந்தது முதற்கொண்டு இவ்வாறு பெரும்பாலும் தினசாரமுடையவராய்த் தந் தையினது அரண்மனையில் பெருமகிழ்வோடும் வாழ்ந்து வந்தனர். பெரும்பா லும் என்றது வேட்டை முதலியவற்றிற்கு குடிகட் குபத்திரவ மேற்பட்டாற் செல்லுதலும், படாவிட்டாற் செல்லாமை பற்றியாம். அரசர்கட்குத் தக்க விவகாரத்தால் மனோகரமும், நல்லோருடைய வுள்ளத்தில் சந்திரிகையைப் போலும் மகிழ்வைத் தருவதும், அதனானேயே புகழத்தக்கதும், அமுதரசம் போல ஆற்றலுற்றதும், கோமளமும் ஒழுகாநின்ற அமுதரசம்போலும் மாதுர் யமும், ஆகிய ஒழுக்கத்தானே ஸ்ரீ இராமர் தினங்களை நன்குகழித்துவந்தனர்.

(ச.) பிரிதலுக்காற்றுதவர் பந்துக்களும், சம்மதியோ டொன்று பட்டவர் சுகிர்தரும், சமப்பிரிய முடையர் மித்திரரும், சமப்பிராண னுடையர் சகாய

ரும் என்பது சம்மதமாம்; என்னுமிப் பிரமாணத்தாற் பந்துமித்திரர்கள் பின்னோரின் பேதமறிக, நிருபதிகளுக்குச் சம்மதமான விவகாரமாவது மனுவாதிகளா லுபதேசிக்கப்பட்ட மன்னர் நீதி யென்பதாம். வடமொழி மூலம், ஊன சோடச வருஷம் (சிறிதுகுறையப் பதினாறுவருடம்) ஸ்ரீ இராகவர் திருமேனிக்காயதெனவுளது. (22)

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை) ஈண்டிது சுருதிபுகன்ற நிச்சிரேய சோபாய பரிபாடியாம், பல அபிப்பிராயம் பற்றாமை வாயிலாகத் தத்தமது வருண ஆசிரம கரும அனுஷ்டானத்தால் அறம்பிறக்கும் அதனானே மறமழியும், "அறத்தான் மறத்தையறுத்தே யகற்றலாம்" என்னும் சுருதியினானென்க, மறமழிந்தவழி மனத்தினுக்கு விவேகவாற்றலாம், பின் சமுசாரதத்துவ பரிஞானம் அதனால் வைராக்கியாதி அதன்பின் முமுக்ஷுதை, அதனான் மோக்ஷசாதனந் தேடுதல், பின் சருவகரும சந்நியாசம், பின் குருசரணத்திற் சரணடைதல், பின் சிரவணாதி யனுஷ்டானம், பின் பிரஹ்மான்ம சாக்ஷாத்காரம், அதனால் அஞ்ஞானவிநஷ்டி, அதன்பின்னரோ சுவராஜ்யத்தின் கண்ணேயே யெழுந்தருளி யிருத்தலாம். "இச்சம்பிரசாதம் இவ்வுடம்பினின்று மினிது கிளம்பிப் பரஞ்சோதி ரூபத்தைப் பற்றித் தன்வடிவத்தானே தானேயிருக்கும்" எனச் சுருதியு மறைகின்றது. அவை அவ்வித்தொடர்ச்சிஜகத்குரு ஸ்ரீராமசரண கமல பஜனத்தின்கண் மூழ்கிக்கிடக்குஞ் சிற்சில மகாதீர புருடர்களிடத்தின் மாத்திர மிருப்பதாகும், புருடோத்தமனாகிய உலகர்க்கெல்லாந் திருவருள் செய்ய வேண்டுமென்னு மிச்சையினானே பிரஹ்ம வித்தையின் அதிகாரி துரந்தரத் தகைமையைத் தரித்திருந்த தாசரதியின் மாட்டும் கூறிய முறையை காண்பிப்பான் விரும்பி, அவரிடத்தில் நிஷ்காம கருமானுஷ்டான மிருப்பதாக அறைந்த கிரந்த சந்தர்ப்பத்தால் அறைந்து இஞ்ஞான்று அதன்பயனாய விவேக வைராக்கிய இலக்கணத்தைக் காண்பிக்கின்றார்:—இவ்வாறு ஸ்ரீ இராமருக்கு மனத்தூய்மையினுபாய அனுஷ்டான ஒழுக்கத்தை வருணித்து, அதன்பயனாகிய வைராக்கியாதி சாதனசம்பத்தியை விளம்பும் வேட்கையராய்த் தொடங்குகின்றார்:—நிறையெனா.

(ச - அ-கை.) வைராக்கியத்தை நன்கு வருணித்தற்கு இனிது தொடங்குகின்றார்:—நிறையெனா.

நிறையெழின் மேனி யெல்லா நெடுஞ்சரற் கால நீர்போற்
குறைவுற நெடுங்கட் செய்ய குளிர்முகம் விளர்ப்பத் தும்பி
புறையும் வெண் கமலம் போல வொருகையாற் கபோல மேந்தி
யறைகழ லிராம னம்பு யாசனத் திருப்ப தானன். (23)

(ப - ரை.) அறைகழ லிராமன் = சப்தியா நின்ற வீரகண்டை முதலிய ஆபரணங்களைத் திருவடியி லணிந்துள்ள ஸ்ரீ இரகுகுலதிலகர், நிறையெழின்

மேனியெல்லாம் = நிறைந்த கட்டழகு மன்மதனையும் பெற்றதன்மையால் வாய்ந்த திருமேனிமுழுதும், நெடுஞ்சரற்கால = முதிர்ந்த மழைபேய்ந்து ஓய்ந்தபோது வந்தபோது குறைந்து கொண்டே போகும்படியான, நீர் போல் = தெளிவான தடாகஜலமே போல, குறைவுற = அனுதினம் கிருசத் தகைமையை யடைய, நெடுங்கண் = விசால அக்ஷங்களையுடைய, செய்ய குளிர் முகம் = சிறந்தசந்திர சீதளவதனம், தும்பியுறையும் = அளிமாலைகணிறைந்த, வெண்கமலம்போல = காலபாகத்தினாலே விகசித தளங்களையுடைய சுவேத பதுமம்போல, ஒருகையால் = ஒரு திருக்கரத்தால், கபோலமேந்தி = கபோல தலத்தை யேந்தியவராகி, அம்புயாசனத் திருப்பதானன் = பதுமாதனத் திருந்தார். (எ - று.) (23)

(ஸ்ரீ - வீர.) தீர்த்தயாத்திரையை முடித்துவந்து தமது வீட்டில் வசித் துக்கொண் டிருக்கும் ஸ்ரீ இராமர் தமக்குப் பதினைந்தே முக்கால் வயது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது நாடோறும் சரத்காலத்தில் நின்மலமாகிய தடமானது குறைவதேபோல இளைத்துக்கொண்டேவந்தார்; இளைத்தன்முதலி யவை வைராக்கிய சிந்தாதுக்கத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. குமா ரருடைய விசாலநேத்திரத்தோடு கூடிய வதனமானது, பக்குவமாகி மலர்ந்த விதழோடு கூடிய வதனமானது, பக்குவமாகிமலர்ந்த விதழோடுகூடிய வண்டு மாலைகள் சூழ்ந்த வெண்டாமரையைப் போலும் வெளுப்புற்றது. விசாலநேத் திர விசிஷ்ட உவமானப் பொருட்டே வண்டின் மாலைகள் சூழ்ந்த என்றதாம், கபோலத்தைக் கரத்தாற்றாங்கிப் பத்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து சிந்தைபரவச ராகி மௌனியாகிச் சேட்டையற்றிருந்தனர். (23)

(அ-கை.)

சிந்தனை வயத்த னாகிச் செய்தொழி லனைத்தும் விட்டுப்
புந்திநைந் தியார்க்குங் கூறான் புனையுமோ வியமே போலச்
சந்தத மிருப்பை நோக்கித் தமரடி தாழ்ந்து வேண்ட
நொந்தயர் முகத்த னாகி நோக்கரு நியமஞ் செய்தான். (24)

(ப - ரை.) ஸ்ரீ இராகவர், கூறியவண்ணம் ஆசனத்தசைவற்றிருந்து, சிந் தனைவயத்தனாகி = சிந்தாபரவசராகி, செய்தொழி லனைத்தும் விட்டு = வியா பாரமொன்றுமின்றித் தூஷணீம்பூதராகி, புந்திநைந்து = கிருசஅங்கராகிச் சிந்தையோடுகூடிப் பரமதுர்மனராகிப் பரமதுக்கியாகி, யார்க்குங்கூறான் = யாவரிடத்தும் எதையுமே பேசாதவராகி, புனையும் ஓவியமேபோல் = சித் திரிகனாலே சித்திரிக்கப்பட்டுப் பித்திரிகையிலமைந்த சித்திரப்பதுமை போன் றாகி, சந்ததம் இருப்பை நோக்கி = எப்போது மிருப்பதைப் பார்த்து, தமர் = பரிஜனங்கள், அடிதாழ்ந்துவேண்ட = தமது திருவடியிற் பணிந்துமீண்டும் மீண்டும் பிரார்த்தித்துக்கொண்டால், நொந்து = கேதத்தோடும், அயர்முகத் தனாகி = மிகவாட்டத்தோடு கூடிய முகாம்புஜமுடையவனாகி இவர்கட்காகச்

செய்து தீரவேண்டியதாகவன்றோ இருக்கின்றது என்னுங்கவலையுடன், நோக் கரு நியமஞ் செய்தான் = பார்த்தற்கு முடியாதபடி அலக்ஷியமாகக் கடன் கழிப்பதேபோல ஸ்நானாதி தின ஆசாரங்களை யியற்றினன். (எ-று.) (24)

(ஸ்ரீ-வீர.) பரமதுர்மனம் = அத்தியந்தம் துயரத்தாழ்ந்த சித்தம்; பரி ஜனம் = சேவகஜனம் என்பதாம். இளைத்தயாக்கையராய் சிந்தையோடு கூடியவராய், துக்கிதராய், மிகவுந்துன்பமுறுமுளத்தராய், எவரோடும் எத னையும் இயம்பாதவராய் சித்திரத்திலெழுதிய பதுமைபோலும் ஆயினர். தாதர் களான் மீண்டும் மீண்டும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டபின் அவசியம் செய்யத் தக்க தினசாரத்தை மிகவும் மலினமுற்ற முககமலத்தையுடைய அவர் கஷ்டத் தோடுஞ் செய்தனர். (24)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) குணகணங்கட்கிடமாகிய ஸ்ரீ இராகவர் துக்கத்தோடு மிளைத்து வருவதை நோக்கிப் பத்தினிமார்களோடும் தசரதமன்னவர் மிகவுஞ் சிந்தாவசராகி வினவுகின்றார்:— மடிமிசையென.

மடிமிசை கொண்டு தாதை வருந்துவ தென்கொ லென்ன
வடிபணிந் தயர்வொன் றில்லென் றனையவ னிருந்த நாளிற்
படிபுகழ் காதி மைந்தன் வருதலும் பணிந்து போற்றி
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் பூசனை முறையிற் செய்தான். (25)

(ப-ரை.) தாதைதசரத அரசர்,மடிமிசைகொண்டு=தமது உத்சங்கத்தில் அன்புடன் உட்காரவைத்து, வருந்துவதென் கொலென்ன = ஹே குழந்தாய் னினக்கு நெருங்கியதிதிடமான சிந்தாகுலமுண்டாகி யிருக்கின்றதே அதுயாது காரணத்தைப்பற்றி யென்று அடிக்கடி மிக இனிமையான வசனத்துடன் வின வியபோதினும், அடிபணிந்து = அவரது பாதபதுமங்களில் நமஸ்கரித்து ஹே தந்தையே! அயர்வொன்றில்லென்று = யாதொரு துயரமுமே தங்கள் கருணை யால் எனக்கில்லையென்று சொல்லித் தந்தையினது மடியிற்றானே, அனையவ னிருந்தநாளில்=கமலபத் ராக்ஷராகிய ஸ்ரீ இராகவர் மௌனமாகவே இருந்து வந்தபோது, படிபுகழ் காதிமைந்தன் வருதலும்=அயோத்யா நகர அதிபரைப் பார்க்கும்பொருட்டுப் பெருந்தவத்தினாலே யுலகமெல்லாம் புகழும்படியான காதிமைந்தராகிய விசுவத்திற்கு மித்திரர் என்னும் பிரசித்தமகரிஷி வருவதைக் கண்டு,முடியுடைவேந்தர் வேந்தன்=கிரீடந்தரித்த மன்னவர்கட்கெல்லாம் மன் னவரான தசரதசக்கரவர்த்தியானவர், பணிந்துபோற்றி = இலக்குமியினாலே யலங்கரிக்கப்பட்ட அவரை யெதிர்கொண்டழைத்துவந்து வீற்றிருக்கச் சுவர்ண சனந்தந்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து மிகுந்த சந்தோஷத்தையுடைய வதனத்தை யுடையவராகிய அரசர், பூசனை முறையிற் செய்தார் = தாமே அர்க்கியத்தை நிவேதித்துக் கிரமமாகப் பூசை செய்தார். (எ-று.) (25)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) இங்ஙனம் நிஷ்காம கருமபலமாகிய வைராக்கியத்தைச் சுருக்கமாகப் பிரதிபாதித்து இதனையே பிரசன உத்திரங்களால் விஸ்தாரமாகப்

பிரதிபாதிப்பான் விரும்பிப் பிரசனப் பிராப்தியின்பொருட்டுப் பிரசங்கத்தைக் கூறுகின்றார்:— இருந்தநாளில் என. விரத அத்தியயன ஜன்னிய சருமத்து தீப்தியே பிரஹ்மவர்ச்சசம் எனப்படும், அத்தகைய பிரஹ்மவர்ச்சசவடிவ இலக்குமியாம் மாலாகாரத்தால் மறைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஹே மந்த ! நினக்குப் பெருஞ் சிந்தையுண்டானதென்னே யென அடிக்கடி மிகவும் அன்போடு கூடிய மொழியினுனே கேட்டும் அவர் யாதொன்றுஞ் சொல்லவேயில்லை ; சொல்லியும் பயனில்லையே யென்னும் நிச்சயமிருத்தலின் என்பது கருத்தாம். தந்தையின் மடிமீதிருந்த தாமரையிதழ்போலும் நேத்திரமுடைய ஸ்ரீ இராமர் ! ஹே தந்தையே எனக்கு யாதொரு துயரமுமில்லையெனக்கூறி மௌனமாகவேயிருந்தனர் ; வந்திருக்கப்பட்டதுயரம் அரசராற் பரிகரிக்கமுடியாததென்பது கருத்தாதலின் மித்தையாகாதாம். மன்னவர் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானைப் பார்த்து இராமசுவாமியேன் றுயருற்றுளனெனக்கேட்ப, முனிநாதர் இதன்கண்ணே காரணமிருக்கின்றது நீர் துயரப்படவேண்டாம் எனச் சாமானியமாக வுரைத்தலும் விசேஷ சந்தேகத்துடன் அரசரிருந்த அவ்வேளையில், தவசிரேஷ்டராகிய ஸ்ரீஜகன்மித்திரமகரிஷி ஆண்டெழுந்தருளினர். அம்முனிவரைத் தூரத்திலேயே கண்ட பூபாலர் வணங்கிய ஆகிருதியுடையவராகி மவுலிமணிகழன்று பூமியை யலங்கரிக்குமாறு நமஸ்கரித்தனர். மகாமகிமைவாய்ந்தவரும் பாலசூரியனைப்போற் பிரகாசிப்பவரும், செஞ்சுடர்ச் சடாசூடரும் தவஇலக்குமியை யுடையவரும் புருடோத்தமரும் ஆகிய அம்முனீசுரரும் அவனிகாவலரை யாசீர்வதித்து மதுரகம்பீர உதாரவாணியால் விஸ்தாரமாயனுக்கிரகித்தனர். ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானும் ஸ்ரீ ஜகன்மித்திரமகரிஷியும் பரஸ்பரம் அநாமயமுரைத்துக்கொண்டபின் றங்கத் தங்கப்பீடந்தந்து தவஇலக்மியாலலங்கரிக்கப்பட்ட அவரைக் கண்டஞ்சி அந்த உத்தமோத்தமமாகிய மகரிஷிக்கு மகிழ்ச்சியோடுகூடிய வதனராய் அரசர்தாமே அர்க்கியத்தை நிவேதித்தனர் ; அதாவது, அர்க்கியத்திற்கு வேண்டிய நீரைப் பிறரைக்கொண்டுவரச் செய்யின் அபராதம் வருமென நினைந்துதாமே கொணர்ந்து அருக்கியங்கொடுத்தனர், முனிநாதரும் விதிப்படியாய கருமத்தால் அருக்கியத்தைக் கவர்ந்து வலம்வந்து போற்றும் அரசரைப் புகழ்ந்தனர். நிராசையுடையவிவர் அரசர்பால் வருவானேனெனின், மாயாவீரியபலத்தால் உன்மத்தராகிய அரக்கர்களானே, தருமமே யவசியஞ் செய்யத்தக்க காரியமெனக்கொண்டு நடத்தும் மகாமதியையுடைய அவரது தருமயாகமானது சிதைவுற்றது அதைக் காக்கும் பொருட்டு அரசரைப் பார்க்கவேண்டுமென்னு மிச்சையான தவருக்குண்டாயதால் வருமாறு நேரிட்டதென்றுணர்க.

(ச.) முறையிற் செய்தான் என்றமையால், பரமபக்தியினுற் சுவர்ணபீடத்திருத்தித் தாமே அர்க்கியபாத்திய ஆசமனீய முதலிய சோடசவுபசாரத்தோடு மர்ச்சித்து மாறி மாறி வணங்கினுரென்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) ஆசனத்திலெழுந்தருளிய மகாமதியை யுடைய ஸ்ரீ விசுவாமித்திர மகா முனிவருக்குப் பாத்தியம் அர்க்கியம் சந்தனம் புஷ்பம் வஸ்திரம் தக்ஷிணை பழந் தாம்பூலம் கோக்கள் முதலியவற்றை அளவிறந்தன வாகச் சமர்ப்பித்து, விதிப்படி அருச்சனை புரிந்து அம்முனிவரை நோக்கித் தசரதர் இருகரஞ் சிரங்குவித்து அன்போடும் புனிதமாகிய இவ்வாக்கியத்தைக் கூறத்தொடங்கினர் :—நினைவென.

(ச.) ஸ்ரீவிசுவாமித்திரரை நோக்கித் தசரதர் கொண்டாடல்:—நினைவென.

நினைவற வெளிதின் வந்த நின்னுயர் காட்சியாலே
வினையெலாந் தவிர்ந்து வெய்யோன் மேவிய கமல மொத்தேன்
இனையதோ ரின்பமென்று மியைந்திலேன் மழையிலா நாள்
நனை தரு மழையு மந்த னண்ணிய கண்ணு மொத்த. (26)

(ப - ரை.) நினைவற = எண்ணியெதிர்பாராமலே, எளிதின் வந்த = அதிசுலபமாக யாதொரு கிரியையு மில்லாமற் கிடைத்த, நின்னுயர் காட்சியால் = தேவரீரது யாவற்றையு மீயும் பரமமேலான தரிசனத்தாலே, வினையெலாந் தவிர்ந்து = தூலசரீர பீடைகள் சூக்குமசரீர பீடைகள் காரணசரீர பீடைகள் என்பனயாவு மொழியப்பெற்று, வெய்யோன் மேவிய = சூரியபகவானது கிரணங்களின் அனுக்கிரகத்தை யடைந்த, கமலமொத்தேன் = அம்புஜ ஆகரம் போலத் தேவரீரது திருவருளை யடைந்துய்ந்தேம், இனையதோரின்பம் = இத்தகைய பேரானந்தத்தை, என்றும் = எக்காலத்திலும், இயைந்திலேன் = அடைந்தேமில்லை, தேவரீரது தரிசனமானது, மழையிலாநாள்=மழையின்றிக் குடிகள் கஷ்டப்படுங் காலத்தில், நனை தரும்=பூமியை நனைத்துப் புன்முதலியவற்றை யுண்டாக்கவரும், மழையும் = மகா விருஷ்டியையும், அந்தன் = பிறவிக்குருடனாக இருந்தவன், நண்ணிய=தேவதையின் திருவருளால் அடைந்த, கண்ணும் = திவ்யநேத்திரங்களையும், ஒத்த = ஒப்பிடும்படியாக இருக்கின்றது. (எ-று.) (26)

(ஸ்ரீ-வீர.) நினைவற வெளிதின் வந்த = எனது எண்ணமின்றியே எனது சமீபமா யடைவுற்ற வென்பதாம். தீப்திமத் விடயத்தன்மை உண்மையின் உயர்ந்ததரிசனமாம்; அதிஸ்புடமான தரிசனமெனினு மமையும். தம்பால் அசங்கித உபநீதத் தகைமையும் பாசுவப்பான்மையும் பிரசித்தமேயாம். அனுக்கிர கீதத்தன்மையைக் காட்டுகின்றார்:—இனையதோரென, எத்தகைய வின்பமெனின், ஆதியந்தரகிதமாயிருப்பது, இருப்பினும் கூடஸ்த நித்தியத் தன்மையின்றும் ஜகத்நித்தியத்வ வாதிகட்குப் பிருதிவியாதிபோலு மெனின், பிருதி வியாதிபோலச் சிலபாற் கண்டித அவயவமுடையதாகாதாம், ஆகா தேகக்கூடஸ்த நித்தியமென்பது சித்தமாம். ஆனாலநாதியாயினும் முன்னின் மையேபோல அநித்தியமாமோவெனின், ஆகாதாம் அபாயவர்ஜிதமாதலின்,

அபாயமற்றதாயினும் பின்னின்மைபோலச் சாதியாகலாமேயெனின், அநா தியேயாம், என்னை, உண்மையாக வுணருங்காற் பின்னின்மையும் அபாய முடையதேயாம், ஆகவே சாதியாதலமையும், அமையவே யாது நாசமற்றதோ அதே அநாதியாமென வுணர்க. எனவே மாயையும் உற்பத்தி யறியாமையின் அநாதியேயன்றி யுண்மையநாதியதாகாதாம் அத்தியஸ்தமாதலின். கூறிய வகை யாய இன்பம் பிரஹ்மசொரூப ஆனந்தமேயாம், இங்ஙனமே சுருதிகளில் "ஆனந்தம் பிரஹ்மமென வறியப்பெற்றது, விஞ்ஞானம் ஆனந்தம் பிரஹ்மம், எவ்விவ்வாகாசம் ஆனந்தமாக இராதேலாயின்" என்பதாக ஆனந்தசப்தத் தின் அர்த்த வடிவமாய்ப் பிரஹ்மத்தைக் கூறுதல் வெட்டவெளியாதலின். நினையாமலிருப்பக்கிடைத்த தங்களது வரவினானும், ஒளிவாய்ந்த தரிசனத்தா னும், ஆசீர்வசனத்தானும் ஹே மகாமுனிவரே! கதிரவனைக்கண்ட கமலாகரங் கள் போலுவந்தோம். தங்களுடைய அனுக்கிரகமே எங்களுக்கினிவரும் பாக் கியமன்றோ; காரணமற்றதும் உண்டாதல் வளர்தல் அயலொன்ருய் மாறல்க ளற்றதும், குறைவழிவுகளற்றதும், ஔபாதிக தனது அங்கிச லேசத்தானே யாவரையும் ஆனந்திக்குமாறு செய்விப்பதும் ஆகிய அந்தப் பிரசித்த பரமபுரு டார்த்த சுகத்தையே தங்களுடைய தரிசனத்தால் நாங்களடைந்தோம். தங்க ளுடைய வரவுக்குரியராகிய யாங்கள் இன்று தன்னியர்களாகிய கிருதகிருத்திய ருக்குள் முதன்மைத்தானத்தையடைந்தோம். மேழிச்செல்வனுக்கு மழை யிலாநாளில் மழையுற்றதுபோலும், அந்தகனுக்கு அழகியவிழி கிடைத்ததே போலும் ஆம் தங்களுடைய திவ்யதரிசனம். அபாயவர்ச்சிதம்=நாசமின்மை.

(ச.) கமலமொத்தேன், மகாபுருட தரிசனத்தினுற் பிரசன்ன சித்தர்க்குச் சொரூபம் பிரகாசிக்கும் அதனுல் கமலங்கள்போற் பந்தநீங்கி மனம்பரிபூரண மாமென்பதாம். இவ்வாறே "கண்களுக்குக் கதிரவன் கடுப்பச் சாதுக்களும் சமசித்தர்களும் அத்தியந்தம் தற்சொரூபமாய்ப் பிரகாசிப்பவர்களும் ஆகிய மகானுபவர்களது தரிசனமட்டும் புருடர்க்குப் பந்தமுண்டாம்" என ஸ்ரீமத் பாகவதத்தும் கூறப்பட்டுளது. சொரூபம் பிரகாசிக்குமெனின் சொரூபசுகமு முதிக்கலாமேயென்ருல், உண்மையே இனையதோ ரின்பமென்று மியைந்தி லேன்; இதன் கருத்திதுவாம்:—அநாதியுந் துர்லபமும் அபாயவிவர்ச்சிதமும் ஆகிய வித்தன்மையான ஆனந்த சுகமிப்போதடைந்தனன் என்பதாயிற்று. அவற்றி லநாதியென்பது முதலியவற்ருன் விடய சுகத்தினின்றும் விசேடந் தெரிவித்ததாம். சுழுத்திச் சுகமுமநாதி, அதுவுஞ் சொரூப சுகமாதலின், அதனை நீக்குவதற்காகத் துர்லபமென்ருர் என்பார் என்று மியைந்திலேன் என்ருர். இதனுற் சர்வசுகத்தையும் ஆனந்தாத்மகமாக்குங் கைவல்லியசுகம் பெற்றேனென்பதாம். இஃதன்றியுந் தன்னியனுனேன் எனல், மழையிலா என்பதாக.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) மேலும்மேலும் உபமானங்களை யுரைத்துத் தன்னியனு னேன்என முனிநாதரதுவரவை யரசர் கொண்டாடுகின்ருர்:—உடலொடு என.

உடலொடு விண்சென் மார்க்க முற்றென வொழிந்த வாவி
கடமுற வந்த தென்னக் கனைகட லமுத கும்ப
மிடமுற வெய்திற் றென்ன வெந்தைநீ வந்த வின்பஞ்
சடமெலாங் குளிர்ப்ப நின்றென் றளர்வெலா மகற்றிற் றன்றே. (27)

(ப - ரை.) உடலொடு=தேகத்தோடுகூட, விண் சென்மார்க்கம் = ஆகாசத்திற் கமனஞ்செய்யும் நெறி, உற்றென = கிடைத்ததே போலவும், ஒழிந்த ஆவி = சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்துபோன உயிரானது, கடமுறவந்ததென்ன= சரீரத்திற் றங்கும்படியாகத் தெய்வயோகத்தாற் பிராப்தமானதே போலவும், கனைகடல் = சப்தியாநின்ற க்ஷீராப்தியிற் கடைந்தெடுத்து மேருகிரியின்பால் அக்கினிபகவானது காவலிலிருக்கும், அமுதகும்பம் = அமிருதம் நிறைந்த கலசமானது தேவேந்திரனது தயவால், இடமுற = தானிருக்குமிடத்திற்கே தேடிவந்ததுபோற் பலாத்காரமாய், எய்திற்றென்ன = கிடைத்ததுபோலவும், எந்தை நீ = எந்தந்தையைப்போலும் வேண்டியதை யறிவுறுத்துந் தேவரீர், வந்த வின்பம் = வந்து வலுவில் தரிசனந்தந்த ஆனந்தமானது, சடமெலாங் குளிர்ப்ப = தேகமுழுவதும் ஸ்ரீ கங்கா ஸ்நானத்தாற்போற் சீதளமாம்படி செய்து, நின்று = அச்சீதளமானது நெடுநேரந் தங்கி, என் றளர்வெலாம் = எனது சர்வதாபங்களையுமே, அகற்றிற்று=நீக்கியது. (எ-று.) அன்று ஏ அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆகாசகமனத்தா லுண்டாய அரியமகிழ்ச்சியைப் போலவும் இறந்தவன் மீண்டெழுந்த சந்தோடம் போலவும், மனுடனுக்கு அமுதங் கிடைத்ததே போலவும், ஹேபிரஹ்ம சொரூபமாகிய மகாமுனிவரே! தங்களுடையவரவால் அடங்கா மகிழ்ச்சியை யடைந்தேன். பிரஹ்மலோகத்தின் வாழ்வானது யாருக்குத்தான் பிரீதியை யுண்டாக்காது. அதுபோலத் தங்கள் நல்வருகையென் றுண்மையாகவே கூறுகின்றனன். தேவரீருக்கு அடியேன் கொடுக்கத்தக்க எப்பொருளி லதிகப்பிரியம்! அடியேன் செய்யத்தக்க சேவை யாது! ஹே பரமதரும மூர்த்தியாகிய விப்பிரசிரேஷ்டரே! நீர் நற்பாத்திரமாக அடியேனுக்குக் கிடைத்தீர் முன்னர் இராஜ இருடி சப்தத்தானே விளங்கிய ஒளியுடையவரானீர், தவத்தாலே பிரஹ்ம இருடித் தன்மையைப் பின்னெய்தினீர்! ஹேபகவன்! அடியேனாற் பூஜிக்கத்தக்கவராயுள்ளீர்! ஆகலின் பூஜாபாத்திரமாயுள்ளீர், ஸ்ரீ கங்காஜல அபிடேகத்தானே எனக்கெவ்வாறு பிரீதியுண்டாமோ அவ்வாறு தேவரீரது தரிசனத்தானே யுண்டான உட்பிரீதியானது எனது தாபங்களைப் போக்கிச் சுகத்தையே யுண்டாக்கியது. ஹேபிரஹ்ம சொரூபரே! தங்கட்கு நமஸ்காரம்.

(ச.) சித்தர்கட்குக் கேசரத்துவாதி(ஆகாயத்தே செல்லுதன் முதலிய)சித்திகளாலும், இறந்தோர்க்குப் பின் ஜீவித்தலாலும், வருமின்பம்போல் வந்தசுகமென்றும், வரண்ட தடாகத்துதகம் நிரம்பல்போற் பரிபூர்ணமானவென்றும், அந்த னண்ணிய கண்ணைப்போற் சுவப்பிரகாச திருஷ்டி பெற்றேனென்றும்,

அமிர்தபானஞ்செய்த தேவர்கள்போல் அசராமரண சம்பன்னனுனே னென்றும் சூசகமறிந்துகொள்க. இவ்வுபமான பஞ்சகங்களாலும் அவரவர்க் கின்பம் வரல்போற் றேவரீரெளி தெழுந்தருளலால் வந்தசுகம் என்னுற் கணித்தற்கரிதாய்ச் சரீரத்திரயங்களும் சீதளமாம்படி யிருந்தெனது சர்வதுக்கங்களையும் நீக்கிற்றுதலின் யான் பரிபூரணமான சொப்பிரகாச திருட்டிபெற்று அசராமரண சம்பன்னனுனே னென்பதாம். (27)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) தேவரீரது வரவு புதுமைத்தாயிருத்தலின் அவசியம் தாங்கள் விரும்பியதை அடியேன்றுனஞ் செய்தேவிட்டேன் என அரசர் கூறுதல்:— காதலென.

காதலும் பயமு மன்புங் கதமும்வன் பிணியு மில்லா
மாதவ விவணீ வந்த வரவிது புதுமைத் தாகும்
யாதுநீ கருதிற் றன்ன தியன்றன னுணர்த்து கென்றுன்
மேதகு முனிவன் கேட்டு மெய்புள கெறிந்து சொல்வான். (28)

(ப - ரை.) காதலும் = இச்சையும், பயமும் = அச்சமும், அன்பும் = இராகமும், கதமும் = குரோதமும், வன்பிணியும் = துன்புறுத்தும் வலிய வியாதியும், இல்லா=எப்போதுமில்லாத, மாதவ =மகாதவத்தையுடைய முனிசிரேஷ்டரே ! இவண் நீ=இவ்வெமது அரண்மனையைநாடித் தேவரீர், வந்தவரவிது = எழுந்தருளி அகஸ்மாத்தாகவந்தவரவான இது, புதுமைத்தாகும் = அதிநவஅற்புதமாக விருக்கின்றது, யாதுநீகருதிற்று = எவ்வத்துவிஷயகமாக எக்காரியத்தைத் தேவரீருத்தேசித்தீரோ, அன்னதியன்றனன் = அக்காரியத்தை யான் செய்துமுடித்து விட்டதாகவும் தேவரீர் வந்தகாரியம் சித்தியாய் விட்டதாகவும் தங்கள் திருவுளத்தில் எண்ணிக்கொண்டு, உணர்த்துக என்றுன் = எண்ணிய காரியத்தைத் திண்ணமாகத் தெரியப்படுத்தலாம் என்று மன்னவர் மன்னன் கூறினுன்; மேதகுமுனிவன் = சர்வயோக்யதையையும் மேன்மையாக வுடைய மனனசீலர்களுக்குள்ளே யுத்தமோத்தமராகிய ஸ்ரீவிசுவாமித்திரர், கேட்டு = அரசர்க்கரசன்கூறிய அற்புதவிஸ்தர அமிர்தம்போன்ற இனிய மொழிகளைச் செவிகுளிரக்கேட்டு, மெய்புளகெறிந்து = உடம்புமுழுதும் மயிர் சிலிர்ப்பக் குலுங்கி, சொல்வான் = இராஜசார்த்தூலரை நோக்கிக் கூறத் தொடங்கினுர். (எ-று.) (28)

(ஸ்ரீ-வீர.) இச்சை = அர்த்தமாத்திர விடயஞ் செய்யும் ஆசையாம், இராகம் = ஸ்திரீமுதலிய விசேடவிடயங்களின் ஆசையாம். சிலர், கிடையாதவத்துவானது கிடைக்கவேண்டு மென்பது மாத்திரமான ஆசை இச்சையென்றும், அடைந்ததிற் பிரார்த்தனை இராகமென்றும் கூறுவர். என்ன பிரயோஜனத்தை யுத்தேசித்துத் தேவரீரிங்குற்றதோ அதன்பொருட்டு யான் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதுசெய்து முடிவுற்றதாகவே எண்ணிக்கொள்ளலாம் ;

ஏனென்றால், எங்களாற்றுங்கள் பூசிக்கத் தகுந்தவர்களல்லவா ! மயிர் சிலிர்த்துக்குலுங்கல் =மிகுந்தசந்தோஷத்தால் என்றுணர்க. இச்சைபயம் குரோதம் விடயகேய அதிசயத்தால் விடயாகாரமாகச் சித்தம் இரமிக்கும் இராகம் நோய் முதலியவையற்றவராக இருந்துந் தாங்கள் என்பால் வந்த இவ்வருகை மிகவும் அற்புதமாகவிருக்கிறது ; இச்சையாதிகள் இருப்பினன்றோ பிறன்பாற் செல்லல் வேண்டும். ஹே முனிபுங்கவரே ! எக்காரியத்தை யெண்ணி வந்தீரோ அது செய்யப்பட்டதாகவே எண்ணுவீராக, எப்பொருளைவேண்டிவந்தீரோ, நிரந்தரமென்றூற் பூசிக்கப்பட்டவரா யிருத்தலின் அதை யடைந்ததாகவே எண்ணுவீராக ; என ராஜசிங்கம் முழக்கிய ஆச்சரிய அருத்தத்தோடுற்ற அதிவிஸ்தாரமாகிய அவ்வாக்கியத்தை, மகாதேஜஜையுடைய ஸ்ரீவிசுவாமித்திர மகரிஷியானவர் கேட்டு மெய்புளகெறிந்து விளம்பலுற்றூர்.

(ச.) தேவரீர்வாஞ்சித்த பொருளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன், செய்யவேண்டுமென் றிச்சித்தகாரியத்தைச் செய்கிறே னென்பார்; யாதுநீ கருதிற்றன்னதியன்றன னென்றூர். இதனுற் குருவினுமன்னிய பாத்திரமின் றென்பது ஆயிற்று. யதார்த்தத்தைத் தரிசித்துத் தரிசித்தபடியே உபதேசிக்கும் சொப்பிரகாச சொரூபரென்பார், மேதகுமுனிவனென்றூர். (28

(அ-கை.)

மன்னவர் வணங்க வாழ் வோய் வசிட்டன்சொன் மறுதோய் பானு
தன்னுயர் குலத்தில் வந்தோ யாதலாற் றக்க சொன்னுய்
முன்னுறு செந்தீ வேள்வி முயல்வதற் கிடையூ றுகி
யின்னல்செய் யரக்கர்க் காற்று தெய்தின னிரங்கல் வேண்டும். (29

(ப - ரை.) மன்னவர் வணங்கவாழ்வோய் = 56 தேசத்தரசர்களும் திரைகட்டிக் கரங்கட்டி வந்தித்துப் போற்றும்படியாக இந்திரனை நிகர்த்து வாழ்க்கை நலம்பெற்ற அரசசிங்கமே ! வசிட்டன் சொன்மறுதோய் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானது ஆணையைச் சிரத்தில் வகித்து மறுக்காமல் அவரது வசவர்த்தியா யிருக்கப்பட்ட சற்குண ! பானுதன்னுயர் குலத்தில் வந்தோய் = சூரியபகவானது மகாவம்சத்தில் அவதரித்தோய் ! ஆதலால் = இத்தகைய மகிமை வாய்ந்தவனுயிருத்தலி னன்றோ, தக்க=நினக்குத் தகுதியாய வார்த்தையைச், சொன்னுய் = கூறினுய், ஹேபுருட இடபமே ! முன்னுறு = சிலசித்திகளை யடையும்பொருட்டு, செந்தீவேள்வி = மந்திரபூர்வகமாகத் தீப்தஞ்செய்த அக்கினியின் கண்ணே மந்திரபூர்வகமாகவே ஆகுதிகொடுத்து முடிக்கவேண்டியதாய யாகத்தினை, முயல்வதற்கு = செய்யயத்தனப்படுவதற்கு, இடையூறுகி = இடை தடையாயுற்று யாகதிரவியத்தையும் சாலையையும் ருத்விக்குகளையும் துன்புறுத்தும் குரூரமனமுடையவர்களாகி, இன்னல்செய் = கொலைமுதலிய மகாபாதகங்களை யஞ்சாது செய்யும், அரக்கர்க்கு=இரக்கமில்லாத கரதூஷண தாடகை

முதலிய இராக்கதர்க்கு, ஆற்ருது = பயந்து அவரியற்றும் துயரைப்பொறுக்க முடியாது, எய்தினன் = உன்னிடத்திற் றெரியப்படுத்தவந்தேன், இரங்கல் வேண்டும் = நீ யிரக்கத்துடன் அதற்கு வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யமுயல வேண்டும். (எ-று.) (29)

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர் கிருதகிருத்தியரே யாயினும் உலகதிருஷ்டியை யனுசரித்துக் கூறுகின்ருர்:—சித்திகளின் பொருட்டென. காரியகாரண சங்காதத்திற்கு ஞானநிஷ்டை யோக்யதையடையவே சித்தியாம், கருமத்தாற் சாக்ஷாத் முக்திலக்ஷண சித்தி சம்பவியாமையின், அத்தகைய எனது நியமத்திற்கு விக்கினஞ் செய்கின்ருர்கள் அரக்கர்கள் என்பதாம். ஹேமன்னர் மன்னரே! மகாவம்மிசத்திற் பிறந்து குலகுருவாகிய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானது ஆணையைச்சிரமேல் வகித்துவளரும் உமக்கே தருமிப்பூமண்டலத்தில், எனது மனத்திற் சொல்லவேண்டுமென் றுள்ள வாக்கியத்தின் காரிய நிண்ணயத்தை; அதாவது, அதன் சம்பந்தியாகச் செய்யத்தக்க பொருணிச்சயத்தை; நீர் முதலிற் செய்வீராக, அஃததருமமாயின் செய்யத் தகாததுதான், ஆனலது தருமமாதலின் அதை யினிதுகாக்க வேண்டும். சித்தியையடையும் பொருட்டு யான் யாகத்தை யாரம்பித்தேன் அதற்கிடையூறு செய்யக் கோரமாகிய அரக்கர் அங்குவந்து சேர்ந்தனர். யான் யாகத்தாற் றேவர்குழாங்களைப்போற்றும் போதெல்லாம், அம்மகத்தை யந்நிசாசரர் அழிக்கின்றனர். என்னுன் மிகவும் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த யாகபூமியைத் தசையாலும் இரக்தத்தாலும் பேரக்கர் கெடுக்கின்றனர். இடையூற்றின் மிகுதியாற் கெடுக்கப்பட்ட அத்தகைய அம்மகக்கூட்டத்தில் அளவிறந்த கஷ்டப்பட்டு உற்சாகமற்று அங்கிருந்திங்கு வந்து சேர்ந்தேன். சாபத்தினலேயே இடையூறுகளை நீக்கிக்கொள்ளலாமெனிேனு, ஆண்டென்மதி கோபத்தைச் செய்ய முயற்சிக்க வில்லை, அக்கருமம் அத்தகையதாக விருக்கின்றது, அதன்கண்ணே சாபம்புகலாகாது. அம்மகா யாகத்தில் எனது யாகதீக்ஷையானது இத்தகைய கோபசாபமற்றதா யிருக்கின்றது; அதன்கண் மகாபலத்தைத் தங்களுடைய அருளால் இடையூறில்லாமல் அடையலா மென்றெண்ணுகின்றேன். (29)

(ஸ்ரீ-வீர- அ - கை.) ஸ்ரீ விசுவாமித்திர மகரிஷியானவர் தாம்வந்த காரியமானது இன்னதானத்தாற் கைகூடுமெனல்:—அருளென.

அருள்செய வல்லை நீயென் றரும்புகல் புகுந்தே னின்னை
வெருளுறும் புலிபோன் மொய்ம்பன் விண்ணவர்க் கிறைபோல் வீரன்
மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன்
றெருளுறு மிராம னென்னுஞ் சிகைமுடிச் சேயை யீவாய். (30)

(ப - ரை.) அருள்செய = எண்ணிவந்த காரியத்தை யினிதாக முடித்து அனுக்கிரகஞ் செய்ய, வல்லைநீ = சாமர்த்தியசாலி நீர்தானென்று, அரும்புகல்

புகுந்தேனின்னை = ராஜசேகரராகிய உம்மையே அனன்னிய தஞ்சமென்றடைந்தேன், என்னசெய்ய வேண்டுமெனின், வெருளுறும் புலிபோல் மொய்ம்பன் = தர்ப்பத்தோடு கூடிய வியாக்கிரத்தைப்போல விக்கிரமத்தை யுடையவனும், விண்ணவர்க் கிறைபோல் வீரன் = தேவதைகட் கெல்லாம் இறைவனாகிய தேவேந்திரனைப் போன்ற வீரியத்தை யுடையவனும், மருளுறு மரக்கர் காலன் = கட் காமாதிகளாற் கலங்கி மயங்கும் அரக்கர்குல காலனும், வாய்மை = சத்திய பராக்கிரம முடையவனும், தெருளுறும் = சர்வத்தையு முணர்ந்தவனும், சிகைமுடி = காகபக்ஷச் சிகையை முடியில் வைத்துக்கொண்டழகாயிருக்குஞ் சூரனும், முதன்மைமைந்தன் = ஜேஷ்டகுமாரனும், ஆகிய, இராமனென்னும் நின்சேயை யீவாய் = இராமசுவாமி யென்னும் உம்முடைய சுதனை யென் காரியசித்தியின் பொருட்டுக் கொடுத்தல் வேண்டும்—எ-று.(30)

(ஸ்ரீ - வீர.) தஞ்சமென் றடைந்தேன் = இரக்ஷிப்பீரென் றடைந்தேன், விக்கிரமம் = அதிக சக்தியாம். சத்தியபராக்கிரமம்= பலபரியந்தம் பராக்கிரமம் உடையவன். துக்கிதனுய்த் தஞ்சமென்றடைந்த என்னைக்காத்தல் உமது கடனாகும், வேண்டிக்கொண்டவர் வேண்டியது பெறுமற் போவது, மேன்மை தங்கியவரின்பால் பெருமிகழ்ச்சியையே கொடுக்கும். ஆகலின், மதத்த வெம்புலிபோல விக்கிரமத்தையும், மகேந்திரருக்குச் சமானமாகிய வீரியத்தையுமுடையவனும், அரக்கர் குலகாலனும், சத்தியத்தையும் அமோக பராக்கிரமத்தையு முடையவனும், காகபக்கத்தைப்போற் சிகைமுடியனும், சூரனும், மூத்தவனும், ஆகிய உமதுமைந்தனை ஸ்ரீமான் இராமச்சந்திரமூர்த்தியை எனக்குத் தரவேண்டும். காகபக்கமென்னுங் காதடிச்சிகை க்ஷத்திரிய ஆசாரசித்தமாம். (30)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) வில்வித்தையிற் றேர்ச்சியில்லாத பாலகனுகிய ஸ்ரீராமசுவாமி கரதூஷணுதி யரக்கரைக் கொன்று எங்ஙனந் தங்களுடைய யாகசித்தியைச் செய்தல் கூடுமெனின் இங்ஙனமென்கின்றூர்:—தேவரிலெனா.

தேவரிற் றேசு மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்னு
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்
காவல சிறுவ னென்னுங் கவலையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சங்கை யான கருமத்தி னுள்ளம் வையார். (31)

(ப - ரை.) அரக்கரை வதஞ்செய்வதில் ஆற்றலின்மையின் கொடுப்பது கூடாதென்று நினைக்கலாகாது, என்னை, தேவரிற்றேசுமிக்க = தேவதைகட்குப் பூர்வபுண்ணிய ஜன்னிய தேஜசாதலின் அவ்வளவிற்றேயாம், இகத்தவத்தால் வருந்தேஜசோ எவ்வளவிற்றும் ஆமாதலின் பெருந்தவத்தான் மிகுந்த தேஜசோடுகூடி விளங்கும், என்பெருஞ் சேமந்தன்னல் = எனது பெருஞ் சாக்கிரதையுடன் குப்தமா யிரக்ஷிக்கும் தன்மையினலும், எவரும்= ஒருவரா

னும் வெற்றிகொள்ள முடியாததே யாயினும், நிருதர்சேனை = யாகத்தைக் கெடுக்கும் இராக்ஷதப்படைகளை, இராமனே=ஸ்ரீஇரகுவம்ச கேதுவானவனே எளிதுகொல்லும் = அதி சுலபமாக அநாயசத்துடன் தூட்படுத்துவன், காவல = பார்த்திவனே! சிறுவனென்னுங் கவலையையொழி = மைந்தனு யிற்றே என்ன நேரிடுமோவென்னுங் கவலையைவிட் டொழித்தல் வேண்டும், போர்க்கிவன் அயோக்கியனென குழந்தைப் பருவத்தன் என்றுண்டாங் கவலையை விட்டுவிட வேண்டும், என் போல்வார் = என்னைப்போன்ற அறிவு நிறைந்த பெரியர், ஒவலிற் சங்கையான கருமத்திலுள்ளம் வையார்=பொருத்த மில்லாமல் வருத்தத்தைத்தரத்தக்கதும் ஐயமுற்றதும் ஆகிய தொழிலைச் செய்யவேண்டு மென்று எண்ணமாட்டார்கள். (எ-று.) (31)

(ஸ்ரீ-வீர.) தூட்படுத்துவன் = அபகாரிகளாகிய அவர்களின் றலைகளைப் பொடிப் பொடியாயாக்குவதி லாற்றலுடையவனென்க. தேவரிற்றேசுமிக்கதனும் = தான் தானே ஸ்ரீமந் நாராயண ரானபடியால் எல்லாத்தேவதைகளினும் மிகுந்த திவ்ய தேஜசுடன் கூடி மகாவல்லவனு யிருத்தலாலும், என் பெருஞ் சேமந்தன்னுலும் என்று பிரித்துப்பொருள் கொள்ளவே திவ்யதேஜசால் ஆற்றலுடைமையும், இருடியாற் காக்கப்படுந் தன்மையும் முரண்படுமாலோவெனின், படாதாம், அஞ்ஞானவதாரத்தில் இருடியும் அஸ்திரதானுதிகளால் அவரது திவ்யதேஜசை விளக்குதல் பொருத்தமா யிருத்தலின். என் போன்றார் சந்திக்தமான கிரியையில் திடப்பிரவிருத்தி யுடையவர் ஆகார். மற்றும், என்னுற் காக்கப்பட்ட இராகவன் தன்னுடைய திவ்யதேஜஸினனே யாகத்திற்கும் உலகிற்கும் அபகாரஞ் செய்யப்பட்ட அரக்கர்களுடைய சிரச்சேதஞ் செய்வதன் கண்ணே வல்லமை யுடையவன்; அவனுக்கு அஸ்திரவேற்றுமையானே பலவேறு வகைப்பட்டதும், எல்லையில்லாத அழிவற்ற மகிமையோடு கூடியதும் ஆகிய அஸ்திரவித்தையை யினிது கொடுத்தல் வடிவமேன்மையைச் செய்வேன் அதனுல் மூன்றுலகங்களும் பூஜிக்குமாறு ஆய்விடுவன். ஆயினுந் தந்தையார் மைந்தரைவிடல் எளிதல்லவே யெனின், உண்மையே, மைந்தன்மேல் வைத்த என் மைந்த னிவனென்னும் நேயத்தை மிகுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதல் நலனன்றும். என்போலிய அறிஞர் ஐயப்பட்ட காரியத்தில் மெய்ம்முயற்சியைச் செய்யார். (31)

(ஸ்ரீ-வீர. அ-கை.) அரக்கர்களை யழிக்கமுடியு மென்று கூறினீர்களே பாலகனுகிய இராகவனுக்கு இத்தகைய சாமர்த்தியம் எங்ஙனங் கூடுமெனின், கூறுகின்றார்:—இயாரினுமென.

இயாரினு மிராமன் மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னந்தப்
பேரிய லானை யீதி பெருமையோர் கொடாத துண்டோ
வீரிய வரக்கர் மாய்தன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். (32)

(ப - ரை.) இயாரினும் = உலகத்திலுள்ள மகாமகிமைவாய்ந்த எல்லாரினுமே, இராமன் மேன்மை = மகாத்மாவும் ராஜீவலோசனனும் தன்பாலடைந்தாரை ரமிக்கச்செய்பவனும் ஆகிய ஸ்ரீ இரகுகுல திலகன்றன் மகாமகா மகாமகிமையோடு கூடியிருத்தலை, வசிட்டனும் = ஸ்ரீ பிரஹ்மாவின் மானசபுத்திரராகி மகாதேஜசோடுந் துலங்கி யாவற்றையும் எக்காலத்திலும் உணர்ந்த ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானும், யானும் = பெருந்தவத்தால் யாவையும் பெற்ற ஜகன்மித்திரனுகியயானும், ஆதி = இவ்வாறேயாய முக்காலமுமுணர்ந்த யோகிந்திரர்களும் ஆகிய, ஆரியர் = அறிஞர்களாகிய மேலோர்களும், அறிவேம் = தெரிந்துகொண் டிருக்கின்றேம், மாட்சி = பெருந் தன்மையும், அறம்=புண்ணியமும், புகழ்=யசசும், வேண்டின் = இனிதாக விரும்புதியேயாயின், அந்தப் பேரியலானையீதி = அழகு நிறைந்திருப்பதேபோல அநந்த கல்யாண குணகணங்கட் கிருப்பிடமாகிய மகாமகத்துவம் வாய்ந்த அவ்வுமது ஜேஷ்ட புத்திரனைக் கொடுப்பீராக, பெருமையோர் = மகான்மாக்கட்கு, கொடாததுண்டோ = கொடாததான பொருள் இவ்வுலகத்திற் காணேம், வீரியவரக்கர் = மிகுந்த பலமுடைய இராக்ஷசர்கள், மாய்தல் = மாய்ந்து போதல், மெய்யென விளம்பிவிட்டான் = பிரதிஞ்ஞையோடு கூறி நிறுத்தினர். (எ-று.) (32)

(ஸ்ரீ-வீர.) ஸ்ரீ இராகவனே, சங்கற்பமாத்திரையானே உலகமாங்குட்டியாவை யுண்டாக்கவும் ஒழிக்கவும் வல்லமைவாய்ந்த பரமாத்மாவென்று யாங்களறிந்திருக்கின்றேம். தன்மமுதலியவை உம்முடைய உள்ளத்திற் றள்ளத்தகாதனவாக வுள்ளனவாயின் உமக்கதிப்பிரியனை ஜேஷ்டமைந்தனைத் தரல் வேண்டும். என்பதாகத் தருமான்மாவாய் மகாதேஜசோடு கூடிவிளங்கும் ஸ்ரீ விசுவாமித்திர முனீசுரர் தருமார்த்த சகிதவாக்கியத்தை விளம்பிவிட்டுச் சும்மா யிருந்தார். செந்தாமரைக்கண்கள் வாய்ந்து மகாமகிமையோடிலங்கும், ஸ்ரீ இராமனை ஜீவஉபாதியாற் பரிச்சின்னப்படாத பூரணவடிவ ஈசுரனென்று, யானும் மகாதேஜசையுடைய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானும் யோகசித்தியினுனே எல்லாவிடங்களிலிருக்கும் பொருள்களையும் அறியுந்தன்மைவாய்ந்த மற்றைய இருடிகளு மறிவோம், அறத்தையும் மேன்மையையும் கீர்த்தியையும் காக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் உமதுள்ளத்திருப்பின் அதிகப்பிரிய மைந்தனை ஸ்ரீ இராமச் சந்திரனை நன்னிச்சயத்துடன் கொடுக்கவேண்டும். எனதுயாக வைரிகளாக விக்கினங்களையே செய்யும் அரக்கர்கள் ஸ்ரீ இராமனுற் கொல்லப் படுபவர்களாய் நடக்குமெனது யாகம் பத்துநாளிரவும் பகலும் செய்யத்தக்கதாம். அசக்தத்தன்மையை யங்கீகரித்துக் கூறுகின்முர். இவ்வுலகில் மகாத்மாக்கட்குக் கொடுக்கத்தகாத பொருளுமொன்றுண்டோ! "கன்னனே கவசந்தந்தான் கவின்றசைசிபிசீழுதன் இன்னுயிர் அலர்க்கன்கண்ணே யீந்தனன் றதீசிதேக, வென்னென்புதந்தான் வேண்டில் விழுமியபெரியோர்க்காக, வென்னதான் கொடுக்லாகா விரும்பொருளுலகிலம்மா!" என்பது ஸ்மிருதியாம். சிபி

ததீசியலர்க்கன்முதலியோர் தமதுதேகம் விழி முதலியவற்றையும் கொடுத்த னர் என்பதுமக்குத் தெரியாததல்லவே, இவ்விடயத்தில் அபாயம் வருமென நினைத்தலும் கூடாது,வெற்றியும்மேன்மையுமே யுண்டாம். அற்புதம் அவ்வரக் கர்களை மடிந்தவர்களாகவே என்றவத்தால் நான் நிச்சயமா யறிகின்றேன் என் வாக்கியத்தால் நீரும் அதை நிச்சயமாக வுணருதிர். ஸ்ரீ இராகவனை அனுப்பு வதில் ஸ்ரீ வசிஷ்டாதியரும் சம்மதிதருவர். காலத்திற்செய்த நன்றியே ஞாலத் திற் பலபரியந்தம் மேன்மையதாம் என்றனர்.

(ச.) ஆரியர் = என்போன்றே பூத வர்த்தமான பவிஷ்யத்காலங்களை யுணர்ந்த அறிவுடையோர். மகான்களனுக்கிரகத்தினால் குலத்திற்குந் தனக்கும் மகத்துவமும், யாகசம்ரக்ஷணையினாற் றருமமும், இராக்ஷதர்களை விஜயஞ்செய் தன் முதலியவற்றானே மகாகீர்த்தியும், விரும்புதியாயின் என்பார் மாட்சி யறம் புகழ் வேண்டினென்றார். (32)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) ஸ்ரீ இராகவனுக்குப் பருவமின்மையின் வலியின்றென் றும் யானுவது வந்து போர்செய்யலாமாவென வெண்ணுகின்றே னென்றும் மன்னவர் கூறுதல்:—முனிமொழி யென.

முனிமொழி கேட்டு மன்னன் முகூர்த்தமொன்றயர்ந்து சோர்ந்து
தனியொரு சிறுவன் மூவைம்ப ருவத்தன் சமர்கண் டில்லான்
பனிசெய்வல் லரக்கர்க் காற்றான் பகைஞர்கோ ளறிதல்தேற்றான்
அனிகமோ டேகி யானே யவரொடு மரும்போர் செய்வேன். (33)

(ப-ரை.) முனிமொழிகேட்டு = ஸ்ரீவிசுவாமித்திரரது வாக்கியமாகிய கர்ணகடூரத்தைக் கேட்டவுடனே, மன்னன் = தசரதர் சிங்கம்போன்றவ ரேனும் புத்திர சோகத்தால், முகூர்த்தமொன்றயர்ந்து சோர்ந்து = ஒரு முகூர்த்தம்வரை சேஷ்டை யற்றவராகி மயங்கிவாடித் தைரியத்தோடும் இவ் வாக்கியத்தைப் பகரலாயினர், ஹேசர்வக்ஞராகிய மகரிஷியே! இராகவன், தனியொருசிறுவன் = அத்தியந்தம் ஒருசிறிய பாலகன், மூவைம்பருவத்தன் = கேவலம் ஊனசோடச வருடவயதினன், சமர்கண்டில்லான் = போர்க்களமே கண்டவனல்லன், பனிசெய் வல்லரக்கர்க்காற்றான் = பனிபோல் மூடும்படி யான அநேக மாயைகளைச் செய்யும் வல்லமைபொருந்திய அரக்கரோடு போர் செய்யக் கிஞ்சித்தும் சமர்த்துடையவனுகக் காணப்படவுமில்லை, பகைஞர் கோளறிதல் தேற்றான் = சத்துருக்களது பலாபலங்களையும் வஞ்சகங்களையும் தெரிந்துகொள்ளும்படியான சாமர்த்தியமும் அவனுக்கில்லை, ஆனால், அனிக மோடேகியானே = யானே சர்வசைனியங்களோடும் போய், அவரொடும் அரும்போர் செய்வேன் = அத்துஷ்டர்களாகிய அரக்கரோடும் பெரும்போ ரைச் செய்யலாமென் றெண்ணுகிறேன். (எ-று.) (33)

(ஸ்ரீ-வீர.) ஊனசோடசம் = பதினாறுவருடங்களின் பூர்த்தி சோடச மாகும், அப்பதினாறுவது வருடஞ் சிறிது குறைவாயிருத்தலே ஊனமாகும்

8

என்பதாம். அவ்வரக்கர்கள்பாற் றுஷ்டத்தன்மைக்குக் காரணம் மாம்சபக்ஷணமே யாமென்றறிக. ஸ்ரீவிசுவாமித்திரர் கூறியதைக்கேட்டு அரசர்க்கரசராகிய தசரதர் விடை யில்லாமையின் செயலற்று, முன்மொழிந்த ஸ்ரீ இராமரது தசையை எண்ணுதலால் பிரதிஞ்ஞைசெய்த பொருளிற் சாமர்த்தியமின்மையினும், முனிவரது வசனத்தைத் தாண்டமுடியாமையானும், தைரியத்தோடு கூடிய இவ்வசனத்தைக் கூறுகின்றார்.—தனியென. தாமரை விழியையுடைய இவ்விராமனுக்குப் பதினைந்தே முக்கால் வயதுதானாகின்றது. போர்செய்யத் தகுதியே யில்லாதபோது அரக்கரோடு போர்செய்வானென்று நினைக்கவே முடியாது. ஆனால் கேட்டது வீண்தானோ என்பீரேல் ஹேபிரபுவே! பூரணமாகிய அக்ஷௌஹிணிக்குக் கருத்தாவாகிய யான் அச்சேனையோடு கூடிச் சென்று தசைதின்னுமரக்கரோடு போர்புரிவேன், அக்ஷௌஹிணியின் இலக்கணமிதுவாம்:— ஆனை 1, தேர் 1, குதிரைகள் 3, காலாள்கள் 5, இது பத்தியெனப்படும், இத்தொகைமூன்று மூன்று கொண்டனமுறையே, சேனைமுகம், குல்மம், கணம், வாகினி, பிருதனை, சமூ, அநீகிநீ, யெனவாம்; 10 அநீகிநீ சேர்ந்து அக்ஷௌஹிணி அதாவது, ஆனைகள் 21870, தேர்கள் 21870 குதிரைகள் 65610 காலாள்கள் 109350 என்பதாம். இஃதமரசிங்கத்தானே ஸ்ரீமத் மகாபாரதாதியில் வெளியாயிருப்பது தொகுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இச்சேவகர் சூரர்வெற்றி நிறைந்தோர் மந்திரத் தெளிஞராவர், வில்விளங்குங் கையனாகியயானே இவர்களைப் போர்முனையிற் காப்பேன். இவர்களோடு கூடவே சென்று சிங்கமானது மதம்பொழியும் யானைகளோடு போரிடுவதே போல மகேந்திரரினும் வலுமைவாய்ந்த போர்வீரரோடும் போரிடுவேன். பாலகனாகிய இராமனோ பகையாளிகளின் பலாபலத்தையறிந்து கொள்ளமாட்டான், நகரத்துள் அம்புபயிலுமிடத்தில் விளையாட்டின் பொருட்டுக் கற்பிக்கப்பட்ட போர்க்களத்தினும் வேறாகிய போர்க்களத்தை யவன் கண்டதேயில்லை. மேலான சஸ்திரமாகிய விடாப்படையோடு கூடினவனுமல்லன், போர்விடயம் முற்றுந் தெரிந்தவனுமல்லன், விடும்படைகளோடு கூடினவனுமல்லன், சூரகோடிகணிறைந்த போர்க்களத்திற் போருணர்வு மவனுக்கில்லை, போர் ஞானமுமில்லையாயின் போரின்முற்றுமுணர்ச்சி அதிதூரத்ததன்றோ. அன்றியும், இப்போது எனதுபாக்கியக்குறைவால், பனியிறுலேபதுமாகரம் போல மிகமிகவும் வெளுத்திளைத்து வருகின்றான், அன்னமுண்ணவும் ஆற்றலில்லை, வீட்டினுட்சஞ்சரிக்கவு முடியவில்லை, உள்ளே நிரம்பியதுயரோடுகூடிய வடிவினனாகிக் கேவலம் சும்மாவே யிருக்கின்றான். அனுப்புதற்கே தகுதியற்ற அவனைப் போர்க்கனுப்புதல் எங்ஙன்? அதனினும் அரக்கரோடு போர்க்கென்பது அத்தியந்தம் தகுதியற்றகாரியமன்றோ! வஞ்சகமாகப் போர்செய்வதிற் சமர்த்தும், கொடுந்தொழிலும், உடைய அரக்கர்களோடு கூறிய இத்தன்மையிலிருக்கும் இராமன் போர்புரிகவெனக்கூறும் தங்கள்யுக்தியே மிகவும் சகிக்கமுடியாததாக விருக்கின்றது, எனவிரிவாயுணர்க. (33)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) முன்னவனைத்தந்தால் பெரும் பெரும்ஆபத்துகள் வருவதுடன் தங்கட்கும் தருமம் வளர்வதற்கயலாக அதருமமேயேற்படும் என்றுதசரதர் கூறுகின்றார்:—முன்னவனென.

(ச.) தசரதர் புத்திரவாஞ்சையாற் றளர்ந்தவராதல்:—முன்னவனென.

முன்னவ னீங்கின் மற்ற மூவரும் வாழா ரியானு
மின்னுயிர் வாழே னின்றி ராவண னொழிந்தோ ரியாவ
ரன்னவர்க் கஞ்சேன் முன்ன மிராவண னமர்க்கு மஞ்சேன்
வென்னிடப் பொருதும் வீரர் வீரங்க ணிலைமைத் தாமோ. (34)

(ப - ரை.) முன்னவனீங்கின் = ஜேஷ்டகுமாரனாகிய இராகவன் நீங்கு வானேயானால், மற்றமூவரும் வாழார் = பரதலக்ஷ்மண சத்ருக்நரென்னும் மூன்றுதம்பிமாரும் ஜீவிக்கமாட்டார்கள், யானும் = தசரதனாகியயானும் ஜேஷ்டகுமாரன் மேன்மிகப் பிரீதியுடையவனாதலின், இன்னுயிர்வாழேன் = இனிமையான இகலோக வாழ்க்கையிலிரேன், இன்று = விருத்தாப்பியத்தை யடைந்த இப்போது கரதூஷணாதிகளைக் கொல்லயான் வருவனேயாயின் அவர்கள் நிமித்தம் இராவணன்வந்தால் அவனோடு போர்புரிய என்னான்முடி யாது, இராவண னொழிந்தோரியாவர் அன்னவர்க்கஞ்சேன் = இராவணனா கிய இலங்கேசுரனல்லாமல் மற்றெவ்வரக்கரெதிர்ப்படினும் அவர்கட்கு யான் சிறிதும் பயப்படமாட்டேன், முன்னம் = யவ்வனமாக இருக்கும்போது, இராவணனமர்க்குமஞ்சேன் = கைலாசபர்வதத்தை யசைத்த புஜபலத்தை யுடைய தசமுகனுக்கும் தசரதனாகியயான் அச்சமுறேன், வென்னிடப்பொரு தும் வீரர்=பகைவர்முதுகு காட்டியோடும்படி போர்புரியும் வீரசூரரது, வீரங் கள் = வீர்யசௌர்யங்கள், நிலைமைத்தாமோ = ஒரே படித்தாகவோ நிலைத் திருக்கின்றது? காணும் மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றது. (எ-று.) (34)

(ஸ்ரீ-வீர.) இன்னுயிர்வாழேன் என்றது அரக்கர்பொருட்டு என்னருமை முதன்மைச்சுதனை வலுவில்கொண்டு செல்வீராயின், உயிர்துறப்பேன் என்ற தாம். இராகவனைக் கொடுக்கமுடியாதென்பதில் வேறுநிமித்தமும் சங்கிக்கப் படுகின்றது என்கின்றார்:—இன்றெனை. இராமனைப் பிரிந்து ஒருமுகூர்த்த மேனும் வாழவிரும்பிய யான்வாழச்சகியேன், ஆகையால் இராமனையழைத் துச் செல்லுதல் தகுதியன்றாம், இராமனையழைத்துச் செல்லுவீராயின் அரக்கர் வதமோ உண்டாகப்போவதில்லை, மாறாகவோ மைந்தரோடுகூடிய வெனக்கே யும்மால் அவ்வதமேற்படும், படவே யாகதருமத்தைக்குறித்து உமக்கு மகா அதருமமன்றோ ஏற்படும். ஒன்பதினாயிரவருடங்கள் புத்திரஇச்சையால் வருந் திக்கழிந்த எனக்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுச் சாதித்த அசுவமேத புத்திர இஷ்டி யாதிகளானே இந்நான்குமைந்தர் உண்டாயினர். பூர்வ இராமாயணத்தில் "ஹேகௌசிகரே! அறுபதினாயிரம் வருடங்கழிந்த எனக்கு" என்றது, தனக்குக் கடந்தவயதைக் காட்டலின், ஈண்டொன்பதினாயிரவருடம் புத்திர

வாஞ்சையாற் கழிந்ததோடு விரோதியாதாம். அந்நால்வருள்ளும் கமல லோசனனாகிய இராமனே முக்கியனாவான், தேகத்துட்பிராணனேபோலும் முக்கியமாய அவன் அதிகப்பிரீதிக்கு விடயனாயிருக்கின்றான் ; ஆகலின் ஈண்டு அவனில்லாமல் மற்றைய மூவரும் உயிர்தரிக்கமாட்டார்கள். எவனை யழைத் துச்செல்வதால் மற்றைய மூவரும் மரணத்தைமருவுவரோ, அத்தகைய இரா மனே, யமன்வடிவமாய அரக்கர்பொருட்டுத் தங்களாலழைத்துக்கொண்டு போகப்படுவனேல் நான்குமைந்தர்களையுமிழந்தயான் இறந்ததாகவே நீரறிந்து கொள்ளவேண்டியது. நால்வர் மரணத்தாலென நான்சொல்லவேண்டிய தென்னே, இராமன் ஒருவனையழைத்துச் செல்லன்மாத்திரையானும் நானிறப் பேன் ; ஏனெனின், இந்நால்வருள்ளும் இவனிடத்திலேயே எனக்குப்பரமப் பிரீதியானதிருக்கின்றது. ஆகையால்மூத்ததருமமயமாகிய இராமனை யழைத் துச் செல்லுதல் தங்கட்குத் தகுதியன்றாம். நல்லது இராமனையழைத்துச் செல்லாமற் போவனாயின் எனதுகாரியசித்தி எப்படியாகுமெனின், ஹே மகாமுனிவரே ! நிசாசரர்களுடைய சேனையைக்கொல்லத் தங்கட்கு விருப்ப மிருக்குமாயின் என்னோடுகூடச் சதுரங்கசேனையை யழைத்துச் செல்லுங்கள். பகைவர்பலமறியாமல் எதிர்க்கலாகாதன்றோ, அவ்வரக்கர் எவ்வளவு வீரிய முடையவர் எவர் மைந்தர் எங்ஙனமிருக்கின்றனர் எவ்வளவுபேரிருக்கின்றனர் அவர்கள்பெயர்கள் தாமென்னே என்பதை நன்றாய்த் தாங்கள்கூறவேண்டும்; அவ்வரக்கரோடு இராமனாற்போர்புரிய எங்ஙன் முடியுமா ? என்னாலேனும் எனது பாலகர்களாலேனும் பெரும்போரில் அத்துஷ்ட பாக்கியமுள்ள வஞ் சகப்போர் செய்யும் அவரோடு எவ்வாறு எதிர்த்துநிற்க முடியும் ? இவ்வியா வற்றையும் தாங்களே கூறவேண்டும்; வீரியமிகுத்து வலுத்தவரன்றோ அவ் வரக்கர், நேரே குபேரனுடைய சகோதரனும் விசிரவசுவின் மைந்தனும் ஆகியமகா வீரியத்தையுடைய இராவணனென்னும் அரக்கன் ஒருவனிருக் கின்றானென்று கேள்விப்பட்டுளேன். தங்களுடைய யாகத்தில் அந்தத் துன் மதியானவன் ஒருவேளை யிடர்செய்ய வருவானாயின் அந்தத் துராத்மாவோடு போரினெதிர்த்து நிற்க எங்களான் முடியவே மாட்டாது.

(ச.) ஹே கௌசிக முனிநாதரே ! எனக் கறுபதினாயிரவருடங் கழிந்த பின் வெகு வருத்தப்பட் டியற்றிய புத்திரகாமேட்டி யாகத்தால் நான்கு புத் திரருதித்தார், அவர்களிற் பிரதான புத்திரனான இராமனையே தேவரீர் அரக் கருக் கிரையாகக் கொடுக்கத் துணிந்தீர் அவனிவ்விடம் விட்டுப்பிரியின், மற் றப்பரதாதி மூவரும் சீவியார் அப்புத்தி ராபாவத்தால் என்னையு மிறந்தவனா கவே யறிந்துகொள்ளு மென்பார், முன்னவ—வாழேனென்றுங் கூறினர். அஞ்சேனென் றமையா லிக்காலத்திற் றுட்டமனமுடைய ராவணனுக்குப் பயப்படுவே னென்றதாயிற்று. (34)

(ஸ்ரீ-வீர. அ-கை.) இராவணனுக்கு இத்தகைய வீரியமெங்ஙனம் வந்தது, எங்ஙனந்தான், காகுத்தாதி வம்சத்தில் வந்தவர்களாய் இராவணாதிகளைப் பார்

க்கினும் அதிகபலத்தோடு கூடிய தங்கட்கு வீரியக்குறைவு ஏற்பட்டது எனக் காரணத்தைவினவத் தசரதர் கூறுகின்றார்:—காலவென.

காலவேற் றுமையா லெல்லாப் பொருள்களும் கலங்கி வேறு
மேலவ ரிளைத்தோ ராவர் வெய்யவன் குலத்துப் பூமி
பாலனு மியான்மேற் செய்வ தியாதெனப் பரிகேன் மூப்பாற்
சாலவு மென்றான் மன்னன் றாபதன் முனிந்து சொல்வான். (35)

(ப-ரை.) காலவேற்றுமையால் = காலங்களின் வேறுபாட்டையனுசரித்து, எல்லாப் பொருள்களும் =சிருஷ்டியிலுள்ள சர்வபதார்த்தங்களுமே, கலங்கிவேறும் = கலக்கமுற்று வேறு வேறு திறனும், மேலவர் = சற்சனர், இளைத்தோராவர் = பலஹீன ராக்கப் பெற்றனர், வெய்யவன் குலத்து = சூரியவம்சித்திலுதித்த, பூமிபாலனுமியான் = தசரதமன்னவனாகிய யான், சாலவு மூப்பால் = அத்தியந்தம் விருத்தாப்பியத்தை யடைந்திருத்தலின், மேற்செய்வதி யாதெனப் பரிகேன் சாலவும் = இனித்தங்கட்கு எந்தவிதமாக உதவிசெய்வது என்று மிகவுந் துயருறுகின்றேன், என்றான் மன்னன் = என விவ்வண்ணம் சிநேகபரியாகுல அக்ஷரத்தோடு கூடிய மொழிகளால் தசரதர் வணக்கமாகக்கூற, தாபதன் = மிகுந்ததபத்தோடு கூடிய ஸ்ரீ விசுவாமித்திரமகரிஷியான கௌசிகர். வெகுண்டு சொல்வான் = மிகவுங் கோபாவேசத்துடன் கூறத்தொடங்கினார். (எ-று.) (35)

(ஸ்ரீ-வீர.) அன்னி யோன்னியம் விலக்ஷணங்களான பகுவீர்ய சௌர்ய சம்பத்துகள் அபிவியக்த அநுகூல அவ்வச்சமயத்தில் பிராணிகளிடத்தில் வெளிப்பட்டு விளங்குகின்றன; பிரளய அநுகூல காலத்திலோ யாவும் உட்பட்டு ஒய்கின்றன. எம்போலிய சற்சனர்கட்குப் பிரதிகூலமாகவுள்ள இக்காலத்தில் இராவணாதிகளாகிய சத்துருக்கள் முன்னிலையில் யாங்கள் எதிர்த்து நிற்கச் சமர்த்தராகேம், இவ்விதி ஈசனுலே விதிக்கப்பட்டதாம். காலம் பிரதிகூலமாகவே யிருக்கின்றதென்பார் மேலவரிளைத்தோ ராவரென்றார்.

இப்போழ்து முப்போழ்தைக்குறித்து அத்தியந்தம் அயலாய் விபரீதமாயிருக்கின்றது. விருத்தத் தன்மையும் சர்ச்சரத்தன்மையும் எனக்கு மேலிட்டுவிட்டது, இராகவனோ ஊனசோடச வருடத்தோடு கூடினவனாயினும் விருத்த அவஸ்தையிற் போலச் சர்ச்சரமடைந்தவனா யிக்கால் தீனபாவத்தை யடைந்து துக்கியாக விருக்கின்றான். கௌசிகர் = குசிக கோத்திரத்தில் வந்தவர்.

ஒவ்வொருபிராணிகளிடத்தில் ஒவ்வொருகாலத்தில் தனித்தனியாக மிகுந்தவீரியங்களும் விபூதிகளும் உண்டாகின்றன, ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒடுங்குகின்றன, ஆகையால் இக்காலத்தில் அதனினுமிப்போது நாங்கள் இராவணாதி சத்துருக்கள்முன்னின்று போர்புரிய ஆற்றலுடையவர்களல்லேம்; இஃதீசர் நியதியென்பது நிச்சயமாகும். ஆகலின் ஹே தருமத்தை யுணர்ந்த மகாமுனிவரே! என்னுடையமைந்தன் மீதுதிருவருள் புரியவேண்டும், யாசக

ரது எண்ணத்தைப்பூர்த்தி செய்யுமாற்றலற்ற அற்பபாக்கியமுடைய அடி-யேனுக்குத்தாங்களே மேலாயதெய்வமாக இருக்கின்றீர்கள்; ஏனிவ்வளவு அதைரியமெனின், தேவர்தானவருங்கூட இராவணனோடு போர்புரியச் சமர்த்தராகார் ஆயின் மனுடராகிய யாங்கள் அவன்முன்னென்செய்வோம். போரின்கண்ணே இந்திராதிகளையும் துச்சமாக்குகின்றனன், அத்தகையனோடு பாலகன் என்ன செய்வான். நல்லமேலோர்களும் பலமற்றவர்களாகவாழும் இஃதொரு விபரீதகாலமாக இருக்கின்றது; யானோ கிழத்தன்மையானே தளர்ந் திருக்கின்றேன். இராமனோ கிழவனைப்போல எளிமையையுந் தளர்வையுமடைந்துளான். ஆகையால் இராமனைக் கொடுக்கமுடியாது, யான்கொடாமலிருந்துந் தாங்கள் தவமகிமையாற் கொண்டுசெல்வீர்களே யாயின், உங்களால் யானேகொல்லப்பட்டவனுவேன் என்பதாக அவ்விரகு குலதிலகராகிய தசரதர் என்னும் மேன்மை மிக்க அரசர் மெதுவாகக் கூறி மகாமுனிவருக் கிஷ்டமாகிய ஸ்ரீ இராகவரை யனுப்புதலினும் அரக்கர் வதத்தினும் செய்யத்தக்கதா? தகாததா? அனுப்பலாமா? வேண்டாமா? என்ப தாதிவடிவச் சம்சயமாகிய பேரலைக்கூட்டத்தில் உயர்ந்தெழா நின்ற அலை மிகுத்த கடலில்மூழ்கி மோக முற்றவனைப்போல மூழ்கினவராகித் தன்னின் பத்தையும் நிச்சயத்தையும் அறியாதவரானர். நேயத்தால் வியாகுலமுற்ற விழிகளோடு கூடிய அவரது அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டுக் கோபத்தோடு கூடிய ஸ்ரீகௌசிக மகாமுனிவர் மகீபதியை நோக்கிக்கூறுகின்றார் என்பதாம்.

(ச.) சிருஷ்டியாதி கால வேறுபாட்டால் பரமேஸ்வ ரைஸ்வரியங்களனைத்துஞ் சீவரிடத்துதித்தலும் ஒடுங்குதலும் ஆகிய கலக்கமுற்றுப் பிரிவுறுமென்பர். வேருமென்னு மிக்காலத்தில் இராவணுதியர் சங்கார ஹேதுக்களான பரமேசுவர ஐசுவரிய மிகுந்தவரும், சற்சனர் அது குறைந்தவரும் ஆவரென்பார் மேலவரினைத் தோராவரென்றும், இப்போது யான்வார்த்திகத்தால் அசக்தனு யிருத்தல்போல இராகவனும் வாலியத்தால் அசக்தனு யிருத்தலின் அவனையு மனுப்புதற்கு மனமின் றென்பதைக் குறிப்பாலறிவித்தா ரென்பார், யான் மூப்பாலென்றுங் கூறினர். (35)

(ஸ்ரீ - வீர. அ - கை.) இப்போது ஸ்ரீ விசுவாமித்திர மகரிஷியானவர் வெகுண்டு கூறுதல் கூறப்படுகின்றது:—கருதியதென.

கருதிய தளித்தே னென்று கழறிய வாய்மை பொய்த்தாய்
செருவுயர் சிங்கமா நீ சிறுவிலங் கியற்கை செய்தாய்
மருவிய கிளைஞ ரோடும் வாழ்தியாம் போதுமென்று
பெருமுனி முனிய மண்விண் பெரும்பயம் பிடித்த தன்றே. (36)

(ப - ரை.) கருதிய தளித்தேனென்று = தாங்கள் எண்ணிவந்த காரியத்தை முடித்துவிட்டதாகவே நினைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாக முன்பு, கழறிய வாய்மை பொய்த்தாய் = பன்முறை யுறுதிப்பட வுரைத்த பிரதிஞ்

ஞையை விட்டொழிக்க விழைகின்ருய், செருவுயர் சிங்கமா நீ = போர்க்கஞ் சாத வுயர்ந்த சிங்கம்போல மாண்புட னிருந்த நீ, சிறுவிலங்கியற்கை செய் தாய் = சிறிய பயத்தோடுகூடிய மிருகவியற்கையுட னிருப்ப வாஞ்சிக்கின்ருய், யாம்போதும் = உன்னுலக்காரிய முடியாவிட்டால் யாமெங்கிருந்து வந்தோ மோ அங்கேயே செல்லுகின்ருேம், நீ, மருவிய கிளைஞரோடும் வாழ்தி = உன்னை நம்பி உன்னுடன் கூடிக்குலவும் பந்து வர்க்கங்களோடும் பிரதிஞ்ஞை யிழந்தவனுய்க் காகுத்த வம்மிசத்திற் பிறந்தவனென்று சொல்லிக்கொண்டு சுகமாக நீ வாழக்கடவாய், என்று = என இவ்வண்ணம், பெருமுனி = சப்த ரிஷிகளி லொருவராய்ப் பெருந்தவ முடையராய அம்முனிவர், முனிய = சினந்து கூறியவளவில், மண்விண் = மண்ணுலகத்தி லுள்ளாரும் விண்ணுல கத்திலுள்ளாரும், பெரும்பயம் பிடித்தது = மிகுந்த அச்சத்தையடைந்தனர். (எ-று.) அன்று, ஏ அசை. (36)

(ஸ்ரீ - வீர.) காகுத்தனெனக் குறிப்பிட்டது ஏசிக்காண்பித்ததாம்; ஹே மன்ன! செய்கின்றேன் என அங்கீகரித்த பிரதிஞ்ஞையைக் கெடுக்க நினைத் தல் தகுங்கொல்! மகாமகிமைவாய்ந்த நீ சிங்கமாக விருந்து மான்றன்மையை மருவ வாஞ்சித்தலென்னே! இராகவர் குலத்திலிப் பொய்பேசும் விபரீதமா னது பொருந்தாததே யன்ருே! ஒருகாலத்திலுஞ் சந்திரனிடத்தில் உஷ்ண கிரணங்க ளுண்டாகாவாம். நீர் சாமர்த்தியமுடைய ரல்லராயின் நாம் வந்த வாறே செல்கின்ருேம், ஹே காகுத்த! பிரதிஞ்ஞை யற்றவனுகிப் பந்துக்க ளோடும் சுகமாக வாழ்ந்துகொண் டிருப்பீராக வென்றனர், தவமகாத்மிய சாலியாகிய ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர் இவ்வாறு கோபத்தினுல் வியாபிக்கப்பட்ட போது நமதுபதியின் அபராதத்தாலேனும், அபராதியைத் தாங்கிக்கொண் டிருக்கும் அபராதத்தினுலேனும் என்னையே எங்கு சபிக்கப் போகின்ருரோ வென்னும் பயத்தானே பூமிமுழுதும் நடுநடுங்கியது. தவத்தால் வேருகவே இராவணுதிகளைக் கொல்லு மொருவனை யெங்கு சிருஷ்டித்து விடுகின்ருரோ, அவன் நம்மனேரையும் எங்குதுன்புறுத்தப் போகின்ருனேவெனத் தேவதை களும் நடுநடுங்கினர். இத்தகைய சக்கிரவர்த்திக்கு ஏதாவது முனிவர் சினத் தாற் றீதுண்டாயின் அவனியானது காப்பற்றுத் தவிக்குமேயென இவ்வுலகி லுள்ளவர்களும், புண்ணியமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ இரகுநாயகற்கு ஏதாவதுதடைவ ரின் இராவணுதி சங்காரமிலதாகி யாம் பெருந்துயரன்ருே முன்னினும் அதிக மாக அனுபவிக்க நேரிடுமென அவ்வுலகி லுள்ளாரும் பயந்தனர் எனினும் அமையும். (36)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) உலகிற்கு நேராகிய மகாமுனிவர் கோபத்தால் வியா பிக்கப்பட்டதை யுணர்ந்து, தைரியமுடையவராதலின் ஸ்ரீ விசுவாமித்திராது கோபத்தைத் தமது கோபத்தானே தடுக்காமல், பேரறிவாளியும் பரமசாந்த சொரூபரும் நல்லவிரதமும் உடையவராய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறுகின்ருர்:- மாதவவென.

மாதவன் முனிவு நோக்கி வசிட்டனு மனு குலத்தே
சாதனைத் தசரதப்பேர் தரித்தனை சபதங் காவாய்
தீதுறிற் பிறிதார் காப்பார் திருத்திநீ நிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தென்றால் வேந்தநீ கடக்கற் பாற்றோ. (37)

(ப - ரை.) மாதவன் = மாட்சிமைதங்கிய பெருந்தவத்தால் சிருஷ்டி முதலிய எல்லாவல்லமையுமுடைய ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர், முனிவு = குரோத அபிபூதமானதை, நோக்கி வசிட்டனும் = ஸ்ரீ பிரஹ்ம மானசிய இயற்கை ஞானியாகிய மைந்தர் கண்ணுற்று, தசரதரைநோக்கி, ஹேமன்ன! மனு குலத்தே சாதனை = மனு இக்குவாகுவம்சத்தே அவதரித்தவனை, சுயம், தசரதப்பேர் தரித்தனை = தசரதன் என்னுங் காரணக்கீர்த்தி நாமத்தை யடைந்தவனை, இருக்கின்றபடியால், சபதங்காவாய் = நீ மகரிஷிக்குச் செய்த பிரதிஞ்ஞையை இரக்ஷிக்கவேண்டும், தீதுறிற் பிறிதார்காப்பார் = தபோதனர் கட்குத் தவ இடையூறு உற்றால் உன்போன்ற க்ஷதமாகிய ஆபத்தினின்றும் திராயமாகிய இரக்ஷிப்பைச் செய்யும் க்ஷத்திரிய அரசனன்றி வேறுயாவர் காத்தற்குரியருளார், திருத்திநீ நிறுத்துநீதி = இன்ன இன்னநீதி முறைப்படிதான் இன்ன இன்னவர் நடக்கவேண்டும் எனநீ ஆக்ஞாபித்த மரியாதையை, மேதினி = நின்னாலாளப்பட்ட சர்வபூமண்டல மகாப்பிரஜைகளும், கடவா தென்றால் = தாண்டியணுவும் வேறுமுறையாக அனுஷ்டிக்கமாட்டார்கள் என்பது பிரசித்தமா யிருத்தலினால், வேந்தநீ = மன்னர்கட்கெல்லாம் நீதி தெரிவிக்கும் மன்னவனாகியநீ, கடக்கற்பாற்றோ = தவமுனிவர்க்குச் செய்த பிரதிஞ்ஞாபங்கஞ்செய்தல் உசிதமாமோ, ஆகாதாம். (எ-று.) (37)

(ஸ்ரீ-வீர.) இக்ஷுவாகு குலத்திற்பிறந்தும், சாக்ஷாத்தருமமே வேற்றுருவங்கொண்டுவந்ததேபோல இருந்தும் ஸ்ரீமான் றசரதப்பெயர் பெற்றும் மூவுலகினுமுள்ள குணவான்களினுடைய குணங்களை யெல்லாம் ஒருங்கே யலங்காரமாக அடைந்தும் தைரியமுடையவனாகி நல்ல விரதமுடையவனாகி யிருந்தும் தருமத்தைக் கெடுக்க நினைப்பது தகுதியன்றாம். இதுகாலம்வரை பிரதிஞ்ஞாபாலனமாகிய விரத அலங்காரம் பெற்றும் இப்போதுமாறுதல் தகுதியாமோ, தருமத்தோடுங் கீர்த்தியோடுங் கூடியுள்ளது மூன்றுலகினுமன்றோ விளங்குகின்றது உங்களுடைய குலதருமமாகிய பிரதிஞ்ஞாபாலன தருமத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும். தருமத்தைக் கெடுப்பது தகுதியன்றாம், மூவுலகிலும் விரும்பியதைச் சம்பாதிப்பதில் ஆற்றன்மிக்க மூவுலகேசராகிய முனிவரருடைய வாக்கியப்படி செய்வதே தகுதியாம், செய்கின்றேனென அங்கீகரித்துப் பின்னதைச் செய்யாமலிருப்பது உனது இஷ்டபூர்த்தங்களாகிய யாகாதி தடாகாதி தருமத்தை யழிக்குமாதலின் இராமனை யவசியம் அனுப்ப வேண்டும். எந்நெறியோடு மன்னர்கள் வாழ்கின்றார்களோ அந்நெறியே குடிகள் என்னும் நியமமிருத்தலின், குடிகள் மரியாதையைக் காக்கும் பொருட்டேனும் பிரதிஞ்ஞாவாக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவாயாக இக்ஷுவாகு குலத்திற்

பிறந்தும் சுயம் தசதிசையினும் தேரைச் செலுத்திப் போர்செய்தலினால், தசரத ஆரூடமாகி மாறிமாறிப் போர்செய்தலினாதல், தசரதனெனப் புகழ் பெற்றும், முனிவருக்குரையைக் காப்பாற்றாமல் பொய்யாக்குவையாயின் வேறு யாவர் காப்பாற்றுவர், உன்னால் நியமித்த விவகாரப்படி நீதியாக அஞ் ஞானிகளாகிய பிராணிகளும் மரியாதையைக் கடவாராயின் நீ கடத்தல் நீர் மையாமோ என்பதாம். (37)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) ஆனால் சிறுபாலகனாகிய இராமனுக்கேதாவது ஆபத்து வந்தால் யாவரே காப்பர், வில்வித்தையினும் இவன் பாலகனாயிற்றே யெனின் கூறுகின்றார்:—எரிகாக்குமென.

எரிகாக்கு மமுதென்ன விம்முனிவ னனிகாக்கு மிராமன் றன்னைச்
செருவாழ்க்கை யரக்கர்செயுந் தீங்கணுகா தெனக்கேட்ட திண்டோள் வேந்த
னருள்வாய்த்த குமரனெது செய்கின்றா னெனவுழைய ரங்கை கூப்பி
விரிதீர்த்த மாடிவரு நாடடங்கி யுறுதுயரம் விளம்பலுற்றார். (38)

(ப - ரை.) எரிகாக்கும் = அக்கினிபகவானாலே காக்கப்பட்ட, அமு தென்ன = அமிர்த கும்பமேபோல, இராமன் றன்னை = அமிர்ததேஜஸையும் அமிர்தமொழிகளையும் அமிர்த அந்தக்கரணத்தையும் உடைய இராகவனை, இம் முனிவன் = எதிரிலிருந்திலங்கும் அக்கினிச்சுவாலைபோலும் பெருந்தவக்காந்தி வீசும் இந்த விசுவாமித்திர மகாமுனிவர், நனிகாக்கும் = மிகவும் நன்றாக வுன் னைக் காட்டினும் ஆயிரமடங்கு இரக்ஷிப்பர், செருவாழ்க்கை = போரையே செய்து வாழ்நாள் கழிக்கும், அரக்கர் = இராச்சரிப்போர், செய்யும் = வஞ் சகமாகச் செய்யாநின்ற, தீங்கு அணுகாது = துன்பமொன்றும் சமீபத்திலும் வரமாட்டாது, எனக்கேட்ட=என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் புத்திமதி சொல்வ தைச் சிரவணஞ்செய்து, அதனாலுண்டாய களிப்பால் தருமஹானியும் புத்திர ஹானியும் வராதென்னுந் துணிவால், திண்தோள்=புயம்பூரித்த, வேந்தன் = மன்னர் மன்னவன், அருள்வாய்த்த=ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானுடைய திருவாக்கியப் படியே ஸ்ரீவிசுவாமித்திரரது திருக்கருணைக்குப் பாத்திரமாகி அவரது திருவருள் வாய்க்க யோக்கியமாய, குமரன் = நமது மைந்தன், இப்போது, எது செய் கின்றான் = எங்கே எங்ஙனம் எவ்வகை விவகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றான், என = என்று தீமானாகிய மன்னவன் வினவ, உழையர் = ஸ்ரீராமபிருத்தியர், அங்கைகூப்பி = அன்புடன் சிரங்கரம் வைத்து, விரிதீர்த்தம் = விஸ்தாரமான தீர்த்தயாத்திரையைச் செய்து, ஆடிவரும் = அவ்வத்தீர்த்தங்களில் முறை முறையே ஸ்நானாதிசெய்துவந்த, நாடடங்கி= தினமேமுதலாக, உறுதுயரம்= அடைந்துவராநின்ற பெருந்துன்பங்களை யெல்லாம், விளம்பலுற்றார் = சொல லத் தொடங்கினர். (எ-று.) (38)

(ஸ்ரீ-வீர.) பயிற்சிசெய்து சாதிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்களோடு கூடியவனே னும், அவ்வகைகூடாதவனேனும் ஆகுக இராகவன், ஆயினும் அவனைத்துயர்ப்

படுத்த அரக்கரான் முடியாதாம். இந்திரரது கிருகத்தில் வைத்திருக்கும் அமிருதமானது நாற்புறமும் வளைந்திருக்கும் அக்கினியால் பிரசித்தமாகக் காக்கப்படுவதேபோலப் புருடசிங்கமாகிய இம்முனிவரானே இராமன் அஸ்திர வித்தை பயின்றவனுயினும் பயிலாதவனுயினும் அவனை அரக்கர் தீண்டவும் வல்லரல்லர். இவர் தரும விக்கிரமாக விளங்குபவர் வீரியவான்களுக்குள் உயர்ந்தவர், இவ்வுலகில் மதியினும் உயர்ந்தவர் தவத்திற்குமேலாய இடமாக விருப்பவர், பலவேறுவகைப்பட்ட அஸ்திரங்களையு முணர்ந்தவர் என்பது சராசரமாயுள்ள மூவுலகத்திலும் வெட்டவெளியேயாம் என்றறிதி. இத்தகைய இவ்விசுவாமித்திரமுனிவர் வீரியத்தையும் பெருந்தேஜஸையும் யோகபலத்தால் உலக முழுவதையும் நேரேகாணு மாற்றலுடையவரும் ஆவர், அதனுனே இராம னது எதிர்காலவிஜயத்தையும் தெரிந்தேவந்திருக்கின்முராதலின் இராமனது செல்கையில் மதியைச் சஞ்சலப்படுத்திக்கொள்ளுதல் தகுதியல்லவாம் ; என் றிவ்வாறு ஸ்ரீ வசிட்டபகவான்கூற அரசர் மிகமகிழ்வுற்ற மனத்தராய் அருமை மைந்தராகிய ஸ்ரீ இராமரை இலக்குமணரோடும் அழைத்துவருமாறு சேவகனை விளித்து, பெருந் தோளையும் பராக்கிரமத்தையும் உடைய இராமனை இலக்கு மணனேடும் விரைவில் இடையூறின்றி முனிவரது யாகஞ் சித்திக்கும்பொருட்டும் உண்மை மொழியைக் காக்கும்பொருட்டும், அத்தகைய மகாபுண்ணியகாரி யத்தில் முன்னுண்டாய பொய்ச்சோகம்போலக் காலதாமதத்தால் வேறேதே னும் விக்கினமுண்டாகாம லிருத்தற்பொருட்டும், அழைத்து வருவாயாகவென் றனர். இவ்வரசரால் ஏவப்பட்ட அவன் சென்று அந்தப்புரத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ இராமமந்திரத்தினின்றும் முகூர்த்தமாத்திரத்தில் வந்து அரசரை நோக்கி ஹே தேவரே! ஸ்ரீ இராமர் தமதுமந்திரத்தில் இரவிற்றுமரையில் வண்டிருப்பதே போலத் துக்கமனத்தரா யிருக்கின்றனர், ஒருபோது கணத்தில் வருகின்றே னென்கின்முர் ஒருபோது தியானத்திலிருக்கின்முர், கூறுதல் வாக்குமாத்திரத் தானே யிருக்கின்றதேயன்றி மனப்பூர்வகமாகவில்லை முக்கியமாகத் தியானமே செய்கின்முர், (கணங்கடிகையி னுறிலோர்பாகம்) சமீபத்திலொருவருமிருக்க இச்சிக்கின்முரில்லை மதிவடிவாயுள்ளார் என்றனன் சேவகன், என்றபோது அரசர் அச்சேவகனேடு ஸ்ரீ இராமரது சமாசாரத்தைத் தெரியப்படுத்த வந் திருக்கும் அவரது சேவகரை யதட்டிக்கேட்பின் அனைத்தையும் சரியாய்ச் சொல்லாரென் றெண்ணி அவர்பால் மிகப்பிரீதிகாட்டி முறையாக யாவற்றை யும் கூறவேண்டுமெனக் கேட்டனர். (அ-கை.) இராமன் எவ்வாறு ஒழுகுகின் றனன் இளைத்தல் துயருறல் முதலியவற்றின் நிலைமை யெங்ஙனிருக்கின்றது என அரசராற் கேட்கப்பட்ட ஸ்ரீ இராமரது சேவகர் அரசரை நோக்கித் துக் கிதராயிவ்வாறு கூறத்தொடங்கினர்:—உழையரென. ஹே தேவரே! தங்க ளுடைய மைந்தராகிய ஸ்ரீஇராமர் இளைத்த யாக்கையோடுந் துயருற்றிருத்த லைக்கண்டு மெலிந்த இந்த யாங்களும் துக்கிதரா யித்தேகக்குச்சியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றேம், காணப்பட்ட எங்கட்கும் இத்தகைய துக்க இளைப்பு

கள் உண்டாயிருப்பின் அவருக்கிவைகளைப்பற்றி யாங்கள் கூறவுமாவேண்டும், கமலபத்திர நேத்திரமுடைய ஸ்ரீ இராகவர் மறையவரோடுந் தீர்த்தயாத்திரைக் குச்சென்று வந்தநாள் முதலாக மனைவியாகூலத்தோடு கூடியவராகவே யிருக் கின்றனர் என்பதாம். புருடசிங்கமாகிய மகரிஷியால் ஸ்ரீ இராகவர் கருடனு லமுதம்போலக் காப்பாற்றப்படுவர் என்றும் பாடமுளதெனக் காண்க.

(ச.) இராமன் அத்திரதாரியேனும் அநத்திரதாரியேனும், இவனை யிச் சகன்மித்திர முனிவரது தவமகிமை யிரக்ஷிக்குமென்பார் இம்முனிவனளிகாக் கும் இராமன்றன்னை யென்றார். (38)

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை.) இப்போது உழையர் ஸ்ரீ இராகவர் அடையுந் துயரத்தை விளம்புகின்றார்:—பதமென.

பதம்பணிந்து வேண்டியபின் பண்டைநிய மஞ்சிறிது பண்ணு நிற்கும்
இதந்தருமா தருநிதியு மில்லமும்பொய் யாதலினு லென்னேயென்னுஞ்
சிதம்படுநற் றுகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிந்தை தீரும்
மதந்தவிர்சந் நியாசியர்போன் மானமிராச்சிய மகிழ்ச்சி மறுக்க மாற்றும்.(39)

(ப-ரை.) பதம் பணிந்து = அவருடைய திவ்ய திருவடித்தாமரைகளில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, வேண்டியபின் = மிகுந்த முயற்சியோடும் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டபின்னர், பண்டை நியமஞ்சிறிது = எப்போதும் செய்து வரும்படியான தமது தினவியாபாரத்தை அற்பம், பண்ணுநிற்கும் = வாடிய வதனத்தை யுடையவராய்ச் செய்தாலுஞ் செய்வர் சும்மாவிருந்தாலுமிருப்பர், இதந்தரும்=சுகத்தையும் நன்மையையும் ஈயுமென்று நம்பிக்கொண்டிருக்கும், மாதரும் = மதர்த்தநேத்திர மதோன்மத்த மங்கையரும், நிதியும் = அளவி றந்த திரவியமும், இல்லமும் = மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களும், பொய் = அத்தியந்தம் மித்தையாம், ஆதலினுல் = அவ்வாறு பேய்த்தேர்க்கொப்பா யிருப்பதால், என்னேயென்னும் = இவற்றால் எனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னே யெனச் சும்மாவிருக்கும், சிதம்படு நற்றுகில் = வெளுத்து மிகவும் வெள்ளையா யிராநின்ற வஸ்திரங்களிலும், அடிசில் = அறுவகைச் சுவை வாய்ந்த ஆகாரங்களிலும், சீதநீர் = வாசனைத் திரவியங்கள் சேர்த்து வெயி லில் வைத்தாற்றிய தண்மை பொருந்திய தெண்ணீரிடத்திலும், ஆதிகளில் = இவை முதலிய மற்றைய போக்கியங்களிலும், சிந்தைதீரும் = பராங்முகமாக மிகவும் நொதுமலையே யடைந்துள்ளார், மதந்தவிர் = காமக்குரோதலோப மோகமத மாற்சரியாதி துற்குணங்களை வென்ற, சந்நியாசியர் போல் = சர்வ சங்க பரித்தியாகஞ்செய்த துறவிகளைப் போலத் தவஞ்செய்யவே முயலுகின் றனர், மானம் = அபிமானத்தையும், இராச்சியம் = இராஜாவாக இருக்குந் தன்மையையும், மகிழ்ச்சி மறுக்கம் = சுகதுக்காதி விருத்திகளில் சந்தோஷ விஷாதங்களையும், மாற்றும் = அடைவதே கிடையாது (எ-று.) (39)

(ஸ்ரீ-வீர.) பரிவிராட்டுகள் என்று சொல்லப்பட்ட சந்நியாசிகளின் றருமமாகிய நிரபேக்ஷை முதலியவற்றையே நமது ஸ்ரீ இராகவர் கைக்கொண்டுளார் என்பார் சந்நியாசியர் போலென்றார். சந்தோஷ விஷாதங்கள் ஆவன மனதின் எழுச்சியாகிய வுற்சாகமும், விழுச்சியாகிய சோகமும் ஆமென்றறிக. எங்களுடைய முயற்சியினாலும் பிரார்த்தனையினாலும் தினந்தினஞ் செய்யும் தமது போஜனாதி வியாபாரத்தை வாடிய முகமுடையவராய்ச் செய்தாலுஞ் செய்வர், செய்யாமலு மிருப்பர், அதில் விருப்பமே கிடையாது, ஸ்நானம், தேவார்ச்சனை, தானம், ஆதானம், போஜனம், முதலியவற்றில் மனமேயில்லை வேண்டிக்கொண்ட போதிலும் திருப்தியுண்டாம் வண்ணம் உண்ணுவதே கிடையாது. போஜனம், சயனம், வாகனம், விலாசம், ஸ்நானம், ஆசனம், என்னுமிவ்வாசற்றவைகளிலும் உன்மத்தன் விவகரிப்பதேபோல மகிழ்வதே கிடையாது; சம்பத்தாலென்னே ! விபத்தாலென்னே ! மனையாலென்னே ! மனோரதங்களா லென்னே ! யாவுமே சாரமற்றனவாம், என்பதாக வியம்பி மவுனமாகத்தனியே யிருப்பர். பரிகாசங்களில் மகிழ்வதில்லை போகங்களில் மூழ்குவதில்லை தொடங்குங் காரியங்களில் அவாவுமில்லை மவுனியாகவே யிருக்கின்றார். ஏகாந்தங்களிலும், திகந்தங்களிலும், தீரங்களிலும், ஆரண்யங்களிலுமே அவர் மகிழ்கின்றனர்; உடுத்தல் குடித்தல் உண்ணல் நண்ணல்களில் வெளிப்படையாக உபேக்ஷையா யிருத்தலின் தவமுடைய எதையுமே யேலாத யதிகள்போலவே யொழுகுகின்றனர். ஜனசூனியமாகிய தேயத்தில் ஒருவராகவே யிருந்துகொண்டு முக்கியமாகிய மதியினானே நகைத்தல் பாடுதல் அழுதல் முதலன வொன்றுமே செய்வதில்லை, மற்றோ. பதுமாதனத்திருந்து இடதுகையாற் கபோல தலந்தாங்கிக் கேவலம் பரமார்த்தப் பற்றுதலானே தியானத்திலேயே யிருக்கின்றார் அபிமானத்தை யடைவதே கிடையாது, மன்னவனுந்தன்மையையும் வாஞ்சிப்பதே கிடையாது. இஷ்ட அநிஷ்ட வஸ்துக்கள் கிடைக்கும்போ துண்டாம் சுகதுக்கங்களில் மகிழ்ச்சி வாட்டங்களையும் அடைவதேகாணோம். இவர் செல்கின்றதென்? செய்வதென்? விழைகின்றதென்? தியானிக்கின்றதென்? வருகின்றதென்? எங்ஙனமென் னனுசரிக்கின்றார் என்பதை யாங்கள் அறிய முடியவில்லை. தினந்தினம் இளைத்தே வருகின்றனர் வெளுத்தே வருகின்றனர், சரற்கால முடிவிலுள்ள காயுந்தருவைப் போலத் தினந்தினம் வைராக்கியத்தையே யடைகின்றனர் என்பதாம். (39)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) ஆயின் என்னதான் சொல்கின்றான், என்னதான்செய்கின்றான், அவன் கருத்துத்தானென், அவனைத் திருத்தத்தான் முடியாதோவெனிற் கூறுகின்றார்:—இடரில் பதமென.

இடரில்பத மொழிந்தபல தொழிலாற்போம் வாணாளென் றிரங்கிப்பாடு, மடர்செல்வ மாபத்துக் கிடமென்றே யாசைதவிர்ந் தியார்க்கு மீயும், படர்கின்ற கருத்தறியே மிவற்காரே நற்குணங்கள் பயிற்ற வல்லார், தொடர்செய்கை யிதுவென்று தொழுதுரைத்தார் முனிகேட்டுச் சொல்வதானான். (40)

(ப - ரை.) இடரில் பதம் = இடரில்லாமலே யெளிதாக அடையத் தக்கதும் எல்லாத்துயரங்களு மில்லாததும் ஆகிய மோக்ஷத்தை, ஒழிந்த பலதொழிலால் = அடைவதற் கில்லாதனவான பற்பல அநாத்ம சம்பந்தமானதொழில்களினாலே, போம்வாணாள் = ஆயுளானவை கழிக்கப்படுகின்றன, என்று = என இவ்வண்ணமாகக் கோர்க்கப்பட்ட பாடல்களை, இரங்கி = மிகவுமிரக்கத்தோடும் பரிதாபத்தோடும், பாடும் = அடிக்கடி மிருதுமாதுரிய சிறுதொனியினாலே பாடிக்கொண்டே யிருக்கின்றார், அடர் செல்வம் = நெருங்கிய சம்பத்துகளெல்லாம், ஆபத்துக் கிடமென்றே = துயரங்களெல்லாம் வசிக்கப்பட்ட ஸ்தானமெனக் கூறிக்கொண்டே, ஆசைதவிர்ந்து = அவற்றிற் சிறிதும் அவாவுறாமல், யார்க்கும் ஈயும் = உங்களுக்கு விருப்பமிருந்தா லெடுத்துக் கொண்டு போகலாமெனச் சொல்லி யாசகரிடத்தில் அள்ளி அள்ளித் தனங்களை யெல்லாங் கொடுத்துக் கொண்டே யிருக்கின்றார், படர்கின்ற கருத்தறியேம் = இவருடைய மனதில் என்ன எண்ணிக்கொண் டிருக்கின்றார் என்பது எங்கட் கெவ்வள வாலோசித்தும் தெரியவேயில்லை, இவர்க்காரே நற்குணங்கள் பயிற்றவல்லார் = இவ்வண்ணம் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவியாமல் துயரப்படு மிவ்விராகவர்க்கு இவர் கருத்தறிந்து யாவர்தாம் நற்குணங்களைப் போதிக்கவல்லார் உள்ளார் ஒருவரையுமே காணோம் இது விடயத்தில் தாங்கள் எங்களுக்குப் பெருங்கதியாக வுள்ளீர்கள், தொடர் செய்கை = இராகவர் இடைவிடாது செய்யப்பட்ட செய்கை, இது என்று = இத்தன்மையதாக இருக்கின்றதென, தொழுது உரைத்தார் = நமஸ்கரித்துக் கூறியவுடன், முனி கேட்டு = ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர் இவற்றையெல்லாஞ் செவியிற் குளிரக்கொண்டு சொல்வதானான் = சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.) (40)

(ஸ்ரீ-வீர.) இடரில் பதம் என்பது நிர்வாண பதமாம். இரங்கிப்பாடுதல் என்பது காகலியினாலே அதாவது கண்டஞ்சிறுகிய தொனியினாலே பாடுதலாம். ஹேயாசகனே! ஆபத்திற்கு முக்கிய வாசஸ்தானமாக இருக்கும் தனத்தை யாதின் பொருட்டு வாஞ்சிக்கின்றாய் என் றனுசாசனஞ் செய்து கொண்டே சர்வ ஐசுவரியங்களையும் உச்சம் நீசம் நாடாமல் கேட்டவர்கட்கெல்லாம் இவ்வாபத்து நம்மைவிட்டுத் தொலைந்தாற் போதுமென்னும் மதியால் ஈவதே வேலையாக இருக்கின்றா ரென்பதாம். அத்தகைய சித்தமுடைய இவர்க்குயாங்கள் என்னசெய்வதென்பதாகத் தீர்க்கமாக ஆராய்ந்தும் தெரியவில்லை. பிராகிருத விவகாரத்தின் கண்ணே இவ்விராமச் சந்திரரை பிரவேசிக்கும்படிசெய்ய யாவர் சமர்த்தரோ, அத்தகைய பேராற்றலை யுடையவர் இம் மகீதலத்திற் சுற்றினும் யாவர்தாங் கிடைக்கப்போகின்றார் என்பதாம். இந்திரியங்களா லனுபவிக்க ஆரம்பிக்கும்போது மாத்திரம் மனோரம்மியமாகிப் பின்பு விடம்போலாம் போகங்களில் மனத்தை யழுத்தாதீர்கள் எனச் சமீபத்திலிருக்கும் இனியநேயர்களாகிய விவேகிகளை நோக்கிச் சிக்ஷிப்பர். ஆயாசமில்லாம லடையத்தக்க மோக்ஷபதத்தை யடையாமற்போம் புருடானே

பாகியப் பிரவிருத்திகளால் ஆயுள் வீணே கழிக்கப்பட்டதென்றும், அநாயாசமாக அடையத்தக்க பதத்தை யடையாமற் போம்படியான தொழில்களால் என்னால் ஆயுள்வீணே கழிக்கப்பட்ட தென்றும், மாதுரியமும் வெளிப்படாததும் ஆகிய வாக்கினுனே யடிக்கடிபாடா நிற்பர்; ஆபத்துக்கட்கு முக்கிய வாசஸ்தானமாகிய தனத்தையா விரும்புகின்றீர்கள் எனக்கூறி எல்லாத்தனத்தையும் யாசகர் பொருட்டு வாரிவாரித் தருகின்றார். இஃதாபத் திது சம்பத்தென்னும் கற்பனைப் பெருக்கான மோகம் மனத்தினின்றும் உண்டாயதென்னும் கவிகளைப் பாடுகின்றார். தங்களுக் கிட்டமானவை நழுவிவிடின், யான் ஹதஞ்செய்யப் பெற்றேன், யான் நாதனற்றவனாயினேன், எனப் பெருந்துயரடைந்தபோதினும், அதாவது உடன்பா டெதிர்மறைகளானே இராக முதலியவை துயரமெனக் கண்டபோதிலும் இவ்வுயிர்கள் வைராக்கியம் அடைவதேகிடையாது அகோ! ஆச்சரியம் எனக் கூறுகின்றார். ஸ்ரீ இராமர் நிரந்தரம் இவ்வாறிருத்தலினானே யாங்கள் துயரத்தை யடைந்துள்ளோம். இத்தகைய மனத்தையுடைய இவருக்கு என்ன செய்வதென எங்களுக்குத் தெரியவில்லை இவ்விடயத்தில் நீர்தான் எங்கட்குக் கதி. மேற்கூறிய இயற்கையோடு கூடியிருக்கும் ஸ்ரீ இராமருக்குச் சம்பூர்ண ஐசுவர்யத்தோடுகூடி வஞ்சகவேடம் புனைந்த இச்சம்சார ஜாலமானது பிரதிகூலமாகிய விடம்போ லிருக்கின்றது. இத்தகைய இவரை உலகவிவகாரத்தில் புகுத்திவைக்கும் ஆற்றலுடைய மகானுபாவர் இவ்வுலகில் எங்கேயிருக்கப் போகின்றார், இரார், இரார், உங்களையன்றி வேறுயாரிருக்கின்றார், உங்களைப் போன்றுவது யாவரேனு மிருப்பின் இது முடியக்கூடியதேயாகும் எங்ஙன மிருளையகற்றும் சூரியர் பூமியின் கண்ணே தனது ஒளியைப் பயனுடையதாகச் செய்கின்றனரோ, அங்ஙனம் விவேகத்தைத் தடுக்கும், துயரமாகிய இருளையுண்டாக்கும் சகல மோகத்தையும் ஸ்ரீ இராமருடைய மனத்தினின்று மகற்றி இவர் விடயத்தில், தமது சாதுத்தன்மையை யுபதேசிக்கு மாற்றலைப் பயனுடைய தாக்குகின்ற மேன்மைவாய்ந்த மனத்தின ரெங்குளார்?

(ச.) மிகுந்த வருத்தத்திற்கு முக்கிய வாசத்தானமாகிய தனத்தை வாஞ்சிக்கின்றனை யென்னென்று தானே தன்னைச் சிக்ஷித்து அப்பற்றகன்று சர்வசொத்தையும் இயாசிக்கும்யாவர்க்கும் கொடுக்கின்றார். இத்தன்மைநடக்கின்ற கருத்தை யுணர்ந்திலே மென்பதுபொருள். என்று இனியாங்கள் என்செய்வோம் எங்களுக்குத் தேவரீரேகதி என்று தொழுதுரைத்தார். இடரில்பதம்= ஜீவன்முக்திபதம், பாடும்=சிறுதொனியால் ஓலமிடும், ஞானமகிமையினாலே மகா உதாரசத்துவ சித்தத்தை யுடையயாவர் இராகவனை லௌகிக விவகாரத்தில் நுழைவிக்க ஆற்றலுடையரோ அத்தகைய ரெங்கே. (40)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) ஸ்ரீ விசுவாமித்திர மகரிஷியானவர் ஸ்ரீ இராமர்தம் வசமாம் வகையை நினைந்து மிகுந்த குதூகலத்துடன் ஸ்ரீஇராகவரைச் சபைக்கழைத்து வரும்படியாகப் பிருத்தியருக்குக் கட்டளையிடுகின்றார்:—இப்பெரியவென.

இப்பெரிய செல்வனை நீ ரினக்கலையிற் றனிக்கலைபோ லீங்குத் தம்மின், கைப்படுமிம் மாமோகங் காதலினு லாபத்தாற் கலந்த தன்ருற், செப்பரிய நிராசையினுல் விவேகத்தால் வருமுணர்வின் செல்வமாகுந், தப்பில்பல யூகத் தான் மோகம்போய்த் தளர்வறுந்தற் பதத்தி லெம்போல். (41)

(ப - ரை.) இப்பெரிய செல்வனை = நீங்கள் சொல்லியவண்ண மிருக்கும் பக்ஷத்தில் பெரும் பேரறிவுச் செல்வமுற்ற இரகுநந்தனனை, நீர் = ஹேபிருத் தியரே நீவிர்! இனக்கலையிற் றனிக்கலைபோல்=இனமானிற் றனிமான்போல, ஈங்கு = விவேகிகள் நிறைந்த இச்சபையின் கண்ணே, தம்மின்=அழைத்துக் கொண்டு வம்மின், கைப்படும் இம்மாமோகம் = இரகுபதிக்குற்ற இப்பெரிய மோகமானது, காதலினுல் = இராகத்தாலேனும், ஆபத்தால் = ஆபத்துக்க ளாலேனும், கலந்ததன்ருல் = வந்தடைந்த தல்லவாம், செப்பரிய நிராசையி னுல் = சொல்லுதற்கரிய பெரும்புகழ் வாய்ந்த வைராக்கியத்தினுலும், விவே கத்தால் = பகுத்துணர்வினுலும், வரும் = உண்டாகாநின்ற, உணர்வின் செல்வமாகும் = போதமகோதயமாம், தப்பில் பலயூகத்தால் = சுருதியுக்த மாய் மனத்திற்குப் பொருந்தும்படியான நாஞவித யுக்திதருக்க அனுமானங் களினுலே, மோகம்போய் = இம்மோகத்தைத் துடைத்துவிட்டால் அது நீங் கப் பெற்று, தற்பதத்தில் = சர்வ அநர்த்தங்களும் நிவிருத்தியான ஆனந்த பதத்தில், எம்போல் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானே முதலிய எம்மைப்போல, தளர்வறும் = சர்வ ஆயாசங்களும் நீங்கப்பெற்று இளைப்பாறிக் கொண் டிருக்கும். (எ-று.) (41)

(ஸ்ரீ - வீர) பரமானந்த ஆவிர்ப்பாவம் எதனுலுண்டாமோ அதனுலது மகா உதயமாம், இம்மோகம் போதமாமென, இத்தகைய மோகத்திற்குப் போதஹேதுத் தன்மை யுண்மையின் உபசரிக்கப்பட்டது. விளம்பியவண் ணம் துயரத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்திருப்பின், அவ்விடயத்திற் சோதிக்கும் ஆற்றலுடைய பேரறிவாளர்களாகிய நீங்கள் இரகுநந்தனனைத் தலைமானைப் பின்ருெடருமான்கள்போல இங்குவிரைவிற் கொண்டுவாருங்கள். இம்மோகம் அவனுக்கு ஆசையாலேனும் ஆபத்தாலேனும் வந்ததன்றும், விவேக வைராக்கியவானுக்குப் போதமே மகோதயமாம். ஆபத்துக்களாலே னும் இராகங்களாலேனும், உண்டாம் ஜடத்தன்மையே மோகமாம் இதோ விவேக முதலியவை யுடையவனுக்குப் போதபல முண்மையின் போதமாகிய பெருஞ் செல்வமேயாம். இராமனிங்கு விரைவில் வருவானுயின் வந்த இந்த இடத்திலேயே யாங்கள் சீக்கிரத்தில் அவன் மோகத்தை மலையின் மருவும் மஞ்குலை மாருதம் மாற்றுதலே போல மாற்றி விடுகின்ருேம். மோகமகன் றபோதினும் அவருக்குக் கிடைப்பது யாதெனின் கூறுகின்ருர்:—தளர்வறு மென. இம்மோகமானது ஊகத்தா லகற்றப்படவே இரகுநந்தனன் எம்ம னைப்போல, முன்னின்ற "அது விஷ்ணுவினது பரமமாம் பதமாம்" என்னுஞ் சுருதிப்பிரசித்த உத்தமபதமாகிய தன்னுன்மாவின்கண் இளைப்பாறு

வன், அபரிச்சின்ன ஞானரூபத் தன்மையையும், ஆனந்தம்
போதுண்டாம் பிரஞ்ஞையையும், கெடாதவஸ்துத் தன்மை
னந்த ரூபத்தகைமையையும், இளைப்பாறுதலையும், தாபமி
தேகத்தின் பருமையையும், பேரழகையும், அமுதபானஞ் செய்
றைந்த அறப்பயனைக் கண்கூடாய்க் காண்டலின் மெய்ம்மை
சுகித்தகைமையையும்,தெய்வஞான அடைவையும் உறுவதேபே

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) விவகாரம் அவித்தையாலுண்டாயதென
தலின் குடை நீங்கவே நிழல்நீங்கினாற்போல அதனீக்கமுமாம், .
கட்கிட்டமன்று, இராஜ்ஜியத்தைத் தனக்குப் பின்னாளுவதற்கு
பிரயாசப்பட்டு விருத்தாப்பியத்திற் பெற்றமைந்தன் விவகாரிய
மன்னவற்கு மிட்டமன்று எனின் கூறுகின்றார்:—மனமென.

மனநிறைந்து மானமுடன் மானவருக் கேற்றவெலா மகிழ்ந்து
மெனமுனிவன் புகல்போதி லிராமனுந்தா தையைத்தொழுவா
கனைகழல்கண் முனிவர்பதங் கலைமறையோ ரடிகுரவர் கால்க
தனதிருதாள் வணங்கினரைத் தலையாற் சொல்லால் விழியாற் ச

(ப - ரை.) மனம்நிறைந்து = பரிபூர்ணமனத்தோடும், ப
மான்னியனாய், மானவருக்கு ஏற்றவெலாம் = தனது மன்ன
லௌகிகவிவகார பரம்பரையையே, மகிழ்ந்து செய்யும் = ம
யுடன் அகண்டிதமாக ஒன்றுங்குறைவற ஆசிரிப்பன், என முனி
தில்=என்றிவ்வண்ணம் முனீந்திரரானவர் சமாதானங் கூறிக்
சமயத்தில், இராமனும் = கமலலோசனராகிய ஸ்ரீ இராகவரும்,
தொழுவான் = பிதாவினுடைய சரணாரவிந்தனப்பொருட்டு, ஏ
மனையிலிருந்து கொலுமண்டபத்திற்குவந்து, முதலில், தாதை க
பிதாவினுடைய வீரகண்டையாற் சப்தியா நின்றதும் அநேகமன்
கரித்தலால் அவர்கள் தங்கிரீடங்களின் பரஸ்பரம் மோதிக்கெ
டாம் சப்தத்தோடு கூடியதும் ஆகிய திருவடிகளை நமஸ்கரித்
முனிவர்பதம் = பூஜிக்கத்தக்கவராற் பூஜிக்கப்பெற்ற முனீசுரர்
வடிகளை நமஸ்கரித்து, கலைமறையோரடி = நாலுவேதங்கள் ஆ
கலைக்ஞானங்கள் நியாய வேதாந்த மீமாம்சை தருமசாஸ்திரம்
முதலிய யாவற்றையும் கற்றவைதிக மறையவர்களுடைய திரு
கரித்து, குரவர்கால்கள் = தமக்குச் சாஸ்திரங்களைக்கற்பித்த
திருவடிகளை, தாழ்ந்து = நமஸ்கரித்து, தனதிருதாள் வணங்
முடைய இரண்டு கமலபாதங்களை நமஸ்கரித்த அரசசம்பந்திகளை
சிறிதசைத்த சிரத்தாலும், சொல்லால் = இன்சொற்களாலும்,
பார்வையினாலும், சற்கரித்தான் = தகுதிக்குத் தக்கபடி சன்
தான். (எ-று.)

(ஸ்ரீ - வீர.) தனது வருணாசிரமத்திற்குத் தகுதியாய்த் தொடங்கிய விவகார பரம்பரையையே யிடையீடிலாது நிறைந்த மனத்தனாகி மானியனாய்ச் செய்வன். அவாவிய அனைத்தையு மடைந்தவனாயினும் வாழுமவன் சர்வவிவகாரத்தையும் விடமுடியாமையின் இன்றியமையாது கொள்ளத்தக்கதாய தொடங்கிய விவகாரத்தை விடுத்து வேறொன்றைக் கொள்ளக் காரண மின்மையினாலும், தனது நடையைக்கண்டு நடக்கும் பிரஜைகட் கனுக்கிரகித்தற் பொருட்டும் தனது விவகார பரம்பரையைத் தடையிலாது செய்வன். அவற்றைச் செய்து அவற்றிற் பற்றறின் அதனால் முன்போலச் சுகதுக்க தசையுடையவராகவும் ஆவரேயெனின் மனனுதியாலாகிய ஞான திடவலுமை யென்னும் மகாசத்துவத்தை யுடையவனாகியும் உலகிற் காரணதத்துவம், காரியதத்துவம், பிராணிகளின் பரமபுருடார்த்த ரூபம், சமுசாரத்துற்ற சுழல்கை வடிவமென்னும் பராவரங்களை விவேகத்தா லுணர்ந்தவனாகியும், உலகவடிவமாகிய விராட்டையும், அவ்யாகிருதத்தையும் ஹிரண்ய கருப்பரையும் உண்மையாகப் பிரஹ்மமே யல்லவென அறிந்தவன்; இதனானேபற்றறவே சுகதுக்க தசையற்றவனாகியும், ஓடு கல் பொன்களின் சமமதியுடையவனாகியும் ஆவன்; என்றிவ்வாறு முனிநாதர் கூறவே அரசர்நிறைந்த மனத்தராகி ஸ்ரீ இராமரையழைத்துவரும் பொருட்டுத் தூதபரம்பரையை மீண்டு மீண்டும் அனுப்பினார்! தூதர் வந்ததும் ஸ்ரீ இராகவர் தமதரண்மனையுள் ளாசனத்தினின்றும் தந்தைபால் வந்து சேவிப்பான் அசலத்தினின்றும் அருக்கன்போல எழுந்து தேவேந்திரரது சொர்க்கம் போலிருக்கும் ஸ்ரீவசிஷ்ட விசுவாமித்திரரது திருவடிபடலாற் புண்ணிய மயமாகிய தமது பிதாவினுடைய அக்கொலுமண்டபத்தை நோக்கிப் பலதாசர்களும் சகோதரர்களும், சூழத்தந்தையின் பாதவந்தனஞ் செய்யும் பொருட்டு வந்தனர். முதலிற்றந்தையையும், பின்பூஜிக்கப் பெறுபவரானும் பூஜிக்கப்பெறும் ஸ்ரீ வசிஷ்டவிசுவாமித்திர மகரிஷிகளையும், பின்மறை யவரையும், பின்பந்துக்களையும், பின்குருமார்களையும் அழகிய இருதயத்தையுடைய ஸ்ரீ இராமர் வணங்கினார். பின்பார்வையினாலும் தக்கவர்களிடத்தில் விநயத்தைக் காட்டும் சிறிது வணங்கிய சிரமசைத்தலினாலும் வாக்கினாலும் அரசக் கூட்டங்களாற் செய்யப்பட்ட நமஸ்கார பரம்பரையை யேற்றுக்கொண்டனர்.

(ச) சகல குரவரினும் பிதாபரம குருவென்பதால் முன்னற் பிதாவையும் அதன் பின்னர், சகல முனிவர்களுள்ளும் பூஜ்யராதலின் வசிட்ட விசுவாமித்திரரையும் அதன் பின் அந்நியமுனிவரையும் அதன்பின் பிதாவுக்கொப்பான பந்துக்களையும், அதன்பின் பிராஹ்மணர்க ளல்லாத கவி வித்யா குருக்களையும் நமஸ்கரித்தன ரென்பது நியாயமேயாம். தலையால், சொல்லால், விழியால், சற்கரித்தான் என்றது, உத்தரோத்தர தாரதம்மியத்திற் கியைய என்றுணர்க. (42)

(ஸ்ரீ-வீர. அ-கை.) மகீபதியானவர் புத்திரரைத் தழுவி யுச்சிமோந்து அன்புகாட்டி மடிமீதிருத்த முயன்றும் இராமற் பூமியிலிருத்தல்:—மடியென.

மடிமிசைவந் திருத்தியென மன்னுரைப்ப வாராது மடித்ததூசைப்
படிமிசையிட் டிருத்தலுமே பார்த்திபன்பார்த் தியருணர்வு படைத்த மைந்தா
முடிவறுநன் னலங்களுக்கு முன்னியல்பாத் திரமானாய் மூர்க்கர் போல
நொடியுமினி மனந்தளர்ந்து நோக்கினிய மெய்வாடி நோதல் வேண்டாம்.(43)

(ப - ரை.) மடிமிசை வந்திருத்தியென் = ஹே மைந்த! நீ உற்சங்கத்தில் வந்துட்காருவாயாகவென்று, மன்னுரைப்ப = மகீபதிவிரும்பி யழைத்தபோதினும், வாராது = வந்திராமல் மடித்ததூசை = மடித்த வத்திரத்தை, படிமிசை = பூமியின்கண்ணே,

இட்டு இருத்தலுமே = பரிஜனங்கள் விரிப்ப, இருத்தலும், பார்த்திபன் பார்த்து = தசரதர் நோக்கி, உயருணர்வு படைத்தமைந்தா ! = உயர்ந்த விவேகத்தோடு கூடிய புத்திர ! முடிவறு நன்னலங்களுக்கு = அளவில்லாத நல்ல மங்களங்கட்கு, முன்னியல் பாத்திரமாளுய் = முதன்மையாகப் பொருந்திய பாத்திரமாகா நின்றனே, மூர்க்கர் போல = ஜடர்கள்போல, நொடியும் = ஒரு கணமேனும், இனி = இன்னும், மனந் தளர்ந்து = ஜீர்ணமான மதியினுலே, நோக்கினிய மெய்வாடி = யாவரும் பார்ப்பதற்கு இரம்மியமா யிராநின்ற மேனியானது நுடங்க, நோதல் வேண்டாம் = கேதப்பட வேண்டாம். (எ - று.) (43)

(ஸ்ரீ - வீர.) மகீபதியானவர் மடியில் வந்திருத்தி மைந்தவெனக் கூறவும், பூமியில் வேலையாட்களால் விரிக்கப்பட்ட வத்திரத்தி லுட்கார்ந்தனர் ; விவேகியாகிய நீ மங்கலங் களையெல்லாம் மருவவேண்டியவனுக இருந்தும் அவிவேகியைப்போலச் சிதிலமாகிய மதியினுனே உயிரைத் துயரப்படுத்த வேண்டாம்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிஷ்டாதி மகாமுனிவர் சந்நிதியில் தொடைமீதிருத்தல் பொருந்தாமை யானும் தனிமையான தரைமிசையிருத்தல் யுக்தமின்மையினுனும் பரிசனங்கள் விரித்த வஸ்திரமீ திருந்தாரென் றுணர்க. சித்தத்தைத் தைனிய பரவசமாக்க வேண்டாம். (43)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீ இராகவருக்குத் தசரதமன்னர் கவலையற் றிருக்கும்படி யான விவேகத்தைப் போதிக்கின்ருர்:—விருத்தரென.

விருத்தர் மறையவர் குரவர் விளம்புபதந் தனைமோக மேவாதான
கருத்துடைய வுன்போல்வார் கலந்தனரா னீவாளா கவலா நின்ருய்
வருத்துறுமா பத்தெல்லாம் வன்மோக மறிலருகும் வாரா தென்று
பெருத்தமுடி மன்னவர்கோன் பேசியபின் வசிட்டனிவை பேசலுற்ருன்.(44)

(ப - ரை) விருத்தர் மறையவர் குரவர் = விருத்த விப்பிரகுருமார்கள், விளம்பு பதந்தனை = கூருநின் றசீரியபதத்தை, மோக மேவாதான = மோகத்தைப் பின்றொடர்ந்து செல்லாதான, கருத்துடைய = மனத்தோடு கூடிய, உன்போல்வார் = நின்னை யொப்பானவர், கலந்தனர் = அந்தப் புண்ணியபதத்தை யடைந்தனர், ஆல் அசை, நீ வாளா கவலாநின்ருய் = நீ வீணுகவே கவலைப்படுகின்ருய், வருத்துறுமாபத்தெல்லாம்= துன்பப்படுத்தா நின்ற ஆபத்துக ளெல்லாம், வன்மோகமறில் = வலியமயக்கமானது அற்று விட்டால், அருகும்வாராது = வெகுதூரத்திலே எளிதாக ஓடிவிடும் பின்னர் கிட்டவும் நாடா, என்று = என விவ்வண்ணம், பெருத்தமுடி மன்னவர்கோன் = பெரிய நவரத்ன கசித கிரீடந்தரித்த இராஜாதிராஜன், பேசியபின் = உரைத்தபின்னர், வசிட்டன் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், இவை = மேற்கூறப்படு மிவற்றைப், பேசலுற்ருன் = ஸ்ரீ இராகவரை நோக்கிக் கூறத்தொடங்கினுர். (எ - று.) (44)

(ஸ்ரீ - வீர.) மோகத்தை யடையாதவர்களாகிய நின்னைப் போன்றவர்கள் பிதாமுதலிய பெரியோர் மறையோர் ஆசிரியர் அருளிய பிரஜைகளைக் காக்குந் தருமசாதனமாதலிற் புண்ணியமாகிய இராஜஸ்தான சுவர்க்காதி பதத்தையடைந்து வாழுகின்ருர்க ளல்லவா. மோகத்திற்குவிரிய இடங்கொடாயே லாயின் ஆபத்துக்களானவை தூரத்திலேயே மிகக் கோமளங்களாக விருக்கும், சம்பந்தியாதனவோ தூரத்திலேயே நிற்கும் தொடரா, சம்பந்தித்தனவோ முற்றினும் மிருதுவாகி விருக்கும் தமது காரியத்தைக் காட்டமாட்டா. மோகம் விரியினே மொழிந்தவைமாருகி வந்துவிடும் என்றரசர் கூறினர்.

(ச.) அருகும் வாராதென்றமையால் மோக நிவிருத்தியினு லன்றி மற்றென்றினுலும் ஆபத் தகலாதென்ப தாயிற்று. (44)

(ஸ்ரீ-வீர. அ-கை.) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் ஸ்ரீ இராகவரது வைராக்கியத்தை மெச்சி மோகக்கடலின் மூழ்குதல் எற்றினுக்கு யாமிருப்பவெனல்:—வெலற்கரியவென.

வெலற்கரிய தீமுயற்சி விடயமெனும் பகையெளிதின் வென்ற சூரா
கலக்குறுபே தையர்க்குரித்தா மடஞ்செறிமோகக் கடலிற் கவிழே லென்று
னலக்குறுகோ சிகன்புகல்வானன் மனையை யெலிநலியும் நலிவுபோல
வலக்கணுறு காரணமென் காதலித்த தேததனை யடைதி யன்றே. (45)

(ப - ரை) வெலற்கரிய = துருச்சேதமாய், தீமுயற்சி = துராரம்பமாயிருக்கும் விடயமெனும் பகை = விடயங்களாகிய இப்பகைகளை, எளிதில் = அதிசுலபமாக, வென்ற = வெற்றிகொண்ட, சூரா=ஹே மகா பாகுவையுடைய மகாசூரனே ! கலக்குறு = மிகவும் கலக்கத்தை யடையாநின்ற, பேதையர்க்கு = அஞ்ஞானிகட்கு, உரித்தாம்= யோக்கியமாய, மடஞ்செறி = அறியாமை நிறைந்த, மோகக்கடலில் = வியோமோக சாகரத்தில், கவிழேல் = வீழ்ந்து மூழ்கவேண்டாம், என்றுன் = என இவ்வண்ணம் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் ஸ்ரீ இராமமூர்த்தியைப் பார்த்துக் கூறினுர், நலக்குறு கோசிகன் புகல்வான் = சகல நலங்களையும் பெருந்தவத்தானே யடைவுற்ற ஸ்ரீ விசுவாமித்திரமகரிஷி கூறுவதாவது, நன்மனையை = நல்ல அழகிய வீட்டை, எலி நலியு நலிவுபோல = ஆகுவானது கெடுத்துத் துன்புறுத்து வதேபோல, அலக்கண்உறு = நீ துன்புறுவதற்குரிய காரணமென்னே, காதலித்ததேது = நீ யெதனை வாஞ்சிக்கின்றனையோ, அதனை யடைதியன்றே=அத்தகைய பதார்த்தத்தை யடையப்பெற்று வாழ்வாயாக.(எ-று.) (45)

(ஸ்ரீ - வீர.) துக்கமுற்றும் கெடுக்க முடியாதவை யாவையோ அவை துர் உச்சேதங்களாம், துஷ்டத் தொடக்கங்களோடுகூடிய வியாபாரங்களையுடையவை யாவையோ அவை துராரம்பங்களாம்; அல்லது துராரம்பங்கள் என்பவை துர் உபக்கிரமங்களாம் அதாவது துர்ச்சாத்தியங்களாம். பேதையர்களாகிய அப்பிரஹ்மவித்துக்கள் போலத் துயருறேல். வியாமோகசாகரத்திற் பேரலைகள் பிரசண்ட ஆபத்துக்களாம், அக்கடலில் சாட்டிய சாலித்தகைமையோ சிசிரத்தகைமை யுடைமையாம். சங்க்ஷேபமாகப் பூர்வம் பிரதிபாதித்த வைராக்கியத்தை விஸ்தாரமாகப் பிரதிபாதிக்கும் உத்தரகிரந்த சந்தர்ப்பம் கிளம்புவதற்கு ஹேது பூதமாக ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர் வினுக்களை யுதிப்பிக்கின்றுர்:—அலக்கணுறு என. மூஷிகங்கள் கிருகத்தைக் கிலப்படுத்துவதேபோல மனப்பீடையிலக்கண ஆதிகள் நினது மனத்தை விசேஷமாகத் துன்புறுத்துகின்றன. அவை எவ்விடயங்களில் நிரந்தரம் நிற்கின்றன எவ்வடிவமுடையன, எக்காரணத்தாலுண்டாயின, எவ்வளவுள்ளன, என்பதாம். வினவிய வினுக்கட்கு விடை யளிப்பது பிரயோஜன மற்றதாமாலோ வெனக் கடாவக் கெடுக்கின்றுர்:—காதலித்ததென. ஹே அாக! எதனையடைந்த மாத்திரையானே விதலித்ததுகிடைத்த அதனுல் எல்லா ஆதிகளுமே நின்னைப்பேதிக்கமாட்டாவோ அத்தகையவாய அபிப்பிரேத பதார்த்தத்தைக் கூறுதி, காதலித்தவை வெகுவாயினும் அவ்வியாவுமே நீ யடைந்து கொண்டதாகவே யெண்ணலாம். பெரும் புயங்கள் வாய்ந்த அரசகுமர! உன்னுல் கெடுக்க முடியாதனவும், துக்கத்தைத் தொடங்குவனவும், ஆக இவ்விடய சத்துருக்களிருந்தபோதினும் வெற்றிகொள்ளப்பட்டனவாதலின் நீ சூரனேயாவாய், என்னே, பிரசித்தமாய சத்துருக்கள் கெடுக்க முடியாதவர்களே யாயினும் அவர்கள் தன்னுல் துக்கத்தோடும் சம்பாதிக்கப்பட்டவர்களல்லர் விடயப்பகைகளோ, தன்

ஞலேயே சம்பாதிக்கப்பட்டவைகள், வேறு துக்க பரம்பரையை யுண்டாக்குபவைகள், கெடுக்கமுடியாதவைகளன்றோ; இங்ஙனமிருந்தும் நீ விக்ஷேபங்களாகிய பேரலைகணிறைந்ததும் ஆவரணத்தான் மூடப்பெற்றதும் அஞ்ஞானிகட்கு யோக்கியமும் ஆகிய அருமோகப் பெருங்கடலில் ஆன்மாவை யறியாதவர்கள்போல என் மிக மூழ்குகின்றனை, என ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறினர். துக்கமடைந்ததாலாக்கப்பட்ட அசையாநின்ற கருங்குவளைக் கூட்டத்தோடொத்த விழிகளின் சாஞ்சல்யத்தை விடுத்து எவ்வேதுவினனே நீ மோகித்து மயங்கி யிருக்கின்றாயோ அதனைக் கூறுதி! நினது மயக்கினுக்குக் காரணமியாது, வீட்டை மூஷிகங்கள் குடைவதேபோல எம்மனோ வியாதிகள் நின் மனத்தைத் துன்புறுத்துகின்றனவோ அவை எதன்கண் முடிவுபெறுபவை, விரும்பிய எதனை யடைந்தாலவைதீரும், எவற்றைப் பற்றியவை, எவ்வடிவமுடையன எக்காரணத்தால் வந்தன, எத்தனை வகையின, மனோவியாதியின் காரண முதலியவை உலகிற் பிரசித்தங்களே யாமாதலின் அவற்றையேன் கேட்கவேண்டும்? எனின், பிரசித்தமென்பதுண்மையாயினும் தகாதனவாகிய மனோவியாதிகட்கு நீ யுத்தமபதமாகமாட்டாய் ஆபத்துடையவனேனும் தரித்திரனேனும் மிடமாவன், என்றெண்ணுகின்றோம், தந்தையின் மகிமையினனே உனக்கு யாதொரு ஆபத்துங் கிடையாதாதலின் நீ யகற்றவேண்டிய ஆபத்தேயில்லை. மேலும் சர்வ சௌபாக்கியமு முனக்கு நிறையக்கிடைத்திருத்தலின் சுயமாகவே ஆபத்துக்கள் நீங்கி யிருக்கின்றன. மனோ வியாதிகளும் நீங்கியேயுள்ளன. ஹே பாவமற்ற குழந்தாய் நீ விரும்பியது யாதோ அதனை மறையாமல் அறைவாயாக! பாவமுனக்கில்லாமையானுமே விரும்பிய யாவற்றையுமே யடைவாய்.

(சு.) இச் செய்யுளின் நான்காமடி, அலக்கண் மனக்காரணமென் னுருவிருப்பென்னளவதற்கென்னறைதியன்றே. மனதை வருந்தச் செய்யுஞ் சிந்தைக்கு விடயமெது, சொரூபமெது, பரிமாணமெது, காரணமெது என்று வினுவினரென்பார், காரணமென்னென்றார். (45)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) ஸ்ரீ இராகவர் முனிநாயகர் கூறியதைக் கேட்டானந்தமுற்று அவர் ஆக்ஞையின்படியே தமது குறையைத் தெரிவிக்கத் தொடங்கல்:—மீட்டணுவென.

மீட்டணுகா தகத்துயர்போம் விளம் பென்ன முகிற்குரலால் வெம்மை தீர்ந்து
வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்ந்திடர்போ யருண்மூர்த்தி மடவ னேனைச்
சேட்டமுறு மாதவநீ செப்பெனமுன் செப்புதலாற் செப்பு கின்றேன்
கேட்டருடி மேலவர்சொன் மறுக்குநரியா ரெனவினிது கிளத்தலுற்றான். (46)

(ப - ரை.) மீட்டணுகாது=நீ விரும்பியதை யடைந்துவிட்டால் மீண்டும் ஒரு துயரமும் வந்துறாது, அகத்துயர்போம்=சிந்தாகுலங்களி யாவுமே தீர்ந்துபோம், விளம்பென்ன = விரைவில் நீ விழைந்ததை விளம்புதியென ஸ்ரீ விசுவாமித்திரமுனி நாயகர் கூறிய வளவில், முகிற்குரலால் = மேககர்ச்சனையினலே, வெம்மை தீர்ந்து = வெப்பந் தொலைந்து, வாட்டமறு = துக்கமற்ற, மயிலென்ன = மயிலைப்போன்று, மகிழ்ந்து = இஷ்டார்த்தசித்தியாமென அனுமித்து மகிழ்ந்து, இடர்போய் = முன்னிருந்த துயரங்களனீங்கி, அருண்மூர்த்தி = அமூர்த்தமாக இருந்தபோதினும் கிருபையினலே திவ்ய மங்களத் திருமேனியைத் தரித்த ஸ்ரீ இராகவர், சேட்டமுறுமாதவநீ = ஸ்ரீ முதலிய ஆறு ஐசுவரியங்களையு மடைந்த ஹே பகவன் ! மாக்ஷிமைதங்கிய பெருந்தவத்தையுடைய ஹே தயாநிதே! தேவரீர், செப்பெனமுன் செப்புதலால் = நின்குறையை நீ வாஞ்சித்ததைக் கூறவேண்டுமென்று முன்னர் ஆக்ஞை செய்ததால், செப்புகின்றேன் = உண்மையில்

மௌனமாகவே யிருக்கவேண்டு மென்றெண்ணமிருத்தலால் ஒருவாறு விண்ணப்பிக்கின்றேன், கேட்டருடி = தேவரீர் திருச்செவி சாத்தி யருளல்வேண்டும், மேலவர் சொன் மறுக்குனர்யார் = சற் புருடர்களுடைய கட்டளையைத் தடுப்பவர்கள் எவ்வறிவாளிகள், என = என்றுரைத்து, இனிது கிளத்தலுற்றான் = பரிபூர்ணமாக அர்த்தம் அடங்கிய மாதுர்யமான மொழிகளாற் கூறத்தொடங்கினார். (எ-று.) (46)

(ஸ்ரீ - வீர.) இராகவர் = இரகுவம்சகேதுவாவர், தேர்க்குக் கேதுவானது அலங்காரமாக இருத்தலேபோல இரகுவம்சத்திற்கு அலங்கார பூதமானவரென்க, ஸ்ரீவிசுவாமித்திரமகரிஷியருளிய வாக்கியமானது உசிதமான அர்த்தங்களின் விஸ்தாரத்தைக் கர்ப்பத்திலுடைத்தாகியிருந்தது. மயூரமானது எங்ஙனம்தான் விரும்பிய பிரயோஜனத்தை யனுமித்துத் துயரத்தைத் துடைக்குமோ அங்ஙனமே ஸ்ரீ இராகவரு மென்றறிக. நீ விரும்பிய வண்ண மடைந்திடின் மீண்டுமுன்னே மனோவியாதிகள் பிளக்கமாட்டா இரகுவம்சகேதுவாகிய ஸ்ரீஇராமர் இவ்வாறு மகாமதியையுடைய ஸ்ரீ விசுவாமித்திரர் கூறிய, தாம் விரும்பியவைபோன்ற பொருள்களின் பிரகாசத்தைத் தாற்பரியத்தில் வைத்திருக்கும் வாக்கியத்தை இருசெவிகுளிரக்கேட்டு விரும்பியபொருள் கைகூடிவிட்டதாகக்கருதி மேககர்ச்சனையைக்கேட்ட மயூரம்போல அத்துயரத்தை யடியோடு விட்டனர். முன்னர் சங்க்ஷேபமாகப் பிரதிபாதித்த வைராக்கியத்தை விஸ்தாரமாகப் பிரதிபாதிக்கும் பொருட்டு உத்தரகிரந்த சந்தர்ப்பமெனத் தாற்பரியங் கூறினேம், ஆண்டுச் சென்றசெய்யுளில் அலக்கண் மனக் காரணமென் னென்பனவாய வினாக்களை விட்டுவிட்டு அவற்றின் நிர்ணயார்த்த வசனத்தை ஸ்ரீஇராகவர் கூறுகின்றார்:—சேட்டமென. அர்த்தமடங்குதல் = அருத்தங் கம்பீரமாயிருத்தல்; முனிநாதராலிவ்வாறு கூறக்கேட்ட ஸ்ரீ இராகவர் நன்கு சமாதானத்தை யடைந்து பரிபூரண அர்த்த கவுரவத்தானே மந்த நடையை யடைந்து அதனானே யழகு பெற்ற வாக்கியத்தைக் கூறத் தொடங்கினார்:— சேட்டமென. ஹே பகவன்! தங்களால் கேட்கப்பட்டது முழுவதையும் முள்ளபடி யிப்போது தங்களுடைய ஆணையைக் காக்கும் பொருட்டு அஞ்ஞனாயினும் யான் கூறுகின்றேன்; என்றாட்டியத்தைக் காண்பிக்கும் பொருட்டல்ல. பெரியோர் வாக்கியத்தை யாவரே கடப்பர்.

(ச.) துயரென்பது ஆதிகள் அவை சிந்தைகளென்றுணர்க. (46)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மேற்கூறியவண்ணம் விநயமாகக்கூறி முனிவரை வயஞ்செய்து தமது விருத்தாந்தத்தை யனுவாதஞ் செய்யும் வாயிலாகத் தருமானுஷ்டானத்தாலுண்டாய மனத்தூய்மையானே யுளதாய விவேக வைராக்கியங்களால் தமக்கு விசார முதித்ததைக் காட்டுகின்றார் ஸ்ரீஇராகவர்:— தந்தையெ

தந்தையிவ ணிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலைதரித்துச் சதாசா ரத்தால்
வந்துயர்நன் னதியாடி வாரிதிசூழ் புவியுழன்று வருதலோடு
மிந்தநெடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்ந்தததி லின்ப மில்லை
யந்தமுறல் பிறப்பதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறப்பதற்கே யகித்த மியாவும். (47)

(ப - ரை.) தந்தையிவண் இல் = எதிரில் வீற்றிருக்கும் பிதாவினுடைய இந்தச் சொந்த மந்திரத்தில், பிறந்து = யான் உற்பவித்து, வளர்ந்து = கிரமமாக விருத்தியாகி, பலகலைதரித்து = பற்பல சாஸ்திரங்களைப் பயின்று, சதா சாரத்தால் வந்து = நல்லொழுக்க தற்பரனாய் நடந்து, உயர் நன்னதியாடி = மிகமகிமை பொருந்திய நல்ல தெய்வ தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, வாரிதிசூழ்புவி யுழன்று வருதலோடும் = சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து இவ்வரண்மனைக்கு வந்து

சேர்ந்ததும், இந்த நெடும் = பிரதீதியாகாநின்ற விஸ்தாரமான, சகமோகத்திச்சை = விடயங்களில் மோகப்படுவதற்குக் காரணமான ஆசை, எலாந்தீர்ந்தது = யாவும் ஒழிந்தது, இதிலின்பமில்லை = இச்சம்சாரத்தின்கண்ணே கிஞ்சித்துஞ் சுகங்கிடையாது, அந்தமுறல் = மரணமாதல், பிறப்பதற்கே = மீண்டுஞ் சனிப்பதற்கேயாம், பிறப்பது= சனிப்பது, மீட்டிறப்பதற்கே = மீண்டும் மரணமாதற்கேயாம், அநித்தமியாவும் = சர்வமும் அஸ்திரமேயாம். (எ-று.) (47)

(ஸ்ரீ - வீர.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த = கடலாகிய மேகலை யென்னும் காஞ்சி சுற்றிய வென்பதாம். இச்சம்சார சமஸ்திதியின் கண்ணே என்னதான் சுகமுளது கூறுவீராக; அசுகமுண்டாதலையே அறிவிக்கின்றார், பிறப்பது என. பிறப்பது இறப்பதின்பொருட்டென்றதால், சனனம் மரணத்தை விட்டிராதென்று கூறியவாறாயிற்று. சனனத்தின் பொருட்டு மரணமடைதல் என்றதனால் மரணமானது அஞ்ஞானுக்கவசியஞ் சன்மகாரணமென்றதாயிற்று. இந்நான் இந்தத்தந்தையி னரண்மனையிற் பிறந்து முறையாக விருத்தியடைந்து வித்தையையு மடைந்திருந்தேன். பின்னர்.ஹே முனிநாயகரே! நல்லொழுக்க முடையவனுகி ஆர்கலியை மேகலையாயுடுத்த பூமியைத் தீர்த்தயாத்திரையின் பொருட்டுச் சுற்றிவந்தேன். இவ்வாறிருக்குங் காலத்தில் இச்சமுசாரவாசை அடியோடழிந்து என் மனதில் இனிக்கூறும் வகையாய விசாரமுண்டாயது. விவேகம் நிறைந்தயான் இன்று சுயமாகவே போகங்களிலிச்சையின்றிய புந்தியானே இதனை விசாரித்தேன்:— அந்தோ! இவ்விஸ்தாரமாகிய சம்சாரத்தில் யாது சுகமிருக்கின்றது ஒன்றையுங்காணேமே! பிராணிகள் இன்பின்மைக் கேதுவாகப் பிறக்கின்றன இறப்பதற்கு: இறப்பதுவோ பிறப்பதற்கேயாம். மரிப்பதற்கு விரையயாம் பிறந்திடுதல், பிறத்தற்கு விரையயாம் மரித்திடுதல், என்னும் வசனமுமுளதன்றோ !

(ச.) தீர்ந்தது, அஃதியாதினுலெனின், என் மனதிலித்தன்மையான விசாரமுதித்தமையான். (47)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அற்றேல் அவ்வாறாகுக, ஆயினும் இடையில் வைபவபூமிகளில் சுகமனுபவிக்கப்படுகின்றதே யெனின் கூறுகின்றார்:—பாவமென.

பாவமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின் றாயுந்
தாவுமனக் கற்பனையாற் சம்பந்த மாயிருப்புச் சலாகை போலா
மேவுபெருஞ் செல்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும் விடயத்தாலும்
பூவலயத்தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது பொய்பொய் பொய்யாம் (48)

(ப - ரை.) பாவமதாய் = பாவ ஹேதுக்களாய், ஆபத்துப் பயிலிடமாய் = சர்வ ஆபத்துக்கட்கும் ஸ்தானமாய், தம்மிற்றும் பற்றின்றாயும் = பரஸ்பரம் அசங்கிகளாயும், தாவுமனக் கற்பனையால் = வாசனைவயத்தால் சுயம் எழுந்தெழுந்து பாயும் சித்தத்தின் சிந்தனையால், சம்பந்தமாய் = ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தனவாய், இருப்புச் சலாகை போல் = அயச்சலாகைக்குச் சதிருசமாக, மேவு பெருஞ்செல்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும் = கர்மஜமாய்வரும் மகா விபவபூமிகளா யிராநின்ற சராசரவஸ்துக்கள் யாவும், ஆம் = பொருந்தும், விடயத்தாலும் பூவலயத்தாலு மெதுபயன் = இப்போகங்களாலென்னே இவ்விராஜ்ஜியத்தா லென்னே, பிரயோஜனம், யாமார் = யான் என்பதென், வருவதெது = இவ்வருகையாது, பொய் பொய் பொய்யாம் = அத்தியந்தம் மித்தையாம். (எ - று.) (48)

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆபத்துக்கட்குப் பதிகள் எனினும் ஆம். சராசரங்களாற்செய்யப்பட்ட யாவும், வஸ்துக்கள் = பாவங்கள், விபவபூமிகள் = ஐஸ்வரிய காரணங்கள்—இவை

களே சர்வ ஆபத்துக்கட்கும் இடமாய்ச் சர்வபாவங்கட்குங் காரணமாய் நிற்குமென்றுணர்க. கனச் சம்சாரங்கடுப்ப மனோநிர்மிதமே சம்சாரமென்பார் இருப்பு என்றார். பரஸ்பரம் அசங்கிகள் இயற்கையாகவே அந்நியோன்னியம் சம்பந்தமற்றவைகள். சுயமாகவே சம்பந்தமற்றத் தன்மையில் திருஷ்டாந்தம் சலாகையாம். இருப்புச் சலாகை என்பது இரும்பாலாக்கப்பட்ட சங்குதுல்லியங்கள் என்றுணர்க. இரும்புச்சலாகை அரக்கு காஷ்டம்போலப் பரஸ்பரம் சம்பந்திக்க மாட்டாதாம். பாவங்கள் என்னும் புத்திரபாரியாதி லக்ஷண பதார்த்தங்கள் கேவலம் தன் மனக்கற்பனையால் என்மைந்தனிவன் என்மனைவியிவள் என்பதியிது என்பதாதி வடிவமாய்ச் சம்பந்திக்கின்றன. சரீரம் இந்திரியம், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம், அஞ்ஞானம், சித்பிரதிபிம்பம், பிம்பம், கேவலம் என்பவற்றின் மத்தியில் யான் யார்? வாராநின்ற அபிவியக்தமாயது இவ்வுலகம்; அசத்தியமா அல்லது சத்தியமா என்று நன்கு விசாரிக்குங்கால் இவ்வுலகமானது பொய்யேயா யிருக்கின்றது. பொய்யா யிருக்கப்பட்ட இது ஒரு காலத்திலும் மெய்யாக மாட்டாது. சரங்கட்குப் பிரவிருத்தி நிவிருத்தி அதீனமான சாதனத்தானே சாதிக்கப்பட்டவை யெனவும் அசரங்கட்கோ தெய்வத்தாற் கிடைத்த சாதனாதீனமானவை எனவும் இருவகையன்றோ போகப்பிரவிருத்தி! அவ்வடிவ சேஷ்டையோடு கூடிய வைபவ சமயத்தில் மாத்திரம் இருப்பனவாய மாலை சந்தன அன்னபானாதி விடயங்கள் யாவுமே இன்ப மீவனவாகாவாம்; திரமற்றவையாகலின்; இலாபமற்ற போதும் கைவிட்டபோதும் துக்கத்தைக் கொடுப்பனவாம். நினக்கும் அனுபவிக்குங் காலத்தில் அவற்றாற் சுகந்தானே யெனின் ராகாதி தோஷத்தைப் பயத்தலானே பரம ஆபத்தை அடைவித்தலின் ஆபத்துக்குச் சுவாமிகளாகி மேன்மை மிக்கனவாம். இவைகள் சாஸ்திர நிஷித்தங்க ளல்லாதவைகள். இனி நிடேதிக்கப் படுவனவோ பாவத்தைப் பயத்தலின் பாவங்களாம். ஆகவே விடங்கலந்த அன்னம்போ லாதலின் அதன் யோகத்திற் சுகமின்றாமென்பதாகச் சம்சாரத்திலும் சுகமின்றாமெனத் துணிவேன். அவைசுகங் கொடுப்பன வல்லனவாயின் சுகம் செய்விப்பனவாய் ஒன்றற்கொன்று யாங்ஙனம் பற்றி நிற்கின்றன வெனின் எல்லாவிடயங்களும் தாம் இருப்புச் சலாகைகளாகிய ஊசிகள் முதலியவை போல ஒன்றற்கொன்று சம்பந்த மற்றனவேயாம். ஆனால் இம்முறையாக எனக்கிது போகசாதனம் இதனால் இவ்வகை இதனைச் செய்வேன் என்பதாதியாய்த் தன் மனக்கற்பனையானே கேவலம் கிரியை காரகாதித் தன்மையானே இவை சம்பந்திக்கின்றன; இவ்வாறே அந்வயமும் வியதிரேகமும் காணப்படுதலின். யான் யார்: இத்திருசியக்கூட்டத்திற்கு வடிவம்யாதாம்: யாதின்பொருட்டு வந்தது, எனக்கு இவ்விராஜ்யத்தா லென்னே, போகங்களாற்றானென்னே, அவற்றுள் யாது மித்தையேயாமோ அதுவே மித்தையாகுக; மாறாகவாகா தொழிக.

(௪.) சராசர வடிவமாக விருக்கும் சகத்தின் சனனாதி சேஷ்டைகளோடு கூடினவாம். பாவங்கள் = துக்கஹேதுக்களாம். சம்பந்தமா யென்றமையால் மமதாகற்பித சம்பந்தமன்றி வாஸ்தவமன்றா மென்பதாயிற்று. பெருஞ்செல்வத்துக் கென்றது-பரமேஸ்வர ஐஸ்வரியத்துக் கென்றுணர்க. எப்பொருளும் பரமேஸ்வ ரைஸ்வரி... கிடமாதலின் இராச்சியத்துள்ள போகமுதலிய சகல பதார்த்த... தாயிற்று. விடயத்தாலு மென்றது, போகப்பிரயோசன விசாரம். ... றது - இராச்சிய விசாரம். யாமார் என்பது ஆத்மவிசாரம். வருவ... விசாரம். இங்ஙனம் விசாரிக்கின் ஆத்மாவுக் கன்னியமான திருசி... தையேயா மென்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர. அ-கை.) யாவும் பொய்யேயாதலின் எப்பொருளிலும் ஆசையானது இன்றென்கின்றார். யாதியார் என.

யாதியார் பெற்றதென விவ்வண்ண நினைவேற்கு வழிச்செல்வோர்க்கு
மோதுகா னலிலம்பு முறைமைபோற் பொருண்முழுதின் மூளா வாசை,
பேதியா வித்துயர்போ நெறிநாடிற் பெருந்தருதான் பெற்ற தீயால்
வேதல்போல் வேகின்றேன் விடரடைகல் லாந்திறவா வெய்ய மோகம். (49)

(ப - ரை.) யாதியார் பெற்றது = எப்பொருளை யாவர்தாம் பெற்றார்கள், எனவிவ்வண்ணம் = என்றிந்தப் பிரகாரம், நினைவேற்கு = விசாரிக்கப்பட்ட எனக்கு, வழிச்செல்வோர்க்கு = பதிகர்கட்கு, மோதுகானலி லன்பு முறைமைபோல் = பொருதாநின்ற கானலின்கண் ஆசையுண்டாகாத தன்மைபோல, பொருண்முழுதில் = சர்வபாவங்களிலும், மூளாவாசை=இரதியுண்டாக மாட்டாது, பேதியா = எவ்வுபாயத்தானும் பிளக்க முடியாததுபோ லிருக்கும், இத்துயர் = இப்படிதுயரம், போம் நெறிநாடில் = சாந்தியாகும் மார்க்கத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தறியாமல், பெருந்தருதான் = விருத்த விருக்ஷமானது தானே, பெற்றதீயால் = கோடரத்துற்ற கொடூரவன்னியால், வேதல்போல் = தக்தமாதலொப்ப, வேகின்றேன் = வெதுப்பப் பெறுகின்றேன், திறவாவெய்யமோகம் = பேதிக்க முடியாதபடி இடைவெளி யற்றிருக்கும் கொடியசம்சார மோகத்துயர், விடரடைகல்லாம் = இடைவெளியில்லாத கல்லேபோல அதிகடினமாய். (எ-று.)

(ஸ்ரீ - வீர.) யாது யார் பெற்றது—பொய்யாகிய அதனால் யாருக்குத்தான் என்னதான் வந்தது. பொய்ப்பொருளானே அபகாரமாதல் உபகாரமாதல் எவருக்கும் உண்டாவதில்லை. மரீசிகையின் உதகத்தால் பூமிக்குப் பூஷணமேனும் அபூஷணமேனு முண்டாவதின்றாம். அதிஷ்டானபூத ஆத்மாவிற்குக் கற்பிதப் பிரபஞ்சத்தால் ஒரு சிறிதும் உண்டாவதில்லை யென்பது கருத்தாம். இவ்வண்ணம் சம்சாரத்தின் உண்மைவடிவை விசாரஞ் செய்வதாற் சித்தித்த பலம் யாது கொலாமாலோ வெனின் கூறுகின்றார்: இவ்வண்ணமென. எண்ணி யெண்ணிப் பார்ப்பதால் இரமித்தல் ஒய்ந்தது. பதிகன் = வழிப்போக்கன். கானலில் = மருப்பூமியில் எங்ஙிஷ்டை யென்பதாதி வினாவிடை தரும் பொருட்டிங்ஙனம் உபோத் காதஞ்செய்து இப்பொழுததன் விடைகளைக் கூறுகின்றார், போம் என இச்சம்சாரதுக்கம் எவ்வுபாயத்தானே நீங்கியொழியும் என்னுஞ் சிந்தையால் தாபமுற்றுத் துக்கிதனா யிருக்கின்றேன். ஜீரணவிருக்ஷம் விருத்த விருக்ஷமெனப்பட்டது. எக்காரணத்தால் ஆதிகள் துன்புறுத்துகின்றன. என்னும் வினாவிற்கும் சம்சார சாந்தியுபாயத்தை நன்கறியாத காரணத்தானே எனவிடை, பொருளால் ஈண்டேயியம்பப் பெற்றதென இனிதுணரற் பாற்றாம். அதுமித்தையாயின் யாவர்க்கு என்னவந்தது, யாதொருகோதும் வாராதாம். இவையாவும் பொய்யா? அல்லது சிறிது மெய்யுமாமோ? அவற்றினுள்ளும் திருஷ்டியுண்மையா? அல்லது திருசியமுண்மையா? ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே! மேற்கூறிய வகையானே ஆராயுமெனக்கதனால் எல்லாவிடயங் களிலுமே வழிப்போக்கனுக்கு நீரின்றிய பூமியிற் பிரீதியில்லாததே போலப் பிரீதியில்லை. இவ்வாறெனக் காராய்ச்சி யுண்டா யிருத்தலினாலும் ஆராயுங்கால் அசாரத்தன்மை யிருத்தலினாலும் தங்களை வினவவேண்டிய அங்கிசம் மிகவுமுள தென்பதாம். எவ்வேதுவினாலே மோகிக்கின்றா யெனின்? பெருந்தருவானது தனது பொந்திலிருக்கும் உக்கிரமான அக்கினியினாலே வேதலேபோல இத்துயரமான்து எங்ஙனம் நீங்குமென்னுஞ் சிந்தையானே வேகின்றேன். சமுசாரதுக்கத்தால் கற்போல இடைவெளியில்லாமல் நெருக்கி நிரம்பப்பெற்ற இருதயத்தை யுடையவனா யிருக்கின்றேன்.

(ச.) அங்ஙனமாராயின் யாருக்குத்தான் என்னவந்தது? ஒருவருக்கும் பந்தமுமின்று மோக்ஷமு மின்று என்பார் யாது யார் பெற்றது என்றும் ஆராய்ச்சி யுண்டாயின் மருமரீசிகையில் ஜலப்பிராந்தி சாந்தியாயின் வழிப்போக்கருக்கு அவாவொழித லுண்டாதலே போலச் சர்வபாவங்களிலும் அவாவொழிதலா மென்பார் கானலிலம்பு முறைமைபோலென்றுங் கூறினர். விடரடைகல்லாம் என்றது நீரந்தரமான கல்லைப்போலென்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) எவ்விதத்தாலேனும் இத்துயரை நீக்கிக்கொள்ள லாமேயெனின்? கூறுகின்றார். இனமென.

இனமிகழு மென்றஞ்சி யித்துயருக் கழுதாற்றே னீன்ற மாதர்
தனமுதலா மாபத்தோர்க் கெனச்சிந்தா வினஞ்சுழலுந் தானமாகுங்
கனமிலதாமுதார மதாமென்னினுமின் பம்பயவாக் கயவரென்ன
வனகரெனத்தரமறியா தரசரைப்போ லடைந்தார்பா லணுகுஞ் செல்வம். (50)

(ப - ரை.) இனமிகழு மென்றஞ்சி = பந்துக்கள் நிந்திப்பார்க ளென்று பயந்து, இத்துயருக்கு = இச்சம்சார துன்பத்தைக் குறித்து, அழுதாற்றேன் = கண்ணிற்றண்ணீர் விட்டு ரோதனம் புரிந்தித்துயரைத்தீர்க்கேன், ஈன்றமாதர் = பிரசவித்த மங்கையரை இல்லங்களி னுடைத்தாய், முதலா மாபத்தோர்க்கு = உக்கிரமான ஆபத்துகள் நிறைந்த கிருகஸ்தர்களுக்கு, என = சிந்தாகுலங்கள் வந்துறுவதேபோல, தனம் = திரவியமானது, சிந்தாவினஞ் சுழலுந் தானமாகும் = சிந்தாகுலங்களின் கூட்டம் வாட்டச்சுழற்றும் இடமாம், செல்வம் = ஸ்ரீயானது, கனமிலதாம் = கனமற்றதாம், உதாரமதாம் = உதாரமுற்றதாம், என்னினும் = என்றாலும், இன்பம்பயவா = ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது, கயவர் என்ன = அகுணவான்க ளென்றேனும், அனகரென்ன = குணவான்களென்றேனும், தரமறியாது = ஏற்றத்தாழ்வின் விசாரமிலாது, அரசரைப்போல் = இராஜப்பிரகிருதிபோலும், அடைந்தார் பால் = சமீபித்தவரிடத்து, அணுகும் = சேரா நிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வபோக்கியங்க ளோடுகூடி விளங்காநின்ற நீ தரித்திரனைப்போல துக்கத்தையே வர்ணிப்பது எவ்வாறு ஒவ்வுமெனச் சங்கிப்ப, யாவும் அனர்த்தத்தைச் செய்யும் துஷ்டங்களே, எனக்காண்பித்து ஆதியில் அநேக அனர்த்த ஹேதுவான தனத்தை நிந்திக்கின்றார்: ஈன்றமாதர் என, சிந்தைகளின் சமூகங்களே சக்கரங்களென்னும் ஆயுதவிசேடங்களாய்ச் சுழற்றுமிடமாம். தனங்களால் உண்டாக்கப் பட்டவைகளேயாய சிந்தைக்கூட்டங்கள் நேமிபோலப் புருஷனைப் பிளந்தெறியும். நன்றாகவிசேஷமாய்ப் பிரசவித்திரா நின்ற தாரங்கள் இல்லங்களி லிருப்ப மிகவும் விருத்தியான உக்கிர ஆபத்துக்களாற் பீடிக்கப்பட்ட குடும்பிகட்குச் சக்கரதுல்லிய சிந்தைச் சமுதாயங்களை உண்டாக்கும் அநேகங் குழந்தைகள் சூழ்ந்த மனைவிகளும் மனைகளும் சுகத்தின் பொருட்டாகாவாம்; மற்றோ துக்கத்தின் பொருட்டேயாம்: அதுபோலத் தனங்களும் ஆம். தன நிந்தையின் பின்னர் தனஹேதுவான ஸ்ரீயை நிந்திக்கின்றார் கனமென இச்சம்சாரத்தின் கண்ணே அச்செல்வம் உதாரமென்னும் மகத்தாயிருப்பதாம்; எங்கும் திரமற்றதாம்; அச்செல்வமும் சுகத்தைக் கொடுப்ப தாகாதாம். நிச்சயமாய் மாறாகப் பரிமோகத்தின் பொருட்டு ஆம். குணமுடையவர்களையே ஆசிரயிக்கின்றது இலக்குமி என்பதாக நியமமின்மையின் அதற்கு ஆசிரயத்தன்மையில் துஷ்டத்தன்மையுள தென்பார் கயவர் என்றார். மூடமையாக்குவதாம் துன்பத்தை யீவதாம், பெறுதற்கரியதாம் இவனிடத்திற் குணமிருக்கின்றது, இவனிடத்திற் றோஷமிருக்கின்

றது, என்னும் ஆராய்ச்சியில்லாமலே பக்கத்துறுபவனைப் பற்றுநிற்குமென்பது உலக வதந்தியாம். எங்ஙனமென்னின் அரசரியற்கையைப் போலுமென்க. அரசரியற்கையைப் போலுமென்க. அரசரியற்கை துர்ச்சனமேனும் சற்சனமேனும் பக்கத்திலிருந்தால் பகுப்பின்றியே பற்றுதலாம். துராரூடமுமாம், அல்லது அரசரியற்கை ஆமாத்தியாதியரைப் பற்றுமென்க. எனது பந்துக்களும் என் பொருட்டாக அழுவார்களேயென்னும் பயத்தானே கண்ணீர்பெருக அழவில்லை. தரித்திரம், சத்துரு, நோய், முதலிய தீவிரமான ஆயிரம் ஆபத்துக்களாற் பீடிக்கப்பட்டவர்கட்குப் பிரசவித்த அநேக மனைவியரோடுகூடிய கிருகங்கள்போலத் தனிகரைச் சிந்தைகளாகிய முனைகளால் எள்ளெள்ளாகத் துண்டித்துக் குவிக்கும்பொருட்டு முயன்ற சக்கரங்களாகிய தனங்கள் அடியேனுக்கானந்தத்தின் பொருட்டாகவில்லை. இவ்வாறு விடயங்கள் அசாரங்கள் அநர்த்தங்கள் விடய சம்பாதன காரணமாகிய தனமும் அவ்வாறாகும், இச்சம்சாரத்தில் நீங்காதவளாகி மிகமிகச் சுகவேதுவாகலின் மேலானவள் என இவ்விலக்குமி மூடர்களாலினிது கற்பிக்கப்படுகின்றாள். உண்மையாயோ, அவளும் கொலைபந்தம் நரகமுதலிய நிந்தைக்கிடமானவற்றையே கொடுத்தலானே அணுவள வின்பமுங் கொடாமையானே, பெருமோகப் பொருட்டே யாவள் பெருமோகப் பொருட்டடைவுறினும் அடையாமற் சென்றிடினும், இகமுந்தனத்தைக் கொடுத்து விவேகத்தைக் கொடாமையினானும் நிந்தைக்கிடமே யாவள், இலக்குமி = செல்வம். அநேக மூர்க்க அரசர் தருமமும் குணமுமுடையவரோடு நேயஞ்செய்வதில்லை; மற்றோ, எவன்முற்பட்டானோ அவனோடு நேயஞ்செய்தலே போலத் துயருற்றுச் சம்பாதித்தபோதினும் தருமமுடையவரே யனுபவிக்கின்றாரென்பதாக இல்லாமல் குண அகுண ஆராய்ச்சியின்றியே முற்பட்ட எவனையேனும் பற்றுவள்.

(ச) சமுசார (சமுசாரிகளின்) துக்கத்தைச் சிந்தித்துக் கண்ணீர்விட்டுரோதனஞ் செய்யவேண்டுமோயின் என்னிவன் அமங்களாசாரனாய் நிமித்தம் உரோதனஞ் செய்கின்றான் என்னுஞ் சனபவாதபயத்தினாலேயே உரோதனஞ் செய்திலனென்பார்: இனமென்றார். தனம், ஆயுள், அகங்காரம், மனம், ஆசை, சரீரம், வாலியம், யவ்வனம், மாதர், சரை, காலம், ஆகிய இவற்றைச் சிந்திக்கத்தொடங்கி, அவற்றுள் தனமூலத்தினாற் சமுசாரசம்பந்தமான சர்வப்பிரயோஜனமுஞ் சித்தித்தலின் முக்கியந்தனமென்று முதலிற்றன விசாரமாம்; தனமிருக்கின் வெகுகால போகப்பொருட்டுச் சிரஞ்சீவித்தகைமையபேக்ஷிக்கப்படுதலின் தனத்தின்பின் னாயுள்விசாரமாம்; ஆயுளூர்தனமுமுற்றவழி நான் கர்த்தா நான் போக்தாவென்று வெகுவித கர்த்திருத்துவ போக்துருத்துவாதி யபிமானப் பிரவிருத்தி வருதலின் அதன்பின் அகங்கார விசாரமாம்; அகங்காரமுமிருக்கின் அதன் வசத்தால் நானாவிதமான சங்கற்ப விகற்பவடிவமாக மனமுதித்தலின் அதன்பின் மன விசாரமாம், அம்மனத்தின்பின் நிரந்தரம் போகேச்சை ரூபமான ஆசை விசாரமாம், அதன்பின் பேரழகுடைய விசித்திரமாய்ப் போகத்தானமான சரீரவிசாரமாம், அதன்பின் அதன் அவஸ்தா விசேடரூபமான பாலிய விசாரம், யவ்வனவிசாரம்; அதன்பின் யவ்வனத்தின் மாத்திரம் முக்கிய போகத்திற்குரிய சர்வவிடய சமஷ்டிரூபமான மாதர் விசாரம்; அதன்பின் போகத்திற்குரித்தன்றாயினும் போகேச்சை மிகுந்த சரைவிசாரம், அதன்பின்சர்வ சிருஷ்டிதிதி சங்கார நிமித்தமானகால விசாரம், இதுவே கிரம அபிப்பிராயமென உணரத்தக்கது. ஆர்ஜன ரக்ஷணதரிசனாதி விஷய சிந்தா சமூகங்களை சிந்தாவினமென்றதாம். (ப—ம்.) உக்கிரமான ஆபத்தையுடைய குடும்பிகளுக்கு ஈன்ற மாதர்போல தனம் துக்க நிமித்தமேயன்றிச் சுகநிமித்தமாகாமல் சிந்தா சமூகஞ் சுற்று

தற்கு நிர்ப்பய நிவாசஸ்தானமா மென்பார், ஈன்றதானமாகு மென்முர். (இ—உ—ம்) " இன்ன றரும்பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே—பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே, யன்ன—தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பா—விழத்தலுந் துன்பமேயாம். " தனம் குணகுண விசாரமற்றதும் அவிவேக முடையதும் தானகப் பொருந்தாததும் ஆகுமென் பது தாற்பரியமாம். (50)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இலக்குமியால் தோஷங்கூறி அபிவிருத்தியின் கண்ணும் எல்லா மூடர்கட்கும் பிரியந்தந்து சந்ததம் போகானர்த்தங்களை ஈந்து வெகுவித தோஷங்களோடு கூடியிருக்கு மெனக் கூறுகின்முர்:—கருமவென.

கருமவகையால் விரிந்த கட்செவிப்பால் விடமாகுங் கணக்கே போலாந்
திருவெனுஞ் சூறைக்காற்றுற் பனிபோலச் சிதருரார் சேரார்சேர்ந்தோர்
ரிருவகைக்குங் குளிர்ந்தினியர் நன்றியறிவோ ரறிஞரினி யோர்சூரர்
பொருவிலெ வருந்திருவாற் புழுதிசெறி சுடர்மணிபோற் புன்மைசேர்வர் (51)

(ப - ரை.) கருமவகையால் = நானுவிதமான தொழில்களினுலே, இது விரிந்தது = விஸ்தாரத்தை யடைகின்றது, கட்செவிப்பால் = பாம்பின் பானமானபால், விடமாகுங் கணக்கேபோல = கேவலம் விடமேயாகிவிடுந் தகைமையேபோல, ஆம் திரு எனும் = ஆகாநின்ற இலக்குமி யென்னும், சூறைக்காற்றுல் = பிரசண்டமாருதத்தால், பனிபோல = ஹிமம்போன்று, சிதருர் ஆர் = அடித்துக்கொண்டு போகப்படாதவர் யாவர், சேரார் சேர்ந்தோர் = அயலவர் தம்மவர்என்னும், இருவகைக்கும் = இருதிறத் தவரிடத்தும், குளிர்ந்தினியர் = தண்மையோடும் நன்மொழி புகன்று நன்கேசெய்பவர், நன்றியறிவோர் = கிருதஞ்ஞர், அறிஞர் = பிராஞ்ஞர், இனியோர் = மிருதுவாய்க் காரிய முடிக்கும்படவர், சூரர் = வீரர், பொருவிலெவரும் = இத்தகைய சமானமற்ற யாவராயினும், திருவால் = செல்வத்தால், புழுதிசெறி = பாம்சு முட்டிக்குட்பட்ட, சுடர் மணிபோற் = பிரகாசம் பொருந்திய மணிபோல, புன்மைசேர்வர் = தாழ்மை யையே சார்வர். (எ - று.) (51)

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்வச் சாதுவான கருமத்தாலேனும் அசாதுவான கருமத்தாலேனும் அபிவிருத்தியை யடையாநிற்கும், அபிவிருத்தி யடைந்தபோதினும் அஃதனர்த்தத்தின் பொருட்டேயாம் என்பார், கட்செவியென்முர். இலக்குமிரூபக்ஷீரம் தோடங்களாந் தர்ப்பாதி விடப்பாம்புகளின் விடவேகத்தினுடைய விசர்ப்பணம்போல ஆசிரிக்கின்றது என்பதாம். எங்ஙனம் பால் உரகத்தின் விடவேகத்தை வளர்ப்பதாமோ அங்ஙனம் தோஷ சர்ப்பங்களின் பிரபாவரூப விடவேகத்தை வளர்ப்பதாய இலக்குமி ரூபப்பாலுமாம். பால் விசர்ப்பணம் செய்கின்றது என்றதை வெளிப்படை யாக்குகின்முர்:—திருவென.

குளிர்ந்து = சுகஞ்செய்யுந் தன்மையோடும், இனியர் = விநயமதுர வாக்கியத்தன்மை முதலிய குணசம்பந்த முடையவர். பிரசண்ட மாருதம் = சக்கரவாதம், சித்றல் = சக்கரவாத சலிதஹிமமானது துயர்தரும் பரிசமுடைத் தாதலேபோல இலக்குமியால் விடமஞ்செய்யப்பட்ட சித்தம் துக்கசம்பந்த முடைமையாம். பிராஞ்ஞர் = பண்டிதர். கிருதஞ்ஞர் = செய்தவுபகாரத்தை மறவாதவர், படவர் = சமர்த்தர், மணி = ரத்னம் முதலியவை. எக்கருமத்தின் பலம், தன இராஜ்ஜிய இலாபாதியின் உலோபத்தானுண் டாம் இம்சை பொய்முதலிய தோஷசர்ப்பவிஷ வேகத்தின் பொருட்டாமோ, போர், சூது, வாணிச்சியம் முதலிய அவ்வக்கருமத்தானே இவ்விலக்குமி விஸ்தாரத்தை யடை

வளேயன்றி யாகதானுதியானே யடையாள்; மாருக, அவை அழிவின் காரணங்களே யாம். வாயுக்கூட்டத்தாற் பனியேபோல எதுவரை யிலக்குமியானே பெருங்கஷ்டப் படுத்தப் படவில்லேயோ அதுவரை யுயிர்கள் தம்மவரிடத்தும் பிறரவரிடத்தும் தயை, தாக்ஷிண்யம், நேயம் முதலியவற்ரேடு கூடியிருப்பர். மேலும் செய்ந்நன்றியறிவோர், விவேகியர், சூரர், குசலர், இனியவர், முதலியயாவரும், இலக்குமியினுலே, பெரும்புழுதி யாற் பதிந்த அருமணிபோல மலினத்தை யடைவர்.

(ச.) கருமவகையால் = விதிவிலக்கென்னும் இருவகைக் கன்மங்களால் விரியும், இவ்விரிவு எத்தன்மையதெனின்? கட்செவிப்பால் விடமாகுங் கணக்கேபோலாம், விடவேகமுடைய சர்ப்பத்திற்கு க்ஷீரமும் விடமே யாவதுபோல இராகாதிதோஷ முடைய செல்வவானுன அந்தனுக்கு க்ஷீரம்போன் றிதமான ஆப்தவாக்கியமும் உருசி யாகாதென்பதாம். காமாதி பாப்புரைப்பாற் காதனீங்கும் என்னும் பாடத்திற்கும் இதுவே பொருள். (51)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீமான்களுள்ளும் அநேகர் தருமமுடையவராயும் கீர்த்தி யுடையவராயும் காணப்படுகின்ருரெனின்? உரைக்கின்ருர்:—தீதடையாவென.

தீதடையாச் செல்வர்மொழி திறம்பாத சூரர்நடுத் தெரிந்து நோக்கு
நாதரிவர் மிகவரியர் நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனேபோற் செல்வம்
சாதனத்துக் கரிதுளத்தை யிழுத்திமைப்பி லிறுந்தலேகீழ்த் தளிரினுன்ற
வோதுதுளி யொத்தவுயிர் மத்தரென வகாலத்தி லுடல்விட்டோடும். (52)

(ப-ரை.) தீதடையாச் செல்வர் = ஜனங்களால் இகழப்பெருத தனவந்தரும், மொழி திறம்பாதசூரர் = அதிகரித்த மொழி மொழியாத சூரரும், நடுத்தெரிந்து நோக்கும் நாதர் சமதிருஷ்டியையுடைய பிரபுவும், இவர்மிக அரியர் = இயம்பிய இத்தகையோர் அத்தி யந்தந் துர்லபராவர், நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனேபோல் = பாம்புகள் மண்டலமிட்டிருக் குங் படுபள்ளத்திலுள்ள தேன்கொண்ட பூமொட்டுகளோடு கூடிய கொடிபோல், செல் வம் = இலக்ஷ்மி ஆம், சாதனத்துக் கரிது = கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிக்கத்தக்கது, உளத்தை இழுத்து = சித்தவிருத்தியைக் கவர்ந்து, இமைப்பில் இறும் = க்ஷணபங்குர மாம், உயிர் = ஆயுளானது, தலேகீழ்த்தளிரில் = தலேகீழா யிருக்கும் இலேயில், நான்ற = தொங்கிக்கொண்டிருக்கும், ஓதுதுளி = இதோ விழப்போகின்ற தென்று சொல்லப் பட்ட ஜலபிந்துவோடு, ஒத்த = ஒப்பிடத்தக்கதாம், மத்தரென = உன் மத்தரைப் போல, அகாலத்தில் = சமயமல்லாத போது, உடல் விட்டோடும் = சரீரத்தைப்பரித்தி யாகஞ்செய்து போய்விடும், இமைப்பில் இறும் = கணபங்குரமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மொழிதிறம்பாமை = சூரன் நான், எனக்குச் சமானமாக யார் இருக் கின்ருர் என்பதாக மிகவும் ஜல்பம் செய்தலின்மையாம். ஜனங்களால் நிந்திக்கப்பெருத ஸ்ரீமானுகிய புருஷன் துர்லபன் என்பதற்கு ஆத்ம ஸ்துதிரகித சூராதி திருஷ்டாந்த மாகக் கூறப்பட்டதென் றுணர்ந்து கொள்க. குழி = வல்மீகாதிரந்திரம்; அதனினின் றெழுந்த புட்பம் நிறைந்த கொடிபோல இலக்குமியானவள் தொடக்கத்தில் மாத்திரம் சௌந்தரியத்தால் மனேரமையாய்ச் சித்த விருத்தியைக் கவர்ந்து தன் அபிமுகமாகு மாறு செய்வள். கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்தலாவது = நீசசேவை முதலியவற்ருல் உண் டாகும் கஷ்டமுற்றுச் சாதிக்கத்தக்கவளா மென்க. நாகஞ்சூழ் குழிக்கொடியானது, சர்ப்பபந்திகள் புரளும் தேகத்தோடு கூடியிருப்பதே போலச் சடர்களின் பந்தியால் காத்திரங்களிற் புரளும்படியான தேகத்தை யுடையவளாவள். இலக்குமியை இகழ்ந்த

தின் பின்னர் இலக்குமியின் போக நிமித்தமான ஆயுளை நிந்திக்கின்றார்: தலைகீழ் என. இலையின் ஈற்றுக்கூற்றின் நுனியில் தொங்கும் உதகலேசம்போல பங்கசீலம் வாய்ந்த ஆயுளானது அசமயத்தில் சரீரத்தை விட்டோடிவிடும். இதன்கண்ணே திருஷ்டாந்தம் இயம்புகின்றார்: மத்தரென. அநுன்மத்தன் உன்மத்தனை விடுதல் போலவாம், அல்லது உன்மத்தனைப்போல விருக்கும் சரீரத்தை யென்றேனுங் கொள்க. இமைப்பில் இறும் என்றது மறுமுறையும் வருவித்தது தேகளீதீப நியாயத்தாலாம். உலகராலிகழப்படாத ஸ்ரீமானும் மொழிதவறாத சூரனும் சமதிருஷ்டியையுடைய பிரபுவும் ஆகிய மூவரும் கிடைக்கக் கூடாதவரே யாவர். மனதுக் கினிமையானவளும், மனோவிருத்தியைக் கவர் பவளும் அதோகதி மரண முதலியவற்றை உண்டாக்குங் காரியங்களானே தேடத்தக்க வளும், ஒரு கணத்திலழிபவளும், பாம்பின் மாலைகளை யாகத்தி லலங்கரித்துக் கொண் டிருக்கும் பாழுங்கிணற்றிலும் படுகுழியிலும் எழுந்தமலர்க்கொடி போன்றவளுமாயிருந்த இலக்குமிதேவி. இலக்குமியைப் போலவே ஆயுளும் சுகத்தின் பொருட்டாகாதாம், ஆயுளானது மூங்கிலிலை நுனிமேற் றூங்கும் பனிநீர்போலக் கணத்தில் நீங்குவதாகும். உன்மத்தனைப் போன்ற ஆயுள் உன்மத்தமாய உடலினின்றும் அகாலத்தி லோடிவிடும்:

(ச.) தீது = சனநிந்தை, சனங்களா னிந்திக்கப்படுவார்கள் என்பதாம். கட்டப் பட்டுச் செலவைச் சுருக்கிச் சேர்க்கத்தக்கது, லோபிகளான பாபிகளால் அசாத்தியமா மென்பார் சாதனத்திற்கு அரிது என்றார். உளத்தையிழுத்து = மனத்திருத்தியாகிச் சித்த விருத்தியைக் கிருகித்து, இமைப்பிலிறும் = கணபங்குரமாம். சர்ப்பசரீரவேஷ் டிதமான சொரூப முடையதாம், புராண கூபாதியினின்றும் உற்பன்னமான புஷ்பலதையாம். தலைகீழென்பது ஆயுள் தூடணமாம். பயித்தியம் பிடித்தவன் அநவசரத்தில் விட்டுவிட்டுச் செல்வதேபோல ஆயுளும்போம் என்பதாம். (52)

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை.) சிலபால் தீர்க்கமான ஆயுளும் காணப்படுகின்றதே யெனின், உண்மையே, அதுவும் ஆத்மஞான உபயோகமற்றதா யிருப்பின் வியாதி ரோகம், ஜரை, முதலியவற்றோடுகூடி காமாதிகளாற் கலக்கமுற்று, அனர்த்தத்தின் பொருட்டேயாம் என்கின்றார்:—வளர்என.

வளர்புலமா மராத்தீண்ட மனமயர்வோர் மெய்யுணர்வு வாய்த்திலாதோர்
தளர்வுறுகா ரணம்வாணாட் டனிமோக மெனுமுகிலிற் சார்மின்போலு
மளவுபடு முடன்மெய்யென் றழுந்திநா மிதின்மகிழே மாகாயத்தைப்
பிளவிடவா யுவைப்பிடிக்கத் திரைகோக்க வெளிதிதனைப் பேணவொண்ணா ()

(ப - ரை.) வளர் = மேலும் மேலும் விருத்தியாகும், புலமாம் அரா = விஷயமா கிய பாம்பு, தீண்ட = தொட்டு விஷசம்பந்தமாக, மனமயர்வோர் = ஜர்ஜர சித்தமான வருக்கும், மெய்யுணர்வு வாய்த்திலாதோர் = திடமான ஆத்மவிவேக மில்லாதவருக்கும், வாணாள் = ஆயுளானது, தளர்வுறு காரணம் = ஆயாச காரணமாம், தனிமோக மெனும் = தாழ்வில் ஒப்பற்ற சம்சாரமென்னும், முகிலில் = அப்பிரமண்டலத்தில், சார்மின்போலும் = பொருந்திய மின்னற் புஞ்சம்போலும், இதில் = இவ்வாயுளின் கண்ணே, அளவுபடும் உடல் = பரிமித ஆகாரத்தின் கண், மெய்யென்றழுந்தி நாம் = சத்தியமென்று நத்திய யாம், மகிழேம் = சந்தோஷியேம், ஆகாயத்தை = அவயவங் காணப்பெறாத அவகாசந்தரும் வத்துவை, பிளவிட = கண்டனஞ்செய்ய, வாயுவை = வேககதியோடு கூடிய தத்துவத்தை, பிடிக்க = வேஷ்டனஞ்செய்ய, திரைகோக்க = அளவின்றி அடுக்கடுக்காய் வரும் அலைகளைக் கிரந்தனஞ்செய்ய, எளிது = வேண்டுமா

ஞற் சுலபமாம், இதனைப்பேண ஒண்ணு = இவ்வாயுளின் கண்ணே ஆஸ்தை செய்தல் இயையாததாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விடயமேயாய விடப்பாம்புகளிடத்தில் ஆசக்தியாலேனும் சம்பந்தத்தாலேனும் அதிசிதில முற்றசித்த விருத்திகளை உடையவர் என்பார், மனமயர்வோரென்றார். விருத்தியாகாத ஆத்மவிவேகம் உடையவரே வாய்த்திலாதோர். மீண்டும் அயுள் அஸ்திரமென்பார், நாம் என்றார். பரிச்சின்ன ஆகாரம் வாய்ந்த அனுன்மாவின் கண் ஸ்திரபுத்தியை யுடைய யாம் என்பதாம். சமுசார மேகவித்யுத்சமூக ஆயுளில் சுகிகளாகேம். கிரந்தனம் = பந்தனம். விடயப்பாம்பு தீண்டலானே எங்குஞ் சிதறுண்ட சித்தத்தையுடையவரும், அதிதிடமாகிய ஆன்மஞான மில்லாதவரும் ஆகியோர்க்கு ஆயுளானது ஆயாச காரணமாம். பிரஹ்மவித்துக்கட்கு மிவ்வாறேனுகாதெனின்? யாவர் நன்கறிய வேண்டியதை யறிந்துளாரோ, அபரிச்சின்ன வஸ்துவின் கண்ணே இளைப்பாறியுளாரோ இலாப அலாபங்களிற் சித்தசமாதான மடைந்துளாரோ அவர்தம்மாயுள் சுகத்தைக் கொடுப்பதாம். நாங்கள் தேகாதிகளிடத்தில் இவ்வளவுதானுன்ம ரூபமெனத் துணிந்து சம்சாரமேக மின்னற் கூட்டமாகிய ஆயுளிற் சுகிகளாகிலேம். எளிதாக ஆகாயத்தைப் பிளக்கலாம், வாயுவைக் கட்டலாம், அலைகளைக் கோர்க்கலாம், ஆனல் ஆயுளின் கண்ணே நம்பிக்கை வைக்கமுடியாதாம்.

(ச.) மனமயர்தலாவது—விடயசம்பந்த உறுதியாற் பிரஞ்ஞா நாசமாம். (இ-உ-ம்) ஆறுசெல் பொருள்கடேய்க்கு, மைம்புலனுக்கும் பின்னே, காருடர் நெஞ்சமந்தப் புலன்றனைக்கலக்கு மாங்கே, யூறிய கடலுளோடு கலத்தினை யுடன்செல்காற்றே, வேறுசெய்தறைந்துமாய்த்து வீழ்த்துமாபோலவேயாம். அதனுற்றனே தேகேந்திரிய அந்தக்கரணுதிகட்கு விலக்ஷணமான பதேர ஆத்துமதத்துவ நிச்சயமற்றவ ரென்பார், மெய்யுணர்வு வாய்த்திலாதோர் என்றார். பரிபூரண சொரூபத்தில் ஆன்மாபிமானிகளாய் ஆநந்திப்பேமன்றித் நியமிதமாய்த் தள்ளத்தக்கனவாய் நிகழும் தேகேந்திரியாதிகளில் அன்றென்பார் அளவுபடும் என்றார். (தா—ம்.) மேகம் போன்று நசிக்கும் மோகமென்னுந் தேகத்தில் மின்போன்று க்ஷணத்தில் நசிக்குமாயுளிற் சந்தோஷியேம் என்பதாயிற்று. ஆத்மாவிற்கு இத்தேகத்தில் விபரீதஞானம் விளைதலின் மோகத்தைத் தேகமெனப் பட்டது. ஆத்மா சம்சரிக்குங் காரணம்பற்றி சம்சாரமென்னும் தேகமாம் மேகம் போற் பங்குரத்திலிருக்கும். மின்னற் கூட்டம்போல க்ஷணபங்குரமான ஆயுளில் யாம் இளைப்பாறிலேம். (53)

(ஸ்ரீ - வீர-அ-கை.) மேலும் அற்பவாணுளின் பயனை நாடில் நிற்பது ஆபத்தே என்கின்றார் சரற்பருவமென.

சரற்பருவ மேகமெனத் தைலந்தீர் விளக்கென்னத் தரங்கமென்னத்
திரப்படநீங் குவதாகிச் சிறிதுமிளைப் பாறுத சிந்தைத்தாகிப்
பரப்புடைய சேட்டையதாய்ச் சூனியமாம் வாணுளின் பயனைநாடிற்
றுரப்பரிய துயராக்கு மொட்டகத்துக் குயிர்தொலைக்குஞ் சூலேபோல. (54)

(ப - ரை.) சரற்பருவமேகமென=சரற்காலத்து மேகம்போலும், தைலந்தீர் விளக்கென்ன = சிநேகமற்ற தீபம்போலவும், தரங்கமென்ன = அலைபோலவும், திரப்பட நீங்குவதாகி = அத்தியந்தம் ஆலோலமாகிச் சென்றதாகவே கருதப்படும், சிறிது மிளைப் பாறுத சிந்தைத்தாகி=விசேஷ மூடத்தனத்தோடும் விசிராந்தி பெறுதமனத்தோடு கூடியதாய், பரப்புடைய சேட்டையதாய் = விஸ்தார விவகாரத்தோடு கூடியதாயிராநின்ற,

வாணுளின் = வியர்த்தமாய் விஸ்தாரமாயிருக்கும் ஆயுளின், பய்னே நாடில் = பிரயோஜனத்தை ஆலோசித்துப்பார்த்தால், ஒட்டகத்துக்கு = அசுவதரி என்னும் மிருகத்துக்கு, உயிர் தொலைக்கும் = பிராணனை விலக்கும், சூலேபோல = கர்ப்பமொப்ப, துரப்பரிய துயராக்கும் = நீக்கமுடியாத துக்கத்தையே அது உண்டு பண்ணும். (எ-று.)

(ஸ்ரீ - வீர.) சரன்மேகம் அதிதனுவாம். உபாய விசேஷத்தால் நீண்ட ஆயுளையும் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கும் சிலபுருடர் உலகிற் காணப்படுகிருரே யெனின்? உண்மையே அதுவும் அப்பிரஹ்ம வித்தாயிருக்கு மவர்க்கு அனர்த்தத்தின் பொருட்டேயாமென்பார், சிறிதும் இளைப்பாருத என்ருர். **விசேஷ** மூடத்தனத்தோடு கூடினமையானே பிரஹ்மத்தின்கண்ணே மனம் இளைப்பாறவில்லையாம். அசுவதரியென்பது அசுவத்தாற் பெண் கர்த்தபத்தின்பாலுண்டாவதாம், அதனது கருப்பம் அதனையே யழிக்குமென்பது பிரசித்தம். சரற்காலத்திருக்கும் அற்பமேகம்போலவும், தைலமில்லாத விளக்கே போலவும் அலையாநின்ற அலைபோலவும் சென்றதாகவே கருதவேண்டும். முற்றினும் ஆசை நீக்கமாகிய இளைப்பாறுதலே யடையாத மகாமூடன், சுகப்பொருட்டல்லாத விஸ்தாரமாய ஆயுளைத் துக்கத்தின்பொருட்டே, ஆண்குதிரைக்கும் பெண்கழுதைக்கும் பிறந்த அசுவதரியானது தனது கருப்பம் தன் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வருவதாயிருந்தபோதினும் கருப்பந்தரிக்க இச்சிப்பதேபோல இச்சிப்பன்.

(ச.) ஆத்மசொரூபத்தில் விசிராந்தியற்ற மனமுடைய தேகவிராமனை மூடன் புருடார்த்த சூனியமேனு மாயுளைத் தீர்க்கமாக இச்சிப்பனென்பார், சிறிதுமென்ருர். அதனல்வரும் பிரயோஜனம் யாதெனில், துரப்பரிய துயராக்கும். அதற்குக் காரணம் விசேட மூடத்தன்மையேயாம், அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் அசுவதரியாம், அசுவதரியாவது, கழுதைபாற் குதிரையாற்பிறந்த சங்கரஜாதி அவ்வசுவதரி தனக்குக் கர்ப்பம் விநாசகாரணமாக விருப்பினும் அத்தகைய துக்கவேதுவான கர்ப்பத்தை இச்சிப்பதேபோல மூடனுமா மென்பதாயிற்று. (54)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஞானத்திற்குச் சாதகமாகாத ஆயுளை விசேஷமாய் நிந்தித்து **அ**தற்குச் சாதகமாகும் ஆயுளைக் கொள்ளத்தக்கதாக ஸ்துதிக்கின்ருர்:—அடையவென.

(ச - அ - கை.) ஆயின் எத்தகைய ஜீவனம் சிலாக்கியமாம் எனின் கூறுகின்ருர்:—அடையவென.

அடையவேண் டியதடைந்து மேற்றுயர மற்றின்ப மளவி லாதாய்க்
கடையதாந் தருவிலங்கு பறவைகள்போல் வீணுள்கள் கழியாதாகித்
தடையிலா மனனத்தால் வாழ்வதே யுயர்வாணுள் சநநந்தீர்ந்தோ
ருடையபிறப் புயர்ந்ததாங் கிழவேச ரிப்பிறப்பா மொழிந்த வெல்லாம். (55)

(ப - ரை.) அடையவேண்டிய தடைந்து = அடையத்தக்க வஸ்துவை அடைந்து, மேற்றுயரமற்று = மறித்தும் சோகம் வாராதபடி, இன்பம் அளவிலாதாய் = பரமாநந்தத்தைப்பெற்று, கடையதாந்தரு=கீழாகிய விருக்ஷம், விலங்கு பறவைகள்போல் = மிருகம் பக்ஷி இவற்றைப்போல, வீணுள்கள் கழியாதாகி = வாளாகாலம் போக்காமல், தடையிலா மனனத்தால் = இடைவிடாது செய்யும் விசாரத்தால், வாழ்வதே = ஜீவிப்பதே, உயர் வாணுள் = உயர்ந்த ஜீவனமாம், சநநந்தீர்ந்தோருடைய = இனிவரும் பிறப்பற்றவருடைய, பிறப்பு = அவதாரம், உயர்ந்ததாம் = சாது ஜீவிதமாம், ஒழிந்தவெல்லாம் = சேஷஜனங்களெல்லாம், கிழவேசரிப் பிறப்பாம் = ஜரடகர்த்தபத்திற் கிணையாய ஜன்மங்களை யுடையவர்களாம். (எ-று.) (55)

(ஸ்ரீ - வீர.) எச்சீவனத்தாலே அடையத்தக்க பிரஹ்மம் அடையப்படுமோ அதுவே உயர்ந்ததாம். அதனுனேயே எச்சீவனத்தால் ஜன்மாந்தரத்தை யடையாமல் மீண்டும் சோகிக்கவேண்டியதின்றுமோ அதுவே உயர்ந்ததாமென்றுணர்க. எச்சீவிதம் பிராரத்த கன்ம க்ஷயபரியந்தம் விஷயசுகவிலக்ஷண பிரஹ்மாநந்தத்தின் ஸ்தானமாமோ அதுதான் நற்சீவிதமெனப்படும். காரியத்தைத் துதித்தபோதே அதன் காரணத்துதி அவசியம் பவிக்குமென ஆயுஷின் காரியபூத பிராணதாரண இரக்ஷணஜீவிதத்தின் ஸ்துதி சொன்டு செய்யப்பெற்றதாமென்றுணர்க. எப்புருடனுடைய மனம் துர்வாசனு பரவசமாகாமல் வஸ்து தத்துவவிஷயபூத நிரூபணமாகிய மனனத்தினுனே ஜீவிப்பதாமோ, மனனஜ ஜனித சாக்ஷாத்காரத்தானே பாதிதமேயாமோ அதுதான் நல்வாழ்க்கையென நவிலப் பெறும். ஜரடகர்த்தபம் = ஜரையோடுகூடிய கிழக்கழுதையாம். இச்சம்சாரத்தின் கண்ணே வாழும் வாழ்க்கையானது எனக்குப் பிரியமாகத் தோற்றவில்லை. அவசியம் அடையவேண்டியதாகிய பரம புருடார்த்தத்தை அடைந்து எப்போதும் துயரமேறிறி தும் அடையாமல் மேலினும் மேலாய ஜீவன் முத்திச் சுகத்தானத்தையுற்று வாழும் வாழ்க்கைதான் வாழ்க்கை யெனப்படும். மரங்களுந்தான் வாழுகின்றன, பசுபறவை களுங்கூட வாழுகின்றன ; அதுபோல் மனனத்தின் மனஞ்செலுத்தாமல் வாழும் வாழ்க் கையும் வாழ்க்கையாமோ? மனனத்தின் பயனுகிய தத்துவஞானமேனும் வாசனுக்ஷய மேனும் அடையாமல் வாழும் வாழ்வு துச்சமேயன்றே? மீண்டு மீண்டும்பிறவாத பெரிய வரே புகழும் வாழ்க்கையை உலகிலுடையவராவர். மற்றையர் நெடுநாள் வாழ்பவரா யினும் அசுத்தமாகிய தேகாத்மபுத்தி யுடைத்தாயிருத்தலின் கிழக்கழுதை யொப்பக் கீழான இகழும் வாழ்க்கை யுடையவரே யாவர். அந்தமொன்றில்லா ஆநந்தம் பரமா னந்தமாம்.

(ச.) அடையவேண்டியது அத்துவிதீயமான ஆத்தும தத்துவமாம். அளவிலா வின்பம்=பரமாநந்தமாம். மனனத்தால்=விசாரத்தினுலேயே; கேட்ட பொருளை நல்ல யுக்திகளோடு அனவரதஞ் சிந்திப்பது மனனமாம். வாழ்வதே=காலத்தைக் கழிப்பதே, உயர்வாணுள் = தத்துவவிசார பரனுக்குப் பிரயோஜன ஜீவனமாம். கிழவேசரி மீட் டும் மீட்டும் பாரமெடுக்குந் துக்க பரம்பரையில் நின்றும் விடுபடாததுபோல மற்றைய ரெல்லாம் மோக்ஷோபாயத்தைச் சம்பாதியார் என்பார், கிழவேசரி யென்றுர். விருத் தவேசரி கடினமான கவலைகளைச் சகிக்கத்தக்கதாம். (55)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அஞ்ஞஜீவிதத்திற்கு விருக்ஷாதி ஜீவிதம்போலத் துர்ஜீவி தத்தன்மையைத் தரிசிப்பித்து அச்சரீராதிகட்கும் துஷ்டத்தன்மை அர்த்தாத்தாற் றரி சிப்பிக்கப்பட்டது. அதனைத் தெளிவிக்கின்றுர் அவிவேகிக்கென

(ச.) அஞ்ஞானிகளை நிந்தித்தல்.

அவிவேகிக் குப்பாரஞ் சாத்திரமெய் யறிவிலோர்க் கங்கம்பார
நவில்சாந்தி யில்லாதோர்க் குளம்பார மவாவினர்க்கு ஞானம் பாரஞ்
செவிதான வுருவாணுண் மனம்புந்தி யகங்காரஞ் செயல்க ளெல்லாங்
குவிபார மாஞ்சுமடர் சுமைபோலப் புந்திநலங் கூடா தார்க்கே. (56)

(ப - ரை.) அவிவேகிக்குப் பாரஞ்சாத்திரம் = பகுத்தறிவில்லாதோருக்கு நூல் சுமையாம், மெய்யறிவிலோர்க் கங்கம்பாரம் = அனுத்மவித்துக்கட்கு சுமைவபுவாம், நவில்சாந்தியில்லாதோர்க்குளம்பாரம் = மூர்க்கர்களென்னும் அசாந்தர்கட்கு மனஞ் சுமையாம், அவாவினர்க்கு ஞானம்பாரம் = இராகிகட்கு மெய்யுணர்வு சுமையாம், செவி

தானஉரு = மனங்கவரத்தக்க ரூபம், வாணாள் = ஆயுள், மனம் = உள்ளம், புந்தி = புத்தி, அகங்காரம் = அகங்காரம், செயல்கள் = திரசேஷ்டைகள், எல்லாம் = இயம்பிய இவை யாவும், புந்தி நலங்கூடாதார்க்கு = துர்ப்புத்தியுடையவருக்கு, சுமடர் சுமை போல = பாரம்வகிப்பவனுக்குப் பாரம்போல, குவிபாரமாம் = பெருந்துயரைத் தரும் மிகுந்த பாரமாம். (எ - று.) (56)

(ஸ்ரீ - வீர.) பாரம் எங்ஙனம் தரிக்கமுடியாததாய்ச் சுவாதீனமாகாதோ அங்ஙனம் அவிவேகியாதிகட்குச் சாஸ்திராதிகள் சுவாதீனமாகாவாம் என்றுணர்க. ஈண்டு அவிவேகி என்றது விவேக சாமர்த்திய மில்லாத மந்தபுத்தியென விளம்ப விழைந்ததாம். அனான்மவித்துக்குச் சரீரம் பாரம் என்பதன் திருஷ்டாந்தமாக மற்றையயாவும் உபந்நியசிக்கப்பட்டன வென்றுணர்க. அற்றேல் ஆத்மவித்துக்கும் தேகம் பாரமே, ஆக ஆண்டு அனாத்மவித்துக்கு உடம்பு சுமையென உரைத்ததென்னே யெனின் ? இங்ஙனமன்றும், ஆத்மவித்துக்குச் சரீரமே இன்றாதலின் உண்டெனினும் பிராதிபாசிகமாய அதன் கண்ணே முன்போல் அபினிவேச மின்மையின் அதன் சம்பந்தமாய் வாராநின்ற லாபசேதங்களில் உதாசீனமுண்மையின் என்க. திரசேட்டைகள் என்பதில் சேஷ்டைக்குத் திரத்தன்மை திரகாரிய விஷயத்தன்மையாலாம். திதசேஷ்டையெனினும் இதே பொருளாம். அவிவேகிகட்குச் சாஸ்திரம், பாரம்போல வீணான சிரமகாரணமாம், ஆசையுடையவருக்கு ஞானம் பாரமாகும், சர்வ சிரமங்களையும் நீக்குவதிற் பிரசித்தமாகிய ஞானமும் பாரமாயின் மற்றவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதெங்ஙன். சாந்தியற்றவனுக்கு மனது பாரமாம்; ஆன்மாவை யறியாதவனுக்குத் தேகம் பாரமாம்; சிறந்தரூபம், வாணாள், மனது, மதி, அகங்காரம், தொழில்கள் முதலியயாவுமே கெட்டபுத்தியுடையவருக்கு சுமைசுமப்பவர்க்குச் சுமையேபோலத் துக்கப்பொருட்டேயாகும் என்பதாம்.

(ச.) யாதினால் நூல்பாரமெனின், விவேகலக்ஷண பலசூனியத்தாற் சித்தக்கிலேசமாத்திர வேதுவாதலின் என்க. அவாவினர்க்கு = இராகாதி தோஷங்களாற் றூஷிக்கப்பட்ட சித்தத்தினர்க்கு, ஞானம் = அத்தியாத்மசாஸ்திர போதமும், பாரம், யாதினாலெனில், மனோபசாந்தி இலக்ஷண பலமின்மையாலென்க. நவில் — பாரம், யாதினாலெனில், இராகாதி நிவிருத்தியின்றேல் சிரவணமனனாதி சாதனமானமனமும் நிஷ்பலமாதலின் என்க. இம்மூன்றுந் திட்டாந்தங்களாம் இனித்தாட்டாந்தம் ; மெய் - பாரம் கூறப்பட்டதால் அஞ்ஞன் நிந்திக்கப்பட்டான், இதனால் அன்னியதா ஞானங்களென்னும் விபரீத ஞானங்கள் நிந்திக்கப்படுகின்றன. சௌந்தரியமானதேகம், சிரசீவனம், சங்கற்பவிகற்பான்மகமான அந்தக்கரணம், நிச்சயான்மகமானபுத்தி, அபிமானரூபமான அகங்காரம் விபரீதபுத்தி யுடையோர்க்கு யாவுந் துக்க நிமித்தமேயா மென்பதாம். (56)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) யவ்வன அவத்தைகளின் ரூபாதிகள் சுகத்தின் பொருட்டாமே யெனின் அதற்கஸ்திரத்தன்மை புண்மையின் இங்ஙனமின்று மென்கின்றார்:— சின்னாளென.

சின்னாண்மெய்ப் பயின்றிளமை தீநட்பை விடுமறிஞர் திறம்போ னீங்கு
மன்னாது சுகநிலைமை மரணத்தின் பாத்திரமாம் வாணாள் போல
வின்னாத தில்லையிடர் மோகத்தால் வாளாவந் தெங்கும் வாளா
துன்னாரின் றதுபொல்லாப் பொய்யகங்கா ரப்பகையாற் றுனுக்கென் கின்றேன்

(ப - ரை.) சின்னாள் = சிலதினங்கண் மாத்திரம், மெய்ப்பயின்று = சரீரத்தின் கண்ணே யிருந்து, இளமை = யவ்வனமானது, தீநட்பை = துர்ஜன சகவாசத்தை,

விடும் அறிஞர் திறம்போல = அறிந்து ஆதரம்செய்யாத சர்ஜனர்களின் தன்மைக்கொப்பாய், நீங்கும் = விட்டுவிடும், சுகநிலைமை மன்னாது = திரமாய் ஆநந்தப் பேற்றையடையாது, மரணத்தின் பாத்திரமாம் = மரணபாஜனமாம், வாணாள்போல = ஆயுளைப்போல, இன்னாததில்லை = குணவர்ஜித வஸ்து ஜகத்தில் இல்லையாம், இடர்மோகத்தால் = துன்புறுத்தும் மயக்கத்தினாலே, வாளாவந்து = வீணாகவே யுண்டாகி, எங்கும் வாளாதுன்னா நின்றது = எவ்விடத்திலும் வீணாகவே பரிவர்த்தனை யாகின்றது, பொல்லாப் பொய்யகங்காரப் பகையால் = மித்தியாமயமாய துர் அகங்காரவைரியால், துணுக்கென்கின்றேன் = மிகப்பீதியை யடைகின்றேன். (எ-று.) (57)

(ஸ்ரீ - வீர.) அறிந்து = துர்ஜனன் என்று தெரிந்து, ஆதரஞ்செய்யாமை, கிரியா விசேஷணமாம்; ஆயுள் நிந்தையை யுபசங்கரிப்பார், மன்னாது என்றார். மன்னாது, சுகதீபிதமாய் சுகசோபிதமாய்ப் பிரசித்தமாய் திரத்தன்மை யுடையதாய், அசத்தில் அசாரம் போலப் பொருந்துமேயல்லாமல், சததம் பொருந்தாதாம். மரணபாஜனமான இவ்வாயுள் குணவர்ஜித மாவதேபோலக் குணவர்ஜிதமாகும் வேறுபொருள் உலகத்தில் இன்றாம். ஆயுளானது அகங்கார வாயிலாய் அனர்த்த ஹேதுவாதலின் அந்நிந்தையின் பின்னர் அதற்கனர்த்தத்தைத்தரும் முக்கியவாயிலாம் அகங்காரத்தை நிந்திப்பார், வாளா வென்றனர். துரகங்காரம் = துஷ்ட அகங்காரம். அதுவே வைரியாம், மோகமாமஞ்ஞானத்தால் விருதாவாகவே எதிர்த்தெழா நின்றது. அகங்காரத்தினது உற்பத்தியின் கண்ணே வியர்த்தத்தன்மையை விளம்பி அபிவிருத்தியின் கண்ணே அதனைக்கூறுவார், எங்கும் வாளா என்றனர். மித்தியாமயம் = பொய்வடிவம். "அகமெனல் தானே ஆதியத்தியாசம்" என்றார் ஆசிரியர். புருடார்த்தத்தில் உபயோகிக்கவில்லை எனவுணர்ந்து ஆதரவு செய்யாத யவ்வனத்தால், துஷ்டனென்று தெரியாதவரையுமே சாதுவால் துஷ்டன் ஆதரிக்கபபட்டுத் தெரிந்தபின் கைவிடப் படுவதேபோலச் சில தினங்களிலேயே கைவிடப்படும். ஜீவன் முத்திச் சுகத்தினானும் நிலைபேற்றினானும் எப்போதும் விடுபட்டதும் மிகவும் துச்சமாயதும் குணமற்றதும் மரணத்தைச் சேவிப்பதும் இவ்வாயுள் எவ்வாறாமோ அவ்வாறு இவ்வுலகில் ஒரு பொருளுங் கிடையவே கிடையாது. மேற்கூறியவகையே எல்லா அனர்த்தங்களும் தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய தம்பமும் மமதையாகிய கொடிக்குக் காரணமும் ஆகிய அகங்காரமும் சுகவேதுவாகாதாம்; மாறாகச் சர்வ தோஷங்கட்கும் அபிமான மூலமாயிருத்தலின் அனர்த்தமே செய்கின்றது. அதன் விஸ்தாரமெங்ஙன மெனின் அஞ்ஞானமாகிய நிமித்தத்தானே வீணாகவே அகங்காரமானது எழுகின்றது, வீணாகவே நாற்புறமும் வளருகின்றது, அதனாற் புருடார்த்த மின்றாம். அதனது காரணமும் மோகமேயாகும். பொய்மயமாயும் நோய்மயமாயு மிருக்கும் கெட்ட அகங்காரமாகிய சத்துருவினாலே மிகவும் அஞ்சுகின்றேன்.

(ச.) இளமை, சரீரசௌபாக்கிய உபலக்ஷித ஆயுள் என்றுரைகாண்க. இஃதன்றேல் வேறு நிரூபிக்கும் இளமையை ஆயுள் நிரூபணாவசரத்தில் நிரூபித்தல் அயுக்தமாம். விடும் = ஆதரமின்மை யறிந்து நீங்கும். ஜகத்தில் அத்தியந்தம் சாரமின்மையதும் குணமின்மையதும் மற்றொன்று மின்றென்பார், இன்னாததில்லையென்றார். சந்ததம் ஸ்திரமாயிருக்குந் தன்மையையும் இன்பமாயிலங்குந் தன்மையையும் தியாகித்து மரணபாஜனமாய் உள்ள ஆயுளானது பரம நிஸ்ஸாரமா மென்றுணர்க. அகங்காரம், அந்நிதா ஞான சொரூபமாதலின் மோகமென்னும் அஞ்ஞானத்தினால் உதயமும் விருத்தியும் பொருந்துமென்பது கருத்து. துணுக்கென்கின்றேன் = பெரும்பயத்தை யடைந்துள்ளேன். (57)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) அகங்காரம் துர்வைரி என்பதையே சாதிக்கின்றார்; அல்லது அகங்கார வயத்தினாலேயே கொடியவை யாவையும் எய்தலின் அதன்பலத்தையே ஒருவாறு காண்பித்து விஸ்தரிக்கின்றார்:—மனத்துயர் என.

(ச.) அகங்காரம் வைரி என்றதையே உறுதிப்படுத்தல்.

மனத்துயரு மாபத்தும் வளர்தொழிலு மகங்கரத்தால் வருமித்தைப்போற்
கனத்தபகை யிலதுநெடுங் காலம்வினை யிதுசேர்ந்து கலங்காநின்றே
னனத்தொடுதண் ணீர்நுகரே னரும்போகம் விளம்புவதென் னகங்காரஞ்சேர்
தினத்தொழில்க ளோமமுண வனைத்தும்பொய் யகங்காரந் தீர்தன்மெய்யே ()

(ப - ரை.) மனத்துயரும் = துஷ்ட ஆதிகளும், ஆபத்தும் = பெரிய ஆபத்துக்களும், வளர்தொழிலும் = விரிந்த விவகாரங்களும், அகங்கரத்தால் = அகங்கார வசத்தால், வரும் = உண்டாம், இத்தைப்போல் = இவ்வகங்காரத்திற் கிணையாக, கனத்த பகை = பெருஞ்சத்துரு, இலது = அயலொன்றின்றாம், நெடுங்காலம் = நீள்போழ்து, வினையிது சேர்ந்து = பரமசிர வைரியான இவ்வகங்காரத்தைப் பற்றி, கலங்காநின்றேன் = அதிவிசேஷபத்தை யடைந்துளேன், அனத்தொடு தண்ணீர் நுகரேன் = அடிசிற்புசியேன் சீதநீர்பருகேன் என்றால், அரும்போகம் விளம்புவதென் = பெரும் போகங்களைப் புசிப்பதில் பேசுவதற் கென்னுளது, அகங்காரஞ்சேர் = அகங்காரபரவசப்பட்டு, தினத்தொழில்கள் = அனுதினம் யான் செய்துகொண்டு வந்த, செயல்களாகிய, ஓமம் = பரலோக சம்பந்த காரியங்கள், உணவு = இகலோக சம்பந்த காரியங்கள், அனைத்தும் = சர்வமும், பொய் = அவஸ்துவேயாம், அகங்காரம் தீர்தல் = அகங்காரிக்ததை, மெய் = வஸ்துவாம். (58)

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆதிகள் = மனப்பீடைகள். விவகாரங்கள் வாஞ்சையால் ஆவனவாம். பெருஞ்சத்துரு = உத்கிருஷ்ட ரிபு. அகங்காரம் வைரி என்பதை நன்குணர்தலால் வரும்பயனிஃதென்பார் நெடுங்கால மென்றார். அற்றேல், சத்துருவை ஆசிரித்தசிலர்க்கும் உலகத்தில் போஜனாதியின் கண் பிரவிருத்தி காணப்படுகின்றது; அதுபோல் நினக்கேன் ஆகாதெனின் இயம்புகின்றார், அகங்காரஞ்சேர் என. அவஸ்துவே = அபரமார்த்தமே. எங்ஙனம் சொப்பனத்தில் புக்தியாதிகள் அகங்கார வசத்தால் இயற்றப் பெற்றனவாய்ப் பொய்யேயாமோ அங்ஙனம் சாக்கிரத்திலும் ஆம். அகங்காரிக்தத் தன்மையாவது, அகங்கார ரகிதத்தன்மையாம். வஸ்து = பரமார்த்தம். அகங்காரவயத்தானே ஆபத்தாகிய சரீரதுக்கமாம். அகங்காரவயத்தானே கொடிய மானச துக்கங்களாம்; அகங்காரவயத்தானே இச்சையும் கெட்டதொழிலுமாம்; அகங்காரமே எனக்கு நோயுமாம்; மேலாயதும் நெடுநாள் வைரியுமாய அவ்வகங்காரத்தைப்பற்றி அன்னமுண்ணேன் தண்ணீருமருந்தேன் எனின் இனி யரும்போகங்களைப்பற்றிப் போகிக்கும் விடயத்தில் அறைய வேண்டியதென்னே! அகங்கார வயத்தினானே என்னால் யாவை புசிக்கப்பட்டனவோ, ஆகுதி செய்யப்பட்டனவோ விவகரிக்கப் பட்டனவோ, அவை யாவுமே துச்சங்களும் அசாரங்களும் ஆகிய பொய்களேயாம்; அகங்கார மில்லாமையே மெய்யாம். நானென்னும் தோற்ற முண்டாயின் ஆபத்தில் துயரடைகின்றேன் இலதாயினோ இன்பமடைகின்றேன். ஆதலின் அகங்காரமின்றி யிருத்தலே மேலானதாம்.

(ச.) அகம்கர்த்தா அகம் போக்தா என்னு மபிமான மூலத்தால் சம்சாரசம்பந்தமான துக்கம் வருதலின் அகங்காரமே முக்கியவயிரி என்பார். கனத்தபகை என்றார். இங்ஙனம் அனர்த்த ஹேதுவாதலால் அகங்காரம் பரமசத்துருவேயென நிச்சயித்தும்

எப்படி அதனையே யனுசரித்துப் பிரவிருத்தி மார்க்கத்தைத் தொடங்குவேன் என்னுங் கருத்தால் உரைத்தார் அரும் போகமென. விளம்புவதென் என்றமையால் அந்தர்முகர் களான தங்கட்கும் இது சம்மதமல்ல வெனக் குறிப்பித்தாம். அற்றேலாயின் விகித நித்திய நைமித்திகங்களாய கருமங்களை என்றான் செய்கின்றிலை எனின், கூறுகின்றார். அகங்காரஞ்சேர் என. முன் அஞ்ஞானதசையில் அகங்காரத்தை ஆசிரயித்துக் கன்மங்களை யனுஷ்டித்தேன். இப்போதோ அகங்காரமும் அதன் மூலமான பிரவிருத்தி மார்க்கமும் மித்தியாமயமாதலின் புருடார்த்த மன்றென நிச்சயித்தும் பின் எப்படி அனுஷ்டிப்பே னென்பது பொருளாம். (58)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அகங்காரவசத்தாலென்று கூறியதையே விஸ்தரிக்கின்றார்; அல்லது அகங்காரம் தீரும்வரை எல்லாக் கிளர்ச்சிகளும் மேலும் மேலும் விளைந்து கொண்டே யிருக்கும் என்கின்றார், அகங்காரமென.

(ச.) சாம்ராஜ்ய போகம் சமீபத்திலிருக்க நினக்கெப்படிப் போகேச்சையற்ற தெனின் கூறுகின்றார் அகங்காரமென. (58)

அகங்கார முகில்படர வாசைமலை மல்லிகையவ் வளவிற் றுகு
மிகுந்துயரிவ் வகங்காரத் தொழில்பிரிந்தும் பேதைமையின் மிகவு நொந்தேன்
செகந்தனிலா பத்திடமாய்த் திரந்துறப்ப தாயுள்ளாய்த் தியக்க மாயு
முகந்தவிசார முமுணர்வு மிலாவகங்கா ரம்போமா றுபதே சிப்பாய். (59)

(ப - ரை.) ஹே பிரஹ்ம சிரேஷ்டரே! அகங்கார முகில்படர = எவ்வளவு காலம் அகங்காரமாகிய மேகமானது விஸ்திரிக்கின்றதோ, ஆசை மலை மல்லிகை அவ்வளவிற்றுகும் = திருஷ்ணையாகிய குடஜமஞ்சரி அவ்வளவு காலம் விகாசத்தை யடையும், மிகுந்துயர் = பெருந்துன்பத்தைத்தரும், இவ்வகங்காரத் தொழில் பிரிந்தும் = நிரகங்கார விருத்தியைப் பெற்றும், பேதைமையின் = மூர்க்கத்தன்மையினால், மிகவு நொந்தேன் = சோகத்தால் பெருந்துயரமே பெற்றேன், செகந்தனில் = இவ்வுலகத்தின்கண்ணே, ஆபத்திடமாய் = சர்வாபத்துக்கட்கும் நிலயமாய், திரந்துறப்பதாய் = துருவமற்றதாய், உள்ளாய் = அந்தரஸ்தமாய், தியக்கமாயும் = எவ்விடத்தும் துன்ப மயமாயும், உகந்த விசாரமும் உணர்வுமிலா = கொள்ளத்தக்கனவான ஆராய்ச்சி விவேகம் முதலிய உத்தமகுணங்கள் விடுபட்டதாயுள்ள, அகங்காரம் = அகங்கிருதிபதம், போமாறு உபதேசிப்பாய் = நீங்கும்படி திருவருள் புரிவாய். (59)

(ஸ்ரீ - வீர.) குடஜம் = வத்சகமெனப் பெயரிய விருக்ஷவிசேஷமாம், மலைமல்லிகை; ஆசையே மலைமல்லிகைப் பூங்கொத்தாம். மலைமல்லிகை மரத்தின் இயற்கையாவது கார்வருங்கால் மலர்ந்து மஞ்சரியோடு கூடிவிளங்குதலாம். இங்ஙனம் குருவனுசாசன யோக்கியத் தன்மையைத் தமக்குத் தெரிவித்து அவர்தம் அனுசாசனத்தைப் பிரார்த்திப்பார், அகங்காரத் தொழில் என்றார். நிரகங்கார விருத்தியைப் பெற்றும் = அகங்காரமின்றி யிருக்கப் பெற்றும், மூர்க்கத்தன்மையால் = மூடத்தன்மையால். சர்வாபத்தென்றது பூர்வத்தின் பிரபஞ்சமாம். அகங்கிருதிபதம் = அகங்கார வஸ்து அல்லது அகங்காரஸ்தானம் அணுகாதிருக்குமாறு எத்தனத்தாற் பற்றாவண்ணம். நிலயம் = ஆசிரயம். அந்தரஸ்தம் = தேகத்துள்ளிருப்பது. அகங்காரத்தியாகத்தால், அதன் சாக்ஷியாகச் சேடித்த அநிதமம்சமாயிருக்குமாறு நன்குபதேசித்தருளுவீராக. ஈண்டுத் தொனித்த பொருள் கூறப்படும்:—அகங்கிருதிபதம், அகமெனச் சப்தித்தலால் அகங்கிருத் கோவாம் அதன்கண் நிகழும் பதம்; அல்லது அகம்சப்த விஷயாகிருதிப்

பிரயத்தனம் எக்கோவிற்கோ அது அகங்கிருதியாம் அதனது பதம், பாதமாம். ஆகவே சஞ்சலமாய், குக்ஷிப்பிரதேசத்திருப்பதாய், உத்தமமான ரஜ்ஜுவினால் விடுபெட்டதாய், எப்புறத்தும் அடிமுதலியவற்றானே அதிசயமாய துக்கத்தைக் கொடுக்கும், கோவின் பதத்தை விவேகி பற்றுதகேபோல அவ்வகங்காரபதத்தை யான் பற்றுதிருக்குமாறு உபதேசித்தருளுவீராக. விவேக ஜோதிக்கூட்டத்தை மறைக்கும் அகங்காரமாகிய மேகம் நாற்புறத்தும் சரீரங்களை விரிக்கின்ற காலம்வரையுமே ஆசைமல்லிகைப் பூங்கொத்தானது மலர்ந்துகொண்டிருக்கும். அகங்காரமாகிய மேகம் சாந்தமானபோது ஆசை யென்னும் நவமின்னற்கொடியானது அணையுந் தீபச்சிகை யொடுங்குவதேபோல மிகவிரைவில் எங்கேயோ ஓடிவிடுகின்றது. மூர்க்கத்தன்மையினாலே சோகத்தாற் றுக்கிக்கும் நிரகங்கார விருத்தியோடுகூடிய எனக்கு யாதுபதேசிக்கத் தக்கதாமோ அதனை ஈண்டு தேவரீர் உபதேசித்தருள வேண்டுகின்றேன். இவ்வாறு அகங்காரத்தையும் அஃதுண்டாக்கிய அனர்த்தத்தையும் அதைக் கெடுக்கினுண்டாம் பயனையும் இனிது வருணித்துத் தமக்கு அதன்றியாகத்தாலுண்டாம் சிரவண அதிகார அடைவைக்கூறி ஸ்ரீ இராகவர் உபதேசிக்கும் பொருட்டுப் பிரார்த்திப்பார், ஆபத்திடம் என்றார். எல்லா ஆபத்துக்கட்கும் இடமும், நிலையில்லாததும், உள்ளே யிருப்பதும், சாந்தியாதி உத்தம குணங்களானே விடப்பட்டதும், நாற்புறமும் மிகத்துயரை உண்டு செய்வதும், ஆகிய அகங்காரவடிவ அடையாளத்தை விவேகத்திறத்தானே பற்றாமல் ஒழித்துவிடும் வகையையும், மற்றுமின்னும் என்ன சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதையும், ஆன்மதத்துவத்தையும், தேவரீர் உபதேசிக்க வேண்டுமென்பதாம்.

(ச.) அகங்கார—ஆகும், போகேச்சைக்கு அகங்காரம் மூலமாதலின் அகங்காரமுள்ளமட்டும் அஃதுதிக்கு மென்பது கருத்து. அகங்காரமின்றிப் போகேச்சையுமின்றேல் துன்புறுங் காரணம் யாதெனப் பேதைமை யென்றார். விசிராந்தி பதத்தை யறியாமையினால் மிகவும் நொந்தேன். அகங்காரம் நிவர்த்தியாகியும், விசிராந்திபதம் பெறாமையின் சோகம் நிவர்த்தித்ததின் றென்பது கருத்தாம். யாதொன் றுணரத்தக்கதாமோ அஃது துபதேசிக்கப் படவேண்டு மெனினும் யாதோதுவ தென அறியவேலாமையின் இத்துன்பம் நீங்கத் தேவரீர் இத்தன்மையான அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டுமென் றியம்புகின்றார், ஆபத்திடமென. அகங்காரம் போமாறு அகங்காரத்திற்கிடமான தேகாதிகள் துக்கமயமாதலின் அவைகளை எப்படியும் யானென அபிமானியேன்; ஆயினும் அவ்வபிமானரூபமான அகங்காரம் மீட்டணுகாதேகும்படி தேகேந்திரியாதிகளுக்கு விலக்ஷணமாயும், அகங்காரத்திற் கவிஷயமாயும், சுத்தமாயும், இராநின்ற ஆத்மசொரூபத்தோடு யான் ஐக்கியமுற உபதேசிப்பாய் நீர் மகானுபாவராய் நிச்சயித்திருத்தலின் அனுக்கிரகித்தல் வேண்டும். (59)

(ஸ்ரீ - வீர- அ - கை.) அகங்கார நிந்தையின் பின்னர் அகங்காரத்தின் காரியமான மனத்தை நிந்திக்கின்றார்; அல்லது அநேக ஊகங்களாலும் திருஷ்டாந்தங்களாலும் விஸ்தாரமாக மனத்தோடங்களைக் கூறத்தொடங்குகின்றார்:—காமமென.

காமமுதல் வினைக்குடைந்து கற்றவர்நற் றொழிலகலுங் கடுங்காற் றுற்ற
மாமயிலின் பீலிபோன் றதிதூர நகர்நாய்போல் வாளா சுற்று
மாமதுகிஞ் சிலுங்கிடையா தருநிதிபெற் றுலுமகிழ்ந்தமைந்துட் கொள்ளாச்
சேமமுறு கரண்டகநீர் தரியாபோற் றிரியுமனத் தீய தன்றே. (60)

(ப - ரை.) காமமுதல்வினைக்குடைந்து = காமம் முதலிய தோஷங்களானே ஜர்ஜரத்தன்மையை யடைந்து, கற்றவர் நற்றொழிலகலும் = சற்காரியத்தையும் ஆரியர்

சேவையையும் விட்டொழிக்கும், கடுங்காற்றுற்ற சண்டமாருதத்துட்பட்ட, மாமயிலின் பீலிபோன்று = அழகிய மயிற்றோகை மயிர்போலச் சித்தஞ்சஞ்சலிக்கும், அதிதூரம் = தூரத்தினுந் தூரதரதீர்க்கம், நகர்நாய்போல் = நகரின்கண்ணே நாய் திரிதல்போல, வாளாசுற்றும் = இங்குமங்கும் அலுப்புடன் வியர்த்தமாகவே மனம் ஓடித்திரியும், ஆமது = இவ்வாறு சஞ்சலமாம் அம்மனமானது, கிஞ்சிலுங் கிடையாது = ஓரிடத்திலும் ஒன்றையும் பெறாது; அருநிதி பெற்றாலும் = மகாதனத்தைப் பெற்றபோதிலும் மகிழ்ந்து அமைந்து உட்கொள்ளா = உள்ளே சந்தோஷித்து போதுமென்று சம்பூர்ணத்தன்மையை அடையமாட்டாது, சேமமுறு கரண்டகம் = பதார்த்தங்களைப் பாதுகாக்கும் பெட்டியானது, நீர்தரியாபோல் = ஜலத்தைச் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளாதது போலவாம்; திரியும் மனம் தீயது = இவ்வாறலையுஞ் சித்தம் குரூரத்தன்மையை அடைந்துளது. அன்று = விவேகமுடையதன்று. (எ-று.) (60)

(ஸ்ரீ - வீர.) சஞ்சல சித்தமானது ராகாதி தோஷங்களாலே ஜர்ஜரமய சிதிலத்தன்மையை யடைந்து ஆரியசேவித காரியமாய மோக்ஷசாதன அனுஷ்டான லக்ஷணத்தினின்றும் சலிக்கும். நற்றொழில் தனிப்பதமாயின் சலன கர்த்துருத் தன்மைமாத்திரத்தில் திருஷ்டார்ந்தமாம். வாயுவிடை யிலகப்பட்ட மயிற்றோகை லேசம்போலும் என்பார் மாமயிலென்றார்·பிரயோஜனமுள தாமாயின் சலனமானது தோஷத்தின்பொருட்டு ஆகாதன்றோ வெனின் அறைகின்றார் வாளாவென. தூரதரதீர்க்கம், தரப், விகுதியின் அர்த்தமாய தூராதிசயத்திற்குச் சதயோஜனை முதலியவற்றில் முடிபு நீக்குவான் தீர்க்கமெனப்பட்டது. வாளாசுற்று மென்றது பொருந்தாதாம்; சிலபால் ஏதாவதொன்று கிடைத்தலையும் காண்டலின் எனவினவ விடைதருகின்றார், பெற்றாலும் என. ஈண்டுப் பெட்டியென்றது மூங்கிலா லாக்கப்பட்ட கண்டோலமாம் (பெருங்கூடை) கேவலம் சித்தத்தின் சலனம் வியர்த்தமன்றாம் அனர்த்தத்தையுந்தரும் என்பார் தீயதென்றார். தீயது = குரூரத்தோடும் அவிவேகத் தன்மையைப் பொருந்தியது. அகங்காரத்தைப் போலச் சித்தமனங்களும் சுகஹேதுக்க ளாகாவாம்; மற்றோ, துக்கஹேதுக்களே யாகும்; "மகத்துக்கள் சேவையை முத்திக் கேதுவாய் மலர்வர்" என்னும் வாக்கியத்தானே நல்ல முமுக்ஷுக்களால் இன்றியமையாது செய்யத்தக்கதாய ஆரியசேவையைவிடுத்துக் காமாதிகளானே சிதிலத் தன்மையாகிய புருடார்த்தசாதன ஆற்றலின்மையைச் சித்தமடையும்; வாயுப் பிரவாகத்திடையிலகப்பட்ட மயிற்றோகை நுனியின் சஞ்சலம்போலச் சஞ்சல சுபாவமுடைய தாதலிற் சலிக்கும் மனதும் பிராணவாயுவின் அதீனமாய்ச் சலனமாகவே யிருக்கும். எவ்வாறெனின்? பொருத்தமா, பொருத்தமின்றா என விசாரியாமல் மிகுந்த வியாகூலத்துடனே மேலும் மேலும் வீணாகவே, எவ்விடத்தும் தனக்கு நிறையுங்காரணங் கிடையாமையின் தீனமான நகர் நாயானது மிகுதூரத்தினும் தூரமாகச் சுற்றித் திரிதல்போலச் சுற்றித்திரியும். எவ்விடத்தும் ஒரு சிறிதும் அடைவதேயில்லை. பெருந்தனங்களை அடைந்தபோதினும் மூங்கிற்பிரம்புப் பெட்டிகள் தண்ணீரால் நிறையாததேபோல உள்ளே நிறைவையடைவதே கிடையாது. குரூரம் = நிஷ்டூரம்.

(ச.) ராகாதிதோஷ ஹேதுக்களால் பிரஞ்ஞைஹீனமாய் வாயுமத்திய வர்த்தியாய மயிற்றோகையின் தளம்போலச் சஞ்சலசித்தம் சாதுஜனங்களால் பரிக்கிரகிக்கப்பட்ட சத்கருமத்தினின்றும் நீங்கிச்சலிக்கும். (பரிக்கிரகித்தல் = அநுஷ்டித்தல்.) பிரமாதஞ் செய்யுமென்க. செல்லும் சுனகம் வீணாகவே சுற்றுவதுபோலச் சித்தமும் சுற்றும். கரண்டகமென்பது மூங்கிற் சலாகையாற் கற்பிக்கப்பட்டுப் புஷ்பாதிகள் கொணரத்

தகுதியாய அந்தராளமுற்ற பெட்டகமாம். அது நீரால் நிரம்புவதில்லாமல் பிராப்தத்தை விசர்ஜனம் செய்து அப்ராப்தத்தை ஆகாங்க்ஷித்து நிற்றலேபோலச் சித்தமும் நின்றுழலும் ஹிம்சாபரவசமாய் நிர்த்தயையை யடையும். (60)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) மேலும் அச்சித்தம்செய்யும் பேரனர்த்தத்தையே விரிவாகக் கூறுகின்றார். காதல் என.

காதலெனு மனைவியின்பின் செல்கின்ற மனமென்னுங் கடியஞாளி
பேதைமைமே வியவென்னைப் பிணந்தின்னு மாறுபோற் பிடுங்கித்தின்னும்
மோதுபெருங் காற்றினான் முறிந்தெழுந்த துரும்புபோன் மோகமெய்த
வாதைமனம் பெரும்பாழின் மிகவீழ வதிதூர மலங்கத்தள்ளும். (61)

(ப - ரை.) காதல் எனும் மனைவியின்பின் = திருஷ்ணை யென்னும் பாரியைப் பின்பற்றி, செல்கின்ற மனமென்னும் = கமனஞ்செய்யும் சித்தமென்று சொல்லப்பட்ட, கடியஞாளி = க்ரூர விவேகமில்லாத சுவானமானது, பேதைமை மேவிய என்னை = அறியாமையோடு கூடியவென்னை, பிணந்தின்னுமாறுபோல் = சவத்தைப்பிடுங்கித் தின்பதேபோல, பிடுங்கித்தின்னும் = துண்டுபடுத்தி உண்ணும், மோதுபெருங்காற்றினால் = வீசியடிக்குஞ் சண்டமாருதத்தால், முறிந்து எழுந்ததுரும்புபோல் = தூட்பட்டெழுந்த திருணத்திற் கொப்பாய், மோகம் எய்த = சூனியத்திற் பிரமணமடையவும், பெரும்பாழின் மிகவீழ = மகாசூன்யத்தில் அவாந்தர வீழ்ச்சியின் பொருட்டும், வாதைமனம் = துயர்செய்யும் உள்ளமானது, அதிதூரம் = வெகுதூரத்தில், மலங்கத்தள்ளும் = கலங்கும்படியாக இழுத்துச் சென்று விட்டோடும். (61)

(ஸ்ரீ - வீர.) பெண்நாயைப் பின்றொடரும் க்ரூர ஆண்நாயால் சவம்பிடுங்கித் தின்னப்படுவதேபோலக் கூறிய விசேஷங்கள் வாய்ந்த சித்தத்தால் உபத்திரவப்படுத்தப் பட்டேன் என்பதாம். கேவலம் ஜீவிக்கப்பட்ட எனது துக்ககாரணம் சித்தமென்பதன்றாம்; மற்றோ, மரித்தபின் நரக திரியக்காதியோனிகளை அடைவிக்கும் கருமவிரையுமாம் என்பார் அவாந்தர மென்றார். அவாந்தர வீழ்ச்சி = ஏறிவீழ்கை, சூனிய பிரமணம் = புருஷார்த்த சாதன சூன்யமாய திரியக்குமுதலிய ஜன்மங்களிற் சுழலல் ஆம். திருணபக்ஷத்திலோ சூன்யத்திற் பிரமணம், நிராதாரககனத்திற் சுற்றிச்சுற்றிவருதலாம். சந்ததம் உதரம் நிறையாத மனைவியாகிய பெண்ணையைப் பின்றொடரும் கோரமான நாயால் பெரும்பாரம் வாய்ந்தபிணம் தின்னப்படுவதேபோல ஆசையாகிய மனைவியைப்பின் றொடரும் சித்தத்தால் யான் தின்னப்பட்டேன். ஆற்றங்கரைத் தருவானது, அலைமிகுத்துச் சஞ்சலித்துக் கரைக்கும் நீர் வெள்ளத்தால் வீழ்க்கப்பட்டிழுக்கப்படுவதேபோல, அலைபோற் சலித்துக் கிடையாத விடயத்தின் மொத்துண்டுழலும் விருத்திகளோடுற்ற சடவடிவமாயசித்தத்தால் இழுக்கப்பட்டேன். சூறைக்காற்றினாலே துரும்பானது இடையில் வீழ்த்தற் பொருட்டும், சூனியத்திற் சுழற்றும் பொருட்டும் இழுக்கப்படுவதேபோல யான், தருமப்பிர விருத்தியானே சுவர்க்கத்திற் செல்லில் அகாலத்தில் வீழ்தற் பொருட்டும், அஃதில்லையாயின் சுகலேசமுங் கிடையாத இவ்விடத்திலேயே புழுபறவை முதலிய பிறப்புக்களானே சுழலும் பொருட்டும், மனத்தால் நெடுந்தூரம் இழுக்கப்பட்டவனா யிருக்கின்றேன். அவ்வாறே:—“இந்நெறி தன்னினே யிறங்குவர் மீண்டே” எனவும் “பின்னிவ்விரு நெறியு ளொன்றேனும் பெற்றில, அன்னவினைதுச்சமாம் பிராணியா யநேகமுறை, பின்னும் பிறக்கும் பிறத்தியிறத்தி, யென்னு மிது மூன்றாவது தானமாம்” எனவும் சுருதிகளும் புகல்கின்றனவன்றே.

(ச.) பேதைமை மேவிய என்னை கார்யாகார்ய விவேகரகிதனென என்னை. (இ-ம்) சண்டா நிலத்தால் திருணம் தூரஞ்செல்லுதலால் மத்தியில் வீழ்தலாவது சூன்ய அம்பரத் திற் சுழலுதலாவது அதற்குப் பிரயோசனமன்றி மற்றொன்று மின்மைபோல மனத் தால் மனோரத மார்க்கத்தில் தூரம் சென்றபோதிலும் ஆம் என்றதாயிற்று. (61)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) துஷ்ட சித்தமானது என்னைக்கீழும் மேலுமாய்க் கிருகிருக்கின் றது என. "பிராணனற்றது, மனமற்றது, சுப்பிரம், அக்ஷரத்தினும் பரத்தினும் பரம்" என்னும் ஆத்மதத்துவப் பிரதிபாதக சுருதி இருத்தலின் உனக்குச் சித்தமே இன்று. இலதாகவே எங்ஙன் அதனால் ஏவப்படுந் தன்மையென ஆசங்கித்துக் கூறுகின்றார் வேரறு என.

வேரறுபொய் யாய்ச்செறிந்த வடிவாகி விசாரத்தால் விரோத மாகுங்
கோரமனம் பேய்பிடித்த சிறுவரைப் போற் பலதொழிலிற் கூட்டா நிற்கும்
பாரகன்று பாதலம்போம் பாதலத்தி னின்றகன்று பாரின் மீளுஞ்
சோரமனங் கிணற்றுமரம் பழங்கயிற்று லெடுப்பதுபோற் றொழிலிற் றள்ளும்.

(ப - ரை.) வேரறு பொய்யாய் = பீஜமற்ற மித்தையேயாய், செறிந்த வடிவாகி= நெருங்கியவடிவாகி, விசாரத்தால் விரோதமாகும் = ஆராய்ச்சியால் மாறுகி நிற்கும், கோரமனம் = துஷ்டசித்தமானது, பேய்பிடித்த சிறுவரைப்போல் = வேதாள சம்பந்தி யாய பாலகரைப்போல், பலதொழிலிற் கூட்டாநிற்கும் = பற்பல விவகாரங்களிற் சேர்ப் பியாநிற்கும், பாரகன்று பாதலம்போம் = பிருதிவியைவிட்டுப் பாதாளத்திற்குச் செல் லும், பாதலத்தினின்றகன்று பாரின்மீளும் = பாதாளத்தை விட்டுநீங்கிப் பிருதிவியில் வந்து சேரும், சோரமனம் = கள்ளஉள்ளமானது, கிணற்றுமரம் = கூபகாஷ்டம், பழங்கயிற்றால் = பிணித்த புராதனரச்சுவினாலே, எடுப்பதுபோல் = பந்தித்துத் தூக் கப்படுவதுபோல், தொழிலிற்றள்ளும் = பலகாரியங்களில் வீழ்த்தா நிற்கும். (62)

(ஸ்ரீ - வீர.) நெருங்கியவடிவம் = பூரிரூபம். மாறுதல் = விசரணசீலமாதல் பால கன் தன்மேனிச்சாயை முதலியவற்றில் வேதாளத்தை ஆரோபித்து அதனாற் பீடிக்கப் பெற்றவனுவன். பொய்யாகவே செறிதலும் அதன் விசாரத்தால் மாறுதலும் சித்தத்திற் கும் வேதாள சம்பந்திக்கும் சமானமாம், உருளையானது கயற்றினாற் சுற்றப்படுவதே போலத் துஷ்டசித்தத்தாற் பாதாளத்தினின்றும் பிருதுவியிற் செல்பவனாகியும் பிருது வியினின்றும் பாதாளத்திற் செல்பவனாகியும் சுற்றப்படுகின்றேன். பாலன் பயப்படக் கற்பிக்கப்பட்ட வேதாளம், பாலபுத்தியினானே இருப்பதாய்த் தோற்றி அவனுக்கே பாலியம் நீங்கினவுடனே விசாரத்தால் அசத்தாவதேபோல அஞ்ஞான மதியினானே வெற்றிகொள்ள முடியாததாகியும், பொய்யாகவே தோற்றுவதாகியும் விசாரத்தால் விவேகமுதித்த அளவில் வடிவமே யில்லாததாகும் துஷ்டசித்தத்தானே பீடிக்கப்பட் டுளேன்.

(ச.) வேரறு பொய்யாய் நிற்கும், ரோதனாதி நிவிர்த்தி நிமித்தம் பயவேதுவாகக் கற்பிக்கவந்த பேயானது பாலகனை அவிசாரத்தால் விருத்தியாகி அநேகந் தொழிலிற் சேர்த்து வருத்தஞ்செய்து விசாரிக்கில் இன்மையாவதுபோலச் சித்தமும் ஆம் என்பது பொருளாம். தள்ளும் (இ - ம்) கூபத்திற்கிடக்குங் காஷ்டம்தான் நிஷ்கிரியமாயினும் குடிலரச்சுவால் பந்திக்கப்பட்டு மாறிமாறி மேலே வருதலும் கீழேபோதலும்போல ஆத்மாநிஷ்கிரியனாயினும் மனதால் மாறி மாறி ஊர்த்துவ அதோகதியை யடைவனென்ப தாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஹே ராகவ ! நீ கூறியவாறு சித்தமானது துஷ்டசேஷ்டையைச் செய்யும் பக்ஷத்தில் நிக்கிரகித்துவிடலாமே எனின் முடியாதகாரியமா யிருக்கின்றதென்கின்றார், கடுவென.

கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடிதாகு மலைகளினுங் கடத்தற் கொண்ணு
நெடுவயிரத் தினும்வலிது கடல்பருகி மேருவினை நேரே பேர்த்துச்
சுடுகனலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதுந் தோன்று மூலங்
கெடுமுலகீ துண்டெனிலுண் டிலதாகி லிலதிதனைக் கெடுத்தல் வேண்டும். (63)

(ப - ரை.) கடுமனவன்பேய் = கொடியமனமாகிய வலியகிரகமானது, கனலிற் கொடிதாகும் = வன்னியிலும் உஷ்ணதரமாம், மலைகளிலும் கடத்தற்கொண்ணு = மலைமுதலியவற்றைத் தாண்டுதல் குறித்துந்தாண்டற்கு முடியாததாம், நெடுவயிரத்தினும் வலிது = நீண்ட வஜ்ஜிராயுதத்தினும் திடமுடையதாம், கடல்பருகி = அப்தியைப் பானஞ்செய்து, மேருவினை நேரேபேர்த்து = சுமேரு பர்வதத்தை வேரோடும் பிடுங்கி, சுடுகனலை = தகிக்கின்ற அக்கினியை, விழுங்குகினும் = அசனஞ் செய்யினும், நிறுத்தரிது = நிக்கிரகஞ் செய்தல் கூடாதாம், புலன்முழுதுந் தோன்றுமூலம் = எல்லாப் பொருள்களும் பிரதீதியாவதற்குக் காரணமாம், கெடும் உலகு = நைஸ்வரமான இந்த ஜகத்திரயமும், ஈதுண்டெனில் உண்டு = இம்மனமானதிருந்தால் இருக்கும், இலதாகில் = க்ஷீணமாயின், இலது = க்ஷீணமாம், இதனைக் கெடுத்தல் வேண்டும் = பிரயத்தனத்தினாலே இவ்வுளத்தைச் சிக்ஷித்தடக்கவேண்டும். (63)

(ஸ்ரீ - வீர.) கடத்தற்கொண்ணு = மிகக்கஷ்டப்பட்டும் பாதவிக்ஷேபமுற்றும் ஆரோகணஞ்செய்தல் முடியாதென்பதாம். கிரகம் = பூதம், மேருவைப் பிடுங்கிப் பிளந்து அசனம் = பக்ஷணம், இவ்வண்ணம் சித்தநிக்கிரகம் பெருந்துயரெடுத்தும் வருந்தி முடியாவிடின் அதையுபேக்ஷித்து மற்றொன்றே புருஷார்த்தப்பொருட்டுச் செய்யத்தக்கதாமெனின் அறைகின்றார் புலனென. ஆகாசாதிபதார்த்தங்கட்குச் சித்தம் உபாதானகாரணமாம். அங்ஙனமே சங்க்ஷேபசாரீரகத்தின்கண்ணும் கூறப்பட்டுளது:—"முத்தொரொடமுத்தர் நின்னினைய லறிவாளர் மூடர், மத்தகமாதி மண்ணீறாகிய மகிதாவெனெல்லாம், அத்தமதவித்தை பெற்றவகப் பொறியாக்குமத்தை, மைத்ததை யறிகமாறாய் மன்னுணர் வடைந்திடாதே" (இ—ள்) அற்றேல், நித்திராதி தோஷஜன்னியமாய சொப்பனம் அவித்தை அத்தியாசத்தானே அதைக் காண்பவனினும் அயலாக அசத்தென்பது கூடும், அதனானே யாங்ஙனம் ஜாக்ரத் பிரபஞ்சத்தின் சாமியமாதல், அதனானே வைதர்மியத்தானும் சொப்பனாதிபோலாகாதாம் எனச் சொப்பனவைஷம்மியம் சூத்திரக்காரர் கூறினர் எனக்கடாவ, பிரமாதா விருப்பப் பாதமாவது கொண்டும் பாதமாகாதது கொண்டும் சொப்பனஜாக்கிரங்கட்கு வைதர்மிய மிருந்தபோதினும் அத்தியஸ்தத் தன்மையானே, முக்காலத்தினு மில்லாமற்போதலில் யாதொரு விசேடமுமின்றாமென்னுங் கருத்தோடும் விடையிறுத்த வுத்தேசித்துக் கூறுகின்றார்:—முத்தரென. சுகாதி முக்தர் சைத்திராதிய முக்தர் இங்ஙனம் குருமுதலிய அறிஞர் தேவதத்தாதி அறிவிலர், மண் பிருதிவி, என்பதை யந்தமாகவுடைய விசுவமாமிது முழுதும் தன்னவித்தையினுண்டாய அந்தக்கரண கதவாசனை நிமித்தத்தானே அதனது சேஷ்டை மாத்திரமேயாம்; அவித்தையின் காரிய அந்தக்கரண பரிணாமமென்றேனும் அறியத்தக்கதாம், மாறாய் = சொப்பன விலக்ஷணமாகச் சத்தியமாய் நீயறியவேண்டாம், அல்லது இங்ஙனம் தள்ளத்தக்க சமுசாரப் பிரபஞ்சத்தை யவித்தையாலாயது என்பதை நிரூபித்து முன்னர் விவர்

த்ததிருஷ்டியினுனே ஏக அநேகஜீவவிடயமாக இருவகைமை யியம்பப்பட்டது, ஆண்டுச் சுகர்முக்தர், நம்மனோரல்லவாம் என்பதாய், வைதிக இலௌகிக விவகாரத்தை யனு சரித்து ஜீவநாநாத்தகைமையே பொருந்துமென வினவித் திருஷ்டிமாத்திரம் அங்ஙனமே சொப்பனம் போலும், உண்மையாகவேனும், வியாவகாரிக மாகவேனும் ஜீவபேத மில்லையாம். அங்ஙனமன்றே:—அவித்தையின் கண்ணே பிரதிபிம்பிதமான சைதன்யமே ஜீவனும், அவித்தையும் எளிதிற்கோடல் என்னும் உக்தியா லனுக்கிரகிக்கப்பட்ட அஜை ஏகை'' என்பதாதி சுருதியால், அதனனுபவத்தால், அதனது பேதத்திற் பிரமாண மின்மையினுனும் ஏகமாகவே சித்தமாகின்ற படியால் ஜீவனும் ஒருவனேயாவன். அவனும், அவித்தியாகாரிய அநேக அந்தக்கரண வரைவினுனே அநேகரூபப் பிரமாதாகருத்தா போக்தாத் தன்மையை யடைவன், என இலௌகிக வைதிக விவகாரம் யாவுமே எவ்வாறு வேண்டப்படுமோ அவ்வாறு ஒரு ஜீவனை யுடன்படினும் ஒத்தே யிருக்கின்றதாம், ஆகவே அநந்த ஜீவகற்பனைசெய்தல் அடாதாம்; வேறோராற்றாற் பெறப்படாத அளவை யின்மையினுனும், அரிதிற்கோடலானும் என்க. அந்தக்கரண நானுத்தன்மையும், ஏகஜீவவாதத்திலும் பிரசித்தமாய் விவஸ்தையோடுகூடி விளங்கும் விவகாரத்தை யனுசரித்துக் கற்பிக்கப் பெற்றதாய் லோககந்தித் தன்மையையும் கவர்வதின்று மென்னுங் கருத்துடன் கூறுகின்றார் முத்தரொடு முத்தரென. என்பதாம். அக்காரண சித்தம் உளதாயவழி அதன் காரியமாகிய முப்புவனம் நிகழாநிற்கும், அக்காரணம் நஷ்டமாகிய வழியோ அதன்காரிய பூதஜகத்தும் க்ஷீணமேயாய்விடும். ஆகலின் அச்சித்தமே புருடார்த்த மடைவான் பிரயத்தனத்தாற் கூறப்போதலின் சிகிச்சை செய்து வயப்படுத்தற்குரியதாமென் றுணர்க. துயரமடைந்தும் கவரத்தகாத மனமாகிய பேயானது எப்போதுந் தகித்தற் கேதுவாதலின் தீயினுமிக்க வெப்பமுடையதாம்; மலைகளைத் தாண்டுவதினும் இதனை வயப்படுத்தல் மிகவுங் கஷ்டமாம்; இதுவயிரத்தினும் வலியதாகும், இடியினுங் கொரமுடையதாம், பெருங்கடலைக் குடிப்பதினும் மேருகிரியைப் பெயர்த்தெடுப்பதினும் அக்கினியை விழுங்குவதினும் சித்தத்தை யடக்கல் மிகவும் கஷ்டமாம் பொருள்கட்கெல்லாம் சித்தமே காரணமாம் அஃதிருந்தால் மூன்றுலகமுமுளது, அஃதடங்கின் அகிலமுமடங்கும், எம்முயல்வானும் அது நோய் போல அவசியம் அகற்றத்தக்கதாம்.

(ச.) உலகு = சகத்திரயமும், கெடுத்தல் வேண்டும் = சர்வப் பிரயத்தனத்தினுலும் ஒழித்திடல் வேண்டும். (63)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) கூறியதையே திருஷ்டாந்த முகத்தால் நன்குகூறுகின்றார்:—

வரையிலெழு வனம்போல மகிழ்ச்சியிட ரிவையனைத்து மனத்திற்றேன் றும்
புரையில்விவே கத்தின்மனம் பொன்றிலவை பொன்றுமெனப்புந்திசெய்தேன்
கரைதலறு மோகமெனுங் காரிருளிற் றெழிற்கடங்காக் காதலல்லா
லுரைதருகா மாதிகளாமுலூக நிரையுணர்வெனும் விண்ணுலாவுமன்றே. (64)

(ப-ரை.) வரையிலெழுவனம் போல = மேலான பர்வதத்தின் கண்ணே வேரூன்றி ஓங்கிநிமிரும் கானனமொப்ப, மகிழ்ச்சியிடரிவை யனைத்தும் = சுகதுக்கங்களென்னும் இந்தச் சங்கடங்கள், மனத்திற்றேன்றும் = சித்தத்தின் கண்ணே உற்பத்தியாயோங்கும், புரையில் விவேகத்தின் மனம்பொன்றில் = குற்றமற்ற விசாரத்தினுலே மனமானது சுருங்குமாயின், அவைபொன்றுமெனப்புந்தி செய்தேன் = கூறிய இடர்யாவும் முற்றினும் நசிக்கும் என்பதாக நன்கெண்ணுகின்றேன், கரைதலறு மோக

மெனும் = பிரஹ்மஞானத்தானன்றி மற்றொன்றானுமே கெடாததாய அஞ்ஞானமென்கின்ற, காரிருளில் = சொரூபத்தை மறைக்கும் இருதய அந்தகாரத்தில், தொழிற்கடங்காக்காதல் அல்லால் = விவகாரஞ்செய்து முடியாமல் அலுத்துப் போகும்படி செய்விக்கும் ஆசையாகிய இரவால், உரைதரு காமாதிகளாம் = மேலேசொல்லப்பட்ட காமமே முதலான தோடங்கள் என்னும், உலூக நிரை = கோட்டான் வரிசைகள், உணர்வெனும் விண் = சேதனாகாசத்தில், உலாவும் = மகிழ்ந்துலாவும். (எ-று.) (64)

(ஸ்ரீ-வீர.) சித்தமானது மெலியமெலியச் சுகதுக்காதிகளும் அத்தியந்தம் தோற்றாமல் நசித்துவிடும் என்றெண்ணுகின்றேன். மனத்திற்குத் திருஷ்ணைவாயிலாக அநர்த்தஹேதுத்தன்மை யுண்மையின் மனநிந்தையின் பின்னர் நீக்கும்பொருட்டுத் திருஷ்ணையை நிந்திக்கின்றார்: — மோகமென. மோகவிருள் = ஹார்தாந்தகாரம், இருதயத்திருக்கும் அந்தகாரத்தோடு கூடிய சந்திரிகையில்லாத இரவு திருஷ்ணையாகிய ஆசையாம். ஆசையாலே தொழில்கள் அதிகமாகத் துயரமாய் முடியும். அறிவேயாய ஆகாயத்தில் குரோதிகளேயாய கௌசிகங்களின் பந்திகள் உலவும், பிரசித்த அந்தகார இரவு பிரசித்த ஆகாச உலூக பந்திகட்குப் புரணவேது வென்பது பிரசித்தமேயாம். பெரும் பர்வதங்களினின்றும் பெருங்காடுகள் உண்டாவதே போலச் சித்தத்தினின்றும் நூற்றுக்கணக்கான இச்சுகதுக்கங்களியாவும் நிரமாயுண்டாகின்றன; விவேகமிருதியினானே அம்மனம் இலயமடையுமாயின் அவைகள் அடியோடு தொலைந்து விடுமெனஎண்ணுகின்றேன். எல்லாப் பாவங்களையும் உண்டாக்குவதும், நீனலோப மரணங்களையீவதும் உலகமுழுவதும் உலாவுவதும் ஆகிய ஆசையையிகழ்தல் செய்கின்றார்:—கரைதலறு என. பரமப்பிரீதிக் கிடமான ஆன்மதத்துவத்தையும், இருதயத்திலுதித்த விவேகாதிகளையும், மறைக்கும் கெடுக்க முடியாத இருளினாலே, இச்சேதனாகாசமாகிய ஜீவன்பால், இராகாதிதோடக் கூகைகளின் கூட்டம் குலாவித்திரியும்.

(ச.) மோகமேயாய இருளோடு கூடிய இரவுபோல் வளர்தற் கேதுவான துக்கமுடிவையுடைய ஆசையாமேதுவான் அறிவம்பரத்திற்றோட கௌசிகபந்திகள் உலவும். தோஷங்கள் = காமாதி, பாதகங்கள், அவை மலினமயமா யிருத்தலின் உலூகங்களாம். அக்காமாதி பரம்பரைகளாகிய வரிசைகள் உலாவி யொளிரு மென்றமையானே நிருலேபனை ஆன்மாவிற் காசைவயத்தாற் பாபரூப காமாதிசம்பந்தத் தோற்றம் வருகின்றதென்பதாம். (64)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) திருஷ்ணையானது கேவலம் தோஷத்தையே யுண்டாக்குகின்றது என்பதாக மாத்திரமின்றும், மற்றோ, குணங்களையும் நாசஞ்செய்கின்றதென்கின்றார்:—ஆதரித்தவென.

ஆதரித்த நற்குணங்க ளாகுவினுற் றந்திரிபோ லாசை யாலே
சேதமுறுஞ் சொரூபநிலை செறிதரவல் லமையில்லாச் சிந்தை யேங்கண்
மீதுவலை யுறுபுட்போன் மெலியவரு மாசைத்தீ வெதுப்ப நொந்தேன்
கோதிலமு திற்குளித்துங் குளிராதென் றென்மனத்திற் குறிக்கின் றேனால்.(65)

(ப - ரை.) ஆதரித்த நற்குணங்கள் = மிகவும் அன்போடும் சம்பாதித்த நல்ல குணங்களெல்லாம், ஆகுவினுற்றந்திரிபோல் = மூஷிகத்தால் நாதசாதகங் கெடுக்கப்படுதலேபோல, ஆசையாலே = திருஷ்ணையாலே, சேதமுறும் = சைதன்யமயமாய்ச் சித்தத்தின்கண்ணிருக்கும், சொரூபநிலை = தற்சொரூபஸ்திதியை, செறிதர = அடைவதற்கு, வல்லமையில்லா = அசமர்த்தமான, சிந்தையேங்கள் = மதியையுடைய யாங்கள், வலை

மீதுறுபுட்போல் = ஜாலத்துள்ளகப்பட்ட சகுனப்பக்ஷிபோல, மெலியவரும் = திருஷ்ணை ஜாலத்தில் விமோகிக்கின்ளும், ஆசைத்தீ = திருஷ்ணையெனப் பெயரிய சுவாலை யானது, வெதுப்ப = தகிக்க, சோர்ந்தேன் = துயருற்றேன், கோதிலமுதிற்குளித்தும் = குற்றமற்ற தேவாமிர்தத்தில் மூழ்கியும், குளிராதென்று = தாகஉபசமனமாகாதென்று, என்மனத்தில் = அடியேனுடைய உள்ளத்தில், குறிக்கின்றேன் = ஆசங்கிக்கின்றேன், ஆல் அசை. (எ-று.) (65)

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆதரித்தலாவது, அவிகத ஆசக்தியாமாறு குணசோபையைப் பற்றி யிருத்தலாம். விஸ்தாரமாய்த் திருஷ்ணையை நிந்திக்கத் தொடங்குவார், சேதமுறு மென்ளுர். சொரூபநிலை = தனது ஆஸ்பதமாய தன்வடிவம், சர்வகிலேசங்களும் விடு பட்டுப் பரமானந்த வடிவமாக இருப்பது. ஜாலம் = வலை, சகுனிபக்ஷித்திலோ தன திடம்தன் கூண்டாம். நிரதிசயதுக்க வேதுவாகத் திருஷ்ணையை நிந்திப்பார், ஆசைத்தீ யென்ளுர். அமுதம் = சுதை. சுதைகளானும் தாகஉபசமனம் ஆகாதென் றெண்ணும் வண்ணம் தகிக்கப்பட்டேன். விவேக வைராக்கியாதி குணங்களுக்குள் எவ்வெதன்பால் யான் அதிக ஆவற்படுகின்றேனே அவ்வதை யெனதாசை, வீணையின் நரம்பைத் அவ்ட எலி கடிப்பதேபோலக் கெடுக்கின்றது. சுழலாநின்ற பிரவாகத்திற்பட்ட இலைபோலவும், சண்டமாருதத்தின் கண்ணேபட்ட துரும்பேபோலவும், ஆகாயத்தின்கண்ணே சஞ்சால வெண்மேகம்போலவும், சிந்தையாகிய சக்கரத்திற் சுழலுகின்றேன் யான். எங்களு டைய பாரமார்த்திக வடிவத்தை யடையமுடியாத மதியையுடைய யாங்கள் வலையிற் பறவைகள்போலச் சிந்தையாகிய வலையிலகப்பட்டுக்கொண்டு பெருமயக்கத்தை யடை கின்ளும். ஆசையெனப் பெயரிய அழலினுனே யழற்றப்பட்டயான், அமுதத்தானுக் தாகசாந்தியை யடையமாட்டேனென வெண்ணுகின்றேன்.

(ச.) திருஷ்ணையானே நற்குணங்கள் சென்றுவிட்டன. சொரூபநிலை = விசிராந்தி பதமென்னுங் கைவல்லியம், புட்போல ஆசாசாலத் தகப்பட்டு சாலாம் = சமுதாயம். எவ்வகையானே தாகவுபசமனம் அப்தசதங்களானும் அவ்வகையைச் சங்கித்திலேன், அவ்வகையானது சம்வத்சர சதத்தானும் பவிக்குமெனக் கற்பிப்பான் முடியாத காரிய மாம். அமுதில் அநேக வருடங் குளித்துங் குளிராது என்றமையால் மற்றெவ்விதத்தாற் ருன் இத்தாகோபசமனம் ஆமெனச் சாற்றத்தகு மென்பதாம். (65)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அற்றேல் தீரனுய் விசாரவானுய் திருஷ்ணைக் கனுகூல வியா பார ரகிதனுயிருக்கும் நின்னை யெங்ஙனம் திருஷ்ணை தாகப்படுத்துவதாகும் எனக் கூறு கின்ளுர்:—பின்னென.

பின்னுறுபக் கத்திருள்போற் பேராண்மைத் தீரரையும் பீதி செய்யும்
நன்னயனங் குருடாக்கு முபசாந்தத் தோர்தமையும் நடுக்கஞ் செய்யுங்
கின்னமுறு காதலெனுங் கிழமடந்தை யொருபொருளுங் கிட்டா தேனும்
இன்னிதிய நயந்தெவர்க்கும் பின்ருெடரும் மனோரதமு மெய்தா தாகும். (66)

(ப - ரை.) பின்னுறுபக்கத்திருள்போல் = அபரபக்ஷத்துற்ற இரவிருளேபோல, பேராண்மைத் தீரரையும் = மிகுந்த ஆண்மையுற்ற தீரரையும், பீதிசெய்யும் = பயப் படுத்தா நிற்கும், நன்னயனங் குருடாக்கும் = நல்ல விழிகளோடுகூடி யிருந்தபோதி னும் ஒன்றுந் தெரியவொட்டாமற் செய்கின்றது, உபசாந்தத்தோர் தமையும் = பரம ாசந்தமாயிருக்கும் நல்லோரையும், நடுக்கஞ்செய்யும் = பெருந்துயரடைந்து கம்பிதமா மாறு செய்விக்கும், கின்னமுறுகாதலெனும் கிழமடந்தை = துன்பமயமாய திருஷ்ணை

யென்னும் ஜீர்ணகாமினியானவள், ஒரு பொருளுங்கிட்டாதேனும் = எவ்வர்த்தமுந் தனக்குக் கிடையாததன்மை யுடையவளேனும், இன்னிதிய நயந்து = இனிமையைத் தரும்பொருளை நாடிக்கொண்டு, எவர்க்கும் பின்றொடரும் = யாரைக்கண்டபோதினும் பின்பற்றியோடும், மனோரதமும் எய்தாதாகும் = எண்ணியபடி யாதொரு பலத்தை யுமே யடைவதில்லை, ஒருவர் மனத்தையும் வசப்படுத்தவு முடியாதாம். (எ-று.) (66)

(ஸ்ரீ - வீர.) தீரரையும் = தைரியமாய் விவகரிப்பவரையும், விசாரமெனப் பெயரிய ஈக்ஷணங்களோடற்றவரையும் கார்யா காரியந் தெரியாதவண்ணஞ் செய்கின்றதென்பார், குருடாக்குமென்றார். பரமசாந்த விவகாரஞ் செய்பவராய், துயரையுண்டாக்கும் தொழி லற்றவராய், இருப்பவரையும் துயர்ப்படுத்து மென்பதாம். வேறும் ஆசை துஷ்டத் தனஞ் செய்வதுபற்றிக் கிழச்சாரமற்ற வேசிக்கொப்பிட்டுரைக்கின்றார்:—சித்தத்தை வசம்பண்ண முடியாத குரூபியாயினும் அலவள் என்பார், மனோரதமென்றார். துர்ஜனர் சஜ்ஜனர் யாவரையுமே ஜாதியாதியும் பாராமற் பொருணசையாற் பின்பற்றலின் எவர்க்கு மெனப் பொதுப்படக் கூறினார். பிராணி பிரவிருத்தித்தோடுதல் திருஷ்ணையாலேவப் பட்டே யாதலின் அதைத் திருஷ்ணையின் பேரிலேற்றிக் கூறுவார், காதலெனும் என்றார். இவ்வண்ணமே மேல்வருமிடங்களிலும் திருஷ்ணையின் செய்கை உபசாரத்தா லாயதெனக் காண்க. ஆசையானது, அறிவுமிகுந்து தைரியத்தோடு கூடியிருக்கு மென் னையும் பயமுறுத்துகின்றது, விவேக நேத்திரங்களோடும் வெளி விழிகளோடுங் கூடி யிருந்தபோதினும் குருடாக்குகின்றது, அபரபக்ஷத்திரவேபோல ஆனந்தத்தோடுகூடி யிருந்தபோதினும் பெருந்துயரப்படுத்துகின்றது. ஒருவனது மனத்தையும் வயப்படுத்த முடியாம லிருந்தபோதினும் யாவர் பின்னும் தொடர்ந்து யாதொரு போகலாபப் பயனை யும் சிறிதும் அடையாமல் விருத்த விலமாதைப்போன்ற விருப்பம் துயரையே யடையும். விரிந்தபுவன நடனசாலையின்கண்ணே சோகமோக கருணை நகைப்பு முதலிய பலவித ரசங்களோடு கூடிய சமுசாரப் பெருங்கூட்டத்தில் ஆசையாகிய கிழத்தாசி யாடுவள்.

(ச.) தீரர் = தைரியத்தோடுகூடிய இச்சையுடையவர், உபசாந்தத்தோர் = நிர் விகார ஈகையுடையவர், கிழப்பொதுமடந்தை தருணசனமன வசீகரணத்தில் தான் சமர்த்தை யன்றாயினும் தனவாஞ்சையாற் சகலதருணசனத்தையும் மேன்மேலுந் தொடர்தல்போல், ஆசையும் சகல தனவானையுந் தொடரும்; அதனாற் பிரயோஜன மொன்றையும் பெறாதென்பதாங். (66)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வேறு வகையானே திருஷ்ணையை நிந்திக்கின்றார்:—முதிர் என.

முதிர்பருவத் தளர்ச்சியான் முடியாத நடனகதி முயல்வா ளாகி
மதிமகிழ்ச்சி யறநடிக்கு மாடுங்கூத்தி யைப்போல வருத்து மாசை
யெதிர்கிடைத்தற் கரும்பொருளிற் சென்றெய்து மமைந்தாலு மின்பந் தேடுங்
கதியறவோ ரிடத்துறையா தலைகின்ற வானரம்போல் காதல் தானே. (67)

(ப -ரை.) முதிர்பருவத்தளர்ச்சியால் = கிழ அவஸ்தையின் அவஸ்தையால் அவய வங்கள் சிதிலப்பட்டிருத்தலால், முடியாத நடனகதி முயல்வாளாகி நடிக்கும் = ஆற்ற லின்றித் தள்ளாடி நடனநடை செய்யும் பிரயத்தினத்துடன் ஆடுவள், மதிமகிழ்ச்சியற = ஆனந்தரகிதமாய், ஆடுங் கூத்தியைப்போல = ஜீர்ணநர்த்தகிபோல, ஆசை = திருஷ்ணை யானது, வருத்தும் = ஆடியாடித்துயர்செய்யும், எதிர்கிடைத்தற் கரும்பொருளில் = இனிக்கண்காண அடைதற்கு முடியாததாயிருக்கும் வஸ்துவினும், சென்றெய்தும் =

கிடைத்துவிடுமென்னும் ஆஸ்தை யிருந்தவழி கிடைக்கும்பொருட்டுப் போய்ப் பெரும் பிரயத்தனஞ் செய்யும், அமைந்தாலும் = செய்தடைந்து திருப்தியுற்றபோதினும், இன் பந்தேடும் = ஆனந்தபலத்தையே மேலும் மேலும் சம்பாதிக்க முயலும், காதல் = திரு ஷ்ணையானது, உலகின்ற வானரம்போல் = சபலமர்க்கட சமானமாய், கதியறவோ ரிடத்துறையாது = சலனமின்றி யொருஸ்தானத்தில் நீண்டபோது இராதாம். (எ-று.)

(ஸ்ரீ - வீர.) நடனநடை = நர்த்தனப் பிரயத்தினத்துடன், கமனப் பிரயத்தி னத்துடன் என்பதாம். சென்று ஆனந்தமின்றியதாக நடனம்புரிவள். முடியாத பொரு ளையும் சாதிக்கும் பொருட்டு சம்பிரமத்தோடுஞ் செல்வள். ஆசையோ சுகமொன்று மின்றியே கஷ்டத்துடன் சேட்டிக்கும். அசாத்திய விடயத்திலும் உண்டாந்தன்மை, துன்புற்றும் நிறைவின்மை, திரமின்மை வடிவ வேறுதோடங்க ளிருக்கின்றனவென்பார், எதிர்கிடைத்தற் கென்றார். நடக்கவுஞ் சாதிக்கவும் முடியாதவளா யிருந்தாலும், நடன கதியை முயல்பவளான, ஆசையாகிய கிழக்கூத்தியானவள் வலுவின்மையினுனே மன மகிழ்விலாம லானந்தமின்றிக் கூத்தாடா நிற்பள். ஆசையாகிய அதிசஞ்சலவானரம் அடையத் தாண்டமுடியாததன் கண்ணும் எண்ணமாகிய பாதத்தை வைக்கின்றது; திருப்தியடைந்திருந்தபோதினும் இலாபமென்னுங் காய்கனியை விரும்பிக்கொண்டே யிருக்கும் ஓரிடத்தில் நீள்காலம் நிலைத்திருப்பதே கிடையாது. பிராணிகளின் கருமானு சாரமாக விருக்கும் பிரஹ்மாவின் சேஷ்டையைப்போல ஆசையானது சுபமா யுசிதமான தைத் தொடங்கி அதனை முடிக்காமலே அசுபமா யனுசிதமாய்த் தொடங்கியதற்கு மாறாய எல்லாக் காரியங்களையுமே அதிவிரைவி லனுசரிக்குமாயினும் இளைப்பாறுவதே கிடை யாது மற்றே, எப்போதுமே சுப அசுபப் பலப்பொருட்டு முயன்றுகொண்டே யிருக்கும்.

(ச.) முடியாத — காரணமாவது, அங்கஹாரமாவது செய்தற்குச் சக்தியற்றிருந்த போதினும் முடியாதவிடயமென்றுணர்ந்தும் பரபரிகாசபயத்தால் அந்நடனகதி அதிருசி யத்தினின்று முயல்வாளாகி, ஆனந்தமின்றியே நடிப்பள். அதுபோல இவ்வாசையும் பொருந்தாத விடயத்தில் மிகவருந்தி முயற்சித்துச் சந்தோஷமற நடித்துவருத்தும் என்ப தாம். ஈண்டோ, திருஷ்ணையின் பரவசப்பட்டு யாது யாது செய்யப்படுகின்றதோ, அவை யாவுமே திருஷ்ணையை யேதுவாக வுடையன வாதலின் திருஷ்ணையின்கண்ணே ஆரோ பித்து நடித்து வருத்துமென்னப்பட்டது; அன்றுயினே நடிப்பியெனப் பிரயோகித் திருக்கலாம், அங்ஙனமன்றே "வீண்மனோரதமாய் விரிந்திடுமாசைநீ, யேணிதனினு மயலென்னையென் ளுட்டுவாய்" ஸ்ரீபர்த்ருஹரியுங் கூறியுள்ளார். (67)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஓரிடத்தில் நிலையாமையையே காண்பிக்கின்றார், எப்போ துமே சுப அசுபப்பலப்பொருட்டு முயன்றுகொண்டே யிருக்குமென்பதை விரிக்கின் றார்:—காவின் என.

காவின்மதர் வண்டென்னப் பாதலம்விண் டிசையனைத்துங் கணத் துலாவும்
வாவிவளர் மயலொன்றே வருத்தமனைத்தினும் பெரிய வருத்த நல்கு
மேவுமர னுறைபவர்க்குந் துயர்செய்யு மாசையெனும் விடூசி கைக்குத்
தேவர்புகழ் மந்திரமாஞ் சிந்தையற லுலகிடர்போஞ் சிந்தை யற்றால். (68)

(ப - ரை.) காவின்மதர் வண்டென்ன = இருதய தாமரையாகிய பூஞ்சோலையில் நறைமாந்திப் போதையோடு இங்குமங்குந்திரியும் அறுகாற்போல, பாதலம் விண்திசை யனைத்தும் கணத்துலாவும் = கணகாலத்திற் பாதாளலோகம் போய்மீளும், கணத்திற் ககனமேகும், கணப்போதிற்றிக்குக் குஞ்சங்களிலுலவும், வாவிவளர் மயலொன்றே =

கணம் கணம் மேலும் மேலும் வளர்ந்தேசென்று கொண்டிருக்கும் திருஷ்ணையேகமே, வருத்தமனைத்தினும் = துயரீயும் சர்வசம்சார தோஷங்களுக்குள்ளும், பெரியவருத்த நல்கும் = அதிதீர்க்க துக்கத்தைத் தருவதாம், மேவுமரணுறை பவர்க்கும் = காவற்கட்டோடுற்ற அந்தப்புரத்தி லிருப்பவர்க்கும், துயர்செய்யும் = அதிசங்கடத்தை யுண்டாக்கும், ஆசையெனும் = இத்தகைய திருஷ்ணையென்று சொல்லப்பட்ட விடூசிகைக்கு = விஷவியாதிக்கு, தேவர்புகழ் மந்திரம் = இந்திராதி தேவதைகளும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் மந்திரம், சிந்தையறல் ஆம் = மனோலயமேயாகும், சிந்தையற்றால் = சித்தம் க்ஷயமானால், உலகிடர் போம் = உலகத்திலுள்ள எல்லாத் துயருமே உலகர்க்கு நீங்கும். (எ-று.) (68)

(ஸ்ரீ - வீர.) அறுகால் என்பது வண்டாம். விரித்துக் கூறுவதாலென்னே! தொகுத்துக் கூறக்கேளுங்கள் திருஷ்ணையின் றுஷ்டத்தனத்தையெனக் கருதிக்கூறுகின்றார்: — வாவியென: சருவசமுசார தோடங்களின் மத்தியில் ஆசையொன்றே பொல்லாததாம். ஆயின் என்னதான் றிருஷ்ணையைத் தியாகிக்கு முபாயமெனின், கூறுகின்றார்:—உலகிடர் என. உலகத்துள்ள இச்சனம் பாபவடிவமா யிராநின்ற சிந்தையைத் தியாகஞ் செய்த மாத்திரையானே அகில துக்கங்களையும் விட்டொழிக்கின்றது என்பதவிவாதமேயாம். ஆண்டுச் சிந்தையின்றியாகம் துக்ககாரணபூத திருஷ்ணையின் றியாகசம்பாதனவாயிலாகவே அகிலதுக்கத்தின் றியாகவேது வென்பது பொருத்த முடைத்தாம்; ஆகலின் அறைகின்றார் ஆசையெனும் விடூசிகையென. வேறுபாய மின்மையின் அறல் என்பதில் தேற்றமேற்றப்பட்டது. விடயசிந்தை யின்றியாகமே திருஷ்ணைவிடூசிகையின் மந்திரமெனப் பிரசித்தமாகக் கூறப்படும். திருஷ்ணையே விடூசிகையெனப் பெயரிய ரோகவிசேஷமாம் அதையகற்றும் மந்திரம் திருஷ்ணை விடூசிகை மந்திரமெனப்படும். விடயங்களில் இரமணீயத்தன்மைச் சிந்தையினானே ஆண்டுத் திருஷ்ணையுண்டாகின்றது, ஆண்டுச் சிந்தைப் பரித்தியாகத்தால் இராகமெனுமயற் பெயர்வாய்ந்த திருஷ்ணை யுண்டாகாதாம், ஆகலின் சிந்தையின்றியாகம் திருஷ்ணை விடூசிகைமந்திரம் என்பதாகப் பொருத்தமாகவே புகலப்பெற்றதாம். இருதயதாமரையி லிருக்கும் வண்டாகிய ஆசையானது கணப்போதிற் பாதாளஞ் செல்லும், க்ஷணத்தில் மேலுலகங்கட்குப்போம், கணத்திற்றிக்குக் குஞ்சங்களிற் சுழலாநிற்கும். அந்தப்புரத்தி லிருப்பவனையும் அதிக சங்கடத்திற் சேருமாறு செய்யாநின்ற ஆசையொன்றே சமுசாரத்துள்ள சர்வதுக்கங்களுக்குள்ளும் நீண்ட தூண்டிற்கயிறு கொல்பவனது அருகாமையிற் கொண்டிழுத்துக் கொல்லன் முதலியவற்றைச் செய்வதேபோலப் பெருந்துயர்களை நெடுங்காலீயும். விடவிசேடத்தா லுண்டாய விடூசிகை ரோகம்போல மரணஹேதுவாகிய ஆசையை எதுவரையினும் அனுசரிக்கின்றார்களோ, இனிது தரிக்கின்றார்களோ, விடுகின்றார்களில்லையோ, அதுவரையும் அத்தியாத்ம சாஸ்திரக்கதையே கேளாத பிராணிகள் வியாகூலசித்த முடையவர்களாகி மோகிக்கின்றார்கள். ஆயினதன்றி யாகத்தில் யாதுதானுபாயமெனின், விடயத்தைச் சிந்தித்தலை விடுதலானே உலகர் எல்லாத்துயரங்களையும் விடுப்பர். காதலாகிய விடூசிகைக்கு மகாமந்திரம், சிந்தைசெய்தலை விடுதலே யாமென்பர். “ விடயந்தமை நினைகின்றவன் விரகொன்றுவனவையில் ” எனக்கீதையுமருள்கின்றது.

(ச.) திக்குக்குஞ்சம் = திங்மண்டலம், இருதயபதும அறுகால் திருஷ்ணையானது அந்தக்கரண தருமமாதலின், அந்தக்கரணம் ஜீவான்மாவால் அதிஷ்டிக்கப்பட்ட ஹிருதயபுண்டரீகத் திருத்தலின், திருஷ்ணையை ஹிருதயபதும ஆசிரயமாக விருக்கும் அறுகால் என்று நிரூபித்தது பொருத்த முடையதேயாம். துயர்செய்யும், [(இ-ம்.) நிருபத்

திரவஸ்தானத்திற் சுகமாக வசிப்பவரையும்,] வெகு ரதகசதுரக பதாதிகளோடு நெருங்கிய போராதி சம்பவித்தலிற் பிரவேசிப்பிக்கு மென்பதாயிற்று. இதன் கருத்து, ஆசாபரவசன் அர்தப்புராதியிற் சுகமாக வசிப்பினும் பரகரபதிராச்சி யத்தில் வாஞ்சையால் மெலிந்து போராதிதுக்க சாகரத்தில் மூழ்குவனென்பதாம். இப் போது பரமகாருண்ய முடையராய் ஆசாநிவிர்த்தியுபாயமிஃதெனல்: — ஆசையென. மீட்டு மீட்டும் பிரவிருத்தி பேதுவாதலின் விடுசிகையே யாசை, அதனது நிவிருத்தி யேதுவாதலின் சிந்தாத்தியாகமே மந்திரமென்க. சிந்தையற்றால், உலகு = உலகென் னுமக்கட்கு, இடர்போம் = அகிலதுக்கமு நீங்கும். (68)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சர்வதோஷங்களின் மத்தியில் திருஷ்ணை தீர்க்கதுக்கத் தைத் தருவதென் றியம்பப்பட்டது திரப்பெறும் பொருட்டு மீண்டும் திருஷ்ணையை நிந்திக்கின்றார்: — பைந்தொடியென.

பைந்தொடியா ராசைநோய் கெம்பீர மனிதரையும் பதுமந்தன்னை
முந்திரவிக் கதிர்போலு மிளிர்விக்குங் கனவிடியின் முனைகூர் வாளும்
வெந்தவிருப் புப்பொறியு மெனக்கொடிய மனவேட்கை மேருவொத்தோர்
சுந்தரஞானியர்தீரர் சூரரையெல் லாமிமைப் பிற்றுரும்பு செய்யும். (69)

(ப - ரை.) பைந்தொடியார் = அங்கனையார், ஆசை = திருஷ்ணை, நோய் = ரோகார்த்தி, கம்பீரமனிதரையும் = மிகத்தீர வீரராய புருடரையும், பதுமந்தன்னை = அம்புஜத்தை, இரவிக்கதிர்போலும் = உதயமாகி வாராநின்ற சூரியனது கிரணங்கள்போலும், முந்து மிளிர்விக்கும் = விரைவில் உத்தானத்தன்மையை யடைவிக்கும், கனவிடி = வஜ்ஜிர அக்கினியும், முனைகூர்வாளும் = அக்ரபாகத்தில் மிகவும் கூர்மை வாய்ந்த அசிதாரையும், வெந்த விருப்புப்பொறியும் = தப்த அயக்கணங்களும், இல் = அவ்வளவு கொடியனவாகவில்லை, என = என்று சொல்லும்படியாக, மனவேட்கை = இருதயத்தின் கண்ணிருக்கும் இத்திருஷ்ணை, கொடிய = தீக்ஷணமுடையதாம், மேருவொத்தோர் = பொன்மலை போன்றவரையும், சுந்தரஞானியர் = விசேஷப் பிரஞ்ஞையுடையவரையும், தீரர் = திரம்பெற்றவரையும், சூரர் = சௌர்யமுடையவரையும், எல்லாம் = மற்றைய நரோத்தமரையும், இமைப்பில் = நிமிஷமாத்திரத்தில், துரும்பு செய்யும் = திருணீகரிக்கும்; (இத்திருஷ்ணை) (எ-று.) (69)

(ஸ்ரீ - வீர.) உத்தானத்தன்மையாவது, குயமயில் குழவிபால் வெளியாம் குப்புறப் படுத்திருத்தலின்மாறாய சீர்நன்னிலைமையாம். வஜ்ஜிர அக்கினி = அசனிதகனம். அயக் கணங்களின் சுவாலைகளும் எனக்கூட்டுக. ரோகபீடையும், மோக மங்கையும், சோக ஆசையும், கம்பீர தீரவீரரையும், சூரியகிரணங்கள் தாமரையை மலர்த்துவதேபோல விரைவில் அதீரத்தன்மை மேன்மலர்ச்சி யடையுமாறு செய்யும். கெடுக்கவே முடியாத தான இவ்வாசையையும் மகாமதிமான்கள் விவேகமாகிய ஒளிபொருந்திய வாளினாலே கெடுத்துவிடுகிறார்களே! அற்புதம் அற்புதம் இஃதொரு பெரிய சித்திரமாயன்றோ இருக் கின்றது. கூர்மையாய வாளின் முனையும், வச்சிரவொளியும், வெந்த இருப்புப் பொறியி னொளியும், இருதயத்தின்கண்ணே யிராநின்ற இவ்வாசையைப்போலக் கூர்மையுடையன தல்ல; ஏனெனின், வாளின்முனை முதலியவை வெளியிலிருத்தலினாலே ஒவ்வொரு காலே யநர்த்தத்தைச் செய்யும்; ஆசையோ, இருதயத்தின்கண்ணே யிருத்தலின் எப் போதுமே துயர்தரும்; ஆகையால் அவற்றினின்றும் ஆசையை யதிகமென்றே சொல்ல வேண்டும். கவுரவத்தானே மேருகிரிக் கொப்பானவரையும், மிகுந்த அறிவுடைய

வரையும், சூரரையும், வேண்டாமை யென்னும் விரதத்தானே நிலைபெற்றவரையும், புருடோத்தமரையும், இவ்வொரே யாசையானது ஒரு நொடிப்போதில் துரும்புபோல உபேக்ஷிக்கத்தக்கவராகவும், சஞ்சலமுடையவராகவும் யாசகதைனிய அடைவினுனே இருக்குமாறு செய்துவிடும். "துரும்பினுந் தூலமெலிதினு மெலிதாம், விரும்புறு மிரப்போனதனினு மெலியோன், தரம்பெறு வாயுத்தானடித்திலையென், இரும்பெருமெனையுமிரப்பானெனவே" என்றுமன்றோ கூறுகின்றார்.

(ச.) நோய் = பீடை, நிமித்தமானரோகமும் = ரோகத்தாலுண்டாய பீடையும், பைந்தொடியார் = மனோகர சர்வ அவயவ தருணியும், சமுத்திரம்போலக் கம்பீரமான புருடரையும் உத்தானத்தன்மையையடைவிப்பார், அதாவதுகிருபணத்தன்மையை யடைவிப்பர். மிளிர்வித்தலாவது, அகம்பீரமான கெடுதலைச் செய்தலாம். அதுபோன்றாசையும் அடைவிக்கு மென்பதாம், ஆசையே யெல்லாக் கெடுதல்களுக்கும் உபாதானகாரணமாம். கட்கதாரையின் தீக்ஷ்ணமான முனைப்பாகமும், குலிசனது கோடியும், தப்த அயக்கணங்களில் வர்த்தமான வன்னிச்சுவாலை விஸ்புலிங்கங்களும் திருஷ்ணையைப் போலாகாவாம்; திருஷ்ணையானது தாக்ஷண்ய காம்பீர்யாதி குணகணங்களையும் சேதித்து விடுமாகலின் மிகவும் கொடியதாமென்றுணர்க. திருஷ்ணையினது தீக்ஷண்ய அதிசய நிர்வாகப் பொருட்டுத் தைர்ய சௌர்யஸ்தைர்யாதி குணகணங்களை அது சேதிப்பதையே காட்டுகின்றார்:—மேருவென. நரோத்தமரென்றது, நரர்களுள் உத்தமர்என ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகையாம், ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை மற்றன்றும், இலக்கண ஆசிரியராலிகழப் பெற்றிருத்தலின். (69)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வண்ணம் வாளாவங்தெங்கும் என்பதாதியாய் மேருவொத்தோர் சுந்தர ஞானியர் என்பதந்தமாய்க் கொண்டு தருமத்தோடுகூடிய லிங்கசரீரத்தை விசேடமாக நிந்தித்துத் தூலசரீரத்தை நிந்திக்கின்றார், அல்லது உள்நோய் வெளிநோய்களாகிய, அநேகவிதக் கிலேசங்கட் கிடமாகியும், ஜரைமரணாதியானே யழிவுறுவதாயும், அபிமானம் ஆசைமுதலியவற்றிற்குக் காரணமாகியும், இராநின்ற தேகத்தை நிந்திக்கின்றார்; நல்லது ஆசை துக்க ஹேதுவாமெனில், ஆகுக, ஆயினும், "வாழ்ந்துவளனை வயங்கவே காணும்" என்னும் நியாயத்தால் ஆகத்திற்கே சுகபோகங்களை யனுபவித்தற் கிடனாகி யிருக்குந்தன்மை வெளிப்படையாதலினானும், யாவருக்குமே தேகத்திலதிகப்பிரீதி காணப்படுதலினானும், சுகவேதுவாகலாமே யெனின், அதுவுந்துக்கவேதுவே யாகுமென்கின்றார்:—ஈரித்தவென.

ஈரித்த குடனரம்பாற் செறிந்துபல விகாரியா யிரங்கவாடிப்
பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொலிந்தாலுந் துன்பத்தின் பொருட்டே யாகும்
பாரித்த சிற்றின்பஞ் சிறுதுன்ப மனுபவிக்கும் பகர்ந்த மெய்போ
னேரிட்ட குணமிலதாந் துயருளது நீசமுமா நிலைவேறுண்டோ. (70)

(ப - ரை.) ஈரித்தகுடல் = மலநீர்களால் நனைந்து தண்மைவாய்ந்த சிறுகுழல் பெருங்குழல் பைகள், முதலியவற்றாலும், நரம்பால் = கோடானு கோடியாயிருக்கும் நரம்புகளாலும், செறிந்து = நிறைக்கப் பெற்று, பல விகாரியாய் = பிறத்தல் முதல், இறத்தல்வரை நாநாவித விகாரத்தை யடைந்து, இரங்கவாடிப் பூரித்தவுடல் = பரிதாபவானாகிச் சுகதுக்கம் வந்து போனபோது மகிழ்ச்சி வாட்டங்களை நிறைய அடைந்துவளரும் சரீரம், பிறப்பில் = சம்சாரத்தில், பொலிந்தாலும் = நன்கெனத் தோற்றியபோதினும், துன்பத்தின் பொருட்டேயாகும் = கேவலந் துக்கத்தின் பொருட்டேயாம்